

ARISTOTELIS

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ITERVM EDIDIT

FRIDERICVS BLASS.

ed. 3 a.

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI.

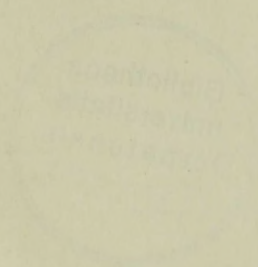
MDCCCXCV.

ALPHABETIC

ALPHABETIC

ALPHABETIC

ALPHABETIC

PRAEFATIO.

Quam insigni neque unquam sperato fortunae beneficio anno h. s. XCI quasi ex ipso Orco recuperavimus *Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείαν*, edidi ante hos tres annos post principem editorem Britannum, duumviros editores Germanos, duumviros item Batavos; nunc post alios insignes hominum doctorum labores iterum edo. De laudibus libelli taceo (nisi quod de quibusdam quae minus in promptu sunt postea agendum erit); de auctore id dixisse satis habeo, videri mihi paene maculam suo ipsos operi adpersisse editores Batavos, cum pro titulo inscriberent “Aristotelis qui fertur liber *Ἀθηναίων πολιτεία*”. Quid enim valere debebant dubitationes quorundam hominum, sive doctas eas dicas sive perversas, vel contra totius antiquitatis testimonium, vel contra ipsius libelli indolem, quem si quis non videt neque a discipulo etiamnum rudiore conscriptum esse posse neque a grammatico ignoto atque obscuro, aut non habet oculos aut eis quos habet non utitur? Parcamus igitur huic chartae, qua ad alias res multas nobis opus erit.

Sunt volumina quattuor papyracea, quae una inventa in Aegypti aliquo loco (de quo prudenter taceatur) emerunt Musei Britannici custodes et sine mora, industria usi plane admirabili in re difficillima, publici

iuris fecerunt. Ea volumina in prima cuiusque pagina nota numeri insignita sunt: *A*, *B*, *τόμος γ'*; quarti ea pars periit. Continent Aristotelis *πολιτείαν Ἀθηναίων* sine inscriptione et initio truncatam, non quo huius chartae aliqua pars eo loco nunc desit, quod secus esse et numeri nota et spatium vacuum a sinistra parte relictum manifesto testatur, sed, ut putandum est, quod exemplum illud unde describebatur non integrum erat. Hoc enim quod habemus exemplum non ex eis est quae a scribis bibliopolarum conficiebantur, sed erat privato usui destinatum: id quod vel inde statim apparuit, quod in aversa horum voluminum parte libellus Aristoteleus perscriptus est, occupata iam altera vilici cuiusdam Aegyptiaci rationibus. Fingamus nobis animo hominem in abdito aliquo angulo Aegypti viventem, qui cum libelli huius Aristotelei amantissimus esset, neque mercari poterat eius exemplum neque nancisci aliud quam truncatum illud, unde ipse sibi describeret. Fecit igitur id quod potuit, chartaque usus est ea quae praesto erat. Cuius de mensuris haec addo: primum volumen esse longum duo metra et dimidium fere, secundum paullo plus quam unum et dimidium, tertium minus unum; item ut videtur quartum, quod nunc discissum neque integrum servatum est; latitudo fere 28 centesimas partes metri aequat. Verum ea est magna quaestio, quot manus in his voluminibus scriptura implendis versatae sint. Kenyon princeps editor Britannus quattuor esse statuit, quarum prima primum volumen totum secundique primam paginam conscripserit; excipere alteram inde a secunda eius pagina, totius operis tertia decima. Atque has quidem duas manus distinguendas esse

prorsus indubium est. Prior nempe scriptura utitur cursiva quae vocatur, compendiis crebris, quibusdam etiam notis tachygraphicis; paginas facit latas plerasque quattuordecim quindecimve aut sedecim centesimas metri partes (etiam latiores sunt duae, una paullo angustior), versus autem in quaque pagina circiter quadraginta quinque, nisi quod decima non plus viginti quattuor habet. In ea enim parte voluminis primam antea scriptum erat argumentum Demosthenicae orationis contra Midiam cum scholiis quibusdam, quae ad eius orationis principium pertinent; his impleta erat una pagina et dimidia, quae cum novus hic usus chartae fieret ductibus crassis sunt transfixae. Reliquum autem alterius paginae spatium decima est pagina Aristotelici operis. Propter eandem causam etiam latitudinis paginarum inaequalitas maior est in hac voluminis parte. At secunda manus et maioribus litteris utitur neque inter se tam crebro conexis, forma autem litterarum ea quam quadratam vocamus, compendiis nullis neque notis; porro paginae angustiores sunt, ut duodecim centesimarum partium modum non excedant; versusum autem in unaquaque pagina numerus idem fere est atque in eis quas prima manus scripsit, cum litterarum in unoquoque versu multo sit minor. Accedit alia inter utrumque librarium differentia, quod prior orthographiam satis bene callet, alter minime. Hunc autem alterum hominem Kenyon Britannus editor statuit paginas scripsisse non plus quam septem et dimidiam, i. e. a tertia decima usque ad mediam vigesimam; ibi excipere tertiam manum, quae huius voluminis reliquam partem conscripserit, i. e. usque ad paginam vigesimam quartam, insuper-

que totum volumen quartum, quod lacerum habemus. Negant Germani editores hanc manum a secunda diversam esse; nam nisi quod scriptura paullum ad cursivum quod vocamus genus deflectat et rara compendia adhibeantur, prorsus eadem esse omnia, et ea quae diversa sint ex ipsa festinatione satis explicationis habere. Accedere quod ne finis quidem certus inter utramque manum statui possit, sed sensim ab altero genere scripturae ad alterum transeatur; tum quod in pagina extrema voluminis secundi hic illic reditus fiat ad prius genus; denique quod in volumine quarto, quod ab uno esse scriptum omnes consentiant, similis inaequalitas atque fluctuatio inter duo genera conspiciatur. Sed fortiter contra it Britannus in praefatione editionis tertiae; statim enim in volumine altero apparere discrimen, velut in Y littera, gracilioremque esse toto habitu scripturam tertiae manus quam alterius, etiam in principio, ubi scriba ad imitationem proximorum a cursiva scriptura abstinuerit; neque fieri posse, ut scriptura uncialis paginae XXVII (quae est extrema voluminis secundi) et paginarum XIII—XX ab eodem librario profecta sit. In orthographicis quoque magnam esse differentiam; nam *ι* pro *ελ* alterius scribae esse, qui plus quadragies ea ratione peccet, cum tertius quater tantum talia admiserit; contra *ελ* pro *ι* frequentius esse apud hunc quam apud illum. Est autem sine ulla dubitatione Kenyon adstipulandum; finem fecit manus altera in CYN|EBH verbo pag. XX, v. 27 sq. (p. 59, 2 ed. huius); post id excepit tertia. Restat volumen tertium, in quo primae similem manum agnoscit Kenyon, sed non eandem; nostrates contra editores iterum eandem esse statuunt. Nempe et cursivum

genus utrobique est, et compendia notaeque similiter adhibitae, latitudoque paginarum in tertio volumine eadem fere atque in primo. Orthographici quoque errores non sunt crebri, neque temere librarius scribit quae sensu careant. Sed versuum numerus in quaque pagina haud paullo maior, cum praeter ultimam, quae non tota expleta est, nusquam sint minus quam quinquaginta quinque, interdum etiam septem octove et quinquaginta. Pendet hoc ex scripturae genere, quod paullo minutius est paulloque elegantius, neque omnino eam similitudinem refert, qua eandem manum agnoscere cogamur. Accedunt quaedam in singularum litterarum formis discrimina, velut quod T hic ductum superiorem directum habere solet, fractum illic; H quoque magis ad normam quadratae scripturae pingitur, item saepe Π. Sunt etiam in compendiis notisque quaedam quibus alteram manum ab altera distinguere possis, quae sollerter enotaverunt editores Batavi Britannusque Sandys. Velut hoc, quod syllaba finalis -*σθαι* compendio quidem ab utraque manu scribitur, sed a prima Θ paullum supra lineam extollitur, ΑΙ non indicatur, cum quarta Θ in ordine ponat, ΑΙ lineola indicet. Satis firmiter igitur hoc statuere licebit, esse haec volumina a quattuor manibus conscripta.

Alia quaestio est multo etiam difficilior atque intricatior, quid de correctorum manibus statuendum sit. Kenyon in eis, quae in opere alterius manus emendata sunt, eandem manum agnoscit quae scripsit volumen primum; in ipso primo itemque in tertio non ita multa correctae, quapropter de his quaestionem omnino non movit. Nostrates editores omnia haec volumina ab eodem homine correctae esse putant, eo scilicet

qui primum tertiumque scripserit. Verum sic si stauerimus, statim difficultatibus maximis implicabimur. Diligentem dicunt fuisse hominem et litterarum minime rudem, qui haec partim scripserit ipse, partim cum alii sive servo sive mercenario scribenda mandasset, postea ut par erat emendaverit. Cur igitur omnis illa diligentia, quam recte in scribendo agnoscunt, in emendando plane desideratur? Cur foedisima quaeque sensuque cassa intacta sunt relicta? An quia in ipso archetypo sic scripta erant? Ita dicunt sane, et redire apographum nostrum ad archetypum ex duplici exemplo aliquando compositum, altero docte et accurate scripto, altero indocte et parum diligenter. Haec quam non sint verisimilia, facile perspicitur. Rectius plures correctorum manus fuisse statuemus: primum eas quae scripserant, cum multa aperte eandem manum referant; tum alias sive horum scribarum sive aliorum hominum. De tertio quidem volumine vix potest dubitari, eandem manum et scripsisse et emendasse; at in primo quamvis de multis idem affirmandum sit, restant quaedam quae alienam manum monstrare videantur, eamque quartae quam vocavimus similem. Exempli causa afferro: ΗΔΗ additum col. IX, 18 (p. 32, 14), τὴν δαπάνην additum ibid. 30 (p. 33, 20); Η enim his locis quadratam formam habet, quam non adhibet huius voluminis scriba, adhibet tertii. Item in secundo volumine quaedam sunt quae quartae manus admoneant, velut ΦΟΝΟΥ super ΠΟΝΟΥ scriptum col. XIX, 1 (p. 56, 1) et ΑΘΗΝΑΙΩΝ additum col. XVIII, 20 (p. 55, 5). Atque demonstrat ipse color niger atramenti, plerumque opus manus secundae non ab eo qui scripserit esse emendatum.

Quare in universum sic statuo: emendationem horum voluminum ab uno aliquo homine cum cura et diligentia factam non esse, sed partim inter scribendum statim librarios errata sua correxisse, partim alios emendasse, sed neglegenter fere et ut multa quae emendare possent temere relinquerent.

Verum alia quaestio multo gravior est, unde hae emendationes sint profectae. Quinque earum genera distinguenda sunt. Unum genus est earum, ubi litteris parum clare pictis eadem magis explicita forma superscriptae sint; alterum earum, ubi altera littera inducta, altera superposita sit, vel illa in hanc mutata; tum tertium, ubi primo omissa supra versum sint addita. Sed sunt praeterea loci non pauci, quibus nihil inductum sit, nihilominus autem alia superscripta, quae non adiciantur, sed substituantur prioribus. Quintum genus ab hoc eo tantum differt, quod supra versum scripta singulis lineolis vel punctis utrimque circumdata sunt, quibus lineolis necessario certa aliqua significatio inest; est ubi etiam in ipso versu similiter punctis inclusa sint ea quibus altera lectio substituitur. Colligamus primum huius generis locos omnes. (Vol. I). P. I, 1 (ed. nostrae 1, 2) super *καταγνωσθέντος* scriptum — *θαρθεν* — h. e. *καθαρθέντος*, lectio scilicet falsissima pro verissima. Manus est eadem; item in reliquis plerisque. IV, 37 (16, 7) *θ* cum lineolis quae vid. sup. *θεσμούςς τε ὁμοίως*, i. e. *θ'*. VIII, 20 (29, 6) .T. sup. KI nominis ΑΡΤΑΚΙΔΟΥ, i. e. *Ἀρπακίδου*. Insolitum utrumque nomen, intellectum tamen habet *Ἀρπακίδης*, ab *ἄρπακῆς* derivatum. Ibid. 40 (30, 16) *ἐπίστευεν ὁ δῆμος* pr., superscr. .O. i. e. *ἐπίστευον*, quod sunt qui receperint. IX, 26 (33, 11)

.N. ad μεθίστατο, i. e. μεθίσταντο. Diversitas lectionum ei quam modo attulimus similis. Ib. 33 (34, 6) Τψηχίδου (ab ead. m.) pro Τψηχίδου; verius videtur illud. ibd. 39 (34, 20) -πε[ρι-] (ab al. m.) super κατὰ; hic quoque superscriptum praestat. XI, 17 (38, 24 sq.) .TO. sup. μετ' αὐτόν, i. e. μετὰ τοῦτον. Non videtur vera emendatio; manus autem hic quoque aliena apparet; contra ipsius qui scripsit v. 19 (39, 5) in (ἐ)π(ισυνέβη) pro ἔτι συνέβη: ubi etiam apertius hoc verum, illud corruptum est. Ibid. 21 (39, 9) ἄπασαν pro πᾶσαν, eadem manu. Ab alia autem 43 (42, 9) καλῶς pro πατρικῶς, pravissima lectio. XII, 18 (44, 12 sq.) (πεντακισχιλί)ων pro ἡ πεντακισχιλίοις. 19 (14) συν(τίθεσθαι) pro τίθεσθαι recte. Ibid. 37 (45, 19) ad ἐπεισεκλητον (pro ἐπέισκλητον) superscriptum alterum K, quo corruptela perficitur: ἐπεισέκκλητον. Ingressi sumus iam in volumen secundum, a cuius altera pagina (XIII) secunda manus incipit. XIII, 15 (46, 22) verum erat τὸ νῦν εἶναι, quam locutionem sibi ignotam in τὸν ν. ε. corruperant librarii; hoc scriptum exstat, superscriptum autem ad ON.O., additis in margine punctis duobus cum lineola (./), quibus corruptelam esse indicatur. De his lineolis postmodo dicemus. XXI, 8 (60, 2, man. tert.) (ὀκτωκαίδεκα) ἔτη pro (ὀκτωκαίδεκα)έτεις, manifesto eadem manu quae ετεις scripserat. XXIII, 3 (63, 13) pro corrupto τρισὶ δὲ κήρυξι adscriptum verum (τρί)α (δὲ κ.), sed ibidem 4 (14) pro τρία δὲ ὁσίων monstrum corruptelae συρακοσίων (ab alia manu). Ibid. 22 (64, 11) est δεῖ χορηματίζειν, adscripto -δεικ'- post infinitivum. Compendio κ' pro καί hic librarius praeterea semel tantum usus est, ibid. 41; sed ne ibi quidem plane eodem

modo exaratum¹⁾); reliqua quoque aliam manum monstrant. Ceterum intellectu caret καί. Ibid. 31 (64, 19) (εὐσημ)ί(α) pro corrupto ΕΥCHΜΕΙΑ (εὖ σημεῖα). Accedimus ad volumen tertium manumque quartam. XXV, 57 (70, 10) in loco male habito et emendationis parum certae ΑΝΑΓΟΥCΙ cum .Λ.Λ. super NA. XXVIII, 29 (81, 16) Λ.ΕΙ.ΤΟΥΡ[ΓΙΑΝ] pr., superscr. Η, et ibid. (17) ΛΕΛΗΙ[ΤΟΥΡΓΗΚΩC] pr., superscr. .ΕΙ., ratione inversa. 43 (82, 17) recte ὀρφανικοῦ pro ὀρφανοῦ. Ibid. 50 (83, 10) τετταρ]ακαιδε[κέ]τεις, superscr. -η(ς). Neutrum verum, sed -τις. XXIX, 14 (84, 19) in versu Α.ΙΔ·ΕCIC, superscr. ·Ρ·; i. e. ἄρεσις, quod et Kaibelio et mihi verius videtur. Ibid. 26 (86, 5) falso (γιννομέν)οις pro γιννόμεναι. XXX, 1 (88, 17) ἐκ pro ἀπό; illud receperunt omnes. Ibid. 43 (92, 10) scripserat librarius primo τοῦ ἐνδεκάτου τοῦ τριάκοστοῦ, tum induxit τοῦ τριακοστοῦ et super verum scripsit τοῦ λ.τριακοστοῦ, cum verum esset — τοῦ Λ, i. e. λάβδα. Denique in fragmentis voluminis quarti haec tantum invenio. XXXI, 3 (δὲ πάλ)ν(των male pro δ' ἐπ' αὐτῶν. XXXV, 17 ut vid. (τὸ)ν pro τὸ, de quibus lectionibus certo iudicari nequit.

Itaque satis credo apparet, pro varia lectione haec omnia esse adscripta, unde auctoritas corrui, libera optio praebetur. Et mixta sunt vera falsaque atque etiam falsissima, prout fors tulerat. Alterum autem exemplum ex quo haec fluxerunt non cum hoc exemplo puto fuisse collatum — nam initium libelli perditum sic recuperari potuisset, quod multo maioris

¹⁾ Nempe lineola qua compendium a littera K distinguitur priori parti adiecta, qui est mos manus quartae; at in lectione superscripta secundae adiuncta est, in modum manus primae.

erat quam haec omnia —, sed cum archetypo quod nostris librariis in manibus fuit, et similiter in illo haec puto scripta fuisse atque sunt in nostris chartis, eisdem lineolis vel punctis appositis. Idem de lineolis transversis iudicandum videtur, quae perpaucis locis ante versum appictae sunt, ad indicandam nempe corruptelam, sicut in Herodae carminibus. Sunt hi loci: p. II, 4 (5, 5 sqq.), quo in versu legitur *τοὺς ἔνους*, quod illi homines vix intellegebant. VII, 14 vel 15 (25, 16 sqq.), nescio quapropter, cum omnia plana sint. Ibid. 30 (26, 19), ubi corruptela est *ἀληθές* pro *ἀληθής*. XI, 5 (37, 12): corruptum est *ἀφαιρεθέντας*. 31 (40, 17), ubi exstat *ευδοκιμουμενοντα* (pro *εὐδοκιμοῦντα*) et supra versum eadem manu NTA ad MEN, nullis tamen litteris inductis: apparet igitur ne in archetypo quidem aliter haec fuisse scripta. Denique XIII, 13 (46, 22) ad *τὸν νῦν εἶναι*, de quo loco supra egimus. Ideo autem has lineolas non ad nostros librarios auctores refero, quod ei qui has chartas, secundum volumen maxime, paullo attentius legeret, non sex tantum locis offendendum erat sed paene sescentis. Verum hoc levius est; gravius illud, quod iam videntur aliae quoque emendationes, quas hic adscriptas legimus, una cum primaria lectione ad archetypum referendas esse. Pertinet hoc ad tertium quartumque ex quinque emendationum generibus quae supra distinxi. Exempli gratia, si p. 6, 12 (II, 18) in archetypo exstabat *ΦΙΛΟΝΙΚΙΑΝ*, quae est vera lectio in charta nostra superscripta, librariusque casu vel incuria pro ea primo dederat *ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ*, cur errore animadverso non induxit falsas litteras T et M verasque N et K superscripsit, sed nullis inductis super-

scripsit ΝΙΚΙ? Et quod multo etiam apertius est exemplum: V, 33 (p. 19, 21), si corrigendum erat ἀρχαῖκως, quia in archetypo nihil erat nisi ἀρχαίως, delendum erat K, non syllaba ΩC syllabae KΩC superscribenda. Et fortasse talibus locis in archetypo aliquid inductum erat, id quod neglexit librarius noster; fortasse notae illae alteri lectioni appositae, id quod item neglexit; fortasse neutrum; nolo enim nimis multa scire velle videri. Sed elucet auctoritatem talium emendationum, ubi nihil inductum est, hac ratione aliquantum minui. Etiam tertium emendandi genus dubitatione non caret. Possunt ea quae nunc supra versum addita videmus, casu omissa fuisse, possunt vero etiam in archetypo eundem locum tenuisse vel in margine fuisse adscripta: quod si est, incertum erit, emendationesne sint an variae lectiones an explicationes. Velut τὴν δαπάνην, quod p. 33, 20 in Londiniensi aliena manu superscriptum est, in Berolinensi vero, de cuius laciniis infra agam, in ordine ceterorum fuisse videtur, nihilominus cum Batavis delendum puto.

Sequitur quaestio de aetate horum voluminum. Exstant in eorum parte antica, sicuti supra dictum, rationes acceptae expensaeque pecuniae, factae a procuratore villae cuiusdam in Aegypto sitae; eae autem rationes in fronte gerunt annum imperatoris Vespasiani undecimum, i. e., secundum Britanni editoris computationem, annum Aegyptiacum qui initium cepit mense Augusto anni post Chr. n. 78. Manifestum igitur est, tergum voluminum aliquanto post in hunc usum prorsus diversum esse adhibitum; sed utrum intra primum post Chr. n. saeculum an eo iam elapso vel diu elapso, aegre conficitur. Neque enim ex scriptura certa argu-

menta peti posse videntur; magis fortasse ex orthographia. Mitto vulgaria illa, iota mutum quod vocatur omissum et confusa EI et I, quae vitia multorum saeculorum sunt communia. Sed num etiam AI et E confunduntur? Id si est, in saeculum alterum deduci videmur; etenim quantum ex Atticis inscriptionibus colligitur, haud ante ea confusio invaluit. At verum non est quod aiunt, *Λακεδήμονος* scriptum exstare in volumine primo (p. VII, 41), *Λακεδαίμονος* enim exstat, neque *ἐνιαυτόν* correctum esse in *αἰνιαυτόν* in altero (p. XXIV, 7), NE enim superscriptum, e quibus litteris N ad proximum vocabulum pertinet. Relinquuntur certa haec: *Κλαιενέτου* pro *Κλεαινέτου* in vol. primo (XI, 36), et *Πειραιεύς* nominis genetivus in altero (XIX, 5. 42) bis *Πειραιαιώς* scriptus, quod secundo loco deinceps in *Πειραιέως* correctum est. Profecto haec pauca sunt, neque solum nominis proprii ignoratione aliquatenus excusantur, sed etiam ex eo quod AI diphthongus ante alteram vocalem posita est; etenim ex tabulis quas confecit Meisterhans ad illustrandam confusionem inter AI et E, qualis in Atticis inscriptionibus sensim increbuit, elucet ab initio et per totum saeculum alterum non nisi ibi haec confundi, ubi altera vocalis sequitur.¹⁾ Ita autem ne ex hac quidem re quicquam certius ad aetatem voluminum definiendam colligi potest praeter hoc, tertio saeculo ea non tribuenda esse, qua aetate librarius tam indoctus quam fuit e nostris alter, profecto plura hoc genus peccaturus fuit.

Alterius eiusdem libelli exempli — nam de Londiniensi pro huius editionis consilio iam satis dictum

¹⁾ V. Meisterhansii ed. 2 p. 27.

esse videtur — duo fragmenta lacera atque insuper male habita iam anno fere 1880 Berolinum in museum Aegyptiacum devenerant. Hoc alterum exemplum item papyraceum est, sed in codicis, non voluminis formam redactum; qua ex re ipsa iam apparere videtur Londiniensi aliquanto recentius esse, quamvis ceteroquin de aetate non constet. Contigit mihi ut haec fragmenta primus ederem¹⁾, contigit item ut (quamquam non statim ab initio) ordinem eorum verum constituerem; non contigit ut agnoscerem auctorem Aristotelem, quae Theodori Bergkii laus est.²⁾ Post me edidit Hugo Landwehr, deinde novissime Hermannus Diels.³⁾ Prioris fragmenti pars antica recurrit in Londiniensis pagina IV (p. 15, 7—16, 15), postica in V (p. 17, 14—18, 15); secundi utraque in IX (p. 31, 11—32, 6; 33, 2—34, 1); ita colligitur inter haec duo folia quattuor alia deesse. Verba scriptoris in Berolinensi exemplo magis quam in Londiniensi corrupta sunt, neque propter antiquitatem solam huic maior quam illi fides habenda.

Grammaticorum aliorumque testimonia ad supplenda vel emendanda verba iam Britannus editor adhibuerat; collecta exstant apud editores nostrates, quorum exemplum ipse quoque secutus sum.

Magnopere autem refert, si recte pretiosum hunc magnaue cum cura scriptum libellum recensere velis, ea omnia bene cognita habere, quae sive in eloquendo sive in componendo scriptor sectatus est. Et de eloquio quidem copiaque vocabulorum (quae in particulis

¹⁾ In Herm. vol. XV, 368 sqq.; cf. ibd. XVI, 42. XVIII, 478.

²⁾ In Mus. Rhen. vol. XXXVI, 87.

³⁾ H. Landwehr de pap. Berol. nr. 163, Berol. 1883 (cf. Philol. Suppl. V, 195). H. Diels in commentat. Academ. Berol. 1885.

inopia potius videtur vel si mavis parsimonia summa) utilissima multa iam Batava editio praebet; uberrime autem et ingeniosissime nunc totum hunc locum in libro suo exsecutus est Kaibelius. De compositionis autem legibus haec sunt quae maxime observanda videntur. Primum hiatum evitatum esse manifestum est, eum dico hiatum qui elidendo vel contrahendo tolli non potest, neque vel particulis quales sunt καὶ ἢ εἰ μὴ vel articuli formis efficitur; haec enim genera excusationem habere non apud hunc solum scriptorem dudum exploratum est. Adde ea quae ne Isocrati quidem vitanda esse visa sunt, quale est·περί ante vocalem. Pausa autem vocis, quae fit in fine membri vel periodi, in universum hiatum non excusat. Itaque ut uno verbo comprehendam, leges obtinent eadem fere quibus Aristoteles exempli causa in Politicorum libro octavo se astringit. Leviores quoque hiatus ipsosque eos qui elisione tolluntur quam parcissime scriptor admittit, maximeque eae voces quae suum pondus habent, ut nomina verbaque, raro cum altera voce insequente per elisionem coeunt. Haec autem sunt excipienda. Primum tota pars extrema inde a cap. LXIII sive LXII, in qua de iudiciis maxime scriptor agit, e legis vinculo exempta est; item temporum notationes quae passim admixtae sunt, velut c. 22, 5 τῷ ὕστερον (ΥCΤΕΡΩΙ pap.) ἔτει ἐπὶ Τελεσίνοῦ ἄρχοντος; denique plebiscita legesque quae ad verbum adferuntur, velut ea quae exstant in cap. XXIX. XXX. XXXI.¹⁾ Ceteroquin autem si qui occurrunt hiatus suspecti plerique esse debent, praesertim si ne

¹⁾ Disertius de hiatu vitato admissiove agit J. W. Headlam in Classical Review V, 270—2.

pausa quidem vocis succurrat, quae apud alios multos scriptores excusationi est. Suspectos esse dico, non tollendos; nam etiam scriptoris incuria in causa fuisse potest, non librariorum tantum. Sed ab inferendis hiatibus, qui non traditi sint, profecto editori sedulo cavendum. Quod ad elisiones crasesque attinet, parum refert utrum eae scriptura expressae sint necne, neque quidquam in his contra chartam immutandum esse censi, cum scirem ne in poetis quidem veteres magnopere curasse ut oculis quoque hiatum subtraherent, qui statim evanesceret in pronuntiando.

Sequuntur numerorum leges, si quidem eae leges sunt dicendae. Probasse Aristotelem idem fere genus numerorum quod et Isocrati et aliis placuerat ex tertio libro rhetoricorum colligitur.¹⁾ Isocratei autem numeri quales sint quamquam et commentatione propria exposui, quae prodiit Kiliae a. 1891, et in voluminis alterius de eloquentia Attica editione secunda, tamen summa repetere hic quoque utile esse videtur. Numeri vel *ῥυθμοί* pedes sunt metrici, verum non minimi ambitus pedes velut trochaeus aut dactylus, sed maioris, incipientes a quinque fere syllabis progredientesque usque ad duodecim vel plures, quovis modo ex brevibus longisque mixti, sive nomen acceperunt apud metricos sive sine nomine manserunt. Non tamen ideo statim numerosum est quod quocunque modo ex brevibus longisque mixtum; quod si foret, nemo unquam non numerose vel scribere vel loqui potuisset. Verum quaecunque brevium longarumque coniunctio numerosa fit repetitione. Praecipua autem Isocratei

¹⁾ Rhet. III c. 8.

numeri sedes est in principiis clausulisque membrorum; itaque sicubi binae clausulae similiter sunt conformatae, numerum habes, vel si principia bina, vel si clausula prioris membri par est principio insequentis, vel si principium membri eiusdem clausulae, vel si alio quocunque modo repetitio fit. Non numerosum est per se quod exstat in cap. LV § 4: (ἐπειδὴν) δὲ παρόσχηται τοὺς μάρτυρας, sed eo fit numerosum, quod proximum membrum ab eodem numero incipit: ἐπερωτᾷ τούτου βούλεται (τις κατηγορεῖν), 00-----00. Item βούλεται τις κατηγορεῖν non numerosum per se, at excipit κὰν μὲν ἢ τις κατήγορος, -0--0-0-. Hoc autem numeri genus ab audiente sentitur magis quam intellegitur, idque rectissime se habet in pedestri oratione, quae ne ποίημα fiat neve formā numerosā audientem a sententia percipienda avocet, ipse Aristoteles caveri oportere monet. Itaque vitium sit si diutius continuetur idem numerus, item vitium si semper ratione ea quam modo demonstravi bina membra inter se consociantur: etsi haec quidem multo facilius diutiusque audientem fallit quam aliae quas dixi, multoque maius vitium est clausula aliqua diu continuata vel per totam orationem recurrens, quod genus numerorum perverse secuti sunt et Asiani oratores et multi Romani. Monet item Aristoteles, ne sint nimis exacte numeri elaborati¹⁾; quare consentaneum esse videtur non semper in numero pedestri syllabam syllabae ad amussim respondere, quod ne apud poetas quidem ipsos semper usu venit. Etsi hac via si deduci nos patiamur, periculum sit ne in

¹⁾ Rhet. III, 8 p. 1408b 31: ὅνθμὸν δὲ (δεῖ ἔχειν) μὴ ἀκριβῶς. Adicit: τοῦτο δὲ ἐστὶν, ἕαν μὲχρι τοῦ ἢ, hoc quoque rectissime.

eam licentiam incidamus, qua quaecunque scripta in numeros possimus redigere: itaque modum teneamus oportet, nullosque potius numeros agnoscamus quam valde licenter structos. Sed quis dubitabit numerum agnoscere in his (c. XXXIV extr.): *Ανδάνδρου δὲ, προσθεμένον, τοῖς, ὀλιγαρχικοῖς | (καταπλαγείς ὁ δῆμος) ἡναγκάσθη, χειροτονεῖν, τὴν, ὀλιγαρχίαν?* Tamen brevi syllabae prioris membri δέ respondet longa alterius σθη, cum cetera accurate sint exaequata: _ _ _ _ _ . Etiam *καταπλαγείς ὁ δῆ- (μος)* par est antecedenti clausulae *τοῖς ὀλιγαρχικοῖς*, nisi quod tribrachys pro dactylo sive paeon quartus pro choriambo positus est. Et hoc *τὴν ὀλιγαρχίαν*, quae est alterius membri clausula, excipitur insequenti principio (*ἔγραψε δὲ τὸ ψήφισμα*), ut iambo respondeat spondeus. Quos numeros si casui tribuere malis, quia intra sex syllabas consistunt neque tamen exacti sunt, certe hoc idem membrum cum insequenti et pari ratione et exactis numeris copulatur: (*ἔγραψε δὲ τὸ ψήφισμα Δρακοντίδης, Ἀφιδναῖος . οἱ μὲν οὖν, τριάκοντα, _ _ _ _ _*, qui pes repetitur (nescio an casu) in eiusdem membri clausula *Πυθοδώρου ἄρχοντος*. Syllabam enim quae est *ρον* ante vocalem corripendam censeo, item *τοῦ, εἰ, ἥ* similesque vocolas ante vocalem positas, non minus quam apud Demosthenem, qua ratione hiatus quoque, similiter atque apud poetas, offensione carebit. Eadem autem clausula, si eam usque ad decem syllabas extenderis, rursus respondebit proximi membri principio: (*κατέστησαν ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος* = *γενόμενοι δὲ κύριοι τῆς πό- (λεως)*, _ _ _ _ _ . Eiusdem clausula haec est: (*δόξαντα περὶ τῆς, πολιτείας, παρῳρών*, sequiturque:

πεντακοσίους, δὲ βουλευτὰς, καὶ τὰς ἄλλ(ας —), ut
 respondentem habeamus dactylo anapaestove spon-
 deum: _ο_ο_ο_ο_ο_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ . Alia quoque exempla
 ex eodem hoc qui est de XXXviris loco excerpta
 proponam. (Οἷ)ον περὶ τοῦ δοῦναι τὰ ἐαν(τοῦ).... |
 τὰς δὲ προσούσας δυσκολίας.... (c. XXXV, 2; sunt
 principia duo). 'Ομοίως δὲ τοῦτ' | κατ' ἀρχὰς μὲν
 οὖν ... (item). (Κατ') ἀρχὰς μὲν οὖν τοῦτ' ἐποιοῦν |
 (ὄν)τας καὶ πονηροὺς ἀνῆρουν (sunt clausulae
 duae). 'Εφ' οἷς ἔχαιρον ἡ (πόλις).... | ἐπεὶ δὲ τὴν
 πόλιν ... (princ.). (Πό)λιν ἐγκρατέστερον ἔσχον |
 (ἀ)ξιώμασιν προέχοντας (cl.). Καὶ χρόνου διαπεσόντος
 βραχέος | οὐκ ἐλάττους ἀνηγήκεσαν ἢ .. (cl. pr.; est
 uno loco paeon quartus pro cretico). Ipso initio
 proximi cap. (XXXV) habes: οὕτως δὲ τῆς πόλεως .. |
 Θηραμένης ἀγανα(κτῶν) (princ.). ... αὐτοῖς παρῆναι
 πᾶν(σ)σθαι | ... τῶν πραγμάτων τοῖς βελτίστοις | (cl.).
 Καὶ πρὸς τὸν Θηραμένην ... | (φο)βηθέντες μὴ προ-
 στάτης ... (princ.). (Προσ)τάτης γενόμενος τοῦ δήμου |
 (κατα)λύσῃ τὴν δυναστείαν | καταλέγουσιν τῶν πο(λι-
 τῶν) .. (cl. pr.) (μεταδῶ)σונτες τῆς πολιτείας (cl.).
 In c. XXXVII: (κατα)λαβόντος Θρασυβού)λου μετὰ τῶν
 φυγάδων Φυλὴν | καὶ κατὰ τὴν στρατιὰν ἣν ἐξ(ή)γαγον
 (cl. pr.) (οἱ τριά)κοντα κακῶς ἀποχωρήσαν(τες). Ter
 hic pes exstat, bis in eodem membro. Παρουσίας πο-
 λιτείας | ὅσοι ἐγγράνουσιν τὸ .. (cl. pr.). (Ἐναντί)ον
 τι πρῶξαντες | (ἦ) τοῖς κατασκευά- (cl. pr.) -σαςι τὴν
 προτέραν ὀλιγαρχίαν | ὧν ἐτύγγανεν ἀμφοτέρων κεκοι-
 (νωνηκῶς) .. | (cl. pr.). Πρέσβεις <δὲ> πέμψαντες εἰς
 Λακεδαιμόνα τοῦ .. | ὧν ἀκούσαντες οἱ Λακεδαι-
 μόνιοι (pr.). Καλλίβιον ἀπέστειλαν .. | (οἱ) τὴν ἀκρό-
 πολιν ἐλθόντες .. (pr.). C. XXXVIII. .. τοὺς μετὰ

τῶν τριάκοντα βοηθήσαντας | ἐπαναχωρήσαντες μετὰ
τὸν κίνδυνον (cl. pr.; est semel paeon quartus pro
choriambo). .. κίνδυνον οἱ () ἐκ τοῦ () ἄστεως | ...
εἰς τὴν ἀγορὰν τῇ () ὑστεραί(α) (cl.). .. (τρι)άκοντα
κατέλυσαν | (αἰ)ροῦνται δὲ δέκα τῶν πο(λιτῶν) (cl. pr.).
(Βο)ήθειαν μεταπεμπόμενοι καὶ χρήματα δανειζόμενοι
(_ _ υ υ υ _ υ _ ; sunt partes eiusdem membri). (Χορή-
μα)τα δανειζόμενοι. | χαλεπῶς δὲ φερόν(των) .. (cl. pr.).
Sed iam satis sit exemplorum, cum et res et ratio
manifesta sit. Numerorum aequabilitatem etiam soni
aequabilitas frequenter adiuvat, cuius rei exempla
quaedam iam prolata sunt; addo alia: ἐκβολῆς μά-
λισθ' ἑκατόν | αἰτίων μάλιστα γενο(μένων), c. XXXII,
2; ἀναγράφαντες δὲ τοὺς νόμους εἰς — — | ἀνα-
θήσειν ἀνδριάντα χρυσοῦν (VII, 1); (ὅ)ταν δικάζῃ
περιαιρεῖται τὸν στέφανον | τὸν μὲν ἄλλον
χρόνον εἴργεται τῶν ἱερῶν | (c. LVII, 4); δικάζει δ'
ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ φυλοβασιλεῖς (ibid.); .. ἰσόροπα
τὰ πράγματα κατὰ τὸν πόλεμον ἦν | ... | ἐπεὶ δὲ μετὰ
τὴν ἐν Σικελίᾳ γενομένην .. (XXIX, 1). Non obser-
vavi in libel¹ nostro paeonum eam frequentiam, quae
ex rhetoricorum l. III. loco notissimo expectari po-
terat; multo minus eam distributionem, ut paeon pri-
mus (_ υ υ υ) ponatur in principiis, quartus (υ υ υ _)
in clausulis. Ut exemplo utar, in c. XXI leguntur hi
paeones quarti in principiis: διὰ μὲν οὖν, τότε δὲ τοῦ,
ὅθεν ἐλέ(χθη), δέκα δὲ τῆς bis, τὰ δὲ γένη. Vides
iam novum argumentum accedere ad corroborandas
suspiciones vel de huius libri origine vel de tertii
rhetoricorum: exstiterit fortasse qui incredibile dictitet,
Aristotelem suis ipsum praeceptis non obtemperasse.
Hoc igitur aliis commendo, ipse non usus.

Paucis respondendum videtur Brunoni Keilio¹⁾, qui cum sit ceteroquin inter paucos prudens harum rerum existimator, tamen in hoc quidem libello omnino numeros quaerendos esse negat, et quia non sit ab auctore diligenter perpolitus, et quod historici generis sit, non oratorii. Sed ut cogitaverit Aristoteles libellum suum magis etiam perpolire idque quominus perficeret quibuscunque causis impeditus sit, tamen nihil inde sequitur nisi hoc, ut non sint ubique numeri quaerendi. Id autem ipse quoque monitum velim, aliam quidem ob causam nullam quam quod non ubique inveniuntur: velut per prima capita est magna eorum penuria. Quominus autem eos quos in aliis partibus invenerimus agnoscamus, profecto non eo impediri debemus, quod omnia non esse perpolita nobis persuaserimus, neque vero opinione praesumpta (nihil enim aliud est), qua quis putet ad historicum scribendi genus numeros omnino non pertinere. Nempe hoc si vere putaretur, apud ipsum Aristotelem tale quid significatum legeremus: quem videmus non alia ratione de numeris orationi adhibendis praecipere atque de ceteris omnibus. Maius autem utique errandi periculum est, si quis ab Aristotele dissentiat, quam si a nostrorum hominum quocunque, cum simus ab illa aetate illisque viris et tempore et sentiendi ratione tam longe separati seiunctique.

De meo consilio meisque adiumentis pauca praefaturus sum. Contigit mihi anno h. s. LXXXXII ut ipse haec volumina adirem atque examinarem; praeterea ectypo usus sum sicut reliqui praeter Britannum editores. Tum quae est eximia Kenyonis humanitas

¹⁾ Berl. Philol. Wochenschr. 1893, p. 1354 sqq.

aliis quoque experta, non defuit mihi illius indefessa opera ad examinandas eas lectiones quae dubiae mihi videbantur, unde non solum ab erroribus tutior fui, sed etiam plus uno loco lectionem veram, quam ipse invenire non potueram, illius sollertia e tenebris erutam gratus accepi. Ita fit paullatim progressus. Pleraque iam editor princeps quamvis difficultatibus undique obsita recte expediverat, unde merito illius laudes certatim reliqui editores efferunt; deinde permulta et perspexerunt acute et scienter restituerunt Wilamowitzius Kaibeliusque; neque fraudandi laude sua Batavi editores. Secuta est prior mea editio, tum Sandysii doctrina diligentiaque praestans; porro (ne omnia nunc enumerem) editores nostrates separatim amplis libris compositis iteratisque curis suis bonum opus etiam melius reddiderunt. Nunc cum iterum ipse edo, et his alienis omnibus utor et mea ipsius collatione et Kenyonis novis officiis, unde inter alia factum est ut extremae libelli paginae tandem in verum ordinem restitui possent. Nempe coniunctis multorum viribus opus est, ut legantur haec dico, nedum ut emendentur. In hac altera operis parte, quae emendationem continet, cautior quam audacior esse malui. Compositionis quoque leges illas, quas supra explicavi, rarissime ad emendandum adhibui, aliquanto saepius ad defendendam lectionem traditam. Quod numerorum causa raro *v* paragogicum vel addidi vel dempsi, facilem veniam me impetraturum spero. Ceterum semper talia indicavi, cum orthographica chartae menda ad Wilamowitzii exemplum tacitus praeterirem. Etenim nihil refert scire, *πολίτης*ne scriptum exstet an *πολείτης*, *πολιτία* an *πολιτεία*, *γίνομαι* an *γίγνο-*

μαι, ἐγκρατής an ἐγκρατής; nempe librarii alter et tertius, etsi non primus quartusque, morem illius aetatis secuti praepositionum ἐν et σύν assimulationem neglegunt. Ἐκ a nullo librariorum assimulatur; assimulationis inter vocabula separata nullum vestigium; in his igitur antiquior scribendi mos iam ei quo nos quoque utimur cessit. Sed constanter scribitur λητουργία λητουργεῖν (c. XXVII. LVI), nisi quod semel ΛΕΙΤ. superscripta v. l. H, item semel ΛΗΙΤ. superscripto ΕΙ (c. LVI); κατακλήσαντες adeo c. XV, 4, quamquam alibi κατακλείσας c. XIX, 5 et κατακλισθεῖς i. e. -εἰσθεῖς XXVII, 2, quae correxi alios secutus. Substantivi accusativus pluralis est τὰς κλεῖς XLIV, 1; ita enim scriptum est, non κληῖς, neque ausus sum ignotam alioqui formam τὰς κληῖς, cuius loco κληῖδας est apud Aeschylum Aristophanemque, invita charta Aristoteli obtrudere.

De paucis quibusdam locis non inutile videtur in hac praefatione paullo fusius agere quam in notis criticis fieri poterat. C. V, 2 p. 6, 9 in versibus Solonis elegiacis repperi in charta καινομένην, quod cum in Annalibus Fleckeiseni publice proposuissem, non tuli assensum Kaibellii, qui Hermannii Diels lectionem καρφομένην potiore putat. Primum igitur hoc καρφομένην non exstare in charta, si quis mihi non credit, Kenyoni asseveranti credens recte faciet. Idem autem Kenyon etiam καινομένην meum confirmat, nisi quod de primo N dubitari posse scribit; est autem eius quoque forma alterius N eiusdem vocis plane consimilis. Sed offenditur Kaibelius usu verbi καίνειν parum proprio; esse id ubique „interficere“, neque vero recte dici posse πρεσβυτάτην γαῖαν Ἰαονίας interfici. Sit sane relinquendum τὴν πόλιν ἀπέκτεινε Hege-

siae Magneti inepto rhetori (Phot. p. 447 a 12), τὸ τρυβλίον τέθνηκέ μοι Aristophani (Ran. 985). Sed hoc dico: nescimus et quid Solon sibi permittere solitus sit et num forte hoc loco metaphoram audaciorem aliqua ratione emolliverit. Tum *καρφομένην γαῖαν* vix facilius fertur quam *καινομένην*. Neque recte facit, qui audaciora si qua tradita sunt amolitur, alia contra quae non sint tradita per vim Soloni obtrudit. Facit autem hoc Kaibelius in iambi Solonei initio (c. 12, 4), scribens ex coniectura *ἄξονηλατῶν* pro eo quod traditum esse autumat *ἄξονήλατον*, cum sit re vera ne id quidem traditum. Si quid enim unquam in tali re, hoc equidem confidenter affirmo assevero: non exstare ΛΑΤΟΝ sed ΓΑΓΟΝ. Primae litterae ductus alter non est in deorsum flexus, id quod fit in Λ littera¹⁾; ΑΤ autem ubi scribitur, Τ formam suam servat neque ductus superioris priorem partem amittit; conferas ΠΑΤΡΙΔ p. 15, 17, ΚΡΑΤΕΕΙ 16, 4, ΚΑΤΕCΧΕ 16, 22 et 17, 8, contraque ΚΑΓΑΘΩΙ 16, 7. Necessario igitur cum Batavis ξ[*υ*]νήγαγον agnoscemus. Sed dicit Kaibelius nunquam fuisse in charta Υ. Id autem unde sciat parum liquet; contractionem eo loco charta passa est, neque nisi ex coniectura litteram obtectam restituere possumus. Ad sententiam quod attinet, *συνάγειν τὸν δῆμον* est ut *συνάγειν ἐταιρείας*, aptum de eo qui *προστάτην τοῦ δήμου* se fecit (c. II, 2; XXVIII, 2); *συνήγαγε τὸν δῆμον* Solon ad certas res obtinendas, quas dicit se omnes obtinuisse neque antea destitisse (*τί τούτων πρὶν τυχεῖν ἐπανσάμην*, = οὐκ

¹⁾ Alia res est in coniunctis litteris ΛΙ, ut in ΠΑΛΙΝ p. IV, 42; sed ibi quoque ductus ille sinistrorsum prominet neque ambiguitatem esse sinit.

ἐπ. πρὶν τυχεῖν ἅπαντα ταῦτα, sive obiectum est τί
verbi τυχεῖν sive subiectum, scil. μοι).

Offendit idem Kaibelius cum socio suo in capitis
XIV. verbis, quibus de Megacle haec Aristoteles refert
(p. 19, 22): προδιασπείρας γὰρ λόγον, ὥς τῆς Ἀθηνᾶς
καταγούσης Πεισίστρατον, καὶ γυναικα μεγάλην καὶ
καλήν ἐξευρών κτέ. Certe non esse eum rumorem
sparsum ante inventam mulierem; delendum igitur
καὶ. Verum in loco haud dissimili c. XXV, 1 (p. 36,
23 sq.): γενόμενος τοῦ δήμου προστάτης Ἐφιάλτης . .
καὶ δοκῶν ἀδωροδόκητος εἶναι καὶ δίκαιος κτέ., nunc
quidem Kaibelius non eiciendum putat καὶ, sed trans-
ponendum potius post δοκῶν: καὶ ἀδωροδόκητος . .
καὶ δίκαιος. Qua coniectura libenter accepta priorem
quoque locum simili traiectione particulae sanandum
putavi: γυναικα καὶ μεγάλην καὶ καλήν. Pace virorum
doctorum dictum velim, etiam numeros eadem ratione
existere valde conspicuos: etenim sicut antea clausulas
habemus pares προδιασπείρας γὰρ λόγον et καταγούσης
Πεισίστρατον, ita proxima membra vel accuratius inter
se erunt exaequata: (γυ)ναικα καὶ μεγάλην καὶ καλήν
ἐξευρών = ὥς μὲν Ἡρόδοτός φησιν ἐκ τοῦ δήμου
(τῶν Παιανιέων). Tertio quodam loco, qui est in
c. XLV, 1 (p. 65, 3 sq.), καὶ non traditum inter duo
participia inserui: καθήμενον ἤδη <καὶ> μέλλοντ'
ἀποθνήσκειν, Iosephi Mayor coniecturam secutus.
Negat Kaibelius particula opus esse, comparans
Pseudoxenophontis locum e libello de Atheniensium
republica (I, 6), qui locus habet vetustum usum nomi-
nativi absoluti neque huius omnino similis est: νῦν
δὲ λέγων ὁ βουλόμενος, ἀναστὰς ἄνθρωπος πονηρὸς
κτέ. Si pro participiis verba finita reposueris, habebis

ἐκάθητο ἤδη μέλλων ἀποθνήσκειν, inserta autem conjunctione ἐκάθ. ἤδη καὶ ἔμελλεν ἀποθν., quod mihi quidem multo potius illo videtur. Nempe et in τῷ μέλλειν ἀποθν. omne momentum est, et ambiguum illa ratione utro trahendum sit adverbium ἤδη.

Audacius paullo in c. XLIX, 3 (p. 71, 15) scripsi ἔκρινεν δέ ποτε καὶ τὰ παραδείγματα τὰ εἰς τὸν πέπλον ἢ βουλή, pro παραδ. καὶ τὸν πέπλον, quod retinent ceteri editores, dicentes παραδείγματα appellata esse operum publicorum exempla ab architectis proposita. Verissime quidem hoc; sed ipsum παράδειγμα vocabulum per se nihil est nisi exemplum, adiciendusque erat genitivus, nisi (ut in Philonis inscriptione notissima et ap. Herodot. V, 62) τὸ παράδειγμα cuiusnam rei esset ex ipso argumento patebat. Tum pepli quoque necessario παραδείγματα ab artificibus certantibus proponebantur, e quibus unum eligebat pridem senatus, dein heliastarum iudicium. Qua igitur ratione intellegi potest τὰ παραδείγματα καὶ τὸν πέπλον? Tamen Wilamowitzius (I, 213) dissentiens a Kaibelio, qui coniecturam meam non improbat, certissime falsam eam esse dicit: κρίνειν τι non esse iudicare, sed probare, probatum autem esse unum exemplum pepli, non plura. Quid igitur est Euripidis illud (I. A. 71) de Paride: ὁ τὰς θεὰς κρίνων; quave ratione graece dicendum iudicare de choris certantibus, nisi τοὺς χοροὺς κρίνειν? Ita certe recentiores: ἔκρινον πάντε κριταὶ τοὺς κωμικοὺς schol. Ar. Av. 445. De operibus autem publicis vix agendum erat Aristoteli, qui sollemnia tantum munera describere soleat, quale erat iudicium de peplo. Teneo igitur coniecturam meam, donec inveniatur alia melior.

Reliquum est ut eorum virorum doctorum nomina breviter commemorem, qui ad emendanda huius scriptoris verba aliquid contulerunt. Eos conquirendi praecipuam curam gessit J. E. Sandys, ad cuius editionem (p. LXVII sqq.) eos relego, qui omnia quam accuratissime scire velint. Principem nomino Britannum Kermonem (K.), nostrates porro editores Wilamowitzium Kaibeliumque (W.-K.), tum Batavos van Herwerden et van Leeuwen (H.-L.). Horum uterque propriis quoque commentatiunculis rem promoverat: H. v. Herwerden (H.), *Philologische Wochenschrift* 1891, 322. 610; J. van Leeuwen (v. L.), in *Mnemosyne* April. 1891. Wilamowitzii et Kaibellii curas recentes amplis libris consignatas verbo indico. Porro plurima contribuerunt critici Britannici, quae magnam partem collecta exstant in diario *Classical Review* (Mart. April. Mai. 1891). E quibus Sandys propriam editionem omnibus copiis eruditionis instructam protulit a. 1893; cf. etiam eundem *Class. Review* Dec. 1893. Nostratium Austriacorumque hi maxime nominandi: A. Bauer (*Liter. u. hist. Forschungen zu Ar. 'Αθ. πολ.*, Monaci 1891; id. in *Analectis Graeciensibus*, *Festschr. z. Philologentage in Wien* 1893). Conr. Cichorius (*Festschrift zu d. Historikertage in Leipzig*, 1894). Herm. Diels (*Deutsche Lit.-Ztg.* 1891, 239. 876. *Ber. d. Berl. Akad.* 1891, 387. *Archiv f. Gesch. d. Philosophie* IV, 478. *Gött. Gel. Anzeigen* 1894 nr. 4). M. Fränkel (*Deutsche Zeitschr. f. Geschichtswissensch.* 1891, 164—167. *Rhein. Mus.* XLVII, 473). Theod. Gomperz, qui contra detractatores libelli huius fortiter pugnavit (*Wiener Akad. Anzeiger* 1891 No. XI; die *Schrift vom Staatsw. d. Ath.*, Wien 1891; add.

Deutsche Lit.-Ztg. 1891, p. 877. 1639; 1894, 264. 364). Holzinger (Philolog. vol. L, 436). F. Hultsch (N. Jahrb. 1891, p. 262—284). O. Immisch (Philolog. Wochenschr. 1891, 707). Bruno Keil (Philologische Wochenschr. 1891, 517. 549. 581. 613; 1892, 613. 649; 1893, 1352). Edidit idem librum sollerter et acute scriptum: die solonische Verfassung in Ar. Verfassungsgesch. Athens, Berol. 1892. U. Köhler (Herm. 1892, 68. Ber. d. Berl. Akad. 1892, 339). Lehmann (Herm. v. XXVII, 530). J. H. Lipsius (Ber. d. Sächs. Ges. d. Wiss. 1891, p. 41—69). C. Niemeyer (N. Jahrb. 1891, p. 405—15). Fr. Poland (ibid. 259 sqq., et in interpretatione Germanica quae prodiit Berolini ap. Langenscheidt). C. Radinger (Philolog. vol. L, 229. 400. 468). Theod. Teusch (de sortitione iudicium ap. Ath., D. I. Gott. 1894). Ad. Wilhelm (Akad. Anzeiger, Wien 1895, 20. Mart.). Ipse quoque multos locos attigi in recensione editionis principis (Lit. Centralbl. 1891, 28. Febr.) alibique. Ex Danis nomino C. Hude (Filologiske Tidsskrift 1891, 248—251; N. Jahrb. f. Phil. 1892, p. 172; idem priorem partem libelli bis edidit, cum commentario danico Havniae 1892, cum germanico Lipsiae 1892), porro M. C. Gertz (Fil. Tidsskr. 252—255, et in Neue Jahrb. f. Philol. 1891, 192); ex Batavis E. O. Houtsma (Philol. Wochenschr. 1891, 801), J. J. Hartman (in Spectat. Nederland. 14. Mart. 1891), S. A. Naber, qui editoribus popularibus inventa sua per litteras transmisit. Apud Francogallos exstiterunt H. Weil (Journ. des Savants 1891, 197—214), R. Dareste (ibid. 257—273), B. Haussoullier (Rev. de philol. 1891, p. 98; 1892, 167; 1893, 48), Th. Reinach (Rev. des études gr.

1891, 82. 143); apud Italos Aeneas Piccolomini (in Aristot. et Herodam animadv. criticae, Augustae Taurin. 1892), Gius. Fraccaroli (Riv. di filol. XXI, 49); tum trans Atlanticum mare B. Gildersleeve (Amer. Journ. of philol. XII, 97), Th. D. Goodell (ibid. 319), J. H. Wright (ibid. 310; Harvard Studies in class. philol., Boston 1892). Rossorum et alios nominare possum et Michaellem Pokrowsky; sed hi plerique lingua utentes patria inventa sua ceteris nationibus invidere videntur.¹⁾ Denique plurima sunt Graecorum: Gregorii Bernardakis (Ἐπιστολὴ π. τ. πολ. Αθ. τοῦ Ἀρ., ἀνατύπωσις ἐκ τῆς Ἐφημερίδος, Ἀθῆν. 1891), A. Gennadii (in diario Ἀκρόπολις inde a 18. Mart. 1891), K. S. Konti (Ἀθηνᾶ vol. III p. 289—400; IV p. 3—183; Στοά vol. I, 44), B. Laconis (in diario graeco Ἡμέρα; Ἀθηνᾶ III, 577—592; V, 284 sqq.), J. Pantazidis (Φιλολογικὸν παράρτημα τῆς Ἐστίας, 1891), G. A. Papabasilii (Ἀθηνᾶ III, 278—288), P. N. Papageorgii (Ἀθην. IV, 513—618), Georg. Sakorraphi (N. Jahrb. 1893, p. 677). Operam dedi in adnotatione critica, ut suum cuique tribuerem; sed quis princeps aliquam coniecturam protulerit, saepe vix atque aegerrime inveniri potest. Denique addo, signis me usum esse plane eisdem quibus Wilamowitzius Kaibeliusque: [—] ad notanda ea quae in charta olim fuisse putem, <—>, ubi contra chartam aliquid addendum videtur, [—], ubi delendum aliquid quod in ea exstat.

¹⁾ Germanica lingua scripsit V. von Schöffer, Philolog. Wochenschr. 1892, 1285. 1317; 1893, 1409.

D. Halis Saxonum mense Ianuario 1895.

F. Blass.

Addenda.

A. Wilhelm l. c. (v. p. XXIX) egregie proponere videtur, ut in c. 54, 7 p. 78, 17 non Ἡ]φαίσ[τι]α legatur, sed Ἀμφιάραια, contra v. 15 non [Ἡράκλει]α, sed Ἡφαίστια, nisus inscriptionibus quae docent ipso Cephisophontis anno eam penteteridem actam esse, constitutam autem nova Phanodemi lege a. ut videtur Nicetae 332/1. Facile viro docto obtemperarem, si charta pateretur. Sed interrogatus Kenyon rescripsit litteras ΦΑΙ clare agnosci neque ΑΜ]ΦΙΑΡ[ΑΙΑ legi posse; καὶ Ἀμ]φ. autem spatio quoque excludi. Suspiciatur idem penteteridem anni 329/8 non primam fuisse, sed secundam. Ceterum cf. Wilamow. I, 227 sqq.

Ad p. IX sqq. Mansit punctorum binorum usus etiam postea, velut in Mediceo Aeschlyli (Pers. 568 Kchh. $\kappa\upsilon\chi\rho\epsilon\acute{\iota}\alpha\varsigma$, Sept. 921 ἀλῆ^αθῆ, al.).

I. — — Μύρωνος καθ' ἱερῶν ὁμόσαντες ἀριστίν-
 δην. καταγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄγρους, α[ὕ]τοί μὲν ἐκ
 τῶν τάφων ἐξεβλήθησαν, τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἔφυγεν
 ἀειφυρίαν. [Ἐπι]μενίδης δ' ὁ Κρής ἐπὶ τούτοις ἐκά-
 θηρε τὴν πόλιν.

5

II. μετὰ δὲ ταῦτα συνέβη στασιάζειν τοὺς τε γνω-
 2 ρίμους καὶ τὸ πλῆθος πολλὸν χρόνον [τὸν δῆμον]. ἦν
 γὰρ αὐτῶν ἡ πολιτεία το[ῖς] τ' ἄλλοις ὀλιγαρχικὴ πᾶσι,
 καὶ δὴ καὶ ἐδούλευον οἱ πένητες τοῖς πλουσίοις καὶ
 αὐτοὶ κ[αὶ] τὰ τέκνα καὶ αἱ γυναῖκες· καὶ ἐκαλοῦντο 10
 πελάται καὶ ἐκτήμοροι· [κατὰ] ταύτην γὰρ τὴν μίσθω-
 σιν [ἡ]οργάζοντο τῶν πλουσίων τοὺς ἀγρούς· ἡ δὲ πᾶσα

TESTIM. 11 sq. Phot. πελάται. schol. Plat. Euthyphr. p. 327.
 Poll. 4, 165. Hesych. ἐκτήμοροι. Plut. Sol. 13.

Lectiones et correctiones sunt editoris principis, nisi quem
 alium nominavi. 1 cf. Plut. Sol. 12. Supplet S. (Kb.):
 [ἐδίκαζον δὲ τριακόσιοι κατηγοροῦντος] M., [ἑδ. δὲ κατ.] M.
 <τριακ.> Wil.; ante ἀριστ. add. <αἰρεθέντες> Papageorgios,
 Wil. Cf. Heracl. epit. 4. 2 v. l. (KA)ΘΑΡΘΕΝ(ΤΟΣ) supra
 καταγν. αὐτοὶ (Pantazides, Kirchhoff) recte W.-K., K.³ Plut.
 Mor. 549 A: τὰς Ἀθήνησι τῶν ἐναγῶν σωμάτων ὀφείψεις . . οὐδὲ
 παίδων παισὶν ἐπιθεῖν ὑπῆρξε τῶν ἀποσφαγέντων ἐκείνων. Μετὰ
 ταῦτα 2, 1 ad ipsum ἄγρος referendum (S.). 7 del. K. (τὸν δ.
 pro τὸ πλῆθος reponendum putat Papageorgios, ἀλλήλοις pro
 τ. δ. Sakorr.). pro HN est in pap. H. N; vid. aliquid de-
 letum. 8 vid. αὐτῶν esse (ων per compend.); [τότε] scribe-
 bamus. τοῖς τ' H., Bl., al. 10 maiorem interp. post γυν.
 posuit Kb. 11 κατὰ W.-K., K.³; superesse vid. compendii
 vestigia. 12 ἡοργάζοντο H.-L. (superesse vid. litt. H vestigium):
 εἰργ. K., W.-K.

γῇ δι' ὀλίγων ἦν. καὶ [εἰ μὴ] τὰς μισθώσεις [ἀπ]οδι-
δοῖεν, ἀγῶγιστοι καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες ἐρίγνοντο·
καὶ οἱ δανεισμοὶ [π]ᾶσιν ἐπὶ τοῖς σώμασιν ἦσαν μέχρι
Σόλωνος· οὗτος δὲ πρῶτος ἐγέν[ετο τοῦ] δῆ[μου] προ-
5 στάτης. χαλεπώτατον μὲν οὖν καὶ πικρότατον ἦν τοῖς 3
πολλοῖς τῶν κατὰ τὴν πολιτείαν τὸ δουλεύειν· οὐ μὴν
ἄλλα καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἐδυσχέραινον· οὐδενὸς γὰρ
ὥς εἰπεῖν ἐτύγχανον μετέχοντες.

III. ἦν δ' ἡ τάξις τῆς ἀρχαίας πολιτείας τῆς πρὸ
10 Δράκοντ[ος] τοιάδ[ε]. τὰς μὲν ἀρχὰς [κα]θίστασαν ἀρι-
στίνδην καὶ πλουτίνδην· ἥρχον δὲ τὸ μὲν πρῶτον [διὰ
βίου], μετὰ δὲ ταῦτα [δεκ]αέτειαν. μέγισται δὲ καὶ 2
πρῶται τῶν ἀρχῶν ἦσαν βασιλε[ὺς καὶ πο]λέμαρχος καὶ
ἄρχων· τούτων δὲ πρώτη μὲν ἡ τοῦ βασιλέως, αὕτη
15 γὰρ καὶ π[άτ]ριος [ἦν, δευ]τέρα δ' ἐπικατέστη [πολε]-
μαρχία, διὰ τὸ γενέσθαι τινὰς τῶν βασιλέων τὰ πολέ-
μια μαλα[κούς, ὅθ]εν[ε]ν καὶ τὸν Ἴωνα μετεπέμψαντο
χρείας καταλαβούσης. τελευταία δ' ἡ [τοῦ ἄρχοντος· 3
οἱ] μὲν γὰρ πλείους ἐπὶ Μέδοντος, ἔνιοι δ' ἐπὶ Ἀκά-
20 στου φασὶ γενέσθαι [τ]α[ύτ]ην· τεκμήριον δ' ἐπιφέρειν-

3 οἱ δανεισμοὶ (Bl.) satis agnoscitur; paullo difficilior Π.

6 τὸ δουλεύειν W.-K.

10 Δράκοντος] os per comp. supr. v. τοιάδε (Richards, Condos) W.-K., H.-L. καθίστασαν (Condos) W.-K., H.-L.

11 διὰ βίου W.-K., H.-L.: αἰ K.¹ Cf. p. 4, 17. 12 -ΕΤΙΑΝ. 13 βασ[ιλ. τε καὶ] K.¹, del. τε W.-K., H.-L.

15 γὰρ ἐν [ἀρχῇ ἐγένετο] K.¹; γὰρ πάτριος ἐγ. H.-L.; γὰρ ἦν π. αἰτία legebat Wess.; ego primo γὰρ ὠνό-; sed postea quod recepi. [ἡ πολε]μ. (Jos. Mayor) H.-L. cum hiatu.

16 γενέσθαι (Lipsius, Condos) W.-K.: ΓΙΝΕCΘΑΙ. πολεμικά ego ed. 1; sed v. Kb., Condos Ἀθ. III, 301. IV, 192.

17 ὅθεν καὶ K. recte (comparet ductus ad comp. vocis καὶ pertinens). 20 [ταύτην] W.-K., idem (ταντ') nunc agn. K.: conspici A et fort. comp. quod sign. ην; tum σημειῶν omnes; sed τεκμήριον (ον per comp.) et ipse in charta agnovi et confirmat nunc K.

σιν, [ὅτι] οἱ ἐννέα ἄρχοντες ὁμνύουσι[ν ὥς] περ [ἐ]πὶ
 Ἀκάστου [τὰ] ὄρκια ποι[ή]σειν, ὥς ἐπὶ το[ύ]του τῆς
 βασιλείας παραχωρησάντων τῶν Κοδ[ρι]δ[ῶν] ἀντὶ τῶν
 δοθεῖς[ῶν] τῷ ἄρχοντι δωρεῶν. τοῦτο μὲν οὖν ὁποτέρως
 ποτ' ἔχει, μικρὸν ἂν παραλλάττοι τοῖς χρόνοις· ὅτι [δὲ] 5
 τελευταία τούτων ἐγένετο τῶν ἀρχῶν, [σ]ημεῖον καὶ
 [τὸ] μη[δὲ]ν [τῶν π]ατρίων τὸν ἄρχοντα διοικεῖν, ὥς-
 περ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πολέμαρχος, ἀλλὰ π[άντ' ἔχειν]
 ἐπ[ί]θετα· διὸ καὶ νεωστὶ γέγονεν ἡ ἀρχὴ μεγάλη, τοῖς
 4 ἐπιθέτοις ἀν[έ]ξηθεῖσα. θεσμ[ο]θέται δὲ πολλοῖς ὕστερον 10
 ἔτεσιν ἠρέθησαν, ἥδη κατ' ἐνιαυτὸν αἰρ[ο]υμένων τὰς
 ἀρχάς, ὅπως ἀναγράψαντες τὰ θέσμια φυλάττωσι πρὸς
 τὴν τῶν [παρ]ανομού[ν]των κρίσιν· διὸ καὶ μόνη τῶν
 5 ἀρχῶν οὐκ ἐγένετο πλείων ἐνιαυσίας. [τ]ῷ μὲν οὖν
 χρόνῳ τοσοῦτον προέχουσιν ἀλλήλων. ἦσαν δ' οὐχ 15
 ἅμα πάντες οἱ ἐννέα ἄρχοντες, ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς
 εἶχε τὸ νῦν καλούμενον Βουκόλιον, πλησίον τοῦ πρυ-

TESTIM. 16 sqq. cf. Suidas ἄρχων. Bekk. An. 449, 17.

1 ὁμνύουσι[ν ὥ]ς π[ε]ρ [ἐ]πὶ vel ὥ]ς π[ε]ρ οἱ [ἐ]πὶ Wess.
 ([καθάπερ] ἐπὶ K. rel.). 2 ποιήσειν agn. Wess., τὰ ὄρκια π.
 K.³, sensu obscurissimo (cf. Wil. I, 47). Aliquando in charta
 [A]ICYMN[H]CEIN agnoscere mihi visus sum, sed postea et ipse
 [TA]OPKIAΠTOIHCEIN (TEMEIN pro ποιήσειν in charta inv. Diels).
 τοῦ[τον τῆς] H.-L., K.³; agnoscī potest ΤΟΥΤΟΥ et fort. Τ] =
 τῆς. 3 Κοδ[ρι]δ[ῶν] recte K.; non minus recte idem proxima in
 pap. agnovit. 5 ποτ' (H., Bl.) W.-K., H.-L.; ἂν παραλλάττοι
 ipse in charta agnovi. 7 τὸ μ. τ. πατρ. (Wyse, Bl.) W.-K.,
 H.-L., K.³ 8 sq. ἐπίθετα H.-L., ἀλλὰ μόνον τὰ ἐπίθ. K.³; sed
 Π(ΕΡ?) post ΑΛΛΑ agnoscitur, unde περαίνειν conieci; π[άντ'
 ἔχειν] Kb. et (ex charta) Diels. 11 αἰρονμ. (Wyse, Condos,
 Bl., vL., Lipsius) W.-K., H.-L. 13 suppl. K. (τ[ῶν ἀκοσμού]ν-
 των H.-L., cf. Keil p. 103). 14 πλείων ἐνιαυσίας certo agnovi
 (cf. Pl. Leg. VI, 779 D); it. τῷ. 15 ΧΡ(ΟΝ.) agn. K., χρόνον
 W.-K. ΑΛΛΗΩΝ, corr. (Bl., Jackson) W.-K., H.-L. 17 Βου-
 κολεῖον W.-K.

τανείου (σημεῖον δέ· ἔτι καὶ νῦν γὰρ τῆς τοῦ βασι-
 λέως γυναικὸς ἢ σύμμειξις ἐνταῦθα γίνεται τῷ Διο-
 νύσῳ καὶ ὁ γάμος), ὁ δὲ ἄρχων τὸ προτανεῖον, ὁ δὲ
 5 πολέμαρχος τὸ Ἐπιλύκειον (ὃ πρότερον μὲν ἐκαλεῖτο
 πολεμαρχεῖον, ἐπεὶ δὲ Ἐπίλυκος ἀνθοκοδόμησε καὶ κα-
 τεσκεύασεν αὐτὸ πολεμα[ρχή]σας, Ἐπιλύκειον ἐκλήθη),
 θεσμοθετεῖται δ' εἶχον τὸ θεσμοθετεῖον. ἐπὶ δὲ Σόλωνος
 ἅπαντες εἰς τὸ θεσμοθετεῖον συνῆλθον. κύριοι δ' ἦσαν
 καὶ τὰς δίκας αὐτοτελεῖς [κρίν]ειν, καὶ οὐχ ὥσπερ νῦν
 10 προανακρίνειν. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦτον εἶχε
 τὸν τρόπον. ἡ δὲ τῶν Ἀρεοπαγιδῶν βουλὴ τὴν μὲν 6
 τάξιν εἶχε τοῦ διατηρεῖν τοὺς νόμους, διώκει δὲ τὰ
 πλεῖστα καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ κολά-
 ζουσα καὶ ζημιοῦσα πάντας τοὺς ἀκοσμοῦντας κυρίως.
 15 ἡ γὰρ αἵρεσις τῶν ἀρχόντων ἀριστίνδην καὶ πλουτίν-
 δην ἦν, ἐξ ὧν οἱ Ἀρεοπαγῖται καθίσταντο· διὸ καὶ
 μόνη τῶν ἀρχῶν αὕτη μεμένηκε διὰ βίου καὶ νῦν. ἡ
 μὲν οὖν πρώτη πολιτεία ταύτην εἶχε τὴν ὑπο[γρα]φήν.

IV. μετὰ δὲ ταῦτα χρόνου τινὸς οὐ πολλοῦ διελ-
 20 θόντος, ἐπὶ Ἀρισταίχμου ἄρχοντος, Δράκων τοὺς θε-
 σμοὺς ἔθηκεν· ἡ δὲ τάξις αὕτη τόνδε τὸν τρόπον εἶχε.
 ἀπεδέδοτο μὲν ἡ πολιτεία τοῖς ὅπλα παρεχομένοις· 2
 ἡροῦντο δὲ τοὺς μὲν ἐννέα ἄρχοντας καὶ τοὺς ταμίας
 οὐσίαν κεκτημένους οὐκ ἐλάττω δέκα μυνῶν ἐλευθέραν,

TESTIM. 2 Hesych. Διονύσον γάμος.
 λῦκ(ε)ιον. 7 Diog. L. 1, 58 (Kb. p. 125).

4 Hesych. Ἐπι-

2 CYMMIΞIC.

3 καὶ ὁ γάμος del. Rutherf., Hude.

9 αὐτοτελεῖς (cf. Suidas) γρ. K.: -λῶς (Jos. Mayor) H.-L.

13 καὶ ante κολ. del. (Gennad.), H.-L.; cf. c. 8, 4; 45 init. (Pa-
 pageorg.). 15 γὰρ] δὲ Gennad., Hude. 21 αὐτῆς legitur

(K.); αὕτη K. (W.-K., H.-L.); αὐτοῦ Richards. 22 μὲν e chart.
 add. W.-K. (K.³). 23 APXONTEC. 24 ἐλάττων ἢ δέκα

W.-K. (διακοσίων pro δέκα Weil, Wilam.).

τὰς δ' ἄλλας ἀρχὰς || <τὰς> ἐλάττους ἐκ τῶν ὅπλα pag. 2
 παρεχομένων, στρατηγούς δὲ καὶ ἱπάρχους οὐσίαν
 ἀποφαίνοντας οὐκ ἐλάττον ἢ ἑκατὸν μινῶν ἐλευθέρων,
 καὶ παῖδας ἐκ γαμετῆς γυναικὸς γνησίους ὑπὲρ δέκα
 ἔτη γεγονότας. τούτους δ' ἔδει διε[γγυ]ᾶν τοὺς πρῶ- 5
 τάνεις καὶ τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς ἱπάρχους τοὺς
 ἔνους μέχρι εὐθυμῶν, ἐγγ[υη]τὰς δ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ τέ-
 λους δεχομένους, οὗπερ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ ἱπάρχοι.
 3 βουλευεῖν δὲ τετρακοσίους καὶ ἓνα τοὺς λαχόντας ἐκ
 τῆς πολιτείας. κληροῦσθαι δὲ καὶ ταύτην καὶ τὰς 10
 ἄλλας ἀρχὰς τοὺς ὑπὲρ τριάκοντ' ἔτη γεγονότας, καὶ
 δις τὸν αὐτὸν μὴ ἄρχειν πρὸ τοῦ πάντας ἐ[ξ]ελθεῖν·
 τότε δὲ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς κληροῦν. εἰ δέ τις τῶν
 βουλευτῶν, ὅταν ἔδρα βουλῆς ἢ ἐκκλησίας ἦ, ἐκλείποι
 [τὴν] σύνοδον, ἀπέτινον ὁ μὲν πεντακοσιομέδιμνος 15
 τρεῖς δραχμάς, ὁ δὲ ἱππεὺς δύο, <ὁ> ξευγίτης
 4 δὲ μίαν. ἡ δὲ βουλὴ ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου φύλαξ ἦν
 τῶν νόμων, καὶ διετήρει τὰς ἀρχὰς, ὅπως κατὰ τοὺς
 νόμους ἄρχωσιν. ἐξῆν δὲ τῷ ἀδικουμένῳ πρὸ[ς] τὴν
 τῶν] Ἀρεοπαγιδῶν βουλὴν εἰσαγγέλλειν, ἀποφαίνοντι 20
 5 παρ' ὃν ἀδικεῖται νόμον. ἐπὶ δὲ τοῖς σώ[μα]σιν ἦσαν
 οἱ δανεισμοί, καθάπερ εἴρηται, καὶ ἡ χώρα δι' ὀλί-
 γων ἦν.

V. τοιαύτης δὲ τῆς τάξεως οὔσης ἐν τῇ πολιτείᾳ,

1 τὰς add. (Richards, Bl., al.) W.-K., H.-L. 3 -ΘΕΡΩΝ.

5 Δ(Ε)ΔΙΕ, superscr. ΔΕΙ; δ' ἔδει διεγγνᾶσθαι K.³ Sed falsum -ᾶσθαι, -AN legitur (Schultess, Fränkel). Est obiectum τούτους, subiectum τοὺς πρῶτ. κτέ., cf. Kb. (Del. καὶ τοὺς στρ. κ. τ. ἱππ. Schult., Wil.). 6 τοὺς ἔνους W.-K., H.-L. 7 δ' (τέτταρας) ἐκ W.-K., H.-L. (K.³): ΔΕΚ. 8 δεχομένους recte K. rell.; est neque correctum quicquam neque superscr. οὗπερ <εἰσίν> Hude. 11 ΤΡΙΑΚΟΝΘΕΤΗ. 12 ἐξ[ε]λθ. recte H.-L. (K.³, Kb.). 14 ἐκλείποι H.-L. 16 ὁ add. W.-K., H.-L. 22 δανεισμοί certo restitui. Cf. p. 2, 3.

καὶ τῶν πολλῶν δουλευόντων τοῖς ὀλίγοις, ἀντέστη
τοῖς γνωρίμοις ὁ δῆμος. ἰσχυρᾶς δὲ τῆς στάσεως οὐ-
σης καὶ πολλὴν χρόνον ἀντικαθημένων ἀλλήλοις, εἵλοντο
κοινῇ διαλλακτὴν καὶ ἄρχοντα Σόλωνα, καὶ τὴν [πο- 594
5 λι]τείαν ἐπέτρεψαν αὐτῷ, ποιήσαντι τὴν ἐλεγεῖαν ἥς
ἐστὶν ἀρχή·

γιννώσκω, καὶ μοι φρενὸς ἔνδοθεν ἄλγεα κεῖται,
πρεσβυτάτην ἑσορῶν γαῖαν Ἰαονίας
καινομένην·

10 ἐν ἧ πρὸς ἑκατέρους ὑπὲρ ἑκατέρων μάχεται καὶ
διαμφισβητεῖ, καὶ μετὰ ταῦτα κοινῇ παραινεῖ κατα-
πάνειν τὴν ἐνεστῶσαν φιλονικίαν. ἦν δ' ὁ Σόλων τῇ 3
μὲν [φύ]σει καὶ τῇ δόξῃ τῶν πρώτων, τῇ δ' οὐσία
καὶ τοῖς πράγμασι τῶν μέσων, ὥς ἔκ τε τῶν ἄλλων
15 ὁμολογεῖται, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖσδε τοῖς ποιήμασιν μαρ-
τυρεῖ, παραινῶν τοῖς πλουσίοις μὴ πλεονεκτεῖν·

ὑμεῖς δ' ἡσυχάσαντες ἐνὶ φρεσὶ καρτερόν ἦτορ,
οἱ πολλῶν ἀγαθῶν εἰς κόρον [ἡ]λάσατε,

ἐν μετρίοισι τί[θεσ]θε μέγαν νόον· οὔτε γὰρ ἡμεῖς

20 πεισόμεθ', οὔθ' ὑμῖν ἄρτια τα[ῦτ'] ἔσεται.

καὶ ὅλως αἰεὶ τὴν αἰτίαν τῆς στάσεως ἀνάπτει τοῖς
πλουσίοις· διὸ καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐλεγεῖας δεδοικέναι
φησὶ 'τὴν τε φι[λαργ]υρίαν τὴν τε ὑπερηφανίαν', ὥς
διὰ ταῦτα τῆς ἔχθρας ἐνεστῶσης.

8 ἑσορῶντ' αἶαν Naber, Hude; adversatur Kb. 9 legi
καινομένην (cum spat. vacuo), tum ἐν ἡι. It. καινομ. in ectypo
legerat Diels, qui in charta καρφομένην agnoscere sibi visus
est; improbat hoc, confirmat καιν. K. Cf. praef. 12 ΦΙΛΟ-
ΤΙΜΙΑΝ superscr. NIKI. 13 φύσει (Richards, Bl., al., coll.
c. 18, 4) W.-K., H.-L., K.³ 18 ΕΙC corr., EC pr. Cf. p. 15, 17.
ἡλάσατε (Postgate, W.-K., H.-L.) rectum vid. 19 τ[ρέφεσθ]ε
K., W.-K.; τίθεσθε (Platt) H.-L. 20 ἄρτια] cf. Sol. 4, 33, 40,
Theogn. 154 (infra c. 12, 2). 946; ἄρτια Condos. τα[ῦτ']
(Condos) H.-L., K.³, π[ά]ντ] W.-K. 23 τὴν τε φι[λαργυρ]ίαν

VI. κύριος δὲ γενόμενος τῶν πραγμά[τω]ν Σόλων
 τὸν τε δῆμον ἡλευθέρωσε, καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ εἰς
 τὸ μέλλον, κωλύσας δ[ανε]ῖζειν ἐπὶ τοῖς σώμασιν, καὶ
 νόμους ἔθηκε, καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε καὶ τῶν
 ιδίων καὶ τῶν δημοσίων, ἃς σειςάχθειαν καλοῦσιν, 5
 ὡς ἀποσεισάμενοι τὸ βάρος. ἐν οἷς πειρῶνται τιν[ε]ς
 2 διαβάλλειν αὐτόν· συνέβη γὰρ τῷ Σόλωνι μέλλουσι
 ποιεῖν τὴν σειςάχθειαν προειπεῖν τισι τῶν [γνώ]ριμων,
 ἔπειθ' ὡς μὲν οἱ δημοτικοὶ λέγουσι, παραστρατηγη-
 θῆναι διὰ τῶν φίλων, ὡς δ' οἱ β[ουλ]όμενοι βλασφη- 10
 μεῖν, καὶ αὐτὸν κοινωνεῖν. δανεισάμενοι γὰρ οὗτοι
 συνεπρίαντο πολλὴν χώραν, [καὶ με]τ' οὐ πολὺ τῆς
 τῶν χρεῶν ἀποκοπῆς γιγνομένης ἐπλούτουν· ὅθεν φασὶ
 γενέσθαι τοὺς ὕστερον δοκοῦντας εἶναι παλαιοπλού-
 3 τους. οὐ μὲν ἀλλὰ πιθ[ανώ]τερος ὁ τῶν δημοτικῶν 15
 λόγος· οὐ γὰρ ε[ἰ]κὸς ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις οὕτω μέτριον
 γενέσθαι καὶ κοινόν, [ὥ]στ' ἐξὸν αὐτῷ τοὺς [ἐτ]έρους

TESTIM. 5 Hesych. σειςάχθεια· Σόλων χρεῶν ἀποκοπὴν δημοσίων καὶ ιδιωτικῶν ἐνομοθέτησεν, ἥνπερ σειςάχθειαν ἐκάλεσε παρὰ τὸ ἀποσεισασθαι τὸ βάρος τῶν δανείων. Phot. s. v.

K. rell.; φι[λαργ]υρειαν in charta invenit Diels. Versum Solonis agnoverunt Jackson al.; Plut. Sol. 14, § 3 compar. John Mayor: ὁκνῶν φησι τὸ πρῶτον ἄψασθαι τῆς πολιτείας, καὶ δεδοικῶς τῶν μὲν τὴν φιλοχρηματίαν, τῶν δὲ τὴν ὕπερηφανίαν (hinc φιλοχρηματίαν Condos, Bernardakis, Radinger, adv. spatium). 1 <ὁ> Σ. W.-K. 3 καὶ v. ἔθ. del. W.-K.

5 ΑΣΕΙCΑΧΘΙΑ, cum nota > sub primo A; em. K. (ἀ σειςάχθεια Wilam., coll. Plut. Sol. 16). 6 ἀποσεισαμένων (Jos. Mayor) W.-K. (-νοι def. Gomp.). τινες (Wyse, Lipsius, Niemeyer, al.) W.-K., H.-L., K.³ 10 βουλόμ. (Wyse, Bl., al.) W.-K., H.-L., K.³ 12 καὶ μετ' οὐ Condos, Bernardakis; agn. τ ante ου et Wess. et ego ([μετὰ δ'] οὐ K.). 13 ΓΙΝΟΜ. (γεν. Rutherrf., W.-K., H.-L., K.³). 17 ὥστ' (Jackson, Richards, Bl., Lips., Papabas.) W.-K., H.-L., K.³ ἐτέρους (Bl., Condos) H.-L. (confirmat ex charta et. Haussoullier): [νόμ]ους K., W.-K. Cf. Polit. 1303 b 24.

- ὑποπονησάμενον τυραννεῖν τῆς πόλεως ἀμφοτέροις
 ἀπεχ[θ]έσθαι, καὶ περὶ πλείονος ποιήσασθαι τὸ καλὸν
 καὶ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν ἢ τὴν ἑαυτοῦ πλεονεξίαν,
 ἐν οὗτω δὲ μικροῖς [κα]ὶ ἀν[αξίο]ις καταρροπαίνειν
 5 ἑαυτόν. ὅτι δὲ ταύτην ἔσχε τὴν ἐξουσίαν, τά τε πρά- 4
 γματα νοσοῦντα μαρτυρεῖ [τ]οῦτο, καὶ ἐν τοῖς ποιή-
 μασιν αὐτὸς πολλαχοῦ μέμνηται, καὶ οἱ ἄλλοι συνομο-
 λογοῦσι πάντες. ταύτην μὲν οὖν χρὴ νομίζειν ψευδῇ
 τὴν αἰτίαν εἶναι.
- 10 VII. πολιτείαν δὲ κατέστησε καὶ νόμους ἔθηκεν
 ἄλλους, τοῖς δὲ Δράκοντος θεσμοῖς ἐπάυσαντο χρώ-
 μενοι πλὴν τῶν φονικῶν. ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νό-
 μους εἰς τοὺς κύρβεις, ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλείᾳ,
 καὶ ὤμοσαν χρήσεσθαι πάντες. οἱ δ' ἐννέα ἄρχοντες
 15 ὁμνύντες πρὸς τῷ λίθῳ κατεφάτιζον, ἀναθήσειν ἀν-
 δριάντα χρυσοῦν ἐάν τινα παραβῶσιν τῶν νόμων·
 ὅθεν ἔτι καὶ νῦν οὕτως ὁμνύουσι. κατέκλησεν δὲ 2
 τοὺς νόμους εἰς ἑκατὸν ἔτη, καὶ διέταξε τὴν πολι-
 τείαν τόνδε <τὸν> τρόπον. τιμήματι διεῖλεν εἰς τέτταρα 3
 20 τέλη, καθάπερ διήρητο καὶ πρότερον, εἰς πεντακοσιο-

TESTIM. 13 *Harpocr. κύρβεις. *schol. Aristoph. Av. 1354.
 *Plut. Sol. 25. 14 Plut. Sol. 25. 20 Harpocr. ἱππᾶς et
 πεντακοσιομέδιμνον. Hes. ἐκ τιμημάτων. ξενγίσιον. θητικόν.
 Harpocr. θῆτες. Phot. et Suid. θῆτες.

2 ἀπεχθέσθαι (John Mayor) nunc omnes. 3 ΑΥΤΟΥ.
 4 ΡΥΠΑΙΝ, ΚΑΤΑ s. v. μαρτυρεῖ τοῦτο ci. W.-K. (Sandys);
 μαρτυροῦτο superscr. εἰ (εἰ[τ]?) super ou charta. 16 ΠΑΡΑ-
 ΒΩCI. 17 κατέκλησεν charta (ισεν iam Wess. agn.): κατε-
 κύρωσεν K. rell. Cf. Dem. 4, 33, Rehd. Ind. II κατὰ sub fin.
 19 τὸν ante τρόπον add. Bl., al. spatium vacuum est
 ante τιμήμ. uni litterae sufficiens, sed nihil ibi scr. fuit; τιμή-
 ματι recte Wess.: τιμήματα K., <τὰ> τιμ. Bl., Gennad., H.-L.,
 <κατὰ> τιμ. Papageorg., κατὰ τὰ τιμ. Wil. I, 48; plura suppl.
 Gomp., W.-K., Keil, coll. Hes. Harp.

μ[έδιμ]ν[ον καὶ ἱππέα] καὶ ζευγίτην καὶ θῆτα. [καὶ]
 τὰς μὲν ἀρχὰς ἀπένειμεν || ἄρχειν ἐκ πεντακοσιομεδί- pag. 3
 μνων καὶ ἱππέων καὶ ζευγιτῶν, τοὺς ἐννέα ἄρχοντας
 καὶ τοὺς ταμίας καὶ τοὺς πωλητὰς καὶ τοὺς ἑνδεκα
 καὶ τοὺς κωλακρέτας, ἐκάστοις ἀνὰ λόγον τῷ μερέθει 5
 τοῦ τιμήματος ἀποδιδούς [τὴν ἀρ]χήν· τοῖς δὲ τὸ
 θητικὸν τελοῦσιν ἐκκλησίας καὶ δικαστηρίων μετέδωκε
 4 μόνον. ἔδει δὲ τελεῖν πεντακοσιομέδιμνον μὲν, ὅς ἂν
 ἐκ τῆς οἰκείας ποιῇ πεντακόσια μέτρα τὰ συνάμφω
 ξηρὰ καὶ ὑγρὰ, ἱππάδα δὲ τοὺς τριακόσια ποιοῦντας, 10
 ὥς δ' ἐνιοί φασι τοὺς ἵπποτροφεῖν δυναμένους. ση-
 μείον δὲ φέρουσι τό τε ὄνομα τοῦ τέλους, ὥς ἂν ἀπὸ
 τοῦ πράγματος κείμενον, καὶ τὰ ἀναθήματα τῶν ἀρ-
 χαίων· ἀνάκειται γὰρ ἐν ἀκροπόλει εἰκὼν [Διφίλου],
 ἐ[φ'] ἧ ἐπιγράφεται τάδε·

15

Διφίλου Ἀνθεμίων τήνδ' ἀνέθηκε θεοῖς,
 θητικοῦ ἀντὶ τέλους ἱππὰδ' ἀμειψάμενος.

καὶ παρέστηκεν ἵππος εἰς μαρτύριον, ὥς τὴν ἱππάδα
 τοῦτο σημαίνουσιν. οὐ μὲν ἄλλ' εὐλογώτερον τοῖς
 μέτροις διηρησθαι, καθάπερ τοὺς πεντακοσιομεδίμνους. 20
 ζευγίσιον δὲ τελεῖν τοὺς διακόσια τὰ συνάμφω ποι-
 οῦντας· τοὺς δ' ἄλλους θητικόν, οὐδεμιᾶς μετέχοντας

TESTIM. § 4 Poll. VIII, 130—131.

22 *Harpocr. θῆτες.

1 post θῆτα spat. vacuum est aptum voci καὶ, quam sup-
 plevi. 2 με[ν οὐ]ν K. rel.; est interstitium inter ME et N,
 sed vid. ut alias spat. vacuum relictum esse propter chartam
 male laesam; ante N est ductus ad E pertinens colligansque
 litteras (ci. μὲν Papageorg.). 6 suppl. K. 9 τῆς] γῆς By-
 water. 10 ξηρῶν καὶ ὑγρῶν (H.) H.-L. 12 <ἐπι>φέρουσι
 (H.) H.-L. ὥς ἂν .. κείμ. del. H.-L., propter ὥς ἂν. 14 Δι-
 φίλου del. (Thompson, Radinger) W.-K. 18 ΕΚΜΑΡΤΥΡΩΝ
 pap. (correctum T); ἐπιμαρτυρῶν H.-L. V. (contra Kb.) Lit.
 Centralbl. 1893, 1712. 20 ΜΕΤΡΙΟΙC. 21 <ἔδει> τελεῖν
 (Condos) H.-L.

ἀρχῆς. διὸ καὶ νῦν ἐπειδὴν ἔρηται τὸν μέλλοντα κληροῦσθαι τιν' ἀρχήν, ποιοῦν τέλος τελεῖ, οὐδ' ἂν εἰς εἴποι θητικόν.

VIII. τὰς δ' ἀρχὰς ἐποίησε κληρωτὰς ἐκ προκρίτων, 5 οὓς [ἐκάσ]τη προκρίνειε τῶν φυλῶν. προύκρινεν δ' εἰς τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἐκάστη δέκα, καὶ <ἐκ> τού[των ἐκ]λήρουν· ὅθεν ἔτι διαμένει ταῖς φυλαῖς τὸ δέκα κληροῦν ἐκάστην, εἴτ' ἐκ τούτων κυαμεύειν. σημεῖον δ' ὅτι κληρωτὰς ἐποίησεν ἐκ τῶν τιμημάτων ὁ περὶ 10 τῶν ταμιῶν νόμος, ᾧ χρώμενοι [διατελο]ῦσιν ἔτι καὶ νῦν· κελεύει γὰρ κληροῦν τοὺς ταμίαις ἐκ πεντακοσιομεδίμνω[ν. Σόλ]ων μὲν οὖν οὕτως ἐνομοθέτησεν [περὶ 2 τῶν ἐννέα ἀρχόντων]. τὸ γὰρ ἀρχαῖον ἢ ἐν Ἀρ[εῖφ πάγῳ βου]λή, ἀνακαλεσαμένη καὶ κρίνασα καθ' αὐτήν, 15 τὸν ἐπιτήδειον ἐφ' ἐκάστη τῶν ἀρχῶν ἐπ' [ἐν]ιαντὸν ασα ἀπέστελλεν. φυλαὶ δ' ἦσαν δ' καθάπερ πρό- 3 τερον, καὶ φυλοβασιλεῖς τέτταρες. [ἐκ] δ[ὲ] τῆς φύλης ἐκ]άστης ἦσαν νενεμημένοι τριτῦες μὲν τρεῖς, ναυκραρίαι δὲ δώδεκα καθ' ἐκάστην, [ἐπὶ] δὲ [τῶν] ναυκραριῶν

TESTIM. 16 *Phot. ναυκραρία. Poll. VIII 108. Hes. ναύ-
κλαροι.

4 ΤΗCΔΑΡΧΗC, corr. K. 5 προκρίνειε (Gertz) W.-K.: ΠΡΟΚΡΙΝΕΙ (προούκρινε Bl, H.-L.). 6 καὶ τού[τους K.¹, καὶ ἐκ τούτων ci. W.-K. (καὶ Gomperz); καὶ τού[τοις] ἐ[πεκ]λ. K.³, esse dicens spatium uni litt. inter Y et E, sed superscriptum aliquid esse (fort. pr. τους, corr. τουτοις). Superscripta legere non potui, neque certo agnoscere ε in media lacuna. 9 ἐποίησεν (Hude) H.-L., W.-K.²: -CAN. 12 sq. περὶ τῶν ἐ. ἀρχ. del. Wil. (I, 49). 13 γὰρ] δὲ H.-L. 15 ἐκάστην (H.) H.-L. ἐπ' ἐνιαυτὸν K. recte (ον per comp.); tum διατάξασα id. fort. recte (apparet ductus', quo iuncto cum Δ διά notatur; fort. et. ξ; Diels tamen nihil legit praeter σα), [καθιστά]σα W.-K., [κ(ατα)στή]σα Diels. 17 ΤΕCΑΡΕC. 18 ΝΑΥΚΡΑΙΠΑΙ. 19 [ἦν δὲ τῶν] K., [ἦν δ' ἐπὶ τῶν] W.-K., H.-L. Et δὲ per comp. et τῶν, cuius sunt vestigia (it. ε et ι litt. vocis ἐπὶ).

ἀρχὴ καθεστηκυῖα ναύκραροι, τεταγμένη πρὸς τε τὰς εἰσ-
 φορὰς καὶ τὰς δαπ[άνας] τὰς γιγνομένας· διὸ καὶ ἐν
 τοῖς νόμοις τοῖς Σόλωνος οἷς οὐκ ἐτι χρῶνται πολλαχοῦ
 γέ]γραπται, 'τοὺς ναυκράρους εἰσπράττειν,' καὶ 'ἀνα-
 4 λίσκειν ἐκ τοῦ ναυκραρικοῦ ἀργυρ[ίου].' β[ουλὴν] δ' 5
 ἐποίησε τετρακοσίους, ἑκατὸν ἐξ ἑκάστης φυλῆς, τὴν
 δὲ τῶν Ἀρεοπαγιδῶν ἔταξεν ἐπὶ τ]ὸ νομοφυλακεῖν,
 ὥσπερ ὑπῆρχεν καὶ πρότερον ἐπίσκοπος οὖσα τῆς πολι-
 τείας, [ἡ] τὰ τε ἄλλα τὰ πλεῖστα καὶ τὰ μέγιστα τῶν
 πολιτ<ικ>ῶν διετήρει, καὶ τοὺς ἀμαρτάνοντας ἡῤθυνεν 10
 κυρία οὖσα [καὶ ζη]μι[οῦν] καὶ κολάζειν, καὶ τὰς ἐκ-
 τίσεις ἀνέφερεν εἰς πόλιν, οὐκ ἐπιγράφουσα τὴν πρό-
 φασι[ν τοῦ]εσθαι, καὶ τοὺς ἐπὶ καταλύσει τοῦ
 δήμου συνισταμένους ἔκριεν, Σόλωνος θέντ[ος] νόμον
 5 περὶ αὐτῶν. ὁρῶν δὲ τὴν μὲν πόλιν πολ- 15
 λάκις στασιάζουσαν, τῶν δὲ πολιτῶν ἐνίους διὰ τὴν ῥα-
 θυνίαν [ἀγαπ]ῶντας τὸ αὐτόματον, νόμον ἔθηκεν πρὸς
 αὐτοὺς ἰδιον, ὃς ἂν στασιαζούσης τῆς πόλεως μ[ὴ
 θ]ῆται τὰ ὄπλα μηδὲ μεθ' ἑτέρων, ἄτιμον εἶναι καὶ
 τῆς πόλεως μὴ μετέχειν.

20

TESTIM. § 5 *Gellius II 12.

1 ΝΑΥΚΡΑΙΟΙ. 3 πολλαχοῦ (Wessely) K.³ (-όθι Paton, H.-L.). 7 ἐ[πὶ τὸ] (Paton, Gennad., recte ut vid.) W.-K., H.-L., K.³ 9 καὶ τὰ τε W.-K., sed angustius spat. καὶ voci, unde ἡ praestat. 10 πολιτ<ικ>ῶν (Richards, Lips.) W.-K., H.-L., K.³ 11 καὶ ζημ. (Bl.) H.-L., K.³ (extare notam aptam voci καὶ; similia ipse notavi): [τοῦ] ζ. K., W.-K. Cf. c. 3, 6. ΕΚΤΙCΕΙC (ἐκτίσεις ut τίσεις) iam non sollicitavi, cum εκτισιν sit in papyro Flinders-Petrie II, p. 150 b. 13 εὐθύ-ν]εσθαι (Bl.) H.-L., K.³, quod agnosci posse putat Diels; ipse ἐ]κτ[ίν]εσθαι (Tyrrell) potius agn. mihi visus sum. 14 θ. νό-μον W.-K., K.³; tum εἰσα[γγ]ελ[ί]ας (Wessely) K.³ (εἰσα agn. non potui); εἰσαγγελτικὸν (ον per comp.) ci. Papageorg. 17 ἀγα-πῶντας W.-K., certum est ὦντας, π verisimile magis quam ρ (περιορῶντας Bury, ego antea). ἔθηκεν recte Wess.: -κε. 19 θῆται H.-L., K.³

IX. τὰ μὲν οὖν [περὶ τὰ]ς ἀρχὰς τ[οῦτ]ον εἶχε
τὸν τρόπον. δοκεῖ δὲ τῆς Σόλωνος πολιτείας τρία
ταῦτ' εἶναι τὰ δημοτικώτατα· πρῶτον μὲν καὶ μέγιστον
τὸ μὴ δανεῖζειν ἐπὶ τοῖς σώμασιν, ἔπειτα τὸ ἐξεῖναι
5 τῷ βουλομένῳ τιμω[ρεῖν] ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων, τρί-
τον δ' <ῶ> μάλιστά φασιν ἰσχυκέναι τὸ πληῆθος, ἢ εἰς 2
τὸ δικα[στήριον] ἔφε[σι]ς· κύριος γὰρ ὢν ὁ δῆμος τῆς
ψήφου, κύριος γίγνεται τῆς πολιτείας. ἔτι δὲ καὶ διὰ
τὸ μὴ γεγραφθαι τοὺς νόμους ἀπλῶς μηδὲ σαφῶς,
10 ἀλλ' ὥσπερ ὁ περὶ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων, ἀνάγκη
[πολ]λὰς ἀμφισβητήσεις γίνεσθαι, καὶ πάντα βραβεύ-
ειν καὶ τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἴδια τὸ δικαστήρι[ον]. οἴονται
μὲν οὖν τινες ἐπίτηδες ἀσαφεῖς αὐτὸν ποιῆσαι τοὺς
νόμους, ὅπως ᾗ τῆς κρίσεως [ὁ] δῆ[μος κ]ύριος. οὐ
15 μὴν εἰκός, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καθόλου περι-
λαβεῖν τὸ βέλτιστον· οὐ γὰρ [δ]ί[κ]αιον ἐκ τῶν νῦν
γιννομένων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας θεωρεῖν τὴν
ἐκείνου βούλησιν.

X. ἐν [μὲν οὖν τ]οῖς νόμοις ταῦτα δοκεῖ θεῖναι
20 δημοτικά, πρὸ δὲ τῆς νομοθεσίας ποιήσα[ς] τὴν τῶν
χ[ρ]εῶν ἀποκοπήν, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν τε τῶν μέτρων
καὶ σταθμῶν καὶ τὴν τοῦ νομίσματος αὔξησιν. ἐπ' 2
ἐκείνου γὰρ ἐγένετο καὶ τὰ μέτρα μείζω τῶν Φειδω-
νείων, καὶ ἡ μὲν πρότερον [ἄγο]υσσα [σ]τα[θμ]ὸν [έ]-

1 εἶχε K.³ 3 ταῦτ' τὰ δ' e conl. (H.) H.-L., W.-K.²
τὰ del. H.-L. 5 τιμωρεῖν (Paton) W.-K., K.³ 6 ἦ add.
K.¹, ῶ (Lipsius, L.) H.-L., K.³, ῶ καὶ W.-K. 10 ἀν. πολλὰς
(Bl., qui π. τὰς, al.) recte ut vid. W.-K., K.³ 12 τὸ δικαστή-
ριον recte W.-K., K.³ 14 ita recte (Papageorg.) K.³ 20 ποι-
ήσας τὴν τῶν W.-K. (legi fere possunt notae articulorum; in
extremo participio superscr. σ agnovit Diels): ποιῆσαι (Condos)
τὴν τῶν H.-L., K.³ 24 [ἐλκ]ουσα (Wyse) W.-K., H.-L., K.³;
spatio melius convenit ἄγουσα. Tum [σ]τα[θμ]ὸν Diels (ον per
comp.), quod verum esse posse declarat K.

βδομήκοντα δραχμάς, ἀνεπληρώθη ταῖς ἑκατόν. || ἦν δ' pag. 4
ὁ ἀρχαῖος χαρακτήρ διδραχμον. ἐποίησε δὲ καὶ σταθμὰ
πρὸς τὸ νόμισμα, τ[ρ]εῖς καὶ ἐξήκοντα μνᾶς τὸ τάλαν-
τον ἀγούσας, καὶ ἐπιδιενεμήθησαν [αἱ τ]ρεῖς μναὶ τῷ
στατήρι καὶ τοῖς ἄλλοις σταθμοῖς. 5

XI. διατάξας δὲ τὴν πολιτείαν ὅνπερ εἴρηται τρό-
πον, ἐπειδὴ προσιόντες αὐτῷ περὶ τῶν νόμων ἐνώ-
χλουν, τὰ μὲν ἐπιτιμῶντες τὰ δὲ ἀνακρίνοντες, βου-
λόμενος μήτε ταῦτα κινεῖν, μήτ' ἀπεχθάνεσθαι παρῶν,
ἀποδημίαν ἐποίησατο κατ' ἐμπορίαν ἅμα καὶ θεωρίαν 10
εἰς Αἴγυπτον, [εἰπ]ὼν ὥς οὐ[χ ἦ]ξει δέκα ἐτῶν· οὐ
γὰρ οἶεσθαι δίκαιον εἶναι τοὺς νόμους ἐξηγεῖσθαι
2 παρῶν, ἀλλ' ἕκαστον τὰ γεγραμμένα ποιε[ῖ]ν. ἅμα δὲ
καὶ συνέβαινε αὐτῷ τῶν τε γνωρίμων διαφόρους γε-
γενῆσθαι πολλούς, διὰ τὰς τῶν χρεῶν ἀποκοπὰς, καὶ 15
τὰς στάσεις ἀμφοτέρως μεταθέσθαι, διὰ τὸ παρὰ δόξαν
αὐτοῖς γενέσθαι τὴν κ[ατάσ]τασιν. ὁ μὲν γὰρ δῆμος
ᾧετο πάντ' ἀνάδαστα ποιήσειν αὐτόν, οἱ δὲ γνώριμοι
πάλιν [εἰς] τὴν αὐτὴν τάξιν ἀποδώσειν, ἢ μ[ικρ]ὸν
παραλλάξ[ειν]· ὁ δὲ συ[ν]α[μφοτέροις] ἡναντιώθη, καὶ 20

TESTIM. 20 Aristid. II, 360 Dd.

2 χαρακτήρ διδράχμον <βοῦς> Wyse coll. Poll. IX, 60;
χ. <βοῦς καὶ τὸ νόμισμα> διδρ. JBMayer, χ. διδράχμον Keil.
σταθμὰ recte W.-K., K.³ (<τὰ> στ. Keil). 3 ὀγδοήκοντα pro
ἐξήκ. Gertz, Köhler; v. ad 4. 4 ἄγον H., Papabasil. [αἱ
τ]ρεῖς sec. K. (nunc) Lehmann, Diels; ipse in loco male habito
lineam quae numerorum notas distinguit agnovi, unde αἱ γ
proposui. 7 ἡνώχλουν contra pap. H.-L., K.³ 11 recte,
quod et ipse et Wessely videramus, L. in praef. H.-L. p. X
ΝΩCOY, [λέγω]ν ὥς οὐ[χ ἦ]ξει. Sed εἰπὼν (Bl., Wessely) me-
lius reliquiis litterarum convenit. 12 δίκαιος Jackson, H.-L.;
def. -ον S. 13 ποιεῖν W.-K. 17 . . CANTAΞIN pr., κατὰ-
στασιν corr. (W.-K., K.³), [οὔ]σαν [κατά]στ. K.¹, οὔσαν τάξιν H.-L.
19 εἰς del. W.-K.¹ (ἦ pro εἰς ed. 2). 19 sq. ἢ σ[μικρὸν]
παραλλάξ[ειν]· ὁ δὲ (Bl.) W.-K., K.³, it. (sed μ[ικρὸν]) H.-L.
Lego in extr. versu N. M; inde συναμφοτ. scripsi.

ἐξὸν αὐτῷ μεθ' ὁποτέρων ἡβούλετο συστά[ντι]α τυραννεῖν, εἴλετο πρὸς ἀμφοτέρους ἀπεχθέςθαι σώσας τὴν πατρίδα καὶ τὰ βέ[λτι]στα νομοθετήσας.

XII. ταῦτα δ' ὅτι τοῦτον <τὸν> τρόπον ἔσχευ οἱ
5 τ' ἄλλοι συμφωνοῦσι πάντες, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ποιήσει μέμνηται περὶ αὐτῶν ἐν τοῖσδε (fr. 5 B.).

δῆμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον γέρας, ὅσσον ἀπαρ[κε]ῖ,
τιμῆς οὐτ' ἀφελὼν οὐτ' ἐπορεξάμενος·

οἱ δ' εἶχον δύναμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγρητοί,
10 καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν.

5 ἔσθην δ' ἀμφιβαλὼν κρατερὸν σάκος ἀμφοτέροισι,
νικᾶν δ' οὐκ εἶας οὐδετέρους ἀδίκως.

πάλιν δ' ἀποφαινόμενος περὶ τοῦ πλήθους, ὥς αὐτῷ 2
δεῖ χρῆσθαι (Sol. fr. 6, cf. Theogn. 153).

15 δῆμος δ' ὧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἔποιτο,
μήτε λῖαν ἀνεθείς μήτε βιαζόμενος.

τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἔπῃται
ἀνθρώποισιν ὅσοις μὴ νόος ἄρτιος ᾗ.

καὶ πάλιν δ' ἐτέρωθί που λέγει περὶ τῶν διανε[ί]- 3
20 μασθαι τὴν γῆν βουλομένων (cf. fr. 34. 35).

οἱ δ' ἐφ' ἀρπαγαῖσιν ἦλθον, ἐλπ[ί]δ' εἶχον ἀφνεάν,
κἀδόκουν ἕκαστος αὐτῶν ὄλβον εὐρήσειν πολύν,
καί με κωτίλλοντα λείως τραχὺν ἐκφανεῖν νόον.

TESTIM. 7 Plut. Sol. 18. 15 Plut. comp. Sol. et Popl. 2.
21 Plut. Sol. 16 (v. 4. 5). Aristid. II 536 Di. (v. 6. 7).

1 ἐβούλ. contra pap. H.-L., K.³ συστά[ντι] falso adhuc legebamus. 2 ΑΠΕΧΘΕCΘΗΝΑΙ corr. (Wyse, H.) W.-K., H.-L., K.³ 4 τὸν add. K. εἶχεν W.-K. e conl. 7 ΔΗΜΟΙ. τόσον κράτος Plut. ἐπαρκεῖ Plut. (ἀπαρκεῖ Coraes, ἐπαρκεῖν Brunck); ἀπαρκεῖν H.-L. 8 sq. ΟΥΤΑΠΟΡΕΞΑΜΕΝΟCΟCΟΙ. 16 πιεζόμενος Plut. 18 ἀνθρώπων καὶ ὧν Theogn., ἀνθρώποισιν ὧν Hartung, α. ὧτοις bene Hude. 19 καὶ del. W.-K.; ego δὲ deleverim. ἐτέρωθι (Hicks, al.) recte W.-K. διανέμεσθαι non recte H.-L. 21 ἀρπ. ἐλπίδ' ἦλθ' εἶχον ἀφν.? W.-K.

- χαῦνα μὲν τότε ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολούμενοι
 5 λοξ[ὸν ὁ]φθαλμοῖς ὁρῶσι πάντες ὥστε δήιον·
 οὐ χρεών· ἃ μὲν γὰρ εἶπα σὺν θεοῖσιν ἦνυσα,
 [ἄλλα δ' οὐ] μ[ά]την ἔερδον, οὐδέ μοι τυραννίδος
 [ἀ]νδάνει βία τι [ῥέξ]ειν, οὐδὲ πιεῖ[ρ]ας χθονὸς 5
 πατρίδος κακοῖσιν ἐσθλοὺς ἰσομοιρίαν ἔχειν.
 4 [πάλιν] δὲ καὶ περὶ τῆς ἀπ[οκ]οπῆς τῶν χ[ρε]ῶν,
 καὶ τῶν δουλεύοντων μὲν πρότερον, ἐλευθερωθέντων
 δὲ διὰ τὴν σεισάχθειαν (fr. 36).
 ἐγὼ δὲ τῶν μὲν οὐνεκα ξ[υ]νήγαγον 10
 δῆμον, τί τούτων π[ρ]ὶν τυχ[εῖ]ν ἐπαυσάμην;
 συμμαρτυροίη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνου
 μήτηρ μεγίστη δαιμόνων [Ὀλυ]μπίων
 5 ἄριστα, Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγὼ ποτε
 ὄρους ἀνεῖλον πολλαχῇ πεπηγότα[ς], 15
 πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα.
 πολλοὺς δ' Ἀθήνας, πατρίδ' εἰς θεόκτιτον,
 [ἀνῆ]γαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
 10 ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὑπὸ
 χρειοῦς φυγόντας, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν 20

TESTIM. 12 Aristid. II 536 Di. (v. 3—27).

2 δήιοι K., H.-L. e conl. Reiskii (δήιον chart. Plut.).
 4 ἄμα (ἄλλα Gaisf.) δ' οὐ μάτην Aristid., unde [ἄλλα δ' α]ῦ
 μ[ά]την K.¹, it. sed οὐ W.-K., H.-L., K.³ In charta fere ἀλλαν(?)
 μ[α]τ[η]ν apparuit. 5 ἦνδανεν Richards. 6 κακοῖσιν New-
 man, Bl., al. 7 πάλιν K.¹, (.αλ. ν fort. agnoscī potest; sed
 est valde incerta lectio; λέγει??); reliqua expedit Wessely
 (K.³). 8 περὶ ante τῶν desiderat Kb. 9 δὲ διὰ recte
 K. 10 εἶνεκ' W.-K., tum falso ἀξονήλατον K. (-τῶν W.-K.),
 cum in chart. sit ΟΥΝΕΚΑΞ. ΝΗΓΑΓΟΝ (ita plane recte H.-L.);
 inde verum rest. (Platt) H.-L. 11 τυχῶν K.; id. concedit
 etiam τυχεῖν (Tyrrell, Bl.) legi posse. Cf. praefat. 12 ΜΑΡ-
 ΤΥΡΟΙΗΝ Berol. 13 ΔΑΙΜΟΝΩΝΟΛ.. Berol., id. 15 sq.
 ΠΕΠΗΓΟ[Τ]ΑCΠΡΟCΘΕΝ. 17 ΘΕΟΚΤΙCΤ.. 18 ΑΝΗΓΑ-
 ΓΟΝ Berol. 20 sq. χρειοῖ ἀναγκαίη Hom. Θ, 57; inde ionismus.

ἰέντας, ὥς ἂν πολλαχῇ πλαν[ωμένου]ς,
 τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα
 ἔχοντας, ἥθη δεσποτῶν τρομευμ[ένους],
 15 [έλ]ευθέρους ἔθηκα. ταῦτα μὲν κράτει,
 5 ὁμοῦ βίαν τε καὶ δίκην συναρμόσα[ς],
 [ἔρε]ξα καὶ διήλθον ὥς ὑπεσχόμην.
 θεσμοὺς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε κἀγαθῷ,
 εὐθείαν εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην,
 20 ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὥς ἐγὼ λαβών,
 10 [κ]ακοφραδῆς τε καὶ φιλοκτήμων ἀνὴρ,
 οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον· εἰ γὰρ ἤ[θε]λον
 ἂ τοῖς ἐναντίο[ις]ιν ἥνδανεν τότε,
 αὐθις δ' ἂ τοῖσιν οὔτεροι φρασαίαιτο,
 25 πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἥδ' ἐχηρώθη πόλις.
 15 τῶν οὐνεκ' ἀλλήν πάντοθεν ποιούμενος
 ὥς ἐν κυσὶν πολλῇσιν ἐστράφην λύκος.
 καὶ πάλιν ὀνειδίζων πρὸς τὰς ὕστερον αὐτῶν μεμψι- 5
 μοιρίας ἀμφοτέρων·
 δήμῳ μὲν εἰ χρὴ διαφάδην ὀνειδίσαι,

TESTIM. 5 Plut. Sol. 15 (v. 16).

1 .. ΝΩΜΕΝΟΥC Berol. 4 sq. ΚΡΑΤΕΕΙΝΟΜΟΥ Lond.,
 ΚΡ. ΤΗΟΜΟΥ Berol.; ap. Aristid. est κράτει (v. l. κράτη) ὁμοῦ;
 it. ὁμοῦ Plut. Hinc κράτει | ὁμοῦ K.¹ W.-K., κράτει | νόμον
 H.-L., K.³ Etiam κράτη ferri potest (Soph. Antig. 485).
 6 ΕΡΕΞΑ Berol. 7 ΘΕCΜΟΝ Berol. ΤΕΟΜΟΙΩC, superscr.
 ut vid. v. l. Θ; δ' ὁμ. (cum Aristid.) Wyse, W.-K. 10 ΚΑΚΟΦ..
 ut. vid. Berol. 11 ΗΘΕΛΟΝ Berol. 12 ΑΥΤΟΙCΕΝΑΝ corr.
 K. (ΑΤΟ in Berol. legit Diels). 13 ΑΥΤΙC Berol. ΔΕΑΥ-
 ΤΟΙCΙΝ οὔτεροι recte W.-K. 14 ΕΧΕ.. Berol. 15 τῶν
 (Τ(ΩΝ)) (Bernardakis) W.-K. εἴνεκ' W.-K. ποιούμενος (Platt)
 W.-K., H.-L. male (cum non sit locus ionismo in verbo vul-
 gari) et contra chart. (κυνεύμενος Aristid.). 16 ΚΥCΙΠΟΛ-
 ΛΗΙC[Ι]Ν (falso adhuc πολλαῖσιν legebatur). ἐστράφην Ari-
 stid. (K., W.-K., H.-L., tanquam ex chart.): ΕΓΓΡΑΦΗΝ.
 17 αὐτῶν (Bl.) recte W.-K. 19 χρὴ διαφράδην recte ut vid.
 leg. K. (διαφάδην Condos, W.-K., K.³)

ἃ νῦν ἔχουσιν οὐποτ' ὀφθαλμοῖσιν ἂν
εὕδοντες εἶδον.

ὅσοι δὲ μείζους καὶ βίαν ἀμείνονες

5 αἰνοῦεν ἂν με καὶ φίλον ποιοίατο·

εἰ γάρ τις ἄλλος φησὶ ταύτης τῆς τιμῆς ἔτυχεν (cf. 5
fr. 36 extr.),

οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον οὐδ' ἐπαύσατο,

πρὶν ἀνταράξας πῖαο ἐξεῖλεν γάλα. ||

ἐγὼ δὲ τούτων ὥσπερ ἐν μεταχμίῳ

ὄρος κατέστην.

pag. 5

10

XIII. τὴν μὲν οὖν ἀποδημίαν ἐποιήσατο διὰ ταύ-
τας τὰς αἰτίας. Σόλωνος δ' ἀποδημήσαντος, ἔτι τῆς

πόλεως τεταραγμένης, ἐπὶ μὲν ἔτη τέτταρα διῆγον ἐν

590/89 ἡσυχίᾳ· τῷ δὲ πέμπτῳ μετὰ τὴν Σόλωνος ἀρχὴν οὐ

586/5 κατέστησαν ἄρχοντα διὰ τὴν στάσιν, καὶ πάλιν ἔτει 15

πέμπτῳ <διὰ> τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀναρχίαν ἐποίησαν.

2 μετὰ δὲ ταῦτα διὰ τῶν αὐτῶν χρόνων Δ[α]μα[σίας

582—80 α][ρ[ε]θ[ε]ῖς ἄρχων ἔτη δύο καὶ δύο μῆνας ἤρξεν, ἕως

ἐξηλάθη βία τῆς ἀρχῆς. εἴτ' ἔδοξεν αὐτοῖς διὰ τὸ

στασιάζειν, ἄρχοντας ἐλέσθαι δέκα, πέντε μὲν εὐπα- 20

τριδῶν, τρεῖς δὲ ἀ[ρρ]οίκων, δύο δὲ δημιουργῶν, καὶ

586/79 οὗτοι τὸν μετὰ Δαμασίαν ἤρξαν ἐνιαυτόν. ᾧ καὶ δῆλον

TESTIM. 8 Plut. Sol. 16 (v. 1. 2). 21 Hes. ἀγροῖῳται.

8 ἀνταράξας .. ἐξεῖλεν (Sidgwick, Bl.; pridem Gildersleeve
et Adam ap. K.³ ex Plut.) H.-L. (ἡ) ταρ. .. ἐξεῖλεν W.-K.³).
ΕΞΕΙΛΕΝ chart; ead. ΠΥΑΡ; πῖαο omnes ex Plut. 14 sq. οὐ
κατέστησαν recte W.-K. (Condos, K.³) 16 διὰ add. (Berolin.,
in qua διαταυτην... legitur) K. in not., W.-K., H.-L. ΑΙΤΙΑΝ-
ΑΡΧΑΙΑΝ corr. (Burnet, al.) W.-K., H.-L., K.³ 17 διὰ τ.
αὐτ. χρ. male del. W.-K. 17 suppl. K. (Berol.) 19 ΛΑΘΗ
(it. Berol.) 21 ἀγρ. K. (et sunt vestigia P litt.); ἀποίκων
Berol., quod tuetur Wright. 22 ᾧ καὶ c. Berol. (et Lond.)
Fränkel, W.-K., H.-L.

ὅτι μεγίστην εἶχεν δύναμιν ὁ ἄρχων· φαίνονται γὰρ
αἰεὶ στασιάζοντες περὶ ταύτης τῆς ἀρχῆς. ὅλως δὲ 3
διετέλουν νοσοῦντες τὰ πρὸς ἑαυτούς, οἱ μὲν ἀρχὴν
καὶ πρόφασιν ἔχοντες τὴν τῶν χρεῶν ἀποκοπὴν (συν-
5 εβεβήκει γὰρ αὐτοῖς γεγρονέναι πένησιν), οἱ δὲ τῇ πο-
λιτείᾳ δυσχεραίνοντες, διὰ τὸ μέγαν γεγρονέναι μετα-
βολήν, ἔνιοι δὲ διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλονικίαν.
ἦσαν δ' αἱ στάσεις τρεῖς· μία μὲν τῶν παραλίων, 4
ᾧν προειστήκει Μεγακλῆς ὁ Ἀλκμέωνος, οἵπερ ἐδόκουν
10 μάλιστα διώκειν τὴν μέσσην πολιτείαν. ἄλλη δὲ τῶν
πεδια[κῶν], οἱ τὴν ὀλιγαρχίαν ἐξήτουν· ἡγεῖτο δ' αὐ-
τῶν Λυκοῦργος. τρίτη δ' ἡ τῶν διακριῶν, ἐφ' ἣ
τεταγμένος ἦν Πεισίστρατος, δημοτικώτατος εἶναι δο-
κῶν. προσεκεκόσμητο δὲ τούτοις οἱ τε ἀφηρημένοι 5
15 τὰ χρεᾶ διὰ τὴν ἀπορίαν, καὶ οἱ τῷ γένει μὴ καθαροὶ
διὰ τὸν φόβον· σημεῖον δ' ὅτι μετὰ τὴν [τῶν] τυ-
ραννῶν κατάλυσιν ἐποίησαν διαψηφισμόν, ὥς πολλῶν
κοινωνούντων τῆς πολιτείας οὐ προσῆκον. εἶχον δ'
ἕκαστοι τὰς ἐπωνυμίας ἀπὸ τῶν τόπων, ἐν οἷς ἐγεώρ-
20 γουν. XIV. δημοτικώτατος δ' εἶναι δοκῶν ὁ Πεισί-
στρατος, καὶ σφόδρ' εὐδοκιμηκὼς ἐν τῷ πρὸς Μεγα-
ρέας πολέμῳ,¹ κατατραυματίσας ἑαυτὸν συνέπεισε τὸν
δῆμον, ὥς [ὕ]π[ὸ] τῶν ἀντιστασιωτῶν ταῦτα πεπονθώς,
φυλακὴν ἑαυτῷ δοῦναι τοῦ σώματος, Ἀριστίωνος γρά-
25 ψαντος τὴν γνώμην. λαβὼν δὲ τοὺς κορυνηφόρους

TESTIM. 8 sqq. schol. Ar. Vesp. 1223.

1 δύναμιν [εἶχεν] male Berol. (ᾧ καὶ . . μεγί- = στην ε. δ. ὁ ἄρ-). 2 ΑΕΙ Berol. 3 νοσοῦντες om. Berol. 7 ἔνιοι μὲν Berol. 8 ΔΕΑΙ Berol. 11 ἐξήλουν (H., Bury) H.-L. 12 nonne δὲ pro δ' ἡ? Ita schol. Vesp. 14 προσεκεκόσμητο] v. Kb. p. 38. 16 τῶν add. (Bl., Gennadios) W.-K., H.-L.; sunt in charta vestigia. 17 ΔΙΑΦΗΜΙCΜΟΝ corr. (Sandys, al.) W.-K., H.-L. 23 ὑπὸ W.-K.

καλουμένους, ἐπαναστάς μετὰ τούτων τῷ δήμῳ, κατέσχε
 561/0 τὴν ἀκρόπολιν ἔτει δ' καὶ τριακοστῷ μετὰ τὴν τῶν
 2 νόμων θέσειν, ἐπὶ Κ[ω]μέου ἄρχοντος. λέγεται δὲ Σό-
 λωνα Πεισιστράτου τὴν φυλακὴν αἰτοῦντος, ἀντιλέξαι
 καὶ εἰπεῖν ὅτι τῶν μὲν εἴη σοφώτερος, τῶν δ' ἀν- 5
 δρειό[τερο]ς· ὅσοι μὲν γὰρ ἀγνοοῦσι Πεισίστρατον ἐπι-
 τιθέμενον τυραν[νίδι], σοφώτερος εἶναι τούτων, ὅσοι
 δ' εἰδότες κατασιωπῶσιν ἀνδρειότερος. ἐπεὶ δὲ λέγων
 [οὐκ ἔ]πειθεν, ἐξαράμενος τὰ ὄπλα πρὸ τῶν θυρῶν,
 αὐτὸς μὲν ἔφη βεβοηθηκέναι τῇ πατρίδι, καθ' ὅσον 10
 ἦν δυνατός (ἥδη γὰρ σφόδρα πρεσβύτης ἦν), ἀξιοῦν
 3 δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ταῦτὸ τοῦτο ποιεῖν. Σόλων μὲν
 [οὖν οὐ]δὲν ἤνυσεν τότε παρακαλῶν· Πεισίστρατος δὲ
 λαβὼν τὴν ἀρχὴν διώκει τὰ κοινά, πολιτικῶς μᾶλλον
 ἢ τυραννικῶς. οὐπω δὲ τῆς ἀρχῆς ἐρριζωμένης, ὁμο- 15
 φρονήσαντες οἱ περὶ τὸν Μεγακλέα καὶ τὸν Λυκοῦρ-
 556/5 γον, ἐξέβαλον αὐτὸν ἔκτω ἔτει μετὰ τὴν πρώτην κατὰ-
 4 στασιν, ἐφ' Ἑγησίῳ ἄρχοντος. ἔτει δὲ δωδεκάτῳ μετὰ
 ταῦτα περιελαυνόμενος ὁ Μεγακλῆς τῇ στάσει, πάλιν
 ἐπικηρουκυσάμενος πρὸς τὸν Πεισίστρατον, ἐφ' ᾧτε 20
 τὴν θυγατέρα αὐτοῦ λήψεται, κατήγαγεν αὐτὸν ἀρχαῖ-
 κῶς καὶ λίαν ἀπλῶς. προδιασπείρας γὰρ λόγον, ὥς
 τῆς Ἀθηνᾶς καταρούσης Πεισίστρατον, γυναῖκα καὶ

TESTIM. 3—11 Plut. Sol. 30. Ael. V. H. VIII, 16. Diog.
 L. I, 49 sq. 65. 8 sqq. Plut. Mor. 794 E. Diod. IX, c. 20 (29).

2 δ' (τετάρτῳ) Bauer, W.-K.: ΔΕΥΤΕΡΩΙ. 8 ΚΑΤΑCΙΩ-
 ΠΩΝΤΕC (corr. K.). 9 οὐκ ἔπειθεν (Wyse, al.) W.-K., H.-L.,
 K.³ ΕΞΑΙΡ 18 δωδεκάτῳ] τετάρτῳ Poste (W.-K.¹), πέμπτῳ
 ci. W.-K., cf. Wil. I, 23; Cichorius p. 20 sq. 19 (ταύτην pro
 ταῦτα Bauer). 21 ΑΡΧΑΪΚΩC; ἀρχαίως W.-K. cum corr., qui
 sup. κωσ scr. ω[σ]. Non opus -αικῶς, v. Meisterh. 23².
 23 ΚΑΙΓΥΝΑΙΚΑΜΕΓΑΛΗΝ; καὶ del. W.-K.²; ipse transposui ob
 numeros: (γυ)ναῖκα καὶ . . ἐξευρών = ὥς . . δήμου. Cf. c. 25, 1.

μεγάλην καὶ καλὴν ἐξευρών, ὥς μὲν Ἡρόδοτός φησιν (I 60) ἐκ τοῦ δήμου τῶν Παιανιέων, ὥς δ' ἔνιοι λέγουσιν ἐκ τοῦ Κολλυτοῦ στεφανόπωλιν Θραῦτταν, ἧ ὄνομα Φύη, τὴν θεὸν ἀπομιμησάμενος τῷ κόσμῳ, συν-
 5 εἰσήγαγεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ὁ μὲν Πεισίστρατος ἐφ' ἄρματος εἰσήλαυνε, παραιβατούσης τῆς γυναικός, οἱ δ' ἐν τῷ ἄστει προσκυνοῦντες ἐδέχοντο θαυμάζοντες.

XV. ἡ μὲν οὖν πρώτη κἀθοδος ἐγένετο τοιαύτη. μετὰ δὲ ταῦτα ὥς ἐξέπεσε τὸ δεύτερον, ἔτει μάλιστα
 10 ἐβδόμῳ μετὰ τὴν κἀθodon. — οὐ γὰρ πολὺν χρόνον διακατέσχευ, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τῇ τοῦ Μεγακλέους θυγατρὶ συγγίγνεσθαι, φοβηθεὶς ἀμφοτέρας τὰς στάσεις ὑπεξῆλθεν· καὶ πρῶτον μὲν συνώκισε περὶ τὸν 2 Θερμαῖον κόλπον χωρίον ὃ καλεῖται Ραΐκηλος, ἐκεῖθεν δὲ παρῆλθεν εἰς τοὺς περὶ Πάργαιον τόπους, ὅθεν
 15 χρηματισάμενος καὶ στρατιώτας μισθωσάμενος, ἐλθὼν εἰς Ἑρετρίαν ἐνδεκάτῳ πάλιν ἔτει, τό(τε) πρῶτον ἀνασώσασθαι βίᾳ τὴν ἀρχὴν ἐπεχείρει, συμπροθυμουμένων αὐτῷ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων, μάλιστα δὲ Θηβαίων
 20 καὶ Λυγδάμιος τοῦ Ναξίου, ἔτι δὲ τῶν ἱππέων τῶν ἐχόντων ἐν Ἑρετρίᾳ τὴν πολιτείαν. || νικήσας δὲ τὴν 3 ἐπὶ Παλληνίδι μάχ[η]ν καὶ λαβὼν τὴν [ἀρχή]ν, καὶ

TESTIM. 21 *schol. Arist. Ach. 234.

1 ΦΗ compendium. 3 ΚΟΛΥΤΟΥ altero T suprascr.
 4 ὄνομα <ῆν> Φ. Papageorg., coll. c. 17, 4. συνεισήγαγεν (K.) recte H.-L. (συν per comp.): κατήγ. K.¹, W.-K. 5 μετ' αὐτῆς Pantazid. 9 ὥς del. W.-K., αὐθις scr. (Gennadios) H.-L. (μηνὶ pro ἔτει ci. H.). 10 ἐβδόμῳ] τρίτῳ W.-K.¹, cf. Wil. l. c.; μετὰ τὴν κἀθ. del. Cichorius. 11 διακατέσχευ] δια in extr. versu (om. K., rell.); κατεῖχεν contra pap. et falso (Wyse) W.-K., H.-L., K.³ V. Lit. Centralbl. 1893, p. 1712. 13 ὥκισε (Gennad., Hude) H.-L. Cf. Heracl. exc. Τενεδίων πολ. 14 ΡΑΚΗΔΟC pr. 17 τότε (Bl.) (W.-K.), H.-L., K.³ (δεκ. π. ἔτει = τότε πρ. ἀνασώ-). Cf. Keil p. 43 (<μετὰ> τὸ πρ. Radinger, Cichorius).

παρελόμενος τοῦ δήμου τὰ ὅπλα, κατεῖχεν ἤδη τὴν
 τυραννίδα βεβαίως· καὶ Ν[ά]ξον ἐλὼν ἄρχοντα κατέ-
 4 στησε Λύγδαμιν. παρεῖλε δὲ τοῦ δήμου τὰ ὅπλα
 τόνδε τὸν τρόπον. ἐξοπλασίαν ἐν τῷ Θησείῳ ποι-
 ησάμενος ἐκκλησιάζειν ἐπεχείρει, ασεν 5
 μικρόν· οὐ φασκόντων δὲ κατακύνειν, ἐκέλευσεν αὐτοὺς
 προσαναβῆ[ν]αι πρὸς τὸ πρόπυλον τῆς ἀκροπόλεως, ἵνα
 γεγωνῇ μᾶλλον. ἐν ᾧ δ' ἐκεῖνος διέτριβε δημηγορῶν,
 ἀνελόντες οἱ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι τ[ὰ ὅπλα], καὶ κατα-
 [κ]λήσαντες εἰς τὰ πλησίον οἰκήματα τοῦ Θησείου, διε- 10
 5 σήμηναν ἐλθόντες πρὸς τὸν Πεισίστρατον. ὁ δὲ ἐπ[εῖ]
 τὸν ἄλλον λόγον ἐπετέλεσεν, εἶπε καὶ περὶ τῶν ὅπλων
 τὸ γεγονὸς [ὡς οὐ] χρὴ θαυμάζειν, οὐδ' ἀθυμεῖν, ἀλλ'
 ἀπελθόντας ἐπὶ τῶν ιδίῳ εἶναι, τῶν δὲ κοινῶν α[ὐτὸς
 ἐπι]μελήσεσθαι πάντων.

15

XVI. [ἡ μὲν οὖν Π]εισιστρατοῦ τυραννὶς ἐξ ἀρχῆς

TESTIM. 4 cf. Polyaen. I 21, 2.

2 καὶ γὰρ Ν. ἐλὼν W.-K., καὶ Ν. recte K.³ 3 παρεῖλεν
 δὲ K.¹, παρεῖλε[τ]ο (Rutherf.) δὲ H.-L., K.³, παρεῖλετο <δὲ>
 W.-K. Lectio haud dubia; sed est medium et paullo ante et
 ceteris locis (c. 37, 1. 2; 27, 1); rarius omnino activum. At tur-
 bare non ausus sum congruentiam hanc: (καὶ) Νάξον . . Λύγδαμιν
 = (πα)ρεῖλε . . τρόπον (praeter syllabas -τε(στ)- et -πλα). Cf. c. 25, 2.
 4 ἐξοπλισ. corrigunt K., H.-L. ΘΗCEΩΙ recte K.³ (Ἀνα-
 κείω Polyaen.). 5 supplem. incertum: φθέγγεσθαι δ' ἐσπού-
 δ]ασεν W.-K., ἐπίτηδες δ' ἐφώνη]σεν (Tyrrell, Gertz) H.-L.,
 τῆς δὲ φωνῆς ἐχάλλ]ασεν (Condos) K.³ Ap. Polyaen. est σμικρᾷ
 τῇ φωνῇ λέγειν ἤρχετο. 9 ΤΟΥΤ(Ω)Ν; tum littera ante ΤΕΤ.
 deleta videtur. Τούτῳ Rutherf. (cf. 18, 12), K.³, τοῦτο W.-K.
 (τοῦτ' ἐπιτετ. H.-L.). ὅπλα αὐτῶν [καὶ] K. rell., sed neque legi-
 tur pronom. in charta neque ei spatium est. 10 συ]κλήσ.
 non recte K., rell. 13 [λέγων ὡς οὐ χρὴ] K.¹, quae spatium
 non capit; [ἐφη δ' οὐ δεῖν] W.-K. (it.), [καὶ ὡς οὐ χρὴ] H.-L.,
 K.³, et χρὴ satis clare legitur. Cf. c. 25, 4. ἀθυμεῖν recte
 W.-K., K.³ 14 εἶναι add. Marchant, Wyse; compend. agn.
 K. [αὐτῷ νῦν] μελήσ. K.¹, αὐτὸς (Richards, Wyse) ἐπιμ. W.-K.,
 K.³, αὐτὸς νῦν ἐπιμ. H.-L.

τε κατέστη τοῦτον τὸν τρόπον, καὶ μεταβολὰς ἔσχεν το-
 σαύτας. διώκει δ' ὁ Πεισίστρατος, ὥσπερ εἴρηται, [τὰ 2
 κατὰ] τὴν πόλιν μετρίως καὶ μᾶλλον πολιτικῶς ἢ τυ-
 ραννικῶς· ἐν τε γὰρ τοῖς ἄλλο[ις φι]λάνθρωπος ἦν
 5 καὶ πρῶτος, καὶ τοῖς ἀμαρτάνουσιν συγγνωμονικός,
 καὶ δὴ καὶ τοῖς ἀπ[ό]ροις προεδάνειξε χρήματα πρὸς
 τὰς ἐργασίας, ὥστε διατρ[ε]φεσθαι γεωργοῦντας. τοῦ- 3
 το δ' ἐποίει δυοῖν [χά]ριν, ἵνα μήτε ἐν τῷ ἄστυ δια-
 τρίβωσιν, ἀλλὰ διεσπαρμένοι κατὰ τὴν χώραν, καὶ ὅπως
 10 εὐποροῦντες τῶν μετρίων καὶ πρὸς τοῖς ἰδίοις ὄντες,
 μήτ' ἐπιθυμῶσι μήτε σχολάζω[σι]ν ἐπιμελεῖσθαι τῶν
 κοινῶν. ἅμα δὲ συνέβαινεν αὐτῷ καὶ τὰς προσόδους 4
 γίνεσθαι [μείζ]ους, ἐξεργαζομένης τῆς χώρας· ἐπράτ-
 τετο γὰρ ἀπὸ τῶν γιγνομένων δεκάτην. διὸ καὶ τοὺς 5
 15 κατὰ [δήμ]ους κατεσκεύασε δικαστάς, καὶ αὐτοὺς ἐξήει
 πολλάκις εἰς τὴν χώραν, ἐπισκοπῶν καὶ διαλύων τοὺς
 διαφερομένους, ὅπως μὴ καταβαίνοντες εἰς τὸ ἄστυ
 παραμελῶσι τῶν ἀγρῶν. τοιαύτης γὰρ τινος ἐξόδου 6
 τῷ Πεισιστράτῳ γιγνομένης, συμβῆναί φασι τὸ περὶ
 20 τὸν ἐν τῷ [Υ]μηττῷ γεωργοῦντα τὸ κληθὲν ὕστερον
 χωρίον ἀτελές. ἰδὼν γὰρ τινα πα[ν]τελῶ[ς] πέτρας
 σκάπτοντα καὶ ἐργαζόμενον, διὰ τὸ θανατῶσαι τὸν

2 [τὰ κατὰ] Bl., prob. Kb. (εἴρηται Radinger, εἴρ. [ἡδ]η W.-K., it. sed [ἡδ]η K.³). 4 ἄλλοις (Poland, Radinger) recte W.-K., K.³ 7 διατρ. γ. recte W.-K., K.³ 13 ἐξ ἐργ. (v. L.) H.-L. 15 CKEYAZE corr. W.-K. 16 διαλύων recte W.-K., K.³ 19 τὸ περὶ recte (v. L.) H.-L.: τὰ περὶ K., rel. 20 cf. Diod. IX, 37, 2; Mantissa prov. 1, 76. Υ]ΜΜΗΤΩΙ exstare vid. 21 π... λω[ς ἐν] W.-K., παντελῶς ἐν, in quod ipse incidi, Wessely quoque invenit; sed ἐν locum habere recte negat K. Πέτρας K., H.-L.; minime exstat ΠΕΤΡΑΙ, sed falsa species est l litterae, id quod et ipse testari possum et constan-
 tissime testatur K. Παντελῶς πέτρας et. Lacon. Cf. praeter locos allatos Zenob. IV, 76. Procop. in Villois. Anecd. II, 40 (Paton; cf. Wil. II, 292). 22 διὰ τὸ θανῶν. del. W.-K. (sed retractat sent. Wil.); δ. τὸ θανατῶν Papageorg.

πα[ῖδα] ἐκέλευσεν [ἐρ]έσθαι, τί γίνεται ἐκ τοῦ χω-
 ρίου· [ὁ] δὲ ὅσα κακὰ καὶ ὀδύνας' ἔφη, 'καὶ τούτων
 τῶν κακῶν καὶ τῶν ὀδυνῶν Πεισίστρατον δεῖ λαβεῖν
 τὴν δεκάτην'. ὁ μὲν οὖν ἄνθρωπος ἀπεκρίνατο ἀγνοῶν,
 ὁ δὲ Πεισίστρατος ἤσθεις διὰ τὴν παρρησίαν καὶ τὴν 5
 7 φιλεργίαν ἀτελῇ πάντων ἐποίησεν αὐτόν. οὐδὲν δὲ
 τὸ πλῆθος οὐδ' ἐν τοῖς ἄλλοις παρ<ην>ώχλει κατὰ
 τὴν ἀρχήν, ἀλλ' αἰεὶ παρεσκ[εύ]αζεν εἰρήνην καὶ ἐτή-
 ρει τὴν ἡσυχίαν· διὸ καὶ πολλάκις ἐ.....το, ὥς
 ἡ Πεισιστράτου τυραννὶς ὁ ἐπὶ Κρόν[ου] βίος εἴη· 10
 'συνέβη γὰρ ὕστερον δια[δε]ξ[α]μένων τῶν υἱέων, πολλῶ
 8 γενέσθαι τραχυτέραν τὴν ἀρχήν. μέγιστον δὲ πάντων
 ἦ[ν τῶν ἐπαινου]μένων, τὸ δημοτικὸν εἶναι τῷ ἡθελ
 καὶ φιλάνθρωπον. ἐν τε γὰρ τοῖς ἄλλοι[ς ἐ]β[ούλετο]
 πάντα διοικεῖν κατὰ τοὺς νόμους, οὐδεμίαν ἑαυτῷ 15
 πλεονεξίαν διδούς, [καί ποτ]ε προσκληθεὶς φόβου δίκην
 εἰς Ἀρειον πάγον, αὐτὸς μὲν ἀπήντησεν ὥς ἀπολογη-
 9 σόμενος, ὁ δὲ προσκαλεσάμενος φοβηθεὶς ἔλιπεν. διὸ
 καὶ πολὺν χρόνον ἔμεινεν, καὶ ὅτ' ἐκπέσοι

1 παῖδα recte W.-K., (v. L.) H.-L., K.³ -ΕΥΕΝ, corr. Fränkel. 3 τῶν κακῶν κ. τ. ὀδ. del. H.-L., τῶν ante ὀδ. del. W.-K.

4 <αὐτὸν> ἀγν. H. Hude. 6 ἀπάντων K. rell., πάντων chart. 7 παρ<ην>ώχλ. (Wyse, Jos. Mayor) W.-K., H.-L.

9 [τοῦτ' ἐλέ]γετο W.-K., [ὕστερον ἐλέγ.] H.-L., ἐθρύλησαν Wessely ap. K.³, qui ΕΘΡ dicit agnosci posse, minime CAN; ἐθ[ρ]υλλ[ε]ῖτο antea ego; post in charta ἐνθ[ρ]ύμιον (ον per comp.) ἦν dispicere mihi visus sum; sed Diels et το confirmat et εθρ legi posse indicat; ἐθρυνλεῖτο tamen cum ceteris vestigiis non convenire. Nunc K. neque ἐνθ[ρ]ύμ. ἦν neque ἐμέμνηντο esse affirmat. 11 διαδεξαμένων recte E. Bruhn. 13 τ.

ἐπαινουμ- (Jos. Mayor, Newman, Bernardakis) W.-K., H.-L., K.³ Agnosci fort. potest. v. 14 [εἰώθει] K., H.-L., [προη-ρεῖτο] W.-K.; sed ἐ[β]β[ούλετο] fuisse vid. („β probably right“ K.).

18 ἔλιπεν] cf. Dem. 49, 19. 59, 60 (ἐξέλιπεν Richards, H.-L.).

19 [ἐν τῇ ἀρχῇ] (v. p. 24, 15) καὶ ὅτ' (Bl., Lips., καὶ ὅτ' etiam Fränkel) W.-K., it. sed sine τῇ H.-L., K.³ qui <ἐν> [ἀ.]. Certum καὶ ὅτ'; ἐν (τῇ) ἀρχῇ nimia pro spatio; linea longa recta post ἔμεινεν comparet (incertum num ad B pertinens).

πάλιν ἀνελάμβανε δαδίας. ἐβούλοντο γὰρ καὶ τῶν
 γνωρίμων καὶ τῶν δ[ημο]τικῶν οἱ πολλοί· τοὺς μὲν
 γὰρ ταῖς ὁμιλίαις, τοὺς δὲ ταῖς εἰς τὰ ἴδια βοηθείαις
 προ[σῆ]γετο, καὶ πρὸς ἀμφοτέρους ἐπεφύκει καλῶς.
 5 ἦσαν δὲ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ περὶ τῶν [τυ]ράννων 10
 νόμοι προῶοι κατ' ἐκείνους τοὺς καιρούς, οἳ τ' ἄλλοι
 καὶ δὴ καὶ ὁ μάλιστα καθήκων πρὸς τὴν <κατάστασιν>
 τῆς τυραννίδος. νόμος γὰρ αὐτοῖς ἦν ὅδε· ὁθέσμια
 τάδε Ἀθηναίω[ν] καὶ πάτρια· ἐάν τινες τυραννεῖν
 10 ἐπανιστῶνται [ἐπὶ τυραννίδι], ἢ συγκαθιστ[ῇ] τὴν
 τυραννίδα, ἄτιμον εἶναι καὶ αὐτὸν καὶ γένος.⁷

XVII. Πεισίστρατος μὲν οὖν ἐγκατεγήρασε τῇ
 ἀρχῇ, καὶ ἀπέ[θ]ανε νοσήσας ἐπὶ Φιλόνεω ἄρχοντας, 528/7
 ἀφ' οὗ μὲν κατέστη τὸ πρῶτον τύραννος, ἔτη τριά-
 15 κοντα καὶ τρία βιώσας, ἃ δ' ἐν τῇ ἀρχῇ διέμεινεν,
 ἐνὸς δέοντα εἴκοσι· ἔφ[ευ]γε γὰρ τὰ λοιπά. διὸ καὶ 2
 pag. 7 φανερώς ληροῦσι <οἱ> φάσκοντες, || ἐρώμενον εἶναι
 Πεισίστρατον Σόλωνος, καὶ στρατηγεῖν ἐν τῇ πρὸς
 Μεγαρέας πολέμῳ περὶ Σαλαμῖνος· οὐ γὰρ ἐνδέχεται
 20 ταῖς ἡλικίαις, ἐάν τις ἀναλογίζηται τὸν ἐκατέρου βίον
 καὶ ἐφ' οὗ ἀπέθανεν ἄρχοντας. τελευτήσαντος δὲ Πει- 3

1 ΕΠΕΛΑΜΒΑΝΕ corr. (Richards) W.-K. (ἀπελ. Wyse, H.-L., K.³). 4 προσήγετο (Niemeyer, Lacon) W.-K., H.-L., recte ut vid. ἀμφοτέρως (H.) H.-L., ἀμφοτέρα Condos. 7 καθ[ή]κων (K.) exstare vid.; ἀνήκων W.-K., καθεστώς H.-L. 7sq. τὴν τῆς legitur (τὰ τῆς H.-L.), itaque lac. esse vid. (W.-K., qui de κατάστασιν cogitant; <κατ.> post τυρ. add. K.³). 9 Ἀθηναίοις Condos; Ἀθηναί[ων] recte K., rell. καὶ πάτρια lego: [ἐστὶ] πάτρια K., H.-L., [κατὰ τὰ] π. W.-K. Cf. Eurip. Tr. 267. Thuc. 2, 2. 10 ἐπὶ τυραννίδι (sic chart., non ΗΕΠΙΤ) del. K., W.-K. ἢ] sic potius legendum quam ΤΙ (W.-K., K.³), cf. H in ἦσαν v. 5; tum CΥΝΚΑΘΙCΤ[H]Τ(HN)ΤΥΡΑΝΝΙΔΑ. <ἦ> τι<ς> συγν. K.³; ἢ συγν. (Lips.) W.-K. (συγκαθιστῶ<ς>) Papageorg.).

11 καὶ αὐτὸν recte (L.) H.-L. 16 ἐφευγε (Jos. Mayor, Rutherford, al.) charta, sed sine v. 17 οἱ add. (H., Lacon, al.) W.-K., H.-L.

σιστράτου, κατεῖχον οἱ υἱεῖς τὴν ἀρχήν, προάγοντες τὰ
 πράγματα τὸν αὐτὸν τρόπον. ἦσαν δὲ δύο μὲν ἐκ τῆς
 γαμετῆς Ἰππίας καὶ Ἱππαρχος, δύο δ' ἐκ τῆς Ἀργείας
 Ἰοφῶν καὶ Ἠγησίστρατος, ᾧ παρωνύμιον ἦν Θετταλός.
 4 <ἐπ>έγρημεν γὰρ Πεισίστρατος ἐξ Ἀργους ἀνδρὸς Ἀργείου 5
 θυγατέρα, ᾧ ὄνομ' ἦν Γοργίλος, Τιμώνασσαν, ἣν πρό-
 τερον ἔσχεν γυναικα Ἀρχῖνος ὁ Ἀμπρακιώτης τῶν Κυ-
 ψελιδῶν· ὅθεν καὶ ἡ πρὸς τοὺς Ἀργεῖους ἐνέστη φιλία,
 καὶ συνεμαχέσαντο χίλιοι τὴν ἐπὶ Παλληνίδι μάχην,
 Ἠγησιστράτου κομίσαντος. γῆμαι δέ φασι τὴν Ἀργεῖαν 10
 οἱ μὲν ἐκπεσόντα τὸ πρῶτον, οἱ δὲ κατέχοντα τὴν ἀρ-
 χήν. XVIII. ἦσαν δὲ κύριοι μὲν τῶν πραγμάτων διὰ
 τὰ ἀξιώματα καὶ διὰ τὰς ἡλικίας Ἱππαρχος καὶ Ἰππίας,
 πρεσβύτερος δὲ ὢν ὁ Ἰππίας καὶ τῇ φύσει πολιτικὸς
 καὶ ἔμφρων ἐπεστάτει τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ Ἱππαρχος παι- 15
 διώδης καὶ ἐρωτικὸς καὶ φιλόμουσος ἦν, καὶ τοὺς περὶ
 Ἀνακρέοντα καὶ Σιμωνίδην καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς
 2 οὗτος ἦν ὁ μεταπεμπόμενος, Θετταλὸς δὲ νεώτερος
 πολὺ καὶ τῷ βίῳ θρασὺς καὶ ὑβριστής, ἀφ' οὗ καὶ
 συνέβη τὴν ἀρχήν αὐτοῖς γενέσθαι πάντων τῶν κακῶν. 20
 ἐρασθεῖς γὰρ τοῦ Ἀρμοδίου καὶ διαμαρτάνων τῆς πρὸς
 αὐτὸν φιλίας, οὐ κατεῖχε τὴν ὀργήν, ἀλλ' ἐν τε τοῖς
 ἄλλοις ἐνεσημαίνετο πικ[ρ]ῶς, καὶ τὸ τελευταῖον μέλ-
 λουσαν αὐτοῦ τὴν ἀδελφὴν κληροδοτεῖν Παναθηναίοις
 ἐκώλυσεν, λαιδορήσας τι τὸν Ἀρμόδιον ὥς μαλακὸν 25

TESTIM. 4 Plut. Cat. mai. 24.

1 ΠΡΟΑΓΑΓΟΝΤΕΣ corr. (Bl., H., al.) W.-K., H.-L., K.³

3 <Ἀττικῆς> γαμετῆς (H.) H.-L. 5 <ἐπ>έγρημεν PAPA-
georg., Kb., coll. Plut. Cat. mai. 24. 8 συνέστη (L.) H.-L.

10 Ἠγησ. chart. (John Mayor) W.-K., H.-L., K.³ 12 ΤΩΝΜΕΝ
corr. (Richards, Bl.) W.-K., H.-L., K.³ 23 πικρῶς recte
W.-K., K.³

ὄντα, ὅθεν συνέβη παροξυνθέντα τὸν Ἀρμόδιον καὶ
 τὸν Ἀριστογείτονα, πράττειν τὴν προᾶξιν μετεχόντων
 πολλῶν. ἤδη δὲ παρατηροῦντες ἐν ἀκροπόλει τοῖς Παν- 3
 αθηναίοις Ἰππίαν (ἐτύγχανεν γὰρ οὗτος μὲν [δ]εχόμε-
 5 νος, ὁ δ' Ἰππαρχος ἀποστέλλων τὴν πομπήν), ἰδόντες
 τινὰ τῶν κοινωνούντων τῆς πράξεως φιλανθρωπῶς ἐν-
 τυγχάνοντα τῷ Ἰππία, καὶ νομίσαντες μηνύειν, βου-
 λόμενοί τι δοῦναι πρὸ τῆς συλλήψεως, καταβάντες καὶ
 προεξαναστάντες τῶν [ἄλλ]ων, τὸν μὲν Ἰππαρχον δια- 514/3
 10 κοσμοῦντα τὴν πομπήν παρὰ τὸ Λεωκόρειον ἀπέκτει-
 ναν, τὴν δ' ὅλην ἐλυμήναντο προᾶξιν, αὐτῶν δ' ὁ μὲν 4
 Ἀρμόδιος εὐθέως ἐτελεύτησεν ὑπὸ τῶν δορ[υ]φόρων,
 ὁ δ' Ἀριστογείτων ὕστερον, συλληφθεὶς καὶ πολὺν
 χρόνον αἰκισθεὶς. κατηγόρησεν δ' ἐν ταῖς ἀνάγκαις
 15 πολλῶν, οἳ καὶ τῇ φύσει τῶν ἐπιφανῶν καὶ φίλοι τοῖς
 τυράννοις ἦσαν. οὐ γὰρ ἐδύναντο παραχρηῖμα λαβεῖν
 οὐδὲν ἱχνος τῆς πράξεως, ἀλλ' ὁ λεγόμενος λόγος, ὡς
 ὁ Ἰππίας ἀποστήσας ἀπὸ τῶν ὅπλων τοὺς πομπεύον-
 τας, ἐφώρασε τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας, οὐκ ἀληθῆς
 20 ἐστίν· οὐ γὰρ ἔπεμπόν πω μεθ' ὅπλων, ἀλλ' ὕστερον
 τοῦτο κατεσκεύασεν ὁ δῆμος. κατηγόρει δὲ τῶν τοῦ 5
 τυράννου φίλων, ὡς μὲν οἱ δημοτικοὶ φασιν ἐπίτηδες,
 ἵνα ἀσεβήσαιεν ἅμα καὶ γένοιτο ἀσθενεῖς, ἀνελόντες

1 παροξυνθέντα recte W.-K., K.³ 2 μετεχόντων πολλῶν
 satis clare legitur (prob. etiam K., it. nunc Kb.). 4 μὲν δεχόμε.
 recte (L., Condos) W.-K., H.-L., K.³ 9 [ἄλλων] K., H.-L., neque
 potest aliud fuisse ([λοιπῶν] Papageorg. et ego antea, [ἐτέρων]
 W.-K.). 10 παρὰ] περὶ H.-L. Cf. Thucyd. 6, 57. 11 τὴν
 [δὲ ὅλην W.-K., τὴν δ' ὅλην recte agn. K.³ δ' ὁ] γὰρ ὁ ex
 coni. W.-K., sed nunc δ' ὁ et. Kb. 19 τὰ del. Wil. I, 109.
 ΑΛΗΘΕC corr. K. 20 ΕΠΕΜΠΟΝΤΟ, ἔπεμπον τότε (Bernar-
 dakis) W.-K., H.-L., ἔπ. πω Papabasileios. 23 ἀσεβήσαιεν
 H.-L. AMA supra v. ΑΓΕΝΝΕΙC s. -ΛΛΕΙC (supr. v. add.),
 corr. W.-K., K.³ (ἐναγεῖς Richards, al., H.-L.).

τοὺς ἀναιτίους καὶ φίλους ἑαυτῶν, ὥς δ' ἔνιοι λέγου-
 σιν οὐχὶ πλαττόμενος, ἀλλὰ τοὺς συνειδόμενος ἐμήνυνεν.
 6 καὶ τέλος ὥς οὐκ ἠδύνατο πάντα ποιῶν ἀποθανεῖν,
 ἐπαγγελλάμενος ὥς ἄλλους μνηύσων πολλούς, καὶ πεί-
 σας αὐτῷ τὸν Ἰππῖαν δοῦναι τὴν δεξιὰν πίστεως χάριν, 5
 ὥς ἔλαβεν ὀνειδίσας ὅτι τῷ φονεῖ τᾶδελεφῶ τὴν δε-
 ξιὰν δέδωκε, οὕτω παρώξυνε τὸν Ἰππῖαν, ὥσθ' ὑπὸ
 τῆς ὀργῆς οὐ κατέσχευεν ἑαυτόν, ἀλλὰ σπασάμενος τὴν
 μάχαιραν διέφθειρεν αὐτόν.

XIX. μετὰ δὲ ταῦτα συνέβαινεν πολλῷ τραχυτέραν 10
 εἶναι τὴν τυραννίδα· καὶ γὰρ διὰ τὸ τιμωρῶν τὰδελεφῶ
 [καὶ διὰ τὸ] πολλοὺς ἀνηροκέναι καὶ ἐκβεβληκέναι,
 511/0 2 πᾶσιν ἣν ἄπιστος καὶ πικρός. ἔτει δὲ τετάρτῳ μάλιστα
 μετὰ τὸν Ἰππάρχου θάνατον, ἐπεὶ κακῶς εἶχεν τὰ ἐν
 τῷ ἅστει, τὴν Μουνιχίαν ἐπεχείρησε τειχίζειν, ὥς ἐκείσε 15
 μεθιδρυσόμενος. ἐν τούτοις δ' ὦν ἐξέπεσεν ὑπὸ Κλεο-
 μένους τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως, χρησμῶν γιγνο-
 μένων αἰεὶ τοῖς Λάκωσι καταλύειν τὴν τυραννίδα διὰ
 3 τοιάνδ' αἰτίαν. οἱ φυγάδες ὧν οἱ Ἀλκμεωνίδαι προ-
 ειστήκεσαν, αὐτοὶ μὲν δι' αὐτῶν οὐκ ἠδύναντο ποιήσα- 20
 σθαι τὴν κάθοδον, ἀλλ' αἰεὶ προσέπταιον· || ἐν τε γὰρ pag. 8
 τοῖς ἄλλοις οἷς ἔπραττον διεσφάλλοντο, καὶ τειχίσαντες
 ἐν τῇ χώρᾳ Λειψύδριον τὸ ὑπὲρ Πάρονητος, εἰς ὃ
 συνεξῆλθόν τινες τῶν ἐκ τοῦ ἁστέως, ἐξεπολιορκήθη-

TESTIM. 21 *schol. Arist. Lys. 666, cf. ad v. 665 extr.; Et. M.
 361, 33.

2 πλαττομένους ci. Kb. 8 κατέσχευεν recte Gennadios
 (nihil corr. in chart.). 11 τιμωρῶν, secl. καὶ διὰ τὸ, W.-K.
 (Condos): τιμωρεῖν. 13 K(A)Π[I]CTOC corr. K. (cf. Herod.
 5, 62, Heracl. epit. 6). 14 ΕΠΤΕΙΕΝΚΑΚΩΙ pr. 15 τῷ add.
 corr. (al. m.), ut c. 39, 5. ΜΟΥΝΥΧΙΑΝ. ΕΚΕΙ, corr. (Jos.
 Mayor, al.) H.-L. 17 ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩ, non NOC; -νίων recte
 (ex coni. Bernardakis, H.-L.) W.-K.², K.³

σαν ὑπὸ τῶν τυράννων, ὅθεν ὕστερον εἰς ταύτην τὴν
 συμφορὰν ἦδον ἐν τοῖς σκολιοῖς αἰεῖ·

αἰαῖ Λειψύδριον προδωσέταιρον,
 οἴους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
 5 ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας,
 οἱ τότε ἔδειξαν οἶων πατέρων ἔσαν.

ἀποτυγχάνοντες οὖν ἐν ἅπασι τοῖς ἄλλοις, ἐμισθώσαντο 4
 τὸν ἐν Δελφοῖς νεὼν οἰκοδομεῖν, ὅθεν εὐπόρησαν χρη-
 μάτων, πρὸς τὴν τῶν Λακωνίων βοήθειαν. ἡ δὲ Πυ-
 10 θία προέφερεν αἰεὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις χρηστηριαζο-
 μένοις, ἐλευθεροῦν τὰς Ἀθήνας, εἰς τοῦθ' ἕως πρού-
 τρεψε τοὺς Σπαρτιάτας, καίπερ ὄντων ξένων αὐτοῖς
 τῶν Πεισιστρατιδῶν· συνεβάλλετο δὲ οὐκ ἐλάττω μοῖ-
 ραν τῆς ὁρμῆς τοῖς Λάκωσιν ἢ πρὸς τοὺς Ἀργεῖους
 15 τοῖς Πεισιστρατίδαῖς ὑπάρχουσα φιλία. τὸ μὲν οὖν 5
 πρῶτον Ἀρχίμολον ἀπέστειλαν κατὰ θάλατταν ἔχοντα
 στρατιάν· ἡττηθέντος δ' αὐτοῦ καὶ τελευτήσαντος, διὰ
 τὸ Κινέαν βοηθῆσαι τὸν Θετταλὸν ἔχοντα χιλίους ἵπ-
 πεῖς, προσοργισθέντες τῷ γενομένῳ, Κλεομένην ἐξέ-
 20 πεμψαν τὸν βασιλέα στόλον ἔχοντα μεῖζω κατὰ γῆν,
 ὃς ἐπεὶ τοὺς τῶν Θετταλῶν ἵππεῖς ἐνίκησεν, κωλύον-
 τας αὐτὸν εἰς τὴν Ἀττικὴν παριέναι, κατακλήσας τὸν
 Ἰππίαν εἰς τὸ καλούμενον Πελαργικὸν τεῖχος, ἐπολιόρ-

TESTIM. 7 § 4—6 cf. *schol. Ar. Lysistr. 1153.

1 εἰς ταύτην W.-K. ex Etym. M.: μετὰ τ. 2 αἰεὶ del.
 (Hude, H.) W.-K., H.-L. 8 sq. lac. post χρημάτων stat. W.-K.
 Cf. Dem. 21, 144. Interpunctit post χρ. Papageorg.; sed nescio
 an del. sit χρημάτων, ut est εὐπορεῖν πρὸς Metaph. 993 a 26.

11 τοῦθ' ἕως correxi (W.-K., H.-L.): ΤΟΥΤΕΥΘΕΩC. Cf.
 c. 25, 4 (et schol. Ar. Lys. 1153). 13 συνεβάλλετο (Richards)
 H.-L. 18 ΘΕCCAΛΟΝ et 21 ΘΕCCAΛΩΝ 19 παροργ.
 (Naber, ci. W.-K.) H.-L.; sed Herod. 3, 146 nunc confert Kb.
 22 Κ(ΑΤΑ)ΚΛΕΙCΑC.

6 και μετὰ τῶν Ἀθηναίων. προσκαθημένου δ' αὐτοῦ, συνέπεσεν ὑπεξιόντας ἀλῶναι τοὺς τῶν Πεισιστρατιδῶν υἱεῖς· ὧν ληφθέντων ὁμολογίαν ἐπὶ τῇ τῶν παίδων σωτηρίᾳ ποιησάμενοι, καὶ τὰ ἐαυτῶν ἐν πένθ' ἡμέραις ἐκκομισάμενοι, παρέδωκαν τὴν ἀκρόπολιν τοῖς 5
 511/10 Ἀθηναίοις ἐπὶ Ἀρπακτίδου ἄρχοντος, κατασχόντες τὴν τυραννίδα μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν· ἔτη μάλιστα ἑπτακαίδεκα, τὰ δὲ σύμπαντα σὺν οἷς ὁ πατήρ ἤρξεν ἐνὸς δεῖ πεντήκοντα.

XX. καταλυθείσης δὲ τῆς τυραννίδος, ἐστασίαζον 10
 πρὸς ἀλλήλους Ἰσαγόρας ὁ Τεισάνδρου φίλος ὢν τῶν τυράννων, καὶ Κλεισθένης τοῦ γένους ὢν τῶν Ἀλκμεωνιδῶν. ἡττώμενος δὲ ταῖς ἐταιρείαις ὁ Κλεισθένης, προσηγάγετο τὸν δῆμον, ἀποδιδούς τῷ πλήθει 2
 τὴν πολιτείαν. ὁ δὲ Ἰσαγόρας ἐπιλειπόμενος τῇ δυ- 15
 νάμει, πάλιν ἐπικαλεσάμενος τὸν Κλεομένην ὄντα ἐαυτῷ ξένον, συνέπεισεν ἐλαύνειν τὸ ἄγος, διὰ τὸ τοὺς 3
 Ἀλκμεωνίδας δοκεῖν εἶναι τῶν ἐναγῶν. ὑπεξελθόντος δὲ τοῦ Κλεισθένους μετ' ὀλίγων, ἀγηλατεῖ τῶν Ἀθη-
 ναίων ἐπτακοσίας οἰκίας· ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, τὴν 20
 μὲν βουλὴν ἐπειρᾶτο καταλύειν, Ἰσαγόραν δὲ καὶ τρια-
 κοσίους τῶν φίλων μετ' αὐτοῦ κυρίους καθιστάναι

TESTIM. 9 *schol. Ar. Vesp. 502, ubi leg. Ἀριστοτέλους μὲν τετραράκοντα καὶ ἐν φήσαντος.

2 ΕΠΕΞΙΟΝΤΑΣ, corr. (Wyse, Condos, al.) W.-K., H.-L. Cf. Herod. 5, 65. 6 ΑΡΠΑΚΙΔΟΥ cum v. l. (ΑΡΠΑΚ)Τ(ΙΔΟΥ). 9 δεῖν (John Mayor, al.) W.-K., K.³; cf. c. 27, 2. Rhet. 1390 b 11 (Kb.). 12 sq. ΑΛΚΜΕΟΝ, it. 30, 11. 13 ΗΤΤΗΜ(ΕΝ)ΟC, corr. (Bl., Lacon) W.-K., H.-L., K.³ 15 ἀπολειπόμε. (Wyse, al.) H.-L. Cf. c. 27, 4. 34, 3. 19 post Κλεισθ. W.-K.² ex Hdt. 5, 70 add. ἀφικόμενος ὁ Κλεομένης, non sine causa (Κλεομένης post Κλεισθ. add. Papageorg.). ἡγῆλάτει, correxi ex Hdt. 5, 72. 22 Μ(ΕΤΑ)ΤΟΥ, corr. K. (αὐτοῦ sine μετ' Papabasileiu).

τῆς πόλεως. τῆς δὲ βουλῆς ἀντιστάσης καὶ συναθροισθέντος τοῦ πλήθους, οἱ μὲν περὶ τὸν Κλειομένην καὶ Ἰσαγόραν κατέφυγον εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ὁ δὲ δῆμος δύο μὲν ἡμέρας προσκαθεζόμενος ἐπολιόρκει, τῇ δὲ
 5 τρίτῃ Κλειομένην μὲν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πάντας ἀφείσαν ὑποσπόνδους, Κλεισθένην δὲ καὶ τοὺς ἄλλους φυγάδας μετεπέμψαντο. κατασχόντος δὲ τοῦ δήμου τὰ 4
 πράγματα, Κλεισθένης ἡγεμὼν ἦν καὶ τοῦ δήμου προστατής. αἰτιώτατοι γὰρ σχεδὸν ἐγένοντο τῆς ἐκβολῆς
 10 τῶν τυράννων οἱ Ἀλκμεωνίδαι, καὶ στασιάζοντες τὰ πολλὰ διετέλεσαν. ἔτι δὲ πρότερον τῶν Ἀλκμεωνιδῶν 5
 Κῆδων ἐπέθετο τοῖς τυράννοις, διὸ καὶ ἦδον καὶ εἰς τοῦτον ἐν τοῖς σκολιοῖς·

ἔρχει καὶ Κῆδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,
 15 εἰ χορὴ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

XXI. διὰ μὲν οὖν ταύτας τὰς αἰτίας ἐπίστευεν ὁ δῆμος τῷ Κλεισθένει. τότε δὲ τοῦ πλήθους προεστῆ-
 κώς, ἔτει τετάρτῳ μετὰ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν, ἐπὶ Ἰσαγόρου ἄρχοντος, πρῶτον μὲν συνένειμε πάντας 2 508/7
 20 εἰς δέκα φυλὰς ἀντὶ τῶν τεττάρων, ἀναμεῖξαι βουλό-
 μενος, ὅπως μετάρχωσι πλείους τῆς πολιτείας· ὅθεν
 pag. 9 ἐλέχθη καὶ τὸ μὴ φυλοκρινεῖν, || πρὸς τοὺς ἐξετάζειν
 τὰ γένη βουλομένους. ἔπειτα τὴν βουλήν πεντακοσίους 3
 ἀντὶ τετρακοσίων κατέστησεν, πεντήκοντα ἑξ ἐκάστης
 25 φυλῆς· τότε δ' ἦσαν ἑκατόν. διὰ τοῦτο δὲ οὐκ εἰς δώδεκα φυλὰς συνέταξεν, [ὅπ]ω[ς α]ὐτῷ μὴ συμβαίνειν

6 ΑΦΙΕCΑΝ, corr. W.-K. 10 ἀντιστας. H.-L.; στασ. <πρὸς τούτους> Gennadios, it. sed αὐτοὺς Kb., qui conf. Andoc. 2, 26.

16 ἐπίστευεν] indicata est v. l. (ἐπίστευ)ο(ν), qua recepta secl. ὁ δῆμος (Rutherf., Bury) W.-K. Cf. c. 35, 3. 19 Ο(ΥΝ)-ΕΝΕΙΜΕ, corr. (Newman, Condos, al.) H.-L., coll. c. 41, 2; οὖν <συν>ένειμε cum lac. ante πρῶτον W.-K., Hude (coll. Polit. III, 2 p. 1275 b 36; v. Wil. I, 31). 26 [Α]ΥΤΩCΥΜΒ; supra v. (v. l.) ab ead. ·l· (αὐτῷ), tum MH ab al.

μερίζειν κατὰ τὰς προϋπαρχούσας τριττῦς· ἦσαν γὰρ
 ἐκ δ' φυλῶν δώδεκα τριττῦες· ὥστ' οὐ [συν]έπιπτεν <ἄν>
 4 ἀναμίσγεσθαι τὸ πλῆθος. διένειμε δὲ καὶ τὴν χώραν
 κατὰ δήμους τριάκοντα μέρη, δέκα μὲν τῶν περὶ τὸ
 ἄστυ, δέκα δὲ τῆς παραλίας, δέκα δὲ τῆς μεσογείου, 5
 καὶ ταύτας ἐπονομάσας τριττῦς, ἐκλήρωσεν τρεῖς εἰς
 τὴν φυλὴν ἐκάστην, ὅπως ἐκάστη μετέχῃ πάντων τῶν
 τόπων. καὶ δημότας ἐποίησεν ἀλλήλων τοὺς οἰκοῦν-
 τας ἐν ἐκάστῳ τῶν δήμων, ἵνα μὴ πατρόθεν προσαγο-
 ρεύοντες ἐξελέγχωσιν τοὺς νεοπολίτας, ἀλλὰ τῶν δήμων 10
 ἀναγορεύωσιν· ὅθεν καὶ καλοῦσιν Ἀθηναῖοι σφᾶς αὐ-
 5 τοὺς τῶν δήμων. κατέστησε δὲ καὶ δημάρχους, τὴν
 αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράροις·
 καὶ γὰρ τοὺς δήμους ἀντὶ τῶν ναυκραριῶν ἐποίησεν.
 προσηγόρευσε δὲ τῶν δήμων τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν τόπων, 15
 τοὺς δὲ ἀπὸ τῶν κτισάντων· οὐ γὰρ ἅπαντες ὑπῆρχον
 6 ἐν τοῖς τόποις. τὰ δὲ γένη καὶ τὰς φρατρίας καὶ τὰς
 ἱερωσύνας εἶασεν ἔχειν ἐκάστους κατὰ τὰ πάτρια. ταῖς
 δὲ φυλαῖς ἐποίησεν ἐπωνύμους ἐκ τῶν προκριθέντων
 ἑκατὸν ἀρχηγετῶν, οὓς ἀνείλεν ἡ Πυθία δέκα. 20

TESTIM. 9 Psellus *ὀνόμ. δικ.* 103 Boiss. 12 κατέστ. —
 14 ἐποίησεν *schol. Arist. Nub. 37, *Harp. *ναυκραρικά* (cf.
δήμαρχος). Hesych. *δήμαρχοι*. 15 Et. M. 327, 32. 20 Et.
 M. 369, 15 et lex. Patm. Demosth. p. 15 sq. ed. Sakk.

1 κατὰ] πρὸς pr. 2 ἐκ <τῶν> τεττ. coll. § 2 Papageorg.
 .. ΕΠΕΙΠΤΕΝ. ἄν ante ἀναμίσγ. add. (Hude) W.-K.; οὐκ
 <ἄν> συν. (Richards) H.-L. 4 τῆς περὶ Papageorg.
 16 sq. ΥΠΗΡΧΟΝΕΝ et Berolin. et Londin.: ὑπῆρχον ἔτι omnes.
 „Non omnes demi erant inter vicos qui iam extabant; itaque
 multos ab heroibus appellavit.“ Exemplo est *Ἀραφὴν*, εἰς τῶν
 ἑκατὸν ἡρώων, Herodian. 2, 923 L., Haussoullier *Rev. de philol.*
 XVI, 167. Audacter (Bury) H.-L.: ἅπασιν ὑπῆρχεν ὀνόματα τ. τ.
 17 ΦΑΤΡΙΑC Londin., ΦΑΤΡΙΑC Berol., K. Cf. Meisterh. 63².
 18 ἱερωσύνας W.-K., ex C. I. A. II, 631 sq. (sed *ἱερῶσυνα*
 631, 12).

XXII. τούτων δὲ γενομένων δημοτικωτέρα πολὺ
 τῆς Σόλωνος ἐγένετο ἢ πολιτεία· καὶ γὰρ συνέβη τοὺς
 μὲν Σόλωνος νόμους ἀφανίσαι τὴν τυραννίδα διὰ τὸ
 μὴ χρῆσθαι, καινοὺς δ' ἄλλους θεῖναι τὸν Κλεισθένην
 5 στοχαζόμενον τοῦ πλήθους, ἐν οἷς ἐτέθη καὶ ὁ περὶ
 τοῦ ὀστρακισμοῦ νόμος. πρῶτον μὲν οὖν ἔτει πέμπτῳ 2
 μετὰ ταύτην τὴν κατάστασιν, ἐφ' Ἐρμοκρέοντος ἄρ-
 χοντος, τῇ βουλῇ τοῖς πεντακοσίοις τὸν ὄρκον ἐποίη-
 σαν, ὃν ἔτι καὶ νῦν ὁμνύουσιν. ἔπειτα τοὺς στρατη-
 10 γοὺς ἡροῦντο κατὰ φυλάς, ἐξ ἐκάστης <τῆς> φυλῆς
 ἓνα, τῆς δὲ ἀπάσης στρατιᾶς ἡγεμῶν ἦν ὁ πολέμαρχος.
 ἔτει δὲ μετὰ ταῦτα δωδεκάτῳ νικήσαντες τὴν ἐν Μα- 3
 ραθῶνι μάχην, ἐπὶ Φαινίππου ἄρχοντος, διαλιπόντες 490/89
 ἔτη δύο μετὰ τὴν νίκην, θαρροῦντος ἤδη τοῦ δήμου, 488/7
 15 τότε πρῶτον ἐχρήσαντο τῷ νόμῳ τῷ περὶ τὸν ὀστρα-
 κισμόν, ὃς ἐτέθη διὰ τὴν ὑποψίαν τῶν ἐν ταῖς δυνά-
 μεσιν, ὅτι Πεισίστρατος δημαγωγὸς καὶ στρατηγὸς ὦν
 τύραννος κατέστη. καὶ πρῶτος ὀστρακίσθη τῶν ἐκεῖ- 4
 νου συγγενῶν Ἰππαρχος Χάρμου Κολλυτεύς, δι' ὃν
 20 καὶ μάλιστα τὸν νόμον ἔθηκεν ὁ Κλεισθένης, ἐξελάσαι
 βουλούμενος αὐτόν. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τοὺς τῶν τυράν-
 νων φίλους, ὅσοι μὴ συνεξαμαρτάνοιεν ἐν ταῖς ταρα-

TESTIM. 18 sq. cf. Harpocr. Ἰππαρχος, ubi Androtion lau-
 datur.

4 ΧΡΑΘΑΙ Berol. KAI | — — Berol., K(AI).ΟΥC Londin.,
 καινοὺς recte W.-K., K.³ Κλεισθένην K.¹, S. 7 ΕΡΜΟΥ|ΚΡ
 10 addidi τῆς (... φυλῆς ἐκάστ[ης] Berol.). 13 διαλιπόντες
 recte (Wyse) W.-K., H.-L. 14 ἤδη supra v. ab al. m.
 15 sq. τοῦ ὀστρακισμοῦ (cum hiat.) W.-K.; cf. S., Harpocr. v.
 Ἰππαρχος. 17 ὅτι K. (coll. Harpocr. l. c.): ΟΤΕ (ὁ γὰρ W.-K.).
 19 ΚΟΛΥΤΤΕΥC, corr. W.-K. 22 CΥΝΕΞΑΜΑΡΤΑΝΟΝ;
 συνεξημάρτ. K. (ego antea), συνεξαμαρτάνοιεν Poste, H.-L., it.
 om. ἐν W.-K.³

χαῖς, εἶων οἰκεῖν τὴν πόλιν, χρώμενοι τῇ εἰωθυῖα τοῦ
 δήμου πραότητι· ὧν ἡγεμῶν καὶ προστάτης ἦν Ἴππαρ-
 5 χος. εὐθύς δὲ τῷ ὕστερον ἔτει, ἐπὶ Τελεσίνου ἄρχον-
 487/6 τος, ἐκνάμυσαν τοὺς ἐννέα ἄρχοντας κατὰ φυλάς, ἐκ
 τῶν προκριθέντων ὑπὸ τῶν δημοτῶν πεντακοσίῳν, τότε 5
 μετὰ τὴν τυραννίδα πρῶτον· οἱ δὲ πρότεροι πάντες
 ἦσαν αἰρετοί. καὶ ὥστρακίσθη Μεγακλῆς Ἴπποκράτους
 6 Ἀλωπεκῆθεν. ἐπὶ μὲν οὖν ἔτη γ' τοὺς τῶν τυράννων
 φίλους ὥστράκιζον, ὧν χάριν ὁ νόμος ἐτέθη, μετὰ δὲ
 485/4 ταῦτα τῷ τετάρτῳ ἔτει καὶ τῶν ἄλλων εἴ τις δοκοίη 10
 μείζων εἶναι μεθίστατο· καὶ πρῶτος ὥστρακίσθη τῶν
 7 ἄπωθεν τῆς τυραννίδος Ξάνθιππος ὁ Ἀρίφρωνος. ἔτει
 483/2 δὲ τρίτῳ μετὰ ταῦτα Νικομήδους ἄρχοντος, ὡς ἐφάνη
 τὰ μέταλλα τὰ ἐν Μαρωνείᾳ, καὶ περιεγένετο τῇ πόλει
 τάλαντα ἑκατὸν ἐκ τῶν ἔργων, συμβουλευόντων τινῶν 15
 τῷ δήμῳ διανείμασθαι τὸ ἀργύριον, Θεμιστοκλῆς ἐκώ-
 λυσεν, οὐ λέγων ὅ τι χρήσεται τοῖς χρήμασιν, ἀλλὰ
 δανεῖσαι κελεύων τοῖς πλουσιωτάτοις Ἀθηναίων ἑκα-
 τὸν ἑκάστῳ τάλαντον, εἴτ' ἂν μὲν ἀρέσκη τὸ ἀνάλωμα
 τῆς πόλεως εἶναι [τὴν δαπάνην], εἰ δὲ μὴ κομίσασθαι 20
 τὰ χρήματα παρὰ τῶν δανεισαμένων. λαβὼν δ' ἐπὶ

TESTIM. 14 Bekk. An. 279, 32 Μαρόνεια.

3 ΥCΤΕΡΩΙ, corr. (cf. c. 34, 2) W.-K. 5 τοῦ δήμου πεντα-
 κοσιομεδίμων H.-L. 5sq. τότε] ΤΟΙC, em. (L., Bl., al.) W.-K.,
 H.-L. 7 Μεγ. κτέ.] cf. C. I. Att. IV, 3 nr. 569. 11 μεθί-
 σταντο v. l. in pap., quam rec. plerique. 12 Ξάνθιππος] v.
 C. I. Att. IV, 3, 570 sq. (ubi Ἀρίφρ. scriptum). 13 <ἐπὶ>
 Νικομ. Papageorg., sicut est ceteris locis omnibus (praeter
 p. 34, 5, ubi postponitur nomen). Νικοδήμου Berol. (Dionys.
 Hal. 8, 83) K. 15 τάλαντα supra v. (ab ead.) Lond.; in Ber.
 vid. fuisse [περιεγ. τοῖς] κεκτη[μένοις] ἑκατ[ὸν] τάλαντα, συμβ. κτέ.
 16 τῷ δήμῳ] it. Berol. quoque habuisse vid., non τῇ πόλει.
 20 τὴν δαπάνην supra v. (ab al. m.) Londin., del. H.-L.,
 post ἀρέσκη interpungentes (hoc quidem parum recte). Ha-
 buisse vid. τὴν δαπ. etiam Berol.

τούτοις ἐναντηγήδατο τριήρεις ἑκατόν, ἑκάστον ναύ-
 πηγουμένου τῶν ἑκατὸν μίαν, αἷς ἐνανμάχησαν ἐν Σα-
 λαμῖνι πρὸς τοὺς βαρβάρους. ὥστρακίσθη δ' ἐν τού-
 τοις τοῖς καιροῖς Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου. τρίτῳ δ' 8
 5 ἔτει κατεδέξαντο πάντας τοὺς ὥστρακισμένους ἄρχον- 481/80
 τος Ὑψιχίδου, διὰ τὴν Ξέρξου στρατιάν· καὶ τὸ λοι-
 πὸν ὥρισαν τοῖς ὥστρακισμένοις, ἐκτὸς Γεραιστοῦ καὶ
 Σκυλλαίου κατοικεῖν, ἢ ἀτίμους εἶναι καθάπαξ.

XXIII. τότε μὲν οὖν μέχρι τούτου προῆλθεν ἡ
 10 πόλις, ἅμα τῇ δημοκρατίᾳ κατὰ μικρὸν ἀύξανομένη·
 μετὰ δὲ τὰ Μηδικὰ πάλιν ἰσχυσεν ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγω
 βουλή καὶ διώκει τὴν πόλιν, οὐδενὶ δόγματι λαβοῦσα
 τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ διὰ τὸ γενέσθαι τῆς περὶ Σαλα-
 μῖνα ναυμαχίας αἰτία. τῶν γὰρ στρατηγῶν ἕξαπορη-
 15 σάντων τοῖς πράγμασι, καὶ κηρυξάντων σφῶζειν ἑκαστον
 ἑαυτόν, πορίσασα δραχμὰς ἑκάστῳ — — ὁκτώ, διέδωκε
 καὶ ἐνεβίβασεν εἰς τὰς ναῦς. διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν 2
 παρεχώρουν αὐτῆς τῷ ἀξιώματι, καὶ ἐπολιτεύθησαν
 Ἀθηναῖοι καλῶς καὶ κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς. συν-
 20 ἔβη γὰρ αὐτοῖς περὶ τὸν χρόνον τοῦτον τὰ τε εἰς τὸν
 πόλεμον ἀσκῆσαι, καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν εὐδοκιμῆσαι,
 καὶ τὴν τῆς θαλάττης ἡγεμονίαν λαβεῖν, ἀκόντων τῶν

TESTIM. 13 *Plut. Them. 10.

4 τρίτῳ W.-K. (coll. Plut. Arist. 8): ΤΕΤΑΡΤΩΙ. 6 ΥΨΗΧΙ-
 ΔΟΥ ut vid. chart., cum v. l. ab ead. m. (Ὑψι)χίδου (K.,
 W.-K.), cui favent numeri (ὥστρ. . . Ὑψ. = λοιπὸν . . ὥστρακισ-
 μένοις). στρατιάν omnes contra chart.; sed v. Meisterh. p. 43²
 (S.), Aristoph. Eq. 586 al. 7 ἐκτὸς Wyse: ἐντὸς. Cf. lex.
 rhet. v. ὥστρακισμοῦ τρόπος (Sandys). ἐντὸς . . <μῆ> κατ. ci.
 Kb. 8 ἀτίμοις Hude. 9 τότε] τὸ (Poste) H.-L.
 16 ἑκάστῳ τῶν στρατενομένων sec. Plut. Them. 10. 18 ΑΥ-
 Τ(ΗΝ), corr. (Ruth., Bl.) H.-L. 19 καὶ post καλῶς del. Po-
 land, Radinger, W.-K. (ci. K.). 20 ΠΕ[ΡΙ] corr. (ab al. m.):
 Κ(ΑΤΑ) (hoc K. al.). κατὰ . . τοῦτον del. W.-K. 22 ἐκόντων

- 3 Λακεδαιμονίων. ἦσαν δὲ προστάται τοῦ δήμου κατὰ
 τούτους τοὺς καιροὺς Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου καὶ
 Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους, ὁ μὲν τὰ πολέμια ἀσκῶν,
 ὁ δὲ τὰ πολιτικὰ δεινὸς εἶναι καὶ δικαιοσύνη τῶν
 καθ' ἑαυτὸν διαφέρειν· διὸ καὶ ἐχρῶντο τῷ μὲν στρα- 5
 4 τηγῷ, τῷ δὲ συμβούλῳ. τὴν μὲν οὖν τῶν τειχῶν ἀνοι-
 κοδόμησιν κοινῇ διώκησαν, καίπερ διαφερόμενοι πρὸς
 ἀλλήλους, ἐπὶ δὲ τὴν ἀπόστασιν τὴν τῶν Ἰώνων ἀπὸ
 τῆς τῶν Λακεδαιμονίων συμμαχίας Ἀριστείδης ἦν ὁ
 προτρέψας, τηρήσας τοὺς Λάκωνας διαβεβλημένους διὰ 10
 5 Πανσανίαν. διὸ καὶ τοὺς φόρους οὗτος ἦν ὁ τάξας
 ταῖς πόλεσιν τοὺς πρώτους, ἔτει τρίτῳ μετὰ τὴν ἐν
 478/7 Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, ἐπὶ Τιμοσθένους ἄρχοντος, καὶ
 τοὺς ὅρκους ὤμοσε τοῖς Ἰωσι, || ὥστε τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν pag. 10
 εἶναι καὶ φίλον, ἐφ' οἷς καὶ τοὺς μύθους ἐν τῷ πε- 15
 λάγει καθείδαν. XXIV. μετὰ δὲ ταῦτα θαρροῦσης ἡδη
 τῆς πόλεως, καὶ χρημάτων πολλῶν ἡθροισμένων, συν-
 εβούλευεν ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς ἡγεμονίας, καὶ κατα-
 βάντας ἐκ τῶν ἀγρῶν οἰκεῖν ἐν τῷ ἄστει· τροφήν γὰρ
 ἔσεσθαι πᾶσι, τοῖς μὲν στρατευομένοις, τοῖς δὲ φρου- 20
 ροῦσι, τοῖς δὲ τὰ κοινὰ πράττουσι· εἰδ' οὕτω κατα-
 2 στήσειν τὴν ἡγεμονίαν. πεισθέντες δὲ ταῦτα καὶ λα-
 βόντες τὴν ἀρχὴν τοῖς [τε] συμμάχοις δεσποτικωτέρως

Jos. Mayor, Gennadios, εἰκόντων (Naber) H.-L. 3 πολεμικὰ
 Bl. antea, al. (cf. c. 2, 2). ἀσκῶν] δοκῶν (Richards, Lipsius,
 Condos, al.) H.-L., W.-K.²; K. δοκῶν post εἶναι inser. Potest
 ἀσκῶν e 34, 21 invecum esse; sed non est necesse mutare, cum
 ἀσκεῖν c. infin. legitimum sit. 4 ΠΟΛΕΜΙΚΑ. 6 sq. ΑΝΩΙ-
 ΚΟΔ. 8 ΙΩΝΩΝΚ(ΑΙ)Τ(ΗΝ)Τ(ΩΝ) — CYMMAXIAN, corr. (Bl.,
 H., Condos) W.-K., H.-L. 10 τοὺς Λακ. supra v.
 14 ΩΜΟCΕΝ 17 ἡθρ. πολλῶν corr., qui litteras BA super-
 ser. (K.); ἀθροιζομένων πολλῶν W.-K. 23 seclusi τε (W.-K.
 post ἀρχ. v. 29 inserunt <αὐτοῖς ἐπιτρέποντες, καὶ — —>, dic-
 tum fuisse rati de cleruchis).

ἐχρῶντο, πλὴν Χίων καὶ Λεσβίων καὶ Σαμίων· τού-
 τους δὲ φύλακας εἶχον τῆς ἀρχῆς ἑῶντες τὰς τε πολι-
 τείας παρ' αὐτοῖς, καὶ ἄρχειν ὦν ἔτυχον ἄρχοντες.
 κατέστησαν δὲ καὶ τοῖς πολλοῖς εὐπορίαν τροφῆς, ὥσ- 3
 5 περ Ἀριστείδης εἰσηγήσατο. συνέβαινε γὰρ ἀπὸ τῶν
 φόρων καὶ τῶν τελῶν καὶ τῶν συμμάχων πλείους ἢ
 δισμυρίους ἄνδρας τρέφεσθαι. δικασταὶ μὲν γὰρ ἦσαν
 ἑξακισχίλιοι, τοξόται δ' ἑξακόσιοι καὶ χίλιοι, καὶ πρὸς
 τούτοις ἱππεῖς χίλιοι καὶ διακόσιοι, βουλὴ δὲ πεντα-
 10 κόσιοι, καὶ φρουροὶ νεωρίων πεντακόσιοι, καὶ πρὸς
 τούτοις ἐν [τῇ] πόλει φρουροὶ ν', ἀρχαὶ δ' ἑνδημοὶ
 μὲν εἰς ἑπτακοσίους ἄνδρας, ὑπερόριοι δ' εἰς † ἑπτα-
 κοσίους· πρὸς δὲ τούτοις ἐπεὶ συνεστήσαντο τὸν πόλε-
 μον ὕστερον, ὀπλῖται μὲν δισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι,
 15 νῆες δὲ φρουρίδες εἴκοσι, ἄλλαι δὲ νῆες αἱ τοὺς φρου-
 ροὺς ἄγουσαι τοὺς ἀπὸ τοῦ κυάμου δισχιλίους ἄνδρας·
 ἔτι δὲ πρυτανεῖον καὶ ὀρφανοὶ καὶ δεσμωτῶν φύλακες·
 ἅπανι γὰρ τούτοις ἀπὸ τῶν κοινῶν ἡ διοίκησις ἦν.

XXV. ἡ μὲν οὖν τροφὴ τῷ δήμῳ διὰ τούτων ἐγί-
 20 γνετο. ἔτη δ' ἑπτακαίδεκα μάλιστα μετὰ τὰ Μηδικὰ 463
 διέμεινε ἡ πολιτεία προεστώτων τῶν Ἀρεοπαγιτῶν,
 καίπερ ὑποφερομένη κατὰ μικρόν. αὐξανομένου δὲ τοῦ
 πλήθους, γενόμενος τοῦ δήμου προστάτης Ἐφιάλτης ὁ
 pag. 11 Σοφωνίδου, || δοκῶν καὶ ἀδωροδόκητος εἶναι καὶ δίκαιος
 25 πρὸς τὴν πολιτείαν, ἐπέθετο τῇ βουλῇ. καὶ πρῶτον 2

2 sq. πολ. <τὰς> W.-K. (Papabasileiu). 6 φόρων] εἰσφο-
 ρῶν male (Whibley) H.-L. καὶ τῶν συμμ. del. W.-K. Φρου-
 ροὶ dici videntur. Cf. Wil. II, 207. 11 τῇ secl. W.-K.

12 Μ(ΕΝ)ΗCΑΝΕΙC. 12 sq. „numerus e v. 7 male repetitus“
 W.-K. 14 ὀπλῖται] qui continuo in praesidiis erant.

15 sq. ΦΟΡΟΥC, corr. Bl., v. L., Lacon, coll. c. 62, 1. 18 διασ-
 τησις H.-L. (refutat Lacon). 24 δοκῶν καὶ ci. Kb.: καὶ δοκῶν
 (secl. καὶ W.-K.; id. ci. H.-L.). Cf. p. 19, 23.

μὲν ἀνεῖλεν πολλοὺς τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ἀγῶνας ἐπι-
 462/1 φέρων περὶ τῶν διωκημένων· ἔπειτα τῆς βουλῆς ἐπὶ
 Κόνωνος ἄρχοντος ἅπαντα περιεῖλε τὰ ἐπίθετα, δι'
 ὧν ἦν ἡ τῆς πολιτείας φυλακή, καὶ τὰ μὲν τοῖς πεντα-
 κοσίοις, τὰ δὲ τῷ δήμῳ καὶ τοῖς δικαστηρίοις ἀπέδω- 5
 3 κεν. ἔπραξε δὲ ταῦτα συναιτίου γενομένου Θεμιστο-
 κλέους, ὃς ἦν μὲν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ἔμελλε δὲ κρί-
 νεσθαι μηδισμοῦ. βουλόμενος δὲ καταλυθῆναι τὴν
 βουλὴν ὁ Θεμιστοκλῆς, πρὸς μὲν τὸν Ἐφιάλτην ἔλεγεν
 ὅτι συναρπάξειν αὐτὸν ἡ βουλὴ μέλλει, πρὸς δὲ τοὺς 10
 Ἀρεοπαγίτας, ὅτι δείξει τινὰς συνισταμένους ἐπὶ κατα-
 λύσει τῆς πολιτείας. ἀγαγὼν δὲ τοὺς αἰρεθέντας τῆς
 βουλῆς οὗ διέτριβεν ὁ Ἐφιάλτης, ἵνα δείξῃ τοὺς ἄθροι-
 4 ζομένους, διελέγετο μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς. ὁ δ' Ἐφι-
 ἀλτης ὡς εἶδεν καταπλαγείς, καθίζει μονοχίτων ἐπὶ τὸν 15
 βωμόν. θαυμασάντων δὲ πάντων τὸ γερονός, καὶ μετὰ
 ταῦτα συναθροισθείσης τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων,
 κατηγόρουν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ὃ τ' Ἐφιάλτης καὶ <ὁ>
 Θεμιστοκλῆς, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ τὸν αὐτὸν τρόπον,
 ἕως παρείλοντο αὐτῶν τὴν δύναμιν. καὶ <— —> ἀνη- 20
 ρέθη δὲ καὶ ὁ Ἐφιάλτης δολοφονηθεὶς μετ' οὐ πολὺν
 462/1 χρόνον, δι' Ἀριστοδίκου τοῦ Ταναγραίου. XXVI. ἡ
 μὲν οὖν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν βουλὴ τοῦτον τὸν τρόπον

TESTIM. 6 *argum. Isocr. Areop. (schol. Aesch. et Isocr. ed.
 Dind. 111). 21 *Plut. Per. 10.

1 ἀνεῖλεν] cf. Dem. 19, 2 al. 3 περιεῖλετο (Richards)
 W.-K., K.³; cf. p. 21, 3. 37, 20 (παρεῖλετο H.-L., ut est p. 39, 7).
 6 ἔπραττε falso K., rell. 12 ΤΟΥΤΑΦΑΙΡ, corr. (K.)
 W.-K. (ἐφαίρ. H.-L.). 13 οὗ] οἷ H.-L. 18 <ὁ> (Condos)
 W.-K., H.-L. 20 ΠΕΡΕΙΛΟΝ, ΤΟ add. corr.; inde παρείλοντο
 K., W.-K., παρείλοντο Condos, H.-L. καὶ post δύν. del. (Jos.
 Mayor, Bl.) H.-L.; lac. (καὶ <ὁ μὲν Θεμ. — —>) statuunt
 W.-K., S.

- ἀπεστερήθη τῆς ἐπιμελείας. μετὰ δὲ ταῦτα συνέβαινεν
 ἀνέσθαι μᾶλλον τὴν πολιτείαν, διὰ τοὺς προθύμους
 δημαγωγοῦντας. κατὰ γὰρ τοὺς καιροὺς τούτους συν-
 έπεσε, μηδ' ἡγεμόνα ἔχειν τοὺς ἐπιεικεστέρους, ἀλλ'
 5 αὐτῶν προεστάναι Κίμωνα τὸν Μιλτιάδου, νεώτερον
 ὄντα καὶ πρὸς τὴν πόλιν ὁψὲ προσελθόντα, πρὸς δὲ
 τούτοις ἐφθάρθαι τοὺς πολλοὺς κατὰ πόλεμον· τῆς γὰρ
 στρατείας γιγνομένης ἐν τοῖς τότε χρόνοις ἐκ κατα-
 λόγου, καὶ στρατηγῶν ἐφισταμένων ἀπείρων μὲν τοῦ
 10 πολεμεῖν, τιμωμένων δὲ διὰ τὰς πατρικὰς δόξας, αἰεὶ
 συνέβαινεν τῶν ἐξιόντων ἀνὰ δισχιλίους ἢ τρισχιλίους
 ἀπόλλυσθαι, ὥστε ἀναλίσκεσθαι τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ τοῦ
 δήμου καὶ τῶν εὐπόρων. τὰ μὲν οὖν ἄλλα πάντα 2
 διώκουν οὐχ ὁμοίως καὶ πρότερον τοῖς νόμοις προσ-
 15 ἔχοντες, τὴν δὲ τῶν ἐννέα ἀρχόντων αἵρεσιν οὐκ ἐκί-
 νουν, ἀλλ' <ἦ> ἔκτω ἔτει μετὰ τὸν Ἐφιάλτου θάνατον
 ἔγνωσαν καὶ ἐκ ζευγитῶν προκρίνεσθαι τοὺς κληρωσο-
 μένους τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ πρῶτος ἦρξεν ἐξ
 αὐτῶν Μνησιθείδης. οἱ δὲ πρὸ τούτου πάντες ἐξ 457/6
 20 ἱππέων καὶ πεντακοσιομεδίμνων ἦσαν, οἱ <δὲ> ζευγί-
 ται τὰς ἐγκυκλίους ἦρχον, εἰ μὴ τι παρεωρᾶτο τῶν ἐν
 τοῖς νόμοις. ἔτει δὲ πέμπτῳ μετὰ ταῦτα ἐπὶ Λυσι- 3 453/2
 κράτους ἄρχοντος, οἱ τριάκοντα δικασταὶ κατέστησαν
 πάλιν, οἱ καλούμενοι κατὰ δήμους· καὶ τρίτῳ μετ'
 25 αὐτὸν ἐπὶ Ἀντιδότου διὰ τὸ πληῆθος τῶν πολιτῶν

4 ἔχειν <σπουδαῖον> Gennadios. 5 νεώτερον ci. Con-
 dos, W.-K., ἐνεώτερον (hiat.) s. νεώτερον Weil. Fort. νεώτερον.

16 <ἦ> (Bl.) H.-L. Cf. Bonitz Ind.; c. 54, 5. 20 <δὲ>
 K.

21 ὑπὸ τῶν δήμων post παρεωρᾶτο om. K., ut a pr.
 tantum m. in chart. exstantia; cum Patone rec. H.-L., falso non
 deleta esse rati sed casu oblitterata. Sed casu vel errore haec
 non orta, sed ex lectione varia archetypi, cf. p. 33, 5, et defend.
 etiam Papageorg.

24 sq. μετ' αὐτὸν] superscr. (ab al. m.)
 v. l. (μετὰ) το(ῦτον). Sec. numeros αὐτὸν verum: οἱ . . δήμους

Περικλέους εἰπόντος ἔγνωσαν, μὴ μετέχειν τῆς πόλεως,
 451/50 ὅς ἂν μὴ ἐξ ἀμφοῖν ἀστοῖν ἢ γεγωνώς. XXVII. μετὰ
 δὲ ταῦτα πρὸς τὸ δημαγωγεῖν ἐλθόντος Περικλέους,
 καὶ πρῶτον εὐδοκιμήσαντος, ὅτε κατηγόρησε τὰς εὐθύ-
 νας Κίμωνος στρατηγούντος νέος ὢν, δημοτικωτέραν ἔτι 5
 συνέβη γενέσθαι τὴν πολιτείαν. καὶ ἵνα τῶν Ἀρεο-
 παγιτῶν ἕνια παρείλετο, καὶ μάλιστα προύτρεψεν τὴν
 πόλιν ἐπὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν, ἐξ ἧς συνέβη θαρρή-
 σαντας τοὺς πολλούς, ἅπασαν τὴν πολιτείαν μᾶλλον
 2 ἄγειν εἰς αὐτούς. μετὰ δὲ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν 10
 432/1 ἐνὸς δεῖ πεντηκοστῷ ἔτει, ἐπὶ Πυθιόδωρου ἄρχοντος,
 ὁ πρὸς Πελοποννησίους ἐνέστη πόλεμος, ἐν ᾧ κατα-
 κλησθεὶς ὁ δῆμος ἐν τῷ ἄστει καὶ συνεθισθεὶς ἐν ταῖς
 στρατιαῖς μισθοφορεῖν, τὰ μὲν ἐκὼν τὰ δὲ ἄκων προη-
 3 ρεῖτο τὴν πολιτείαν διοικεῖν αὐτός. ἐποίησε δὲ καὶ 15
 μισθοφόρα τὰ δικαστήρια Περικλῆς πρῶτος, ἀντιδημα-
 γωγῶν πρὸς τὴν Κίμωνος εὐπορίαν. ὁ γὰρ Κίμων
 ἅτε τυραννικὴν ἔχων οὐσίαν, πρῶτον μὲν τὰς κοινὰς
 λητουργίας ἐλητούργει λαμπρῶς, ἔπειτα τῶν δημοτῶν
 ἔτρεφε πολλούς· ἐξῆν γὰρ τῷ βουλομένῳ Λακιάδων, 20
 καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν ἐλθόντι παρ' αὐτὸν ἔχειν
 τὰ μέτρια· ἔτι δὲ τὰ χωρία πάντα ἀφρακτα ἦν, ὅπως

TESTIM. 22 *Plut. Cim. 10.

= καὶ τρ. μετ' αὐτὸν ἐπ' Ἀντι-, sicut διὰ τὸ .. πολιτῶν = Περ.
 .. ἔγνω-. 2 ἢ] HN. 4 ΠΡΩΤΟΥ, corr. (Bl., al.) W.-K.,
 H.-L., K.³ (προτοῦ L., Jackson). 5 ETI cum v. l. (ab ead.
 m.) (ἐ)π(ι). 7 περιεῖλετο (ut c. 25, 2. 4) W.-K. 9 ἅπασαν
 (quod pro v. l. adscr.) W.-K.: πᾶσαν. Cf. Diels Gtg. Gel. Anz.
 1894 p. 304. 11 δεῖν (John Mayor, al.) W.-K., K.³, ut c. 19, 6.
 12 συνέστη H.-L. 12 sq. Κ(ΑΤΑ)ΚΛΙΘ, -κλήσθ. W.-K.,
 H.-L. 14 στρατείας W.-K., H.-L., K.³; cf. c. 22, 8.
 20 ΤΟΥC ante ΠΟΛΛΟΥC pr. (dubitant num deletum sit H.-L.,
 sed non recte; v. ad p. 38, 21).

ἐξῆλ' τῷ βουλομένῳ τῆς ὁπώρας ἀπολαύειν. πρὸς δὲ 4
ταύτην τὴν χορηγίαν ἐπιλειπόμενος ὁ Περικλῆς τῇ
οὐσίᾳ, συμβουλευσάντος αὐτῷ Δαμωνίδου τοῦ Οἰήθεν
(ὃς ἐδόκει τῶν πολλῶν εἰσηγητῆς εἶναι τῷ Περικλεῖ·
5 διὸ καὶ ὠστράκισαν αὐτὸν ὕστερον), ἐπεὶ τοῖς ἰδίῳις
ἡττάτο, διδόναι τοῖς πολλοῖς τὰ αὐτῶν, κατεσκεύασε
μισθοφορὰν τοῖς δικαστηρίοις· ἀφ' ὧν αἰτιῶνται τινες
χείρῳ γενέσθαι, κληρουμένων ἐπιμελῶς αἰεὶ μᾶλλον τῶν
τυχόντων, ἢ τῶν ἐπιεικῶν ἀνθρώπων. ἤρξατο δὲ μετὰ 5
10 ταῦτα καὶ τὸ δεκάζειν, πρώτου καταδείξαντος Ἀνύτου
μετὰ τὴν ἐν Πύλῳ στρατηγίαν. κρινόμενος γὰρ ὑπό
τινων διὰ τὸ ἀποβαλεῖν Πύλον, δεκάσας τὸ δικαστή-
ριον ἀπέφυγεν.

XXVIII. ἕως μὲν οὖν Περικλῆς προειστίηκει τοῦ
15 δήμου, βελτίῳ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ἦν, τελευτήσαν-
τος δὲ Περικλέους πολὺν χεῖρῳ. πρῶτον γὰρ τότε προ-
στάτην ἔλαβεν ὁ δῆμος οὐκ εὐδοκιμοῦντα παρὰ τοῖς
ἐπιεικέσιν· ἐν δὲ τοῖς πρότερον χρόνοις αἰεὶ διετέλουν
οἱ ἐπιεικεῖς δημαγωγοῦντες. ἐξ ἀρχῆς μὲν γὰρ καὶ 2
20 πρῶτος ἐγένετο προστάτης τοῦ δήμου Σόλων, δεύτερος
δὲ Πεισίστρατος, τῶν εὐγενῶν <ῶν> καὶ γνωρίμων.

TESTIM. 3 *Plut. Per. 9, cf. ibid. 4 (Δάμων). 10 Harp.
δεκάζων. Bekk. An. 211, 31 (cf. 236, 6). schol. Aeschin. 1, 87.

1 ΕΞΗΝ, corr. K. 2 ἀπολειπ. (Richards, Condos) H.-L.
Cf. c. 20, 2. 34, 3. 3 <Δάμωνος> Δαμωνίδου Ὁαθεν Wyse
(Steph. Byz. Ὁα); cf. Wil. Herm. XIV, 318; Kb. 183. 4 ὃς]
ΟΥC. πολλῶν recte W.-K., K.³ 6 ἡττάτο Sakorr.
7 ΔΙΚΑCΤΑΙC, corr. (Bl., Richards) H.-L.; servant W.-K. scri-
bentes χείρους v. 8 (Hude). V. Lit. Centralbl. 1893, 1713. ἀφ'
οὗ (Richards) H.-L. Ἀφ' ὧν — τινες = -φορὰν τ. δικαστηρίοις.
10 Ἀνύτον K. ex Harp.: ΑΥΤΟΥ. 17 ΔΟΚΙΜΟΥΜΕ-
ΝΟΝΤΑ, superscr. (ead. m.) NTA supra ΜΕΝ, unde -οὔντα
(Wyse, Bl., al.) W.-K., H.-L., K.³ 21 ὧν add. (Richards) H.-L.
(τῶν .. γνωρ. del. W.-K.; <προεστηκότων Λυκούργου καὶ Μεγα-
κλέους> τῶν Poland).

καταλυθείσης δὲ τῆς τυραννίδος Κλεισθένης, τοῦ γένους ὢν τῶν Ἀλκμεωνιδῶν, καὶ τούτῳ μὲν οὐδεὶς ἦν ἀντιστασιώτης, ὥς ἐξέπεσον οἱ περὶ τὸν Ἰσαγόραν. μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ μὲν δήμου προειστῆκει Ξάνθιππος, τῶν δὲ γνωρίμων Μιλτιάδης, ἔπειτα Θεμιστοκλῆς καὶ 5 Ἀριστείδης· μετὰ δὲ τούτους Ἐφιάλτης μὲν τοῦ δήμου, Κίμων δ' ὁ Μιλτιάδου τῶν εὐπόρων· εἶτα Περικλῆς μὲν τοῦ δήμου, Θουκυδίδης δὲ τῶν ἐτέρων, κηδεστής 3 ὢν Κίμωνος. Περικλέους δὲ τελευτήσαντος, τῶν μὲν ἐπιφανῶν προειστῆκει Νικίας ὁ ἐν Σικελίᾳ τελευτήσας, 10 τοῦ δὲ δήμου Κλέων ὁ Κλεαινέτου, ὃς δοκεῖ μάλιστα διαφθεῖραι τὸν δῆμον ταῖς ὁρμαῖς, καὶ πρῶτος ἐπὶ τοῦ βήματος ἀνέκραγε καὶ ἐλοιδορήσατο, καὶ περιζωσάμενος ἐδημηγόρησε, τῶν ἄλλων ἐν κόσμῳ λεγόντων. εἶτα μετὰ τούτους τῶν μὲν ἐτέρων Θηραμένης ὁ Ἄγνων 15 νος, τοῦ δὲ δήμου Κλεοφῶν ὁ λυροποιός, ὃς καὶ τὴν διωβελίαν ἐπόρισε πρῶτος· καὶ χρόνον μὲν τινα διεδίδото, μετὰ δὲ ταῦτα κατέλυσε Καλλικράτης Παιανιεύς, πρῶτος ὑποσχόμενος ἐπιθήσειν πρὸς τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἄλλον ὀβολόν. τούτων μὲν οὖν ἀμφοτέρων θά 20 νατον κατέγνωσαν ὕστερον· εἴωθεν γὰρ καὶν ἑξαπατηθῆ τὸ πλῆθος, ὕστερον μισεῖν τοὺς τι προαγαγόντας ποιεῖν

TESTIM. 13 *schol. Luc. Tim. 30. schol. Aeschin. 1, 25. Plut. Nic. 8. 17 *schol. Ar. Vesp. 684 (et ibd. 88. 300). 18 *Zenob. VI, 29 (Athous III, 151. app. prov. IV, 11). *Phot. ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.

2 ΑΛΚΜΕΟΝ. 8 conicias ἐταίρων, coll. Plut. Pericl. 11; it. v. 15; sed obstat c. 34, 3. 12 ὁρμαῖς] διανομαῖς ci. S., coll. Plut. Arist. 24 al.; ὁρμ. <χαριζόμενος> J. B. Mayor. 15 ἐτέρων] εὐπόρων Papabasil. 17 ΔΙΩΒΟΛΙΑΝ, corr. W.-K., H.-L., K.³ 17 sq. ΔΙΕΔΙΔΟΥ; διεδίδото (Wyse, Richards) W.-K., H.-L., K.³, coll. schol. Ar. Vesp. 88. 684. V. Wil. II, 212 sqq. 21 καὶν] ἐὰν H.-L.

αὐτοὺς τῶν μὴ καλῶς ἔχόντων. ἀπὸ δὲ Κλεοφῶντος 4
 ἤδη διεδέχοντο συνεχῶς τὴν δημαγωγίαν οἱ μάλιστα
 βουλόμενοι θρασύνεσθαι καὶ χαρίζεσθαι τοῖς πολλοῖς
 πρὸς τὸ παραντικά βλέποντες. δοκοῦσι δὲ βέλτιστοι 5
 5 γεγενῆσθαι τῶν Ἀθηνησι πολιτευσαμένων μετὰ τοὺς
 ἀρχαίους Νικίας καὶ Θουκυδίδης καὶ Θηραμένης. καὶ
 περὶ μὲν Νικίου καὶ Θουκυδίδου πάντες σχεδὸν ὁμο-
 λογοῦσιν ἄνδρας γεγενῆσθαι οὐ μόνον καλοὺς ἀγαθοὺς,
 ἀλλὰ καὶ πολιτικοὺς καὶ τῇ πόλει πάσῃ πατρικῶς χρω-
 10 μένους, περὶ δὲ Θηραμένους, διὰ τὸ συμβῆναι κατ'
 αὐτὸν ταραχάδεις τὰς πολιτείας, ἀμφισβήτησις τῆς κρί-
 σεώς ἐστίν. δοκεῖ μὲν<τοι> τοῖς μὴ παρέργως ἀποφαι-
 νομένοις, οὐχ ὥσπερ αὐτὸν διαβάλλουσι πάσας τὰς πο-
 λιτείας καταλύειν, ἀλλὰ πάσας προάγειν ἕως μηδὲν
 15 παρανομοῖεν, ὥς δυνάμενος πολιτεύεσθαι κατὰ πάσας,
 ὅπερ ἐστὶν ἀγαθοῦ πολίτου ἔργον, παρανομοῦσαις δὲ
 οὐ συγχωρῶν, ἀλλ' ἀπεχθανόμενος.

XXIX. ἕως μὲν οὖν ἰσόρροπα τὰ πράγματα κατὰ
 τὸν πόλεμον ἦν, διεφύ[λαττον] τὴν δημοκρατίαν. ἐπεὶ 413
 20 δὲ μετὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ γενομένην συμφορὰν ἰσχυρό-
 τερα τὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐγένετο, διὰ τὴν πρὸς
 βασιλέα συμμαχίαν, ἡναγκάσθησαν κι[νῆσα]ντες τὴν
 δημοκρατίαν, καταστῆσαι τὴν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πο-

TESTIM. 7 *Plut. Nic. 2. 20 schol. Arist. Lysistr. 421.

4 τὸ παραντ. (Condos, Gennad.) H.-L. (chart. ut vid.); τὰ π.
 K., W.-K. ΔΟΙΒΕΛΤΙCΤΟΙ, superscr. (ab al. m.) € sup. OI.

5 ΑΘΗΝΗCΙ 9 ad πατρικῶς adscr. (ab al. m.) v. l. καλῶς.

11 εἶναι post πολιτείας add. (Richards) H.-L., post ταραχά-
 δεις W.-K. (sed retractat sententiam Kb.). 12 ΔΟΚΕΙΜ(ΕΝ)-
 ΤΟΙC, unde δ. μὲν<τοι> τοῖς K., H.-L. (μὲντοι μὴ W.-K., δὲ
 τοῖς μὴ ego antea). 16 secludendumne ἔργον? an ἔργ. ἀγ.
 πολ.? 18 ΙCΟΡΟΠΤΑ. πράγματα del. H.-L. 20 Δ(ΙΑ)ΦΟΡΑΝ,

corr. (v. L., Poland, Gennadios, al., coll. schol. Ar.) W.-K.,
 H.-L., K.³ 20 sq. ICXYPOΤΑΤΑ, corr. (Jos. Mayor, Bl.) W.-K.,
 H.-L. 22 ΚΕ ΝΤΕC, κ(ε)ινῆσαντες recte W.-K.

λιτείαν, εἰπόντος τὸν μὲν πρὸ τοῦ ψηφίσματος λόγον
 Μηλοβίου, τὴν δὲ γνώμην γράψαντος Πυθοδώρου τοῦ
 Ἀναφλ]υ[σ]τίου, μάλιστα δὲ συμπεισθέντων τῶν πολλῶν,
 διὰ τὸ νομίζειν βασιλέα μ[ᾱλ]λ[ο]ν ἑαυτοῖς συμπολεμή-
 2 σειν, ἐὰν δι' ὀλίγων ποιήσωνται τὴν πολιτείαν. || ἦν δὲ ⁵ pag. 12
 τὸ ψήφισμα τὸ Πυθοδώρου τοιόνδε· τὸν δῆμον ἐλέσθαι
 μετὰ τῶν προὔπαρχόντων δέκα προβούλων ἄλλους εἴκοσι
 ἐκ τῶν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότων, οἵτινες ὁμό-
 σαντες ἢ μὴν συγγράψειν ἃ ἂν ἡγῶνται βέλτιστα εἶναι
 3 τῇ πόλει, συγγράψουσι περὶ τῆς σωτηρίας· ἐξεῖναι δὲ ¹⁰
 καὶ τῶν ἄλλων τῷ βουλομένῳ γράφειν, ἵν' ἐξ ἀπάν-
 των αἰρῶνται τὸ ἄριστον. Κλειτοφῶν δὲ τὰ μὲν ἄλλα
 καθάπερ Πυθόδωρος εἶπεν, προσαναζητῆσαι δὲ τοὺς
 αἰρεθέντας ἔγραψεν καὶ τοὺς πατρίους νόμους, οὓς
 Κλεισθένης ἔθηκεν ὅτε καθίστη τὴν δημοκρατίαν, ὅπως ¹⁵
 <ἂν> ἀκούσαντες καὶ τούτων βουλεύσωνται τὸ ἄριστον,
 ὥς οὐ δημοτικὴν ἀλλὰ παραπλησίαν οὖσαν τὴν Κλει-
 4 σθένους πολιτείαν τῇ Σόλωνος. οἱ δ' αἰρεθέντες πρῶ-
 τον μὲν ἔγραψαν, ἐπάναγκες εἶναι τοὺς πρυτάνεις ἅπαν-
 τα τὰ λεγόμενα περὶ τῆς σωτηρίας ἐπιψηφίζειν, ἔπειτα ²⁰
 τὰς τῶν παρὰ νόμων γραφὰς καὶ τὰς εἰσαγγελίας καὶ
 τὰς προσκλήσεις ἀνεῖλον, ὅπως ἂν οἱ ἐθέλοντες Ἀθη-
 ναίων συμβουλεύωσι περὶ τῶν προκειμένων· ἐὰν δέ

TESTIM. 7 schol. Arist. Lysistr. 421.

3 Ἐπιζήλου W.-K. (coll. Athen. Mitth. XIV, 398); Πολυζήλου
 (Poland) H.-L., K.³ (coll. Diog. La. IX, 8, 5); ...τίον K.¹; Σφητ-
 τίον ci. Papabasil. V. Ann. Fleckeis. 1892, 573. 4 μᾶλλον (Jos.
 Mayor) W.-K., K.³, cf. (S.) Thuc. 8, 48, 1 (μέλλειν Marchant).
 6 τὸ Π. scr.: τοῦ Π. Cf. c. 40, 2. 10 συγγρ.] συμβουλεύουσιν
 (Rutherford) H.-L. 16 ἂν add. W.-K.; βουλεύονται H.-L. Cf. S.
 p. LVII. 22 ΠΡΟΚΛ., em. (Wyse, Bl., Lips.) W.-K., H.-L., K.³
 22sq. Ἀθηναίων (John Mayor, Gennadios) recte W.-K., H.-L.
 Notetur usus verbi ἐθέλειν pro βούλεσθαι, qui per haec decreta
 (etiam c. 30) obtinet, ad imitationem veteris linguae, qua vel
 Solo (c. 35, 2; Demosth. 46, 14) vel Clisthenes usus erat.

τις τούτων χάριν ἢ ζημιοῖ ἢ προσκαλῆται ἢ εἰσάγῃ εἰς
δικαστήριον, ἐνδειξιν αὐτοῦ εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν πρὸς
τοὺς στρατηγούς, τοὺς δὲ στρατηγούς παραδοῦναι τοῖς
ἐνδεκα θανάτῳ ζημιῶσαι. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν πολι- 5
5 τείαν διέταξαν τόνδε <τὸν> τρόπον· τὰ μὲν χρήματα
<τὰ> προσιόντα μὴ ἐξεῖναι ἄλλοσε δαπανῆσαι ἢ εἰς
τὸν πόλεμον, τὰς δ' ἀρχὰς ἀμίσθους ἄρχειν ἀπάσας
ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾗ, πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων καὶ
τῶν πρυτάνεων οἳ ἂν ᾤσιν· τούτους δὲ φέρειν τρεῖς
10 ὀβολοὺς ἕκαστον τῆς ἡμέρας. τὴν δ' ἄλλην πολιτείαν
ἐπιτρέψαι πᾶσαν Ἀθηναίων τοῖς δυνατωτάτοις καὶ τοῖς
σώμασιν καὶ τοῖς χρήμασιν λητουργεῖν, μὴ ἔλαττον ἢ
πεντακισχιλίοις, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾗ. κυρίους δ' εἶναι
τούτους καὶ συνθήκας συντίθεσθαι πρὸς οὓς ἂν ἐθέ-
15 λωσιν. ἐλέσθαι δ' ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης δέκα ἄνδρας
ὑπὲρ τετραράκοντα ἔτη γεγονότας, οἵτινες καταλέξουσιν
τοὺς πεντακισχιλίους ὁμόσαντες καθ' ἱερῶν τελείων.

XXX. οἳ μὲν οὖν αἵρεθέντες ταῦτα συνέγραψαν.
κυρωθέντων δὲ τούτων, εἵλοντο σφῶν αὐτῶν οἳ πεντα-
20 κισχίλιοι τοὺς ἀναγράψοντας τὴν πολιτείαν ἑκατὸν ἄν-
δρας. οἳ δ' αἵρεθέντες ἀνέγραψαν καὶ ἐξήνεγκαν τάδε.
βουλεύειν μὲν κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη 2
γεγονότας ἄνευ μισθοφορᾶς· τούτων δ' εἶναι τοὺς στρα-
τηγούς καὶ τοὺς ἐννέα ἄρχοντας καὶ τὸν ἱερομνήμονα,
25 καὶ τοὺς ταξιάρχους καὶ ἱππάρχους καὶ φυλάρχους καὶ
ἄρχοντας εἰς τὰ φρούρια, καὶ ταμίας τῶν ἱερῶν χρη-

1 ΗΕΙCΑΓΗΗΕΙC. 2 <τὸ> δικαστήριον H.-L., quo non
opus in sententia condicionali. 5 <τὸν> ut c. 7, 3. 6 τὰ
add. K., W.-K.; contra χρήματα del. (Richards) H.-L., coll.
c. 39, 2. 11 ΠACIN, corr. (Bl., al.) W.-K., H.-L. 12 sq. adscr.
v. l. (πεντακισχιλί)ων, quam deletō ἢ rec. W.-K. 14 ΤΙΘΕCΘ(ΑΙ)
c. v. l. CΥNT. 15 δ' ἐκ (H.) H.-L. (Kb.): δὲ καὶ (Δ' K').
22 τοὺς] τετρακοσίους Niemeyer, Poland, non recte.

μάτων τῇ θε[ῳ] καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς δέκα, καὶ ἑλλη-
 νοταμίας καὶ τῶν ἄλλων ὁσίων χρημάτων ἀπάντων
 εἴκοσιν οἱ διαχειριοῦσιν, καὶ ἱεροποιοὺς καὶ ἐπιμελητὰς
 δέκα ἑκατέρους· αἰρεῖσθαι δὲ πάντας τούτους ἐκ προ-
 κρίτων, ἐκ τῶν αἰὲν βουλευόντων πλείους προκρίνοντας· 5
 τὰς δ' ἄλλας ἀρχὰς ἀπάσας κληρωτὰς εἶναι καὶ μὴ ἐκ
 τῆς βουλῆς· τοὺς δὲ ἑλληνοταμίας οἱ ἂν διαχειρίζωσι
 3 τὰ χρήματα μὴ συμβουλεύειν. βουλὰς δὲ ποιῆσαι τέτ-
 ταρας ἐκ τῆς ἡλικίας τῆς εἰρημένης εἰς τὸν λοιπὸν χρό-
 νον, καὶ τούτων τὸ λαχὸν μέρος βουλεύειν, νεῖμαι δὲ 10
 καὶ τοὺς ἄλλους πρὸς τὴν λῆξιν ἐκάστην. τοὺς δ'
 ἑκατὸν ἄνδρας διανεῖμαι σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄλ-
 λους τέτταρα μέρη ὡς ἰσαίτατα καὶ διακληρωῶσαι, καὶ
 4 εἰς ἐνιαυτὸν βουλεύειν <τοὺς λαχόντας. βουλεύεσθαι>
 δὲ ἣ ἂν δοκῇ αὐτοῖς ἄριστα ἔξειν περὶ τε τῶν χρημά- 15
 των, ὅπως ἂν σῶα ἦ καὶ εἰς τὸ δέον ἀναλίσκηται, καὶ
 περὶ τῶν ἄλλων ὡς ἂν δύνωνται ἄριστα· ἐὰν <δέ> τι
 θέλωσιν βουλεύεσθαι μετὰ πλειόνων, ἐπεισκαλεῖν ἑκα-
 στον ἐπείσκλητον ὃν ἂν ἐθέλῃ τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς ἡλι-
 κίας. τὰς δ' ἔδρας ποιεῖν τῆς βουλῆς κατὰ πενθήμερον, 20
 5 ἐὰν μὴ δέωνται πλειόνων. κληροῦν δὲ τὴν βουλὴν τοὺς
 ἑννέα ἄρχοντας. τὰς δὲ χειροτονίας κρίνειν πέντε τοὺς

TESTIM. 7 *Harpoer. ἑλληνοταμίαι.
 βουλῆς, αἱ ἐγίνοντο κατὰ πενταήμερον.

20 Hesych. ἔδραι

1 suppl. K (ΘΕ. I lego) 1sq. καὶ ἑλληνοτ. et 3 οἱ διαχ.
 del. S. (καὶ et οἱ διαχ. et. Thompson); καὶ post ἑλλ. del. Hude,
 ἑλλ. καὶ <ταμίας> Papageorg. V. Kb. p. 187; Wilam. II, 117.
 7 ΟΙΕΑΝ. 10 ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ 14 <βουλεύειν> K., <τοὺς
 λαχόντας. πράττειν> W.-K., βουλεύεσθαι ἣ ἂν H.-L. 17 <δέ>
 (Jos. Mayor) W.-K., H.-L. (ἂν K.). 19 ΕΠΕΙΣΚΛΗΤΟΝ,
 addito K pro varia lect. supra KΛ. Corr. K. 20 ΠΕΝΘΗ-
 ΜΙΜΕΡΟΝ, corr. K. 21 κληροῦν] πληροῦν ci. W.-K., Weil.
 Κληροῦν esse vid. „sorte ducere ex“; cf. p. 46, 3; λαχόντας ibd. 1;
 sed emendare fort. praestet.

λαχόντας ἐκ τῆς βουλῆς, καὶ ἐκ τούτων ἓνα κληροῦ-
σθαι καθ' ἑκάστην <τὴν> ἡμέραν τὸν ἐπιψηφιοῦντα.
κληροῦν δὲ τοὺς λαχόντας πέντε τοὺς ἐθέλοντας προσ-
ελθεῖν ἐναντίον τῆς βουλῆς, πρῶτον μὲν ἱερῶν, δεύ-
5 τερον δὲ κήρυξιν, τρίτον πρεσβείαις, τέταρτον τῶν
ἄλλων· τὰ δὲ τοῦ πολέμου ὅταν δέῃ ἀκληρωτὶ προσ-
αγαρόντας τοὺς στρατηγοὺς χρηματίζειν. τὸν δὲ μὴ 6
ἰόντα εἰς τὸ βουλευτήριον τῶν βουλευόντων τὴν ὥραν
τὴν προρρηθεῖσαν, ὀφείλειν δραχμὴν τῆς ἡμέρας ἐκά-
pag. 13
10 στης, ἂν μὴ εὐρόμενος ἄφεςιν τῆς βουλῆς ἀπῇ. ||

XXXI. ταύτην μὲν οὖν εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον
ἀνέγραψαν τὴν πολιτείαν, ἐν δὲ τῷ παρόντι καιρῷ
τῇδε· βουλευεῖν μὲν τετρακοσίους κατὰ τὰ πάτρια,
τετταράκοντα ἐξ ἑκάστης <τῆς> φυλῆς, ἐκ προκρίτων
15 οὓς ἂν ἔλωνται οἱ φυλέται τῶν ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη
γεγονότων. τούτους δὲ τάς τε ἀρχὰς καταστήσαι, καὶ
περὶ τοῦ ὅρκου ὄντινα χρὴ ὁμόσαι γράψαι, <καὶ> περὶ
τῶν νόμων καὶ τῶν εὐθυν[ῶν] καὶ τῶν ἄλλων πράτ-
τειν ἧ ἂν ἡγῶνται [συ]μφέρειν. τοῖς δὲ νόμοις οἳ ἂν 2
20 τεθῶσιν περὶ τῶν πολιτικῶν χρῆσθαι, καὶ μὴ ἐξεῖναι
μετακινεῖν μηδ' ἐτέρους θεῖσθαι. τῶν δὲ στρατηγῶν
τὸ νῦν εἶναι τὴν αἵρεσιν ἐξ ἀπάντων ποιεῖσθαι τῶν
πεντακισχιλίων, τὴν δὲ βουλὴν ἐπειδὴν καταστήῃ, ποιή-
σασαν ἐξέτασιν <ἐν> ὅπλοις ἐλέσθαι δέκα ἄνδρας καὶ
25 γραμματεῖα τούτοις, τοὺς δὲ αἵρεθέντας ἄρχειν τὸν εἰσι-

2 addidi τὴν. 5 ΠΡΕΣΒΕΙΑΙ, corr. (Wyse, Poland, coll. c. 43, 6) W.-K., H.-L., K.³ 7 ΧΡΗΜΑΤΙΖΕΘΑΙ 9 ΠΡΟΡΗΘ
10 εὐρόμενος (Tyrrell, Richards) H.-L.: εὐρισκόμενος, quod def. Wil. II, 118. 14 addidi τῆς. 17 <καὶ> K. (ὁμόσαντας ἄρξαι καὶ ci. W.-K.). 19 ΟΙΕΑΝ 22 ΤΟΝΝΥΝ, sed o pro v. l. sup. ΟΝ superscr. 23 καταστῇ et 24 <ἐν> (Wyse, Bl., al.) W.-K., H.-L.; καταστῇ . . ὅπλων K.³: ΚΑΤΑCTΗCHΙ (l postmodo ins.). 25 sq. ^εΙCΙONTA

όντα ἐνιαυτὸν αὐτοκράτορας, καὶ ἂν τι δέωνται συμβουλεύεσθαι μετὰ τῆς βουλῆς. ἐλέσθαι δὲ καὶ ἵππαρχον ἓνα <καὶ ταξιάρχους δέκα> καὶ φυλάρχους δέκα· τὸ δὲ λοιπὸν τὴν αἵρεσιν ποιεῖσθαι τούτων τὴν βουλὴν κατὰ τὰ γεγραμμένα. τῶν δ' ἄλλων ἀρχῶν πλὴν τῆς βουλῆς καὶ τῶν στρατηγῶν, μὴ ἐξεῖναι μήτε τούτοις μήτε ἄλλῳ μηδενὶ πλεῖον ἢ ἅπαξ ἄρξαι τὴν αὐτὴν ἀρχήν. εἰς δὲ τὸν ἄλλον χρόνον ἵνα νεμηθῶσιν οἱ τετρακόσιοι εἰς τὰς τέτταρας λήξεις, ὅταν τοῖς ἀστοῖς γίγνηται μετὰ τῶν ἄλλων βουλεύειν, διανειμάντων αὐτοὺς οἱ ἑκατὸν ἄνδρες.

XXXII. οἱ μὲν οὖν ἑκατὸν οἱ ὑπὸ τῶν πεντακισχιλίων αἵρεθέντες, ταύτην ἀνέγραψαν τὴν πολιτείαν. ἐπικυρωθέντων δὲ τούτων ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἐπιψηφίσαντος Ἀριστομάχου, ἡ μὲν βουλὴ <ἡ> ἐπὶ Καλλίου πρὶν διαβουλεύσαι κατελύθη μηνὸς Θαρρηλιῶνος τετραδί ἐπὶ δέκα, οἱ δὲ τετρακόσιοι εἰσῆσαν ἐνάτῃ φθίνοντος Θαρρηλιῶνος· ἔδει δὲ τὴν εἰληχυῖαν τῷ κυάμῳ βουλὴν εἰσιέναι δ' ἐπὶ δέκα Σκιροφοριῶνος. ἡ μὲν οὖν ὀλιγαρχία τοῦτον κατέστη τὸν τρόπον, ἐπὶ Καλλίου μὲν ἄρχοντας, ἔτεσιν δ' ὕστερον τῆς τῶν τυράνων ἐκβολῆς μάλιστα ἑκατόν, αἰτίων μάλιστα γενομένων Πεισάνδρου καὶ Ἀντιφῶντος καὶ Θηραμένους, ἀνδρῶν καὶ γεγεννημένων εὔ, καὶ συνέσει καὶ γνώμῃ δοκούντων διαφέρειν. || γενομένης δὲ ταύτης τῆς πολιτείας,

1 καὶ S. 1sq. CYNBOYΛEYCOAI 3 καὶ ταξ. δέκα add. Wil. 4 TA (corr. TO) ΔΕΤΟΛ, corr. K. 5 ΠΡΙΝ pro πλὴν ut saepius. 7 πλέον H.-L., K.³ 9 ἀστοῖς recte legit K. (αὐτοῖς Tyrrell et ego antea); [τοῖς] αὐτοῖς (ci. K.³) S., it. sed ἐγγίγν. Hude; at aliud latere vid., fort. τοῖς ἢ τοῖς, i. e. certae alicui parti eorum (Quadringentorum). 10 ΗΓΝΗΝΤΑΙ pr. 11 Α[Ν]ΔΡΕΙC 15 <ἡ> (Rutherf., H.) W.-K., H.-L., K.³ 17 εἰσῆσαν H.-L. 18 ἔδει K.: ΕΤΙ 22 prius μάλιστα del. H.-L.

οἱ μὲν πεντακισχίλιοι λόγῳ μόνον ἡρέθησαν, οἱ δὲ
 τετρακόσιοι μετὰ τῶν δέκα τῶν αὐτοκρατόρων, εἰσελ-
 θόντες εἰς τὸ βουλευτήριον ἤρχον τῆς πόλεως, καὶ
 πρὸς Λακεδαιμονίους πρεσβευσάμενοι κατελύοντο τὸν
 5 πόλεμον, ἐφ' οἷς ἐκάτεροι τυγχάνουσιν ἔχοντες. οὐχ
 ὑπακούοντων δ' ἐκείνων, εἰ μὴ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς
 θαλάττης ἀφήσουσιν, οὕτως ἀπέστησαν.

XXXIII. μῆνας μὲν οὖν ἴσως τέτταρας διέμεινεν ἡ
 τῶν τετρακοσίων πολιτεία, καὶ ἤρξεν ἐξ αὐτῶν Μνη- 411/10
 10 σίλοχος δίμηνον ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντας, <ὄς> ἤρξε
 τοὺς ἐπιλοιπούς δέκα μῆνας. ἡττηθέντες δὲ τῇ περὶ
 Ἑρέτριαν ναυμαχία, καὶ τῆς Εὐβοίας ἀποστάσης ὅλης
 πλὴν Ὠρεοῦ, χαλεπῶς ἐνεγκόντες ἐπὶ τῇ συμφορᾷ μά-
 λιστα τῶν προγεγενημένων (πλείω γὰρ ἐκ τῆς Εὐβοίας
 15 ἢ τῆς Ἀττικῆς ἐτύγχανον ὠφελούμενοι), κατέλυσαν
 τοὺς τετρακοσίους, καὶ τὰ πράγματα παρέδωκαν τοῖς
 πεντακισχιλίοις τοῖς ἐκ τῶν ὅπλων, ψηφισάμενοι μη-
 δεμίαν ἀρχὴν εἶναι μισθοφόρον. αἰτιώτατοι δ' ἐγέ- 2
 νοντο τῆς καταλύσεως Ἀριστοκράτης καὶ Θηραμένης,
 20 οὐ συναρεσκόμενοι τοῖς ὑπὸ τῶν τετρακοσίων γιγνο-
 μένοις· ἅπαντα γὰρ δι' αὐτῶν ἔπραττον, οὐδὲν ἐπανα-
 φέροντες τοῖς πεντακισχιλίοις. δοκοῦσι δὲ καλῶς πο-
 λιτευθῆναι κατὰ τούτους τοὺς καιρούς, πολέμου τε
 καθεστῶτος καὶ ἐκ τῶν ὅπλων τῆς πολιτείας οὔσης.

TESTIM. 8 *Harpocr. τετρακόσιοι.

1 οἱ δὲ] ΟΔΕ 3 ἡρχόν <τε> (Hude) W.-K.
 5 ΤΥΓ | ΤΕΧΑΝ ΟΥΚ 6 ὑπακούοντων recte H.-L. 9sq.
 ΜΝΑCΙΜΑΧΟC superscr. ΛΟ sup. MA, Μνησίλ. W.-K. 10 <ὄς>
 K., W.-K.; <ὁ δ'> H.-L. 13 ΩΡΙΟΥ. <ταύτη> τῇ συμφ. ci.
 W.-K. (τῇ σ. <ταύτη> Papabasil.). 18 ΜΙCΘ (pr. Τ) ΟΦΟΡΩΝ,
 corr. (Fränkel, al.) W.-H., H.-L., K.³ 20 sq. ΓΕΝΟΜ pr.,
 I ad E add. corr. (γενομ. K.¹, γι(γ)ν. Bl., Gennad., W.-K.,
 H.-L.).

XXXIV. τούτους μὲν οὖν ἀφείλετο τὴν πολιτείαν
 ὁ δῆμος διὰ τάχους· ἔτει δ' ἔκτω μετὰ τὴν τῶν τετρα-
 406/5 κοσίων κατάλυσιν, ἐπὶ Καλλίου τοῦ Ἀγγελῆθεν ἄρχον-
 τος, γενομένης τῆς ἐν Ἀργινοῦσσαις ναυμαχίας, πρῶ-
 τον μὲν τοὺς δέκα στρατηγοὺς τοὺς τῇ ναυμαχίᾳ 5
 νικῶντας συνέβη κριθῆναι μιᾷ χειροτονίᾳ πάντας, τοὺς
 μὲν οὐδὲ συνναυμαχήσαντας, τοὺς δ' ἐπ' ἄλλοτρίας
 νεῶς σωθέντας, ἐξαπατηθέντος τοῦ δήμου διὰ τοὺς
 παροργίσαντας· ἔπειτα βουλομένων Λακεδαιμονίων ἐκ
 Δεκελείας ἀπιέναι ἐφ' οἷς ἔχουσιν ἑκάτεροι καὶ εἰρή- 10
 νην ἄγειν, ἔνιοι μὲν ἐσπούδαζον, τὸ δὲ πλῆθος || οὐχ pag. 15
 ὑπήκουσεν ἐξαπατηθέντες ὑπὸ Κλεοφῶντος, ὃς ἐκώλυσεν
 γενέσθαι τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν με-
 θύων καὶ θώρακα ἐνδεδυνῶς, οὐ φάσκων ἐπιτρέψειν,
 2 ἐὰν μὴ πάσας ἀφιῶσιν Λακεδαιμόνιοι τὰς πόλεις. οὐ 15
 χρησάμενοι δὲ καλῶς τότε τοῖς πράγμα[σι], μετ' οὐ
 πολὺν χρόνον ἔγνωσαν τὴν ἁμαρτίαν. τῷ γὰρ ὅστε-
 405/4 ρον ἔτει, ἐπ' Ἀλεξίου ἄρχοντος, ἡτύχησαν τὴν ἐν
 Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν, ἐξ ἧς συνέβη κύριον γε-
 νόμενον τῆς πόλεως Λύσανδρον, καταστῆσαι τοὺς τριά- 20
 3 κοντα τρόπῳ τοιῷδε. τῆς εἰρήνης γενομένης αὐτοῖς,
 ἐφ' ᾧ τε πολιτεύονται τὴν πατρίον πολιτείαν, οἱ μὲν
 δημοτικοὶ διασώζουσιν ἐπειρῶντο τὸν δῆμον, τῶν δὲ γνω-

TESTIM. 4 sqq. *schol. Arist. Ran. 1532.

1 O(Y)N add. s. v. 2 ὁ δῆμος s. vers. ΕΒΔΟΜΩ, corr. (post K.) W.-K.² (W.-K.¹, Poland κατάστασιν v. 3 et ἐβδόμῳ v. 2). 4 ΑΡΓΙΝΟΥΣΣΑΙ pr., corr. -ΑΙC (-ούσαις K., rell.). 8 ΕΞΑΠΑΤΗΘΕΝΤΕC, corr. K. 10 ΑΝΙΕΝΑΙ, corr. (c. schol. Aristoph.) Wyse, Bl., al. (W.-K., H.-L., K.³); ΚΑΙΕΦΟΙCΕΧΟΥCΙΝΙΡΗΝΗΝΕΚΑΤΕΡΟΙΑΓΕΙΝ, corr. W.-K. e schol. Ar. (ἐκότεροι εἰρ. K., H.-L.). Scil. in archet. ἐφ' οἷς . . ἐκότε. supra v. adscr. fuit. 15 ΑΦΙΩCΙ; ἀφῶσι (schol. Ar., Naber, Gennad., Richards) W.-K., H.-L. Cf. supra ἀπιέναι. 22 <κατὰ> τὴν Hude, v. Kb. 23 διασώσουσιν K.¹ (C in chart. supra Z).

ρίμων οἱ μὲν ἐν ταῖς ἐταιρείαις ὄντες, καὶ τῶν φυγά-
δων οἱ μετὰ τὴν εἰρήνην κατελθόντες, ὀλιγαρχίας ἐπε-
θύμουν, οἱ δ' ἐν ἐταιρεία μὲν οὐδεμιᾷ συγκαθεστῶτες,
ἄλλως δὲ δοκοῦντες οὐδενὸς ἐπιλείπεσθαι τῶν πολι-
5 τῶν, τὴν πάτριον πολιτείαν ἐξήτουν· ὧν ἦν μὲν καὶ
'Αρχῖνος καὶ 'Ανυτος καὶ Κλειτοφῶν καὶ Φορμίσιος
καὶ ἕτεροι πολλοί, προειστήκει δὲ μάλιστα Θηραμένης.
Αὐσάνδρου δὲ προσθεμένου τοῖς ὀλιγαρχικοῖς, κατα-
πλαγεῖς ὁ δῆμος ἠναγκάσθη χειροτονεῖν τὴν ὀλιγαρ-
10 χίαν. ἔγραψε δὲ τὸ ψήφισμα Δρακοντίδης 'Αφιδναῖος.

XXXV. οἱ μὲν οὖν τριάκοντα τοῦτον τὸν τρόπον
κατέστησαν ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος. γενόμενοι δὲ 404/3
κύριοι τῆς πόλεως τὰ μὲν ἄλλα τὰ δόξαντα περὶ τῆς
πολιτείας παρεώρων, πεντακοσίους δὲ βουλευτὰς καὶ
15 τὰς ἄλλας ἀρχὰς καταστήσαντες ἐκ προκρίτων ἐκ τῶν
χιλίων, καὶ προσελόμενοι σφίσιν αὐτοῖς τοῦ Πειραιῶς
ἄρχοντας δέκα, καὶ τοῦ δεσμωτηρίου φύλακας ἑνδεκα,
καὶ μαστιγοφόρους τριακοσίους ὑπηρέτας, κατεῖχον τὴν
πόλιν δι' ἐαυτῶν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον μέτριοι τοῖς 2
20 πολίταις ἦσαν καὶ προσεποιοῦντο διώκειν τὴν πάτριον
πολιτείαν, καὶ τοὺς τ' 'Εφιάλτου καὶ 'Αρχεστράτου νό-
μους τοὺς περὶ τῶν 'Αρεοπαγιδῶν καθεῖλον ἐξ 'Αρείου
πάγο[ν], καὶ τῶν Σόλωνος θεσμῶν ὅσοι διαμφισβητή-

TESTIM. 10 *schol. Arist. Vesp. 157. 16 Bekk. An. 235, 31.

2 ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΝ, corr. (Bl., al.) W.-K., H.-L., K.³ 4 ΑΛΩC

ΕΠΙΛΙΠ corr. K. (ἀπολ. Gennad., al., H.-L., cf. c. 20, 2).

5 ἐξήλουν contra chart. H.-L. 6 ΑΝΝΥΤΟC 12 ΚΑΤΕCΤΗCΕ,
corr. K. 15 ἐκ τῶν χιλίων del. Marindin; ἐκ τῶν πεντακισχ.
scr. H.-L., (τῶν) πεντακ. sine ἐκ ci. W.-K.; ἐκ τῶν φυλῶν Hude;
ἐκ τ. <φ.> χιλίων Papageorg. 16 ΠΙΡΑΙΩC (pr. ΑΩC), tum

-ΑΙΕΩC (Πειραιέως K., W.-K.). 18 ὑπηρέτας del. Rutherford.

19 δι' αὐτῶν (Jos. Mayor) H.-L. 20 ΔΙΟΙΚΕΙΝ (K.), em. coll.
c. 13, 4 (Condos, Gertz) W.-K., H.-L.

σεις εἶχον, καὶ τὸ κῦρος ὃ ἦν ἐν τοῖς δικασταῖς κατέ-
 λυσαν, ὡς ἐπανορθοῦντες καὶ ποιοῦντες ἀναμφισβήτη-
 τον τὴν πολιτείαν· οἷον || περὶ τοῦ δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ pag. 16
 ᾧ ἂν ἐθέλῃ κύριον ποιήσαντες καθάπαξ, τὰς δὲ προσ-
 ούσας δυσκολίας, ἑὰν μὴ μανιῶν ἢ γήρως <ένεκα> ἢ 5
 γυναικὶ πιθόμενος, ἀφείλον ὅπως μὴ ἢ τοῖς συκο-
 φάνταις ἔφοδος· ὁμοίως δὲ τοῦτ' ἔδρων καὶ ἐπὶ τῶν
 3 ἄλλων. κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ταῦτ' ἐποιοῦν, καὶ τοὺς
 συκοφάντας καὶ τοὺς τῷ δήμῳ πρὸς χάριν ὁμιλοῦντας
 παρὰ τὸ βέλτιστον καὶ κακοπράγμονας ὄντας καὶ πο- 10
 νηροὺς ἀνῆρουν, ἐφ' οἷς ἔχαιρον ἢ πόλις γιγνομένοις
 4 ἡγούμενοι τοῦ βελτίστου χάριν ποιεῖν αὐτούς. ἐπεὶ
 δὲ τὴν πόλιν ἐγκρατέστερον ἔσχον, οὐδενὸς ἀπείχοντο
 τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ἀπέκτεινον τοὺς καὶ ταῖς οὐσίαις
 καὶ τῷ γένει καὶ τοῖς ἀξιώμασιν προέχοντας, ὑπεξαί- 15
 ρούμενοί τε τὸν φόβον καὶ βουλόμενοι τὰς οὐσίας διαρ-
 πάζειν. καὶ χρόνου διαπεσόντος βραχέος οὐκ ἐλάττους
 ἀνηγήκεσαν ἢ χιλίους πεντακοσίους.

Ex bibl. univ. Dorn

XXXVI. οὕτως δὲ τῆς πόλεως ὑποφερομένης, Θη-
 ραμένης ἀγανακτῶν ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, τῆς μὲν ἀσελ- 20
 γείας αὐτοῖς παρήνει παύσασθαι, μεταδοῦναι δὲ τῶν
 πραγμάτων τοῖς βελτίστοις. οἳ δὲ πρῶτον ἐναντιω-
 θέντες, ἐπεὶ διεσπάρησαν οἱ λόγοι πρὸς τὸ πλῆθος, καὶ
 πρὸς τὸν Θηραμένην οἰκείως εἶχον οἱ πολλοί, φοβη-

3sq. οἷον <τὸν> — ἐποίησαν W.-K.; sed ad testantem κύ-
 ριος refertur. δὲ v. 4 del. Condos, Pantazides. 4 <τις>
 ἐθέλῃ H.-L., sed v. Dem. 46, 14. 5 ΓΗΡΩΝ; γήρως <ένεκα>
 Wyse, Bl.; plura add. (ex Dem. l. c.) Poland, H.-L.; def. tra-
 dita Kb. (μανιῶν et γηρῶν partic.; sed v. Hyperid. Athen. col. 8
 § 17; μανίαι Arist. Pac. 65 al.). 10 καὶ ante κακοπρ. del.
 W.-K. 11 ἔχαιρεν (Sidgwick, Rutherford) W.-K. 14 ΑΠΕ-
 ΚΤΕΙΝΑΝ, em. (Bl., Condos) W.-K., H.-L. 15 ΥΠΟΕΞ.
 17 διελθόντος ci. H., Bernardakis (adv. numeros). Cf. Kb.
 22 ΠΡΩΤΟΙ (πρῶτον <μὲν> et ἐπεὶ <δὲ>) Sakorr.).

θέντες μὴ προστάτης γενόμενος τοῦ δήμου, καταλύσῃ
 τὴν δυναστείαν, καταλέγουσιν τῶν πολιτῶν τρισχιλίους,
 ὥς μεταδώσουντες τῆς πολιτείας. Θηραμένης δὲ πάλιν 2
 ἐπιτιμᾷ καὶ τούτοις, πρῶτον μὲν ὅτι βουλόμενοι μετα-
 5 δοῦναι τοῖς ἐπιεικέσι τρισχιλίοις μόνοις μεταδιδόασι,
 ὥς ἐν τούτῳ τῷ πλήθει τῆς ἀρετῆς ὠρισμένης, ἔπειθ'
 ὅτι δύο τὰ ἐναντιώτατα ποιοῦσιν, βίαιόν τε τὴν ἀρχήν,
 καὶ τῶν ἀρχομένων ἥττω κατασκευάζοντες. οἱ δὲ τού-
 των μὲν ὠλιγόρησαν, τὸν δὲ κατάλογον τῶν τρισχιλίων
 10 πολὺν μὲν χρόνον ὑπερεβάλλοντο καὶ παρ' αὐτοῖς ἐφύ-
 λαττον τοὺς ἐγνωσμένους, ὅτε δὲ καὶ δόξειεν αὐτοῖς
 ἐκφέρειν, τοὺς μὲν ἐξήλειπον τῶν <ἐγ>γεγραμμένων,
 τοὺς δ' ἀντενέγραφον τῶν ἐξωθεν.

XXXVII. ἤδη δὲ τοῦ χειμῶνος ἐνεστῶτος, καταλα-
 15 βόντος Θρασυβούλου μετὰ τῶν φυγάδων Φυλὴν, καὶ
 κατὰ τὴν στρατιὰν ἦν ἐξήγαγον οἱ τριάκοντα κακῶς
 ἀποχωρήσαντες, ἐγνωσαν τῶν μὲν ἄλλων τὰ ὅπλα παρε-
 λέσθαι, Θηραμένην δὲ διαφθεῖραι τόνδε <τὸν> τρόπον.
 pag. 17 νόμους εἰσήνεγκαν εἰς τὴν βουλὴν δύο κελεύοντες || ἐπι-
 20 χειροτονεῖν, ὧν ὁ μὲν εἷς αὐτοκράτορας ἐποίει τοὺς
 τριάκοντα, τῶν πολιτῶν ἀποκτεῖναι τοὺς μὴ τοῦ κατα-
 λόγου μετέχοντας τῶν τρισχιλίων, ὁ δ' ἕτερος ἐκώλυε
 κοινωνεῖν τῆς παρούσης πολιτείας, ὅσοι τυγχάνουσιν
 τὸ ἐν Ἡετιωνείᾳ τεῖχος κατασκάψαντες, ἢ τοῖς τετρα-
 25 κοσίοις ἐναντίον τι πράξαντες, [ἢ] τοῖς κατασκευάσασι
 τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν· ὧν ἐτύγγανεν ἀμφοτέρων

2 ΔΙΟΧΛΑΙΟΥΣ. 4 ἐπετίμα Gennadios. 10 ΥΠΕΡΒΑΛΛ
 ὑπ. <ἐκφέρειν> Gertz; cf. Kb. 12 <ἐγ>γεγε. (H.) W.-K.,
 H.-L. 15 καὶ del. W.-K.; contra οἱ τριάκοντα v. 16 del.
 (Richards) H.-L. 16 στρατεῖαν W.-K. absque necessitate (v.
 ad c. 22, 8) et adv. numeros. 17sq. ΠΑΡΙΕΘΑΙ cum ē supra l.
 18 <τὸν> (post multos) W.-K., H.-L. 22 τῶν τρισχιλίων
 deleverim. 23 ΟΚΚΟΙ 25 ἢ del. (H., Hude) W.-K., H.-L.

κεκοινωνηκώς ὁ Θηραμένης, ὥστε συνέβαινεν ἐπικυρω-
θέντων τῶν νόμων, ἔξω τε γίνεσθαι τῆς πολιτείας
αὐτόν, καὶ τοὺς τριάκοντα κυρίους εἶναι θανατοῦντας.
2 ἀναιρεθέντος δὲ Θηραμένους, τά τε ὅπλα παρείλοντο
πάντων πλὴν τῶν τρισχιλίων, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πολὺ 5
πρὸς ὠμότητα καὶ πονηρίαν ἐπέδοσαν. πρέσβεις <δὲ>
πέμψαντες εἰς Λακεδαίμονα τοῦ τε Θηραμένους κατη-
γόρουν, καὶ βοηθεῖν ἑαυτοῖς ἠξίου· ὧν ἀκούσαντες οἱ
Λακεδαιμόνιοι, Καλλίβιον ἀπέστειλαν ἄρμοστὴν καὶ
στρατιώτας ὥς ἑπτακοσίους, οἱ τὴν ἀκρόπολιν ἐλθόντες 10
ἐφρούρουν.

XXXVIII. μετὰ δὲ ταῦτα καταλαβόντων τῶν ἀπὸ
Φυλῆς τὴν Μουνιχίαν, καὶ νικησάντων μάχῃ τοὺς μετὰ
τῶν τριάκοντα βοηθήσαντας, ἐπαναχωρήσαντες μετὰ
τὸν κίνδυνον οἱ ἐκ τοῦ ἄστεως, καὶ συναθροισθέντες 15
εἰς τὴν ἀγορὰν τῇ ὑστεραίᾳ, τοὺς μὲν τριάκοντα κατέ-
λυσαν, αἰροῦνται δὲ δέκα τῶν πολιτῶν αὐτοκράτορας
ἐπὶ τὴν [τοῦ πο]λέμου κατάλυσιν. οἱ δὲ παραλαβόντες
τὴν ἀρχήν, ἐφ' οἷς μὲν ἠρώδησαν οὐκ ἔπραττον, ἔπε[μ]-
πο[ν] δ' εἰς Λακεδαίμονα βοήθειαν μεταπεμπόμενοι, καὶ 20
2 χρήματα δανειζόμενοι. χαλεπῶς δὲ φερόντων ἐπὶ τού-
τοις τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ, φοβούμενοι μὴ καταλυθῶσιν
τῆς ἀρχῆς, καὶ βουλόμενοι καταπληῖξαι τοὺς ἄλλους,

TESTIM. 17 Bekk. An. 236, 1.

3 θανατοῦν (Lacon, Keil) H.-L. (Xen. Hell. II, 3, 51), θανατοῦν αὐτόν Poland. Sed. v. Thuc. 5, 34. 8, 51, al. (Condos).

6 lac. post ἐπέδοσαν stat. W.-K. (cf. Lit. Centralbl. 1893, p. 1713); H.-L. v. 7 ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΑΟΙ (Λακεδαίμονα, οἱ) agnoscere in chart. sibi videntur, sed perperam (est aliquid deletum, tum A superscr. ab al. m.); <δὲ> post πρ. add. (Jos. Mayor, Bl., al.) H.-L. 8 ΑΥΤΟΙΣ (αὐτοῖς K., H.-L., αὐτοῖς W.-K.).

13 ΜΟΥΝΥΧΙΑΝ (it. p. 54, 7). 19 ΕΝΟΙΣ 19sq. neque ἔπεμψαν (H.-L.), neque ἔ[πρέσβεν]σαν (K., W.-K.). 23 pr. ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙΜΗΚΑΤΑΛΥΘΩCΙΤΗ[C] ΑΡΧΗCΚΑΙΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙ; deleta

ὅπερ ἐγένετο, συλλαβόντες [Δη]μάρετον οὐδενὸς ὄντα
 δεύτερον τῶν πολιτῶν, ἀπέκτειναν καὶ τὰ πράγματα
 βεβαίως εἶχον, συναγωνιζομένου Καλλιβίου τε καὶ τῶν
 Πελοποννησίων τῶν παρόντων, καὶ πρὸς τούτοις ἐνίων
 5 τῶν ἐν τοῖς ἵππευσι· τούτων γάρ τινες μάλιστα τῶν
 πολιτῶν ἐσπούδαζον, μὴ κατελθεῖν τοὺς ἀπὸ Φυλῆς.
 ὥς δ' οἱ τὸν Πειραιέα καὶ τὴν Μουνιχίαν ἔχοντες, ἀπο- 3
 στάντος ἅπαντος τοῦ δήμου πρὸς αὐτούς, ἐπεκράτουν
 τῷ πολέμῳ, τότε καταλύσαντες τοὺς δέκα τοὺς πρῶ-
 10 τοὺς αἰρεθέντας, ἄλλους εἵλοντο δέκα τοὺς βελτίστους
 pag. 13 εἶναι δοκοῦντας, ἐφ' ὧν συνέβη καὶ τὰς διαλύσεις || γε-
 νέσθαι καὶ κατελθεῖν τὸν δῆμον, συναγωνιζομένων καὶ
 προθυμουμένων τούτων. προειστήκεσαν δ' αὐτῶν μάλ-
 ιστα Ῥίνων τε ὁ Παιανιεὺς καὶ Φάυλλος ὁ Ἀχερδοῦ-
 15 σιος· οὗτοι γὰρ πρὶν τε Πανσανίαν [τ'] ἀφικέσθαι
 διεπέμποντο πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἀφικομένου
 συνεσπούδασαν τὴν κάθοδον. ἐπὶ πέρας γὰρ ἤγαγε 4
 τὴν εἰρήνην καὶ τὰς διαλύσεις Πανσανίας ὁ τῶν Λα-
 κεδαιμονίων βασιλεὺς, μετὰ τῶν δέκα διαλλακτῶν τῶν
 20 ὕστερον ἀφικομένων ἐκ Λακεδαιμόνος, οὓς αὐτὸς ἐσπού-
 दाσεν ἐλθεῖν. οἱ δὲ περὶ τὸν Ῥίνωνα διὰ τε τὴν εὐ-
 νοίαν τὴν εἰς τὸν δῆμον ἐπηνέθησαν, καὶ λαβόντες
 τὴν ἐπιμέλε[ια]ν ἐν ὀλιγαρχίᾳ, τὰς εὐθύνας ἔδοσαν [ἐ]ν
 δημοκρατίᾳ, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν ἐνεκάλεσεν αὐτοῖς, οὔτε
 25 τῶν ἐν ᾧσται μεινάντων, οὔτε τῶν ἐκ Πειραιεύς κατελ-

omnia ab ATA (puto a MH) usque ad ΜΕΝΟΙ. 1 Δημάρ.
 (Bl.) W.-K., H.-L., K.³ 3 -νιζομέν[ων] H.-L., non recte.
 4 -ΝΗCΩΝ 7 ΠΙΡΑΙΑ pr. 8 ΑΠΑΝΤΟC corr.; id. pr.
 fuisse vid. (K., Bl.). ΠΡΟCΑΥΤΗΝ (corr. Bl., al.). 14sq.
 ΑΧΕΡΔΟΥCΥΙΟC (corr. Bywater, al.). 15 πρὶν τε Π. ἀφ.
 (Richards) H.-L., W.-K.²: πρὶν ἢ Π. τ' ἀφικ. 16 ΠΙΡΑΙ pr.,
 add. est l et super eam Ε. ΑΦΙΚΝΟΜΕΝΟΥC 23 post
 ἐπιμέλειαν . . CΟΥC, sed deleta (εὐθὺς leg. H.-L.). 23sq. ἐν
 δημ. (Wyse, ἐν τῇ δ. Bl.) W.-K., H.-L. 25 ΠΙΡΑΙΩC pr., Ε

θόντων, ἀλλὰ διὰ ταῦτα καὶ στρατηγὸς εὐθύς ἡρέθη
'Ρίων.

403/2 XXXIX. ἐγένοντο δ' αἱ διαλύσεις ἐπ' Εὐκλείδου
ἄρχοντος κατὰ τὰς συνθήκας τάσδε. τοὺς βουλευμένους
'Αθηναίων τῶν ἐν ἄστει μεινάντων ἐξοικεῖν, ἔχειν Ἐλευ- 5
σίνα ἐπιτίμους ὄντας καὶ κυρίους καὶ αὐτοκράτορας
2 ἑαυτῶν καὶ τὰ αὐτῶν καρπούμενους. τὸ δ' ἱερὸν
εἶναι κοινὸν ἀμφοτέρων, ἐπιμελεῖσθαι δὲ Κήρυκας καὶ
Εὐμολπίδας κατὰ τὰ πάτρια. μὴ ἐξεῖναι δὲ μήτε τοῖς
'Ελευσινίοθεν εἰς τὸ ἄστυ μήτε τοῖς ἐκ τοῦ ἄστεως 10
'Ελευσινιάδε ἰέναι, πλὴν μυστηρίοις ἑκατέρους. συντε-
λεῖν δὲ ἀπὸ τῶν προσιόντων εἰς τὸ συμμαχικόν, καθά-
3 περ τοὺς ἄλλους Ἀθηναίους. ἐὰν δέ τινες τῶν ἀπιόν-
των οἰκίαν λαμβάνωσιν Ἐλευσίνι, συμπεῖθαι τὸν
κεκτημένον· ἐὰν δὲ μὴ συμβαίνωσιν ἀλλήλοις, τιμητὰς 15
ἐλέσθαι τρεῖς ἑκάτερον, καὶ ἦντιν' ἂν οὗτοι τάξωσιν
τιμὴν λαμβάνειν. Ἐλευσινίων δὲ συνοικεῖν οὐς ἂν
4 αὐτοὶ βούλωνται. τὴν δ' ἀπογραφὴν εἶναι τοῖς βου-
λομένοις ἐξοικεῖν, τοῖς μὲν ἐπιδημοῦσιν ἀφ' ἧς ἂν
ὁμόσωσιν τοὺς ὄρκους δ[έ]κα ἡμερῶν, τὴν δ' ἐξοίκησιν 20
εἴκοσι, τοῖς δ' ἀποδημοῦσι ἐπειδὰν ἐπιδημήσωσιν κατὰ
5 ταῦτά. μὴ ἐξεῖναι δὲ ἄρχειν μηδεμίαν ἀρχὴν τῶν ἐν
τῷ ἄστει τὸν Ἐλευσίνι κατοικοῦντα, πρὶν ἂν ἀπογρά-
φηται πάλιν ἐν τῷ ἄστει κατοικεῖν. τὰς δὲ || δίκας τοῦ pag 19

ad Al add. corr. 5 ΑΘΗΝΑΙΩΝ supra v. ab al. m. (del. W.-K., H.-L., adv. numeros [-χοντος . . τάσδε = τοὺς . . τῶν]).

6 ΤΟΡΕC pr. 7 ἑαυτῶν (Jackson) recte W.-K., K.³ 11 ΠΡΙΝ

16 ἑκάτερον (Bury, Richards, Papabasil., Hude) W.-K., H.-L., K.³: ΕΚΑΤΕΡΩΝ. 18 αὐτοὶ Richards, Herw.: οὗτοι. Nescio an etiam οἱ pro οὗς scr. sit. Dicitur συνοικεῖν de civitatis comunione. ΒΟΥΛΟΝΤΑΙ 20 ΟΜΩCΩCΙΝ δέκα H.-L., W.-K., K.³

23 ἀπογράφεται (Bl.) W.-K., H.-L. (pap. ΓΡΑ-ΥΗ|ΥΗΤΑΙ, del. priore Υ). 24 τῷ s. v. (cf. c. 19, 2).

φόνου εἶναι κατὰ τὰ πάτρια, εἴ τις τινὰ αὐτόχειρ
ἀπέκτεινεν ἢ ἔτρωσεν. τῶν δὲ παρεληλυθότων μηδενὶ 6
πρὸς μηδένα μνησικακεῖν ἐξεῖναι, πλὴν πρὸς τοὺς
τριάκοντα καὶ τοὺς δέκα καὶ τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς τοῦ
5 Πειραιέως ἄρξαντας, μηδὲ πρὸς τούτους, ἐὰν διδῶσιν
εὐθύνας. εὐθύνας δὲ δοῦναι τοὺς μὲν ἐν Πειραιεῖ
ἄρξαντας ἐν τοῖς ἐν Πειραιεῖ, τοὺς δ' ἐν τῷ ἄστει ἐν
τοῖς τὰ τιμήματα παρεχομένοις· εἰθ' οὕτως ἐξοικεῖν
τοὺς ἐθέλοντας. τὰ δὲ χρήματα ἃ ἐδανείσαντο εἰς τὸν
10 πόλεμον ἑκατέρους ἀποδοῦναι χωρὶς.

XL. γενομένων δὲ τοιούτων τῶν διαλύσεων, καὶ
φοβουμένων, ὅσοι μετὰ τῶν τριάκοντα συνεπολέμησαν,
καὶ πολλῶν ἐπινοούντων μὲν ἐξοικεῖν, ἀναβαλλομένων
δὲ τὴν ἀπογραφὴν εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας, ὅπερ εἰώ-
15 θασι ποιεῖν ἅπαντες, Ἀρχῖνος συνιδὼν τὸ πλῆθος καὶ
βουλόμενος κατασχεῖν αὐτούς, ὑφείλε τὰς ὑπολοίπους
ἡμέρας τῆς ἀπογραφῆς, ὥστε συναναγκασθῆναι μένειν
πολλοὺς ἄκοντας ἕως ἐθάρορσαν. καὶ δοκεῖ τοῦτό τε 2
πολιτεύσασθαι καλῶς Ἀρχῖνος, καὶ μετὰ ταῦτα γρα-

TESTIM. 4 Bekk. Anecd. 235, 32.

1 ΠΟΝΟΥ pr. ΦΟΝΟΥ superscr. al. m. 1sq. ΑΥΤΟΧΕΙΡ-
ΡΑΕΚΤΙ|CΙΕHPΩCACTΩN pr., s. v. E ad XIP et KTI, E vel IE (hoc
sec. K. ad H; deletae litt. EH. In ipsa charta etiam peior confu-
sio ductuum apparet quam in ect. Hinc αὐτοχειρία ἐκτεινεν
(Wyse) W.-K., H.-L.; -όχειρ v. L., cf. Plat. Leg. IX, 865 B' al. (v. S.);
ἢ ἔτρωσεν W.-K., H.-L. 4 πῦτο καὶ τοὺς <δέκα τοὺς> τοῦ Π.,
cf. c. 35, 1, Xen. Hell. 2, 4, 38. 5 ΠΙΡΑΙΑΙΩC 6 ΠΙΡΑΙΙ (prius l
insertum) pr., -ΑΙΕΙ corr. 7 ΠΙΡΑΙΙ pr., -ΑΙΕΙ corr. δ' supra v.

8 cf. Wil. II, 217. 9 ΤΟΥC^ΔΕΘΕΛΟΝΤΑC (casu obscu-
ratae litt. ΘΕ); Δ ab ead. m. Ἐθέλοντας pro βουλομένων hic
quoque est, v. ad c. 29, 4; scripsi autem εἰθ' pro εἰθ' („sive qui
malint, emigrare ut supra scriptum est“). Propter εἴτε cf. Plat.
Soph. 224 E al. 13 ἐπινοούντων μὲν (Bl.) H.-L.: μὲν ἐπιν.

14 ἀπογραφὴν (Bl., H., Papabasil.) W.-K., H.-L.: ΑΝΑΓΡ.
14sq. ΕΙΩΘΑCΙΝ

ψάμενος τὸ ψήφισμα τὸ Θρασυβούλου παρανόμων, ἐν
 ᾧ μετεδίδου τῆς πολιτείας πᾶσι τοῖς ἐκ Πειραιέως
 συγκατελθοῦσι, ὧν ἔνιοι φανερώς ἦσαν δοῦλοι, καὶ
 τρίτον, ἐπεὶ τις ἤρξατο τῶν κατεληλυθότων μνησικα-
 κεῖν, ἀπαγαγὼν τοῦτον ἐπὶ τὴν βουλήν, καὶ πείσας 5
 ἄκριτον ἀποκτεῖναι, λέγων ὅτι νῦν δεῖξουσιν, εἰ βού-
 λονται τὴν δημοκρατίαν σῶζειν καὶ τοῖς ὄρκοις ἐμμέ-
 νειν· ἀφέντας μὲν γὰρ τοῦτον προτρέψειν καὶ τοὺς
 ἄλλους, ἐὰν δ' ἀνέλωσιν παρὰδειγμα ποιήσιν ἅπασιν.
 ὅπερ καὶ συνέπεσεν· ἀποθανόντος γὰρ οὐδεὶς πώποτε 10
 3 ὕστερον ἐμνησικακήσεν. ἀλλὰ δοκοῦσι κάλλιστα δὴ καὶ
 πολιτικώτατα ἀπάντων καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ χρῆσασθαι
 ταῖς προγεγεννημέναις συμφοραῖς· οὐ γὰρ μόνον τὰς
 περὶ τῶν προτέρων αἰτίας ἐξήλειψαν, ἀλλὰ καὶ τὰ χρή-
 ματα Λακεδαιμονίοις, ἃ οἱ τριάκοντα πρὸς τὸν πόλε- 15
 μον ἔλαβον, ἀπέδωκαν κοινῇ, κελευουσῶν τῶν συνθη-
 κῶν ἐκατέρους ἀποδιδόναι χωρὶς, τοὺς τ' ἐκ τοῦ ἄστεως
 καὶ τοὺς ἐκ τοῦ Πειραιέως, ἡγούμενοι τοῦτο πρῶτον
 ἄρχειν δεῖν τῆς ὁμονοίας· ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν,
 οὐχ οἷον ἔτι προστιθέασιν τῶν οἰκείων οἱ δημοκρατή- 20
 σαντες, ἀλλὰ καὶ τὴν || χώραν ἀνάδ[ασ]το[ν] ποιοῦσιν. pag. 20
 4 διελύθησαν δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἐλευσῖνι [κ]ατοική-
 401/0 σαντας, ἔτι τρίτῳ μετὰ τὴν ἐξοίκησιν, ἐπὶ Ξ[εναι]νέ-
 του ἄρχοντος.

2 ΠΙΡΑΙΟΙC pr., -ΑΙΕΩC corr. 4 παρ.εληλ. ut c. 39, 6?
 Papageorg. 11 ἀλλὰ (Richards) recte W.-K., H.-L. ΔΟ-
 ΚΟΥCΙΝ 17 ἀποδοῦναι Papabasil. ut c. 39 extr. 18 ΠΙ-
 ΡΑΙΑΙΩC pr., corr. Ε pro ΑΙ altero. 19 δεῖν] ΔΕΝ pr.
 20 ἔτι προστ.] ἐπιπροστ. (Gennadios) W.-K. (οὐχ ὅτι del. οἶον
 ci. Jos. Mayor). δῆμοι κρατήσ. (v. L., Hude) W.-K., H.-L.
 Est δημοκρατήσ. ut μοναρχήσαντες, ὀλιγαρχήσαντες; cf. Lit.
 Centralbl. 1893, p. 1713. 21 vid. ΑΝΑΔΑΝΤΟΝ (-ΟΝΤΟΝ)
 fuisse. 22 ἐν s. v. (del. H.-L.). 22 sq. ἐξοικήσ. legebatur, falso
 et propter hiatum et propter spatium vestigiaque (probat
 κατοικ. Kb.).

XLI. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τοῖς ὕστερον συνέβη γενέ-
 σθαι καιροῖς, τότε δὲ κύριος ὁ δῆμος γενόμενος τῶν
 πραγμάτων, ἐνεστήσατο τὴν [νῦν] οὖσαν πολιτείαν,
 ἐπὶ Πυθοδώρου μὲν ἄρχοντος, δοκοῦντος δὲ δικαίως ^{404/3}
 5 τοῦ δῆμον λαβεῖν τὴν [πο]λ[ιτει]αν, διὰ τὸ ποιήσασθαι
 τὴν κάθοδον δι' αὐτοῦ τ[ὸν] δῆμον. ἦν δὲ τῶν μετα- 2
 βολῶν ἐνδεκάτη τὸ[ν] ἀρι]θμὸν αὕτη. πρώτη μὲν γὰρ
 ἐγένετο [κα]τάστασις τῶν ἐξ ἀρχῆς, Ἰωνος καὶ τῶν μετ'
 αὐτοῦ συνοικησάντων· τότε γὰρ πρῶτον εἰς τὰς τέτ-
 10 ταρας συνενεμήθησαν φυλάς, καὶ τοὺς φυλοβασιλέας
 κατέστησαν. δευτέρα δὲ καὶ πρώτη μετὰ ταύτην ἔχουσα
 πολιτείας τάξιν ἢ ἐπὶ Θησέως γενομένη, μικρὸν παρεγ-
 κλίνουσα τῆς βασιλικῆς. μετὰ δὲ ταύτην ἢ ἐπὶ Δρά-
 κοντος, ἐν ᾗ καὶ νόμους ἀνέγραψαν πρῶτον. τρίτη δ'
 15 ἢ μετὰ τὴν στάσιν ἢ ἐπὶ Σόλωνος, ἀφ' ἧς ἀρχὴ δη-
 μοκρατίας ἐγένετο. τετάρτη δ' ἢ ἐπὶ Πεισιστράτου
 τυραννίς. πέμπτη δ' ἢ μετὰ <τὴν> τῶν τυράννων
 κατάλυσιν ἢ Κλεισθένους, δημοτικωτέρα τῆς Σόλωνος.
 ἕκτη δ' ἢ μετὰ τὰ Μηδικά, τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βου-
 20 λῆς ἐπιστατούσης. ἑβδόμη δὲ [καί] μετὰ ταύτην, ἦν
 Ἀριστείδης μὲν ὑπέδειξεν, Ἐφιάλτης δ' ἐπετέλεσεν

3 suppl. K., et sunt vestigia. 4 Πυθοδώρου] Εὐκλείδου
 profecto expectatur, cf. p. 55, 3; post ἀρχ. lac. stat. W.-K.
 5 πολιτιαν (ut 3) fuisse potest, non potest [ἐξουσία]ν (K.).
 6 Δ[Ι]ΑΥΤΟΥ (Υ in fine postmodo additum ab ead. m.). τὸν
 δῆμον del. W.-K. 8 ἢ κατὰστασις τῶν K. (W.-K.); legitur
 ..(ΚΑ) πuto)ΤΑΤΑC . . . Ν (ICTQN agnoscī posse vid.); cf. p. 59, 4
 ΚΑΤΑΤΑCΤΑCΙΝ. ΑΙΩΝΟC pr. 9 -κισάντων K. (corr. Bl.,
 contra chart., ut putat K.). 9sq. ΤΕCСΑΡΑC 10 -σιλέας
 recte W.-K., H.-L. 11 ΤΑΥΤΗΝ pap. (voulisse vid. pr. ΤΑΥΤΑ
 scribere), ταύτην ἔχ. K.³; ταῦτα .. ἔχ. W.-K. Tum ΕΧΟΥCΑΙ
 (I del.) ΠΟΛΙΤΕΙΑΝΤΑΞΙΝ (corr. Wyse, Pantazid.); ἔχ. τι πολι-
 τείας τάξις Wil. (I, 186) coll. Polit. B 1272b, 9; μετὰστασιν ἔχ.
 πολιτείας τάξις Weil. 20 δὲ καί] δὲ ἡ (Jos. Mayor, v. L.)
 W.-K., H.-L. Cf. p. 59, 4 et supra v. 11.

καταλύσας τὴν Ἀρεοπαγίτιν βουλὴν· ἐν ᾗ πλεῖστα
 συνέβη τὴν πόλιν διὰ τοὺς δημαγωγοὺς ἀμαρτάνειν
 διὰ τὴν τῆς θαλάττης ἀρχήν. ὀργόη δ' ἡ τῶν τετρα-
 κοσίων κατάστασις, καὶ μετὰ ταύτην ἐνάτη [δὲ] δημο-
 κρατία πάλιν. δεκάτη δ' ἡ τῶν τριάκοντα καὶ ἡ τῶν 5
 δέκα τυραννίς. ἐνδεκάτη δ' ἡ μετὰ τὴν ἀπὸ Φυλῆς
 καὶ ἐκ Πειραιέως κάθοδον, ἀφ' ἧς διαγεγένηται μέχρι
 τῆς νῦν, αἰεὶ προσεπιλαμβάνουσα τῷ πλήθει τὴν ἐξου-
 σίαν. ἀπάντων γὰρ αὐτὸς αὐτὸν πεποίηκεν ὁ δῆμος
 κύριον, καὶ πάντα διοικεῖται ψηφίσμασιν καὶ δικαστη- 10
 ρίοις, ἐν οἷς ὁ δῆμος ἐστὶν ὁ κρατῶν. καὶ γὰρ αἱ τῆς
 βουλῆς κρίσεις εἰς τὸν δῆμον ἐληλύθασιν. καὶ τοῦτο
 δοκοῦσι ποιεῖν ὀρθῶς· εὐδιαφθορώτεροι γὰρ <οἱ> ὀλί-
 γοι τῶν πολλῶν εἰσιν καὶ κέρδει καὶ χάρισιν. μισθο-
 φόρον δὲ ἐκκλησίαν τὸ μὲν πρῶτον ἀπέγνωσαν ποιεῖν· 15
 3 οὐ συλλεγομένων δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ πολλὰ
 σοφισμένων τῶν πρυτάνεων, ὅπως προσιστῆται τὸ
 πλῆθος πρὸς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς χειροτονίας, πρῶτον pag. 21
 μὲν Ἀγύρριος ὀβολὸν ἐπόρισεν, μετὰ δὲ τοῦτον Ἡρα-
 κλείδης ὁ Κλαζομένιος ὁ βασιλεὺς ἐπικαλούμενος διώ- 20
 βολον, πάλιν δ' Ἀγύρριος τριώβολον.

XLII. ἔχει δ' ἡ νῦν κατάστασις τῆς πολιτείας
 τόνδε τὸν τρόπον. μετέχουσιν μὲν τῆς πολιτείας οἱ

TESTIM. 20 Hesych. Κλαζομένιος (ubi corrupte βαῦς pro βασ.).

3 <καὶ> διὰ H.-L. (it. at διὰ <τε> 2 Papageorg.), κατὰ
 Richards, <θαρορήσασαν> vel aliquid tale W.-K. ΘΑΛΑ-
 ΛΑΤΤΗC ΟΓΔΟΗΝ[Δ]Η — — ΚΑΤΑΤΑCΤΑCΙΝ (del. prius
 ΤΑ), corr. K. 4 δὲ del. (Jos. Mayor, al.) W.-K., H.-L.

5 ἡ post καὶ del. W.-K. 8 τοῦ νῦν H.-L. προσεπιλαμβάνον
 τὸ πλῆθος τῆς ἐξουσίας Condos (non interpungens post νῦν).

13 <οἱ> ὀλίγοι (Condos, Gennadios) W.-K., H.-L.: ὀλίγοι K.
 (ΟΛΙΓΟΝ chart.). 15 <τὴν> ἐκκλησίαν W.-K. 17 σοφίζομ.
 (Bl., Gomperz) W.-K., H.-L., idem agn. K.³

ἐξ ἀμφοτέρων γερονότες ἀστῶν, ἐγγράφονται δ' εἰς
 τοὺς δημότας ὀκτωκαίδεκα ἔτη γερονότες. ὅταν δ' ἐγ-
 γράφονται, διαψηφίζονται περὶ αὐτῶν ὁμόσαντες οἱ
 5 τὴν ἐκ τοῦ νόμου, κἂν μὴ δόξωσι ἀπέρχονται πάλιν
 εἰς παιδας, δεύτερον δ' εἰ ἐλεύθερός ἐστι καὶ γέρονε
 κατὰ τοὺς νόμους. ἔπειτ' ἂν [μὲν] ἀποψηφίσωνται μὴ
 εἶναι ἐλεύθερον, ὁ μὲν ἐφήσιν εἰς τὸ δικαστήριον, οἱ
 δὲ δημόται κατηγόρους αἰροῦνται πέντε [ἄν]δρας ἐξ
 10 αὐτῶν, κἂν μὲν μὴ δόξη δικαίως ἐγγράφεσθαι, πωλεῖ
 τοῦτον ἢ πόλιν· ἂν δὲ νικήσῃ, τοῖς [δ]ημόταις ἐπά-
 ναγκες ἐγγράφειν. μετὰ δὲ ταῦτα δοκιμάζει τοὺς ἐγ- 2
 γραφέντας ἢ βουλή, κἂν τις δόξη νεώτερος ὀκτωκαίδεκα
 ἔτων εἶναι, ζημιοῖ [το]ὺς δημότας τοὺς ἐγγράψαντας.
 15 ἐπ' αὐτὰ δὲ δοκιμασθῶσιν οἱ ἔφηβοι, συλλεγέστες οἱ πα-
 τέρες αὐτῶν [κ]ατὰ φυλὰς, ὁμόσαντες αἰροῦνται τρεῖς
 ἐκ τῶν φυλετῶν τῶν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γερονό-
 των, οὓς ἂν ἡγῶνται βελτίστους εἶναι καὶ ἐπιτηδειο-
 τάτους ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἐφήβων, ἐκ δὲ τούτων ὁ δῆ-
 20 μος ἕνα τῆς φυλῆς ἐκάστης χειροτονεῖ σωφρονιστήν,
 καὶ κοσμητὴν ἐκ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἐπὶ πάντας.
 σ[υ]λλαβόντες δ' οὗτοι τοὺς ἐφήβους, πρῶτον μὲν τὰ 3
 ἱερὰ περιῆλθον, εἴτ' εἰς Πειραιέα πορεύονται, καὶ φρον-

TESTIM. 7 Phot. ἔφεσις. 12 *schol. Aristoph. Vesp. 578.
 20 Phot. σωφρονιστής. Bekk. An. 301.

2 -ΔΕΚΑΕΤΕΙC, sed. adscr. v. l. ΕΤΗ. 2sq. ΔΕΓΡΑΦ,
 corr. (Wyse, Bl., al.) W.-K., H.-L. 7 ΕΠΙΥΗΦ, corr. (Wyse,
 Bl., al.) c. Phot. W.-K., H.-L. μὲν del. Papageorg. Cf. c. 48, 5.
 11 ἂν] HAN, pr. litt. deleta. 12 ἐγγράφειν H.-L. recte
 (ἐγγράφεται K., W.-K.; cf. S.). 15 ἐπειδὴν H.-L. 16 κατὰ
 (Condos) H.-L., W.-K., K.³ 17 ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΤΑ 21 κο-
 σμητὴν (Paton) W.-K., H.-L., K.³ πάντας W.-K., H.-L.,
 Poland. 22 [παρὰ]λαβόντες H.-L., ut c. 49, 2.

ροῦσιν οἱ μὲν τὴν Μουνιχίαν, οἱ δὲ τὴν Ἀκτὴν. χει-
 ροτ[ο]νεῖ δὲ καὶ παιδοτρίβας αὐτοῖς δύο καὶ διδασκά-
 λους, οἵτινες ὀπλομαχεῖν καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν
 καὶ καταπάλην ἀφιέναι διδάσκουσιν. δίδωσι δὲ καὶ
 εἰς τροφ[ή]ν τοῖς μὲν σωφρονισταῖς δραχμὴν α' ἐκά- 5
 στῳ, τοῖς δ' ἐφήβοις τέτταρας ὀβολοὺς ἐκάστῳ· τὰ δὲ
 τῶν φυλετῶν τῶν αὐτοῦ λαμβάνων ὁ σωφρονιστῆς
 ἕκαστος, ἀγοράζει τὰ ἐπιτήδεια πᾶσιν εἰς τὸ κοινόν
 (συσσιτοῦσιν γὰρ κατὰ φυλὰς), καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμε-
 4 λεῖται πάντων. καὶ τὸν μὲν πρῶτον ἐνιαυτὸν οὕτως 10
 διάγουσι· τὸν δ' ὕστερον ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ
 γενομένης, ἀποδειξάμενοι τῷ δήμῳ || τὰ περὶ τὰς τά- pag. 22
 ξεις, καὶ λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τῆς πόλεως,
 περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυ-
 5 λακτηρίοις. φρουροῦσι δὲ τὰ δύο ἔτη χλαμύδας ἔχον- 15
 τες, καὶ ἀτελεῖς εἰσι πάντων· καὶ δίκην οὔτε διδόασιν
 οὔτε λαμβάνουσιν, ἵνα μὴ πρό[φ]ασις ᾗ τ[ο]ῦ ἀπιέναι,
 πλὴν περὶ κλήρου καὶ ἐπικλήρου, κἄν τινι κατὰ τὸ
 γένος ἱερωσύνη γένηται. διε[ξ]ελθόντων δὲ τῶν δυεῖν
 ἐτῶν, ἥδη μετὰ τῶν ἄλλων εἰσίν. 20

XLIII. τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν τῶν πολιτῶν ἐγγρα-
 φὴν καὶ τοὺς ἐφήβους τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον. τὰς

TESTIM. 11—15 *Harp. περίπολος. schol. Aeschin. 2, 167.

1 ΜΟΥΝΥΧ. 3 οἵτινες K. recte. 4 ΚΑΤΗΝ pr., ΚΑΤΑ-
 ΠΕΛΤΗΝ corr. (W.-K.²); -ἀλτην W.-K., H.-L., K.³ διδάξουσιν
 (Rutherford, H.) H.-L. 9 CYCCITOYCI 9 sq. ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙ,
 nisi corr. fuit. 11 διάγουσι (v. L., Condos) chart., W.-K.,
 H.-L., K.³ τὸν δ' ὕστερον] τὸν δὲ δεύτερον ex Harpocr.
 schol. Aesch. W.-K. 12 γενομ. (Hude, Bl.) W.-K., H.-L. K.³
 (chart.). ἐπιδειξάμ. H.-L. (ἀποδεξ. Harp., ἀποδειξ. Dittenb.).
 τὰ om. Harp. 13 παρὰ τοῦ δήμου Harp. schol. Aesch.
 17 πρόφ. ἢ τ. ἀπ. agnovi et in ectypo et in charta. 18 sq. κατὰ
 γένος W.-K. 19 ἱΕΡΟΣ (ἱερωσύνη W.-K., v. ad c. 21, 6).
 ΔΙΕ. ΕΛΘΟΙΝΤΩΝ δυοῖν W.-K.²

δ' ἀρχὰς τὰς περὶ τὴν ἐγκύκλιον διοίκησιν ἀπάσας
 ποιοῦσι κληρωτάς, πλὴν ταμίου στρατιωτικῶν καὶ τῶν
 ἐπὶ τὸ θεωρικὸν καὶ τοῦ τῶν κρηνῶν ἐπιμελητοῦ.
 ταύτας δὲ χειροτονοῦσιν, καὶ οἱ χειροτονηθέντες ἄρ-
 5 χουσιν ἐκ Παναθηναίων εἰς Παναθήναια. χειροτονοῦσι
 δὲ καὶ τὰς πρὸς τὸν πόλεμον ἀπάσας.

βουλὴ δὲ κληροῦται φ', ν' ἀπὸ <τῆς> φυλῆς ἐκά- 2
 στης. πρυτανεύει δ' ἐν μέρει τῶν φυλῶν ἐκάστη καθ'
 ὃ τι ἂν λάχῃσιν, αἱ μὲν πρῶται τέτταρες ἕξ καὶ λ'
 10 ἡμέρας ἐκάστη, αἱ δὲ 5' αἱ ὕστεραι πέντε καὶ λ' ἡμέρας
 ἐκάστη· κατὰ σελήνην γὰρ ἄγουσιν τὸν ἐνιαυτόν. οἱ 3
 δὲ πρυτανεύοντες αὐτῶν πρῶτον μὲν συσ[σι]τοῦσιν ἐν
 τῇ θόλῳ, λαμβάνοντες ἀργύριον παρὰ τῆς πόλεως, ἔπει-
 τα συνάγουσιν καὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, τὴν μὲν
 15 [οὔν] βουλὴν ὅσαι ἡμέραι, πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ᾗ,
 τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἐκάστης. καὶ
 ὅσα δεῖ χρηματίζειν τὴν βουλὴν, καὶ ὃ τι ἐν ἐκάστη
 τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ὅπου καθίζειν, οὗτοι προγράφουσι. προ- 4
 γράφουσι δὲ καὶ τὰς ἐκκλησίας οὗτοι· μίαν μὲν κυ-
 20 ρίαν, ἐν ᾗ δεῖ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονεῖν εἰ δοκοῦσι
 καλῶς ἄρχειν, καὶ περὶ σίτου καὶ περὶ φυλακῆς τῆς

TESTIM. 9 *Harp. πρυτανείας, cf. schol. Plat. Leg. XII.
 Phot. πρυτανεία. Schol. Hermog. V, 509 W. (S.) § 3—6
 Poll. 8, 95. 96. § 3. 4 *Harp. κυρία ἐκκλησι. *lex. Can-
 tabr. κυρία ἐκκλησία (usque ad 63, 7 <ποιεῖν> ἢ μή).
 Hesych. κυρία ἐκκλ.

2 ΠΛΗΡΩΤΑΚ, corr. K. 3 κρηνῶν] v. Έφ. ἀρχ. 1889, 13
 (S.), = Rev. des études gr. 1893, 1 sqq. 7 addidi τῆς.
 11 κατὰ σελήνην .. ἐνιαυτόν del. Lipsius H. (agn. schol. Plat.
 Phot.). 14 καὶ τὴν W.-K. recte. 15 οὔν del. (coll. Harp.)
 W.-K., H.-L. ὁσημέραι K. ΠΛΗΝΕΝΑΝ 17 ΧΡΗΜΑ-
 ΤΙΖΕΙ ΚΑΙΟΤΙ a corr., sed ead. pr. 18 ὅπου W.-K.: ΟΤΙΟΥ
 ΚΑΘΙΖΕΙ chart.; καθίζειν W.-K.

χώρας χρηματίζειν, καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ
 ἡμέρᾳ τοὺς βουλευμένους ποιῆσθαι, καὶ τὰς ἀπογραφὰς
 τῶν δημευομένων ἀναγιγνώσκειν, καὶ τὰς λήξεις τῶν
 κλήρων καὶ τῶν ἐπικλήρων [ἀναγιγνώσκειν], ὅπως μη-
 5 δένα λάθῃ μηδὲν ἔρημον γενόμενον. ἐπὶ δὲ τῆς ἑκτῆς 5
 πρυτανείας πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ τῆς ὁστρα-
 κοφορίας ἐπιχειροτονίαν διδόασιν, εἰ δοκεῖ ποιεῖν ἢ μὴ,
 καὶ συκοφαντῶν προβολὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν με-
 τοίκων μέχρι τριῶν ἑκατέρων, κἂν [τι]ς ὑποσχόμενός
 6 τι μὴ ποιήσῃ τῷ δήμῳ. ἑτέραν δὲ ταῖς ἱκετηρίαις, ἐν 10
 ἣ θεὶς ὁ βουλόμενος ἱκετηρίαν, [ὑπὲρ] ὧν ἂν βούλη-
 ται || καὶ ἰδίων καὶ δημοσίων διαλέξεται πρὸς τὸν δῆ- pag. 23
 μον. αἱ δὲ δύο περὶ τῶν ἄλλων εἰσὶν, ἐν αἷς κελεύ-
 ουσιν οἱ νόμοι τρία μὲν ἱερῶν χρηματίζειν, τρία δὲ
 κήρυξιν καὶ πρεσβείαις, τρία δὲ ὁσίων. χρηματίζουσιν 15
 δ' ἐνίοτε καὶ ἄνευ προχειροτονίας. προσέρχονται δὲ
 καὶ οἱ κήρυκες καὶ οἱ πρέσβεις τοῖς πρυτάνεσι πρῶ-
 τον, καὶ οἱ τὰς ἐπιστολὰς φέροντες τούτοις ἀπο-
 διδόασιν.

XLIV. ἔστι δ' ἐπιστάτης τῶν πρυτάνεων εἷς 20
 ὁ λαχών· οὗτος δ' ἐπιστατεῖ νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ
 οὐκ ἔστιν οὔτε πλείω χρόνον, οὔτε δις τὸν αὐτὸν γε-

4 ἀναγιν. del. (Gennadios) W.-K. Conf. lex. Cant. et Poll.

6 ΗΡΗΜΕΝΟΙC

7 προχειρ. (quod et in lex. Cant. pro

ἐπιχ. a Meiero scr. est) W.-K., coll. Philochoro lex. Cantabr. v. ὁστρακισμού (recte fort.; cf. v. 15).

9 κἂν (Bl., Fränkel, Lipsius) H.-L., K.³: ὦν 10 ἑτέρα [δ' ἔστι] H.-L.

11 ΟΥ-ΒΟΥΛ ὑπὲρ (v') recte ut vid. H.-L. (cf. 64, 10); om. K., [περὶ] (Condos, Lipsius, Gertz) W.-K.

12 ΔΙΑΔΕΞ (διαλέγεται H.-L.).

14 τρία μὲν] cf. Kb. p. 206. προχειροτονίαις τρισὶ μὲν <ὑπὲρ> .. τρισὶ δὲ .. τρισὶ δ' <ὑπὲρ> Papabasil.; it. <προχειροτονία> Papageorg., servato accusat.

ΤΡΙCΙΔΕ, adscr. v. l. (τρί)α. 15 τρία δ' ὁσίῳν] adscr. v. l. CΥΡΑΚΟCΙΩΝ

(i. e. τέσσαρα δ' ὁσ. W.-K.; cf. Wil. II, 254; aliter explicat Papageorg. p. 578).

17 ΠΡΥΤΑΝΕCΙΝ

νέσθαι. τηρεῖ δ' οὗτος τάς τε κλειῖς τὰς τῶν ἱερῶν,
 ἐν οἷς τὰ χρήματ' ἐστὶν καὶ <τὰ> γράμματα τῇ πόλει,
 καὶ τὴν δημοσίαν σφραγίδα, καὶ μένειν ἀναγκαῖον ἐν
 τῇ θόλῳ τοῦτόν ἐστιν, καὶ τριττὺν τῶν πρυτάνεων ἦν
 5 ἂν οὗτος κελεύῃ. καὶ ἐπειδὰν συναγάγῳσιν οἱ πρυ- 2
 τάνεις τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον, οὗτος κληροῖ προέ-
 δρους ἐννέα, ἓνα ἐκ τῆς φυλῆς ἐκάστης πλὴν τῆς
 πρυτανευούσης, καὶ πάλιν ἐκ τούτων ἐπιστάτην ἓνα,
 καὶ παραδίδωσι τὸ πρόγραμμα αὐτοῖς· οἱ δὲ παραλα- 3
 10 βόντες τῆς τ' εὐκοσμίας ἐπιμελοῦνται, καὶ ὑπὲρ ὧν
 δεῖ χρηματίζειν προτιθέασιν, καὶ τὰς χειροτονίας κρί-
 νουσιν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα διοικοῦσιν, καὶ τοῦ [τ']
 ἀφεῖναι κύριοι εἰσιν. καὶ ἐπιστατῆσαι μὲν οὐκ ἔξεστιν
 πλεον ἢ ἅπαξ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, προεδρεύειν δ' ἔξεστιν
 15 ἅπαξ ἐπὶ τῆς πρυτανείας ἐκάστης.

ποιοῦσι δὲ καὶ ἀρχαιρεσίας στρατηγῶν καὶ ἱππάρ- 4
 χων καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἀρχῶν ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ, καθ' ὃ τι ἂν τῷ δήμῳ δοκῇ· ποιοῦσι δ'
 οἱ μετὰ τὴν ε' πρυτανεύοντες, ἐφ' ὧν ἂν εὐσημίᾳ γέ-
 20 νηται. δεῖ δὲ προβούλευμα γενέσθαι καὶ περὶ τούτων.

TESTIM. § 1. 2 Pollux 8, 96. Suid. et Et. M. ἐπιστάται. Telephus apud Eustath. ad ρ 455. schol. Patmiac. ad Demosth. p. 13 Sakkel. *Harp. ἐπιστάτης. § 2. 3 *Harp. πρόεδροι (Phot. πρόεδροι. Bekk. An. 290). schol. Patm. Demosth. p. 12 Sakk.

1 ΚΛΕΙC (W.-K.) recte legit K.³ (ΚΛΗC κλῆς K.¹, H.-L., cf. ὄρνῃς acc. plur.). 2 τὰ add. e gramm. W.-K., H.-L. 4 τοῦτόν τ' ἐστὶν W.-K., <καὶ> τ. ἐ. Papageorg. 11 pro v. l. inter χρημ. et προτ. adscr. ΔΕΙΚ(ΑΙ), unde δεῖ h. l. W.-K., del. δεῖ ante χρημ. 12 τὰ τ' ἄλλα W.-K. τ' del. (Richards, Bl.) W.-K.; τοῦ τὴν ἐκκλησίαν ἀφ. (Rutherf.) H.-L., τοῦ γ' ἀφ. Piccolomini. 14 πλεον H.-L. ἔξεστιν del. Gennadios. 16 ΔΕΚΑΙΔΕΚΑΡΧ, corr. (S., al.) W.-K., H.-L., K.³ 19 ΜΕΤΑΤΑΤΗΝ ΕΥΧΜΕΙΑ, adscr. v. l. (ΕΥΧΜ)Ι(Α), quasi illud εὔ σημεία sit. 20 γίνεσθαι W.-K.

XLV. ἡ δὲ βουλὴ πρότερον μὲν ἦν κυρία, καὶ χρή-
 μασιν ζημιῶσαι καὶ δῆσαι καὶ ἀποκτεῖναι, καὶ Λυσί-
 μαχον αὐτῆς ἀγαγούσης ὥς τὸν δῆμιον, καθήμενον
 ἤδη <καὶ> μέλλοντα ἀποθνήσκειν Εὐμηλίδης ὁ Ἀλω-
 πεκῆθεν ἀφείλετο, οὐ φάσκων δεῖν ἄνευ δικαστηρίου 5
 γνώσεως οὐδένα τῶν πολιτῶν ἀποθνήσκειν· καὶ κρί-
 σεως ἐν δικαστηρίῳ γενομένης, ὁ μὲν Λυσίμαχος ἀπέ-
 φυγεν, καὶ ἐπωνυμίαν ἔσχεν ὁ ἀπὸ τοῦ τυπάνου, ὁ δὲ
 δῆμος ἀφείλετο τῆς βουλῆς τὸ θανατοῦν καὶ δεῖν καὶ
 χρήμασι ζημιοῦν, καὶ νόμον ἔθετο, ἂν τινος ἀδικεῖν ἡ 10
 βουλὴ καταγνῶ ἢ ζημιώσῃ, τὰς καταγνώσεις καὶ τὰς
 ἐπιζημιώσεις εἰσάγειν τοὺς θεσμοθέτας εἰς τὸ δικα-
 στήριον, καὶ ὅ τι ἂν οἱ δικασταὶ ψηφίσωνται, τοῦτο
 κύριον εἶναι.

- 2 κρίνει δὲ || τὰς ἀρχὰς ἢ βουλὴ τὰς πλείστας, μά- 15
 λιστα ὅσαι χρήματα διαχειρίζουσιν· οὐ κυρία δ' ἡ pag 24
 κρίσις, ἀλλ' ἐφέσιμος εἰς τὸ δικαστήριον. ἔξεστι δὲ
 καὶ τοῖς ἰδιώταις εἰσαγγέλλειν ἦν ἂν βούλωνται τῶν
 ἀρχῶν, μὴ χρῆσθαι τοῖς νόμοις· ἐφεςις δὲ καὶ τούτοις
 ἐστὶν εἰς τὸ δικαστήριον, ἐὰν αὐτῶν ἢ βουλὴ καταγνῶ. 20
 3 δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς βουλευτὰς τοὺς τὸν ὕστερον
 ἐνιαυτὸν βουλευέσοντας καὶ τοὺς ἐννέα ἄρχοντας. καὶ
 πρότερον μὲν ἦν ἀποδοκιμάσαι κυρία, νῦν δὲ <καὶ>
 τούτοις ἐφεςίς ἐστὶν εἰς τὸ δικαστήριον.

2 lac. post ἀποκτ. W.-K.; [καὶ] A. <δ'> Papageorg.

4 <καὶ> Jos. Mayor (καὶ αὐθιμερὸν ἤδη ci. S. coll. Aesch. 1, 16).
 Αὐτῆς ἀγ. . . δῆμιον = καθήμ. . . καὶ μέλλοντ' ἀπο(θν.). Cf.
 praefat.

ΕΥΜΗΛΕΙΔΗΣ; at -ίδης (W.-K., H.-L., K.³) in-
 scr. Att., quamquam Φιλομηλίδης est ap. Hom. δ 343 et in
 inscr. Att. C. I. II, 985 E (-εἰδας), Wilam. II, 196. 4 sq. ΑΛΩ-
 ΠΕΘΗΚΕΝ 12 ζημιώσεις (Wyse, H.) H.-L. (aut ἐπιζημιώσῃ

11, Papageorg.). 15 sq. μάλιστα δ' Richards. 17 ΑΛΛΕ. ΦΕC
 (videtur rasura esse), ἀλλ' ἔτ' ἐφ. (v. L.) H.-L. 23 <καὶ>
 W.-K.

τούτων μὲν οὖν ἄκυρός ἐστιν ἡ βουλή· προβου- 4
 λεύει δ' εἰς τὸν δῆμον, καὶ οὐκ ἔξεστιν οὐδέν ἀπρο-
 βούλευτον οὐδ' ὃ τι ἂν μὴ προγράψωσιν οἱ πρυτάνεις
 ψηφίσασθαι τῷ δήμῳ· κατ' αὐτὰ γὰρ ταῦτα ἔνοχός
 5 ἐστιν ὁ νικήσας γραφῇ παρὰ νόμων.

XLVI. ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν πεποιημένων τριή-
 ρων καὶ τῶν σκευῶν καὶ τῶν νεωσοίκων, καὶ ποιεῖται
 καινὰς [δὲ] τριήρεις ἢ τετρήρεις, ὅποτέρας ἂν ὁ δῆμος
 χειροτονήσῃ, καὶ σκευὴ ταύταις καὶ νεωσοίκους· χειρο-
 10 τουεῖ δ' ἀρχιτέκτονας ὁ δῆμος ἐπὶ τὰς ναῦς. ἂν δὲ μὴ
 παραδῶσιν ἐξεργασμένα ταῦτα τῇ νέᾳ βουλῇ, τὴν δω-
 ρεῖν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς λαβεῖν· ἐπὶ γὰρ τῆς ὕστερον
 pag. 25 βουλῆς λαμβάνουσιν. || ποιεῖται δὲ τὰς τριήρεις, δέκα
 ἄνδρας ἐξ αὐτῶν ἐλομένη τριηροποιούς. ἐξετάζει δὲ 2
 15 καὶ τὰ οἰκοδομήματα τὰ δημόσια πάντα, καὶ τις ἀδι-
 κεῖν αὐτῇ δόξῃ, τῷ τε δήμῳ τοῦτον [ἀπ]οφαίνει, καὶ
 καταγνόντος παραδίδωσιν δικαστηρίῳ.

XLVII. συνδιοικεῖ δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρχαῖς τὰ
 πλεῖστα. πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ταμίαι τῆς Ἀθηνᾶς
 20 εἰσὶ μὲν δέκα, κ[ληροῦται] δ' εἰς ἓκ τῆς φυλῆς, ἐκ
 πεντακοσιομεδίμων κατὰ τὸν Σόλωνος νόμ[ον] (ἔτι γὰρ
 ὁ ν[όμος] κύριός ἐστιν), ἄρχει δ' ὁ λαχὼν καὶ πᾶν
 πένης ἦ. παραλαμβάνου[σι] δὲ τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθη-
 νᾶς καὶ τὰς Νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρ[ή]-
 25 ματ[α] ἐναντίον τῆς βουλῆς.

TESTIM. XLVII § 1 *Harp. ταμίαι. Bekk. An. 306.
 Phot. ταμίαι. Pollux 8, 97.

4 κατὰ γὰρ (Condos) H.-L.; v. Demosth. 20, 96. 8 δὲ del.
 K. 13 incipit Γ ΤΟΜΟC, v. praef. 14 αὐτῶν (A . . . N)
 W.-K. (cf. c. 48, 3): ἀπάντων K., ἐαντῆς Wayte. 17 ΚΑΤΑ-
 ΓΝΟΥCΑ, em. W.-K. ΠΑΡΑΔΙΔΩCΙ <τῷ> δικ. (Genna-
 dios, Naber) H.-L. Cf. Kb. p. 208. 20 κληροῦται δ' (Gertz)
 W.-K., H.-L., K.³ (ΚΛ ΑΙ): κληρωτοῖ K.¹

- 2 ἔπειθ οἱ πωληταὶ ἰ' μὲν εἰσι, κληροῦνται δ' εἰς
 ἓκ τῆς φ[υλῆς. μισ]θοῦσι δὲ τὰ μισθώματα πάντα,
 καὶ τὰ μέταλλα πωλοῦσι, καὶ τὰ τέλη [μετὰ τ]οῦ τα-
 μίου τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἐπὶ τὸ θεωρικὸν ἡρη-
 μένων ἐναντίον [τῆς βουλῆς, καὶ] κατακυροῦσιν, ὅτῳ ἂν 5
 ἡ βουλὴ χειροτονήσῃ, καὶ τὰ πραθέντα μέταλλα, [τά
 τ'] ἐργάσιμα τὰ εἰς τρία ἔτη πεπραμένα, καὶ τὰ συγκε-
 χωρημένα τὰ εἰς . ἔτ[η] πεπραμένα. καὶ τὰς οὐσίας τῶν
 ἐξ Ἀρείου πάγου φευγόντων καὶ τῶν ἄλλ[ων] ἐναν-
 τί[ον τῆς β]ουλῆς πωλοῦσιν, κατακυροῦσι δ' οἱ θ' ἄρ- 10
 χοντες. καὶ τὰ τέλη τὰ εἰς ἐνιαυτ[ὸ]ν πεπραμένα, ἀνα-
 γράψαντες εἰς λελενωμένα γραμματεῖα τὸν τε πριά-
 μ[ενον καὶ ὅσ]α ἂν πρίηται, τῇ βουλῇ παραδιδόασιν.
 3 ἀναγράφουσιν δὲ χωρὶς μὲν, οὓς δεῖ κατὰ <τὴν> πρ[υ-
 τ]ανείαν ἐκάστην καταβάλλειν, εἰς δέκα γραμματεῖα, 15
 χωρὶς δὲ οὓς τρὶ[ς] τοῦ [ἐ]νιαυτοῦ, γραμματεῖον κατὰ
 τὴν καταβολὴν ἐκάστην ποιήσαντες, χωρὶς δ' οὓς
 [ἐπ]ὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας. ἀναγράφουσι δὲ καὶ τὰ
 χωρία καὶ τὰς οἰκίας, τὰ[πο]γρα[φ]έντα καὶ πραθέντα
 ἐν τῷ δικαστηρίῳ· καὶ γὰρ ταῦθ' οὔτοι πωλ[οῦσιν]. 20

TESTIM. § 2. 3 Harp. πωληταί. Bekk. An. 291. lex. De-
 mosth. Patm. p. 14 Sakk. § 2 Poll. 8, 99.

5 βουλῆς, καὶ] Papageorg.; sine καὶ rell. 6 sq. τὰ τ'
 W.-K.: [ὅσα] K. Sequuntur litt. deletae, ΕΡ vel ΕΓ sec. K.²

8 τὰ ε[ἰ]ς . ἔ[τ]η W.-K., K.³; sequebatur numeri nota, fort.
 ι (superest post eam aliquantum spatii, quod vacuum fuisse
 potest; ductum transversum super num. iam K. agnovit). συγ-
 κεινωμένα Poland, Busolt. 9 ΑΛΛ agnoscitur, neque propter
 angustias spatii aliud quam' (i. e. ὧν) suppleri potest. [ἄλλοθεν]
 ego antea; ἄλλων ci. Kb. (Papageorg.). 12 sq. τὸν τε πριάμ.
 κ. ὅσου (Tyrrell, qui ὀπόσου) W.-K., H.-L. (ὀπόσου), K.³, non
 recte. Affirmat etiam K., reliquias A potius quam Y indicare.

14 τὴν addidi. 16 τρὶς τοῦ W.-K. 19 τὰ ἀπογραφέντα
 (Wyse) W.-K., H.-L., K.³ 20 sq. π. ἔστι δὲ W.-K., K.³ (πωλ.).
 καὶ non recte H.-L.).

ἔστι] δὲ τῶν μὲν οἰκιῶν ἐν ε' ἔτεσιν ἀνάγκη τὴν τιμὴν
 ἀποδοῦναι, τῶν δὲ χωρίων ἐν δέκα· καταβάλλουσιν δὲ
 ταῦτα ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας. εἰς[φ]έρει δὲ καὶ 4
 ὁ βασιλεὺς τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν, ἀναγράφας ἐν
 5 γραμματείο[ις λελ]ε[υ]κωμένοις. ἔστι δὲ καὶ τούτων ἡ
 μὲν μίσθωσις εἰς ἑτὴ δέκα, καταβάλλεται δ' ἐπὶ τ[ῆς
 θ'] πρυτανείας· διὸ καὶ πλεῖστα χρήματα ἐπὶ ταύτης
 συλλέγεται τῆς πρυτανείας. εἰσφέρεται μὲν οὖν εἰς 5
 τὴν βουλὴν τὰ γραμματεῖα κατὰ τὰς καταβολὰς ἀνα-
 10 γεγραμμένα, τηρεῖ δ' ὁ δημόσιος· ὅταν δ' ἡ χρ[ημά-
 των κατα]βολή, παραδίδωσι τοῖς ἀποδέκταις αὐτὰ ταῦτα
 καθελ[ῶν] ἀ[πὸ τῶν] ἐπιστυλίων, ὧν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ
 δεῖ τὰ χρήματα καταβληθ[ῆν]αι [καὶ ἀ]παλειφθῆναι· τὰ
 δ' ἄλλα ἀπόκειται χωρίς, ἵνα μὴ προεξαλειφθῇ.
 15 XLVIII. εἰσί] δ' ἀποδέκταις δέκα κεκληρωμένοι
 κατὰ φυλὰς· οὗτοι δὲ παραλαβόντες τὰ [γρα]μματεῖα,
 ἀπαλείφουσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα ἐναντίον τ[ῆς
 βουλῆς] ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ πάλιν ἀποδιδόασιν τὰ
 γραμματεῖα [τῷ δη]μοσίῳ· κἄν τις ἐλλίπῃ καταβολήν,
 20 ἐνταῦθ' ἐγγέγραπται, καὶ διπλᾶ[σιον ἀ]νάγκη τὸ [ἐλλ]ει-
 φθὲν καταβάλλειν ἢ δεδέσθαι, καὶ ταῦτα εἰσπρά[ττειν
 ἢ βο]υλὴ καὶ δῆσαι [κυ]ρία κατὰ τοὺς νόμους ἐστίν.

TESTIM. 48 § 1. 2 Bekk. An. 198. 427. *Harp. ἀποδέκταις.

3 εἰσφέρει W.-K., K.³ 4 T(ΩN)M(ΕN)ΩN, corr. (Wyse, Bl., coll. Dem. 43, 58) W.-K., H.-L. 5 γραμματείοις λελευκ. (Jackson, L.) W.-K., H.-L., K.³ 9 K post γραμμ. recte agn. K.; puto notam fuisse κατὰ vocis, cf. 67, 16; τὰς στήλας ἃς οὗτος ἀνέγραψε Lys. 30, 21 ([τὰ] Pantazid., W.-K. et ego antea). 12 καθελῶν ἀπὸ τῶν H.-L., Pantazid., Papabasil. (K.³): it. sed ἐκ W.-K. 13 δεῖ nunc K. legit ante τὰ χρ.; itaque W.-K. καταβληθῆναι καὶ ἀπ. ΑΛΕΙΦΗΝΑΙ 14 προεξαλειφθῇ W.-K., Pantazid., Poland, K.³ (lego ΑΛΕΙ. ΟΙ!), προεξαλείφεται H.-L. 20 ΕΝΤΕΥΘΕΝΓΕ, corr. (H., Condos, Gertz, al.) W.-K., H.-L. διπλο[ῦν W.-K., H.-L., K.³, sed A potius agnosco.

- 2 τῇ μὲν οὖν προτεραία δέχονται τὰς [καταβολὰς] καὶ μερί-
 ζουσι ταῖς ἀρχαῖς, τῇ δ' ὑστεραία τὸν τε μερισμὸν
 εἰς[φέρου]σι γράψαντες ἐν σανίδι καὶ καταλέγουσιν ἐν
 τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ π[ροτιθ]έουσιν ἐν τῇ βουλῇ, εἴ
 τίς τινα οἶδεν ἀδικοῦντα περὶ τὸν μερισ[μὸν ἢ ἄρ]- 5
 χοντα ἢ ιδιώτην, καὶ γνώμας ἐπιψηφίζουσιν, ἐάν τις
 τι δοκῇ ἀδι[κεῖν].
- 3 κ]ληροῦσι δὲ καὶ λογιστὰς ἐξ αὐτῶν οἱ βουλευταὶ
 δέκα, τοὺς λογιουμένους τ[αῖς ἀρ]χαῖς κατὰ τὴν προ-
 4 τανείαν ἐκάστην. κληροῦσι δὲ καὶ εὐθύνοους ἕνα τῆς 10
 φυ[λῆς] ἐκάστης, καὶ παρέδρους β' ἐκάστῳ τῶν εὐθύ-
 νων, οἷς ἀναγκαῖόν ἐστι ταῖς α αἰς κατὰ τὸν
 ἐπώνυμον τὸν τῆς φυλῆς ἐκάστης καθῆσθαι, κἂν τις
 βού[ληται] τινι τῶν τὰς εὐθύνων ἐν τῷ δικαστηρίῳ
 δεδωκότων, ἐντὸς γ' ἡ[μερῶν ἀφ'] ἧς ἔδωκε τὰς εὐ- 15
 θύνων, εὐθύναν ἂν τ' ἰδίαν ἂν τε δημ[οσίαν] ἐμβαλέ-
 σθαι, γράψας εἰς πινάκιον λελενωμένον τοῦνομα τό [θ']
 αὐτοῦ καὶ τὸ τοῦ φεύγοντος, καὶ τὸ ἀδίκημ' ὃ τι ἂν
 ἐγκαλῇ, καὶ τίμημα [ἐπιγραφ]άμενος ὃ τι ἂν αὐτῷ
 5 δοκῇ, δίδωσιν τῷ εὐθύνῳ· ὃ δὲ λαβὼν τοῦτο καὶ ἀ[να]- 20

TESTIM. § 3 Poll. 8, 99. *Harp. λογισταί. § 4 *Harp. εὐ-
 θύναι. Phot. εὐθυνος.

1 legebatur τὰ χρ[ήματα] falso; TAC et ante καὶ C certo
 agnovi; post TAC vel T vel κατα, hinc καταβολὰς Kb. 3 εἰς-
 φέρουσι (Pantazides) W.-K., H.-L., K.³: εἰς[άγον]σι K.¹

4 προτιθέουσιν (Sandys, Condos) W.-K., H.-L., K.³ 12 ἀ[γο-
 ρ]αῖς K., W.-K. (cf. Wil. II, 235); sed P ante AIC fuisse non
 videtur (potius K vel X vel Λ); post prius A ductus l agnoscitur.

κατὰ] παρὰ contra chart. W.-K., H.-L. (ut p. 76, 7).

13 ἐκάστης recte K. 16 ἂν τ' ἰδ. ἂν τε δημοσ. (Gertz) W.-K.,
 H.-L., K.³ 17sq. τὸ [αὐτοῦ] (Richards, Bl., al.) H.-L., K.³, sed
 superat spatium (τό <τε> [αὐ]τ[ο]ῦ W.-K.). 19 ἐπιγραφάμ.

(H.) H.-L. (est lacuna et in hoc et in cet. vers. maior quam
 videtur, et agnovi vestigia C litt., ut non sit cur cum W.-K.
 ὁ[πογραφή]μ. scribatur; v. etiam Wil. II, 235). 20 sq. ἀ[να]-

γνούς], ἐὰν [μὲν] καταγνῶ, παραδίδωσιν τὰ μὲν ἴδια τοῖς δικασταῖς τοῖς κατὰ δ[ήμους, τοῖς] τὴν φυλὴν ταύτην εἰσάγουσιν, τὰ δὲ δημόσια τοῖς θεσμοθέτα[ις ἀ]ναγράφει. οἱ δὲ θεσμοθέται, ἐὰν παραλάβωσιν, πάλιν 5 εἰσάγουσι [ταύτην τὴν] εὐθυναν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ὅ τι ἂν γνῶσιν οἱ δικαστ[αί, τοῦτο κύ]ριόν ἐστιν.

XLIX. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἵππους ἢ βουλή, κἂν μὲν τις καλ[ὸν] [πλούσιος] ὢν κακῶς δοκῇ τρέφειν, 10 ἢ μὴ θέλουσι μένειν ἄλλ' ἀνάγουσι, τροχὸν ἐπὶ τὴν γνάθ[ον] ἐπιβάλλει, καὶ ὁ τ[οῦτο] παθὼν ἀδόκιμός ἐστι. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς προ[δρόμους, ὅσοι ἂν] αὐτῇ pag. 26 δοκῶ[σιν] ἐπιτήδειοι προδρομεύειν εἶναι, κἂν τιν' ἀποχειροτονήσῃ, καταβέβηκεν οὗτος. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς 15 ἀμίππους, κἂν τιν' ἀποχειροτονήσῃ, πέπανται μισθο-

TESTIM. 9 Hesych. τρυσίππιον, cf. Hes. Phot. ἵππον τροχός, Ael. Dion. apud Eustath. ad δ 562, Zenob. 4, 41.

γνούς] (Bl.) W.-K., H.-L., K.³ (ἀνακρίνας Lipsius). 1 μὲν sccl. W.-K. (Herwerden), sed dubitat Kb. Cf. p. 60, 7. καταγνῶ] κατὰ punctis inclusum in chart.; itaque v. l. fuit γνῶ. τὰ μὲν ἴδια παραδ. ci. S. 2 δῆμους οἱ τὴν omnes (de spatio v. ad 69, 19). 3 δικάζουσιν pro εἰσάγ. (coll. p. 75, 16. c. 58, 2) Richards, Thompson, W.-K. 4 [ἀνα]γράφει recte K., H.-L. (Polit. 1321 b 34 conf. Kb.), nisi quod superat spatium. 5 τὴν suppl. K., sed spatio non satisfit, nisi ταύτ(ην) τ(ὴν) suppletur. 6 suppl. W.-K., H.-L., K.³ 8 καλ[ὸν] ἵππον ἐξ[ω]ν W.-K. (K.³, qui etiam ONI agn.); sed C est ante ON, unde πλούσιος ὢν nunc scripsi. 9 δυνάμενους [ἀκολ]ουθεῖν K.³ (Xen. Mem. 3, 3, 4. Hipparch. 1, 13). 10 ΑΝΑΓΟΥCΙ, cum v. l. ad N adscr. (A)ΛΛ(ΑΓΟΥCΙ); hinc ἀλλ' ἀνάγ. scripsi (ἀναγ<άγοις>) οὔσι [v. L. coll. Xen. Mem. 3, 3, 4, quem locum indic. Wyse] H.-L., K.³, ἢ λακτίζουσι e Xenoph. l. c. et Hipparch. 1, 4. 15 Lacon). 11 γνάθον (Hicks) W.-K., H.-L. (K.³) ex gramm.; tum [ἐπιβάλλουσι] H.-L., K.³ (qui paullo longius esse dicit quam pro lacuna); καὶ ὁ τοῦτο K., H.-L. 12 suppl. K.³ ([κρίνουσα, οἱ ἂν <αὐ>τῇ W.-K.). 13 ΤΙΝΑ-ΠΡΟΧ, it. 15; corr. (Wyse, Bl., al.) W.-K., H.-L., K.³ 15 ΑΝΙΠΠΟΥC, corr. (Wyse, Bl., al.) W.-K., H.-L., K.³ Cf. Harp.

2 φορῶν οὗτος. τοὺς δ' ἱππέας καταλέγουσιν οἱ κατα-
 λογεῖς, οὓς ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ δέκα ἄνδρας· οὓς
 δ' ἂν καταλέξωσι, παραδιδόασιν τοῖς ἱπάρχοις καὶ
 φυλάρχοις, οὗτοι δὲ παραλαβόντες εἰσφέρουσι τὸν
 κατάλογον εἰς τὴν βουλὴν, καὶ τὸν πῖνακ' ἀνοίξαντες, 5
 ἐν ᾧ κατασεσημασμένα τὰ ὀνόματα τῶν ἱππέων ἐστὶ,
 τοὺς μὲν ἐξομνυμένους τῶν πρότερον ἐγγεγραμμένων
 μὴ δύνατους εἶναι τοῖς σώμασιν ἱππεύειν ἐξαλείφουσι,
 τοὺς δὲ κατειλεγμένους καλοῦσι, κἂν μὲν τις ἐξομνύ-
 ηται μὴ δύνασθαι τῷ σώματι ἱππεύειν ἢ τῇ οὐσίᾳ, 10
 τοῦτον ἀφιαῖσιν, τὸν δὲ μὴ ἐξομνύμενον διαχειροτο-
 νοῦσιν οἱ βουλευταί, πότερον ἐπιτήδειός ἐστιν ἱππεύειν
 ἢ οὐ· κἂν μὲν χειροτονήσωσιν, ἐγγράφουσιν εἰς τὸν
 πῖνακα, εἰ δὲ μὴ, καὶ τοῦτον ἀφιαῖσιν.

3 ἔκρινεν δέ ποτε καὶ τὰ παραδείγματα τὰ εἰς τὸν 15
 πέπλον ἢ βουλή, νῦν δὲ τὸ δικαστήριον τὸ λαχόν·
 ἐδόκουν γάρ οὔτοι καταχαρίζεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ
 τῆς ποιήσεως τῶν Νικῶν καὶ τῶν ἄθλων τῶν εἰς τὰ
 Παναθήναια συνεπιμελεῖται μετὰ τοῦ ταμίου τῶν στρα-
 τιωτικῶν. 20

4 δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἀδυνάτους ἢ βουλή· νόμος
 γάρ ἐστιν ὃς κελεύει τοὺς ἐντὸς τριῶν μνῶν κεκτη-
 μένους, καὶ τὸ σῶμα πεπηρωμένους ὥστε μὴ δύνασθαι
 μηδὲν ἔργον ἐργάζεσθαι, δοκιμάζειν μὲν τὴν βουλήν,
 διδόναι δὲ δημοσίᾳ τροφήν δὴ ὀβολοὺς ἐκάστῳ τῆς 25
 ἡμέρας. καὶ ταμίας ἐστὶν αὐτοῖς κληρωτός.

TESTIM. § 4 *Harp. ἀδύνατοι. *Bekk. An. 345. Hesych.
 ἀδύνατοι. Bekk. An. 200.

ἄμιπποι, Bk. An. 205. 8 τοῖς σώμ. <ἢ ταῖς οὐσίαις> Papag.,
 cf. Kb. p. 219 sq. 9 sq. ἐξομνύηται W.-K.: -ΜΗΧΗΤΑΙ pap.,
 -μόσηται K., H.-L. 15 τὰ εἰς] K(Al). 26 αὐτοῖς] i. e. τοῖς
 ἀδυνάτοις.

συνδιοικεῖ δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρχαῖς τὰ πλείσθ' ὥς ἔπος εἰπεῖν.

- L. τὰ μὲν οὖν ὑπὸ τῆς βουλῆς διοικούμενα ταῦτ' ἐστίν. κληροῦνται δὲ καὶ ἱερῶν ἐπισκευασταὶ δέκα
 5 ἄνδρες, οἱ λαμβάνοντες τριάκοντα μνᾶς παρὰ τῶν ἀποδεκτῶν, ἐπισκευάζουσιν τὰ μάλιστα δεόμενα τῶν ἱερῶν· καὶ ἀστυνόμοι δέκα· τούτων δὲ ε' μὲν ἄρχουσιν ἐν 2 Πειραεῖ, πέντε δ' ἐν ἄστει, καὶ τὰς τε αὐλητριδᾶς καὶ τὰς ψαλτρίδας καὶ τὰς κιθαριστρίδας οὗτοι σκοποῦσιν,
 10 ὅπως μὴ πλείονος ἢ δυεῖν δραχμαῖν μισθωθήσονται, καὶ πλείους τὴν αὐτὴν σπουδάζωσι λαβεῖν, οὗτοι διακληροῦσι καὶ τῷ λαχόντι μισθοῦσιν. καὶ ὅπως τῶν κοπρολόγων μηδεὶς ἐντὸς ι' σταδίων τοῦ τεύχους καταβαλεῖ κόπρον ἐπιμελοῦνται· καὶ τὰς ὁδοὺς κωλύουσιν
 15 κατοικοδομεῖν, καὶ δρυφάκτους ὑπὲρ τῶν ὁδῶν ὑπερτείνειν, καὶ ὀχετοὺς μετεώρους εἰς τὴν ὁδὸν ἔκρουν ἔχοντας ποιεῖν, καὶ τὰς θυρίδας εἰς τὴν ὁδὸν ἀνοίγειν· καὶ τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀπογιγνομένους ἀναιροῦσιν, ἔχοντες δημοσίους ὑπηρέτας.
 20 LI. κληροῦνται δὲ καὶ ἀγορανόμοι, πέντε μὲν εἰς Πειραιέα, ε' δ' εἰς ἄστυ. τούτοις δὲ ὑπὸ τῶν νόμων προστέτακται τῶν ὠνίων ἐπιμελεῖσθαι πάντων, ὅπως καθαρὰ καὶ ἀκίβδηλα πωλήσεται.

TESTIM. 50 § 2 *Harp. ἀστυνόμοι. 51 § 1 *Harp. ἀγορανόμοι. Bekk. An. 330.

1 sq. συνδ. — εἰπεῖν del. H.-L., ut ex p. 66, 18 repetita. Cf. Kb. p. 25 sq. 10 δυοῖν W.-K., H.-L. ΔΡΑΧΜΑΙC, corr. W.-K., H.-L. 11 CΠΟΥΔΑCΩCΙ 13 ἐντὸς ι' σταδίων cum chart. (John Mayor, Gennadios) W.-K., H.-L., K.³ 14 ΜΕΛΟΝΤΑΙ, corr. W.-K., H.-L., K.³ 17 ἔχοντας recte (Bywater, al.) W.-K., H.-L., K.³ 20 ἀγορανόμοι <ι'> Papageorg; it. p. 73, 1 μετρ. <ι'>; cf. p. 73, 5. 23 πωλήσεται Kb.: πωλῆται. Cf. v. 10; p. 73, 4. 8 sqq.

- 2 κληροῦνται δὲ καὶ μετρονόμοι, πέντε μὲν εἰς ἄστν, ε' δὲ εἰς Πειραιέα· καὶ οὗτοι τῶν μέτρων καὶ τῶν σταθμῶν ἐπιμελοῦνται πάντων, ὅπως οἱ πωλοῦν-
τες χρήσονται δικαίως.
- 3 ἦσαν δὲ καὶ σιτοφύλακες κληρωτοὶ (ι'), πέντε 5
μὲν εἰς Πειραιέα, πέντε δ' εἰς ἄστν, νῦν δ' εἰκοσι
μὲν εἰς ἄστν, πεντεκαίδεκα δ' εἰς Πειραιέα. οὗτοι δ'
ἐπιμελοῦνται, πρῶτον μὲν ὅπως ὁ ἐν ἀγορᾷ σῖτος ἀργὸς
ῶνιος ἔσται δικαίως, ἔπειθ' ὅπως οἱ τε μυλωθροὶ πρὸς
τὰς τιμὰς τῶν κριθῶν τὰ ἄλφιστα πωλήσουσιν, καὶ οἱ 10
ἀρτοπῶλαι πρὸς τὰς τιμὰς τῶν πυρῶν τοὺς ἄρτους,
καὶ τὸν σταθμὸν ἄγοντας ὅσον ἂν οὗτοι τάξωσιν· ὁ
γὰρ νόμος τούτους κελεύει τάττειν.
- 4 ἐμπορίου δ' ἐπιμελητὰς δέκα κληροῦσιν· τού-
τοις δὲ προστέτακται τῶν τ' ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι, 15
καὶ τοῦ σίτου τοῦ καταπλέοντος εἰς τὸ σιτικὸν ἐμπό-
ριον τὰ δύο μέρη τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς τὸ
ἄστν κομίζειν.

LII. καθιστᾷσι δὲ καὶ τοὺς ἑνδεκα κληρωτούς,
ἐπιμελησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ τοὺς 20

TESTIM. § 2 *Harp. μετρονόμοι. Phot. μετρον. Bekk. An. 278. § 3 *Harp. σιτοφύλακες. Phot. σιτοφ. Bekk. An. 300. § 4 v. 14—18 *Harp. ἐπιμελητῆς ἐμπορίου. Bekk. An. 255. 52 § 1 Poll. 8, 102. Bekk. An. 310. Phot. ἡγεμ. δικαστ. Et. M. ἑνδεκα (Bekk. An. 250. schol. Ar. Vesp. 1108 [S.]. schol. Patm. Dem. p. 13 sq. Sakk. schol. Lucian. IV 170 Jac.).

4 ΧΡΗCΩΝΤΑΙ, corr. (Ruth., Bl., al.) W.-K., H.-L. 5 ι' post. κληρ. add. (ex Harp.) W.-K. 6 εἰκοσι recte legit K. (εἰσὶ ιε' μὲν W.-K., sed retractat sentent. Kb.; Wil. nunc εἰσὶ λ', ιε' μὲν ci.). 16 ἀστικὸν ex Bk. An. 255 coll. 208. 284. 456 antea S., qui nunc Ἀστικὸν cum Harp. Cf. Wil. I, 220 sq. 19 κληρωτούς, <τοὺς> H.-L. (Rutherf.), cf. Heracl. epit. 11; κλήρω, τοὺς Kb. Sed articuli non est ratio (sicut est c. 54, 6).

- ἀπαγομένους κλέπτας καὶ τοὺς ἀνδραποδιστὰς καὶ τοὺς
 λωποδύτας, ἂν μὲν [ὄμ]ολογῶσι, θανάτῳ ζημιώσοντας,
 ἂν δ' ἀμφισβητῶσιν, εἰσάξοντας εἰς τὸ δικαστήριον,
 κἂν μὲν ἀποφύγωσιν ἀφήσοντας, εἰ δὲ μὴ τότε θανα-
 5 τώσοντας, καὶ τὰ ἀπογραφόμενα χωρία καὶ οἰκίας εἰσά-
 ξοντας εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ τὰ δόξαντα δ[ημ]όσια
 εἶναι παραδῶσοντας τοῖς πωληταῖς, καὶ τὰς ἐνδείξεις
 εἰσάξοντας· καὶ γὰρ ταύτας εἰσάγουσιν οἱ ἑνδεκα. εἰσά-
 γουσι δὲ τῶν ἐνδείξεων τινὰς καὶ οἱ θεσμοθέται.
- 10 κληροῦσι δὲ καὶ εἰσαγωγέας ε' ἄνδρας, οἱ τὰς 2
 ἔμμηνους εἰσάγουσι δίκας, δυοῖν φυλαῖν ἕκαστος. εἰσὶ
 δ' ἔμμηνοι προικός, ἐάν τις ὀφείλων μὴ ἀποδιδῶ, κἂν
 τις ἐπὶ δραχμῇ δανεισάμενος ἀποστερῇ, κἂν τις ἐν
 ἀγορᾷ βουλούμενος ἐργάζεσθαι δανείσῃται παρὰ τινος
 15 ἀφορμὴν· ἔτι δ' αἰκείας καὶ ἐρανικάς καὶ κοινωνικάς
 καὶ ἀνδραπόδων καὶ ὑποζυγίων καὶ τριηραρχίας καὶ
 τραπεζιτικάς. οὗτοι μὲν οὖν ταύτας δικάζουσιν ἔμμη- 3
 νους εἰσάγ[οντ]ες, οἱ δ' ἀποδέκται τοῖς τελώναις καὶ
 κατὰ τῶν τελωνῶν, τὰ μὲν μέχρι δέκα δραχμῶν ὄντες
 20 κύρι[οι, τ]ὰ δ' ἄλλ' εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγοντες
 ἔμμηνα.

LIII. κληροῦσι δὲ καὶ <τοὺς> τετταράκοντα, τέττα-

TESTIM. 7 schol. Patm. Demosth. p. 16 Sakk. § 2 Poll. 8, 101. Hesych. εἰσαγωγή (leg. -γεῖς cum [Scalig.] W.-K.). § 3 Poll. 8, 97. 53 § 1 Poll. 8, 100. Bekk. An. 310. Phot. τετταράκοντα. Bekk. An. 306. *Harp. κατὰ δῆμους δικαστάς.

1 ἀπαγομ. <κακούργους, τοὺς τε> ex grammat. W.-K. τοὺς ante ἀνδρ. et λωποδ. del. H.-L. 2 ΖΗΜΙΩΘΗCONΤAC-ΕΝΔ, corr. K. 11 ΦΥΛΑΝ (num -ΑΙΝ corr.?). 12 ΑΠΟΔΩΙ, corr. (Bl., Condos) W.-K., H.-L. 13 ὑπὲρ δραχμῆν H.-L. 13 sq. ΕΑΝΑΓΟΡΑΙ 15. 17 ἐρανικαί — κοινωνικαί — τρα-πεζιτικάί (hiat.) emendant W.-K., H.-L., K.³, S. (Bury); alia at-que plura molitur Kb. p. 224 sq. Addit Poll. ἐμπορικαί, sed cf. c. 59, 5. 16 τριηραρχικαί (Bury) W.-K. 22 <τοὺς> add. W.-K.

- ρας ἐκ τῆς φυλῆς ἐκάστης, πρὸς οὓς τὰς ἄλλας δίκας λαγχάνουσιν· οἱ πρότερον μὲν ἦσαν τριάκοντα καὶ κατὰ δήμους περιόντες ἐδίκασον, μετὰ δὲ τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ὀλιγαρχίαν τετταράκοντα γηγόνασιν. καὶ τὰ μὲν || μέχρ' ἑκάτα δραχμῶν αὐτοτελεῖς εἰσὶ κ[ρίνει]ν, τὰ δ' ^{pag. 27}₅ ὑπὲρ τοῦτο τὸ τίμημα τοῖς διαιτηταῖς παραδιδόασιν.
- 2 οἱ δὲ παραλαβόντες, εἰ μὴ δύνωνται διαλυθεῖν, γιγνώσκουσι, καὶ μὲν ἀμφοτέροις ἀρέσκει τὰ γνωσθέντα καὶ ἐμμένωσιν, ἔχει τέλος ἢ δίκη. ἂν δ' ὁ ἕτερος ἐφῇ τῶν ἀντιδίκων εἰς τὸ δικαστήριον, ἐμβαλόντες τὰς μαρ- 10 τυρίας καὶ τὰς προκλήσεις καὶ τοὺς νόμους εἰς ἐχίνους, χωρὶς μὲν τὰς τοῦ διώκοντος, χωρὶς δὲ τὰς τοῦ φεύγοντος, καὶ τούτους κατασημηνάμενοι, καὶ τὴν [γνώ]-σιν τοῦ διαιτητοῦ γεγραμμένην ἐν γραμματείᾳ προσαρτήσαντες, παραδιδόασιν το[ῖς] δ' τοῖς τὴν φυλὴν τοῦ φεύ- 15 γοντος δικάζουσιν. οἱ δὲ παραλαβόντες εἰσάγουσιν εἰς τὸ δικαστήριον, [τὰ] μὲν ἐντὸς χιλίων εἰς ἕνα καὶ διακοσίους, τὰ δ' ὑπὲρ χιλίας εἰς ἕνα καὶ τετρακοσίους. οὐκ ἔξεστι δ' οὔτε νόμοις οὔτε προκλήσεσι οὔτε μαρτυρίαις ἄλλ' ἢ ταῖς παρὰ τοῦ διαιτητοῦ χρῆσθαι, ταῖς εἰς τοὺς 20
- 4 ἐχίνους ἐμβεβλημέναις. διαιτηταὶ δ' εἰσὶν οἷς ἂν ἐξηκοστὸν ἔτος ᾗ. τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἐπωνύμων. εἰσὶ γὰρ ἐπώνυμοι ἑκάτα μὲν οἱ τῶν φυλῶν,

TESTIM. § 2 *Harp. διαιτηταί. §§ 2. 4. 5 Poll. 8, 126 sq. Bekk. An. 235. Hesych. διαιτ. schol. Plat. Leg. XI, 920 D. schol. Patm. Dem. 13 Sakk. 11 sq. *Harp. ἐχίνος.

1 τῆς φυλῆς ἐκ. (W.-K., H.-L., K.³) pr., sed obscuratum est φυλῆς et in mg. iterum adscr. 3 περιόντες contra chart. K., H.-L. ἐπὶ supra v. a corr. (non hab. Poll.). 7sq. ΓΙΓΝΩΙ-CKOYCI 13sq. [γνώ]σιν fort. agnoscī potest: κρίσιν K., H.-L., κ[ρίσιν] τὴν W.-K. 15 τοῖς δ' recte K.³ τὴν φυλὴν (Wyse, al., coll. c. 58, 2) W.-K., H.-L., K.³: T(HC)ΦΥΛ(HC).

δύο δὲ καὶ τετταράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν· οἱ δὲ ἔφηβοι
 ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμμα-
 τεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὃ τ' ἄρχων
 ἐφ' οὗ ἐνεγράφησαν, καὶ ὁ ἐπώνυμος ὁ τῷ πρότερον
 5 ἐ[τει] δεδαιτηκώς, νῦν δ' εἰς στήλην χαλκῇν ἀναγρά-
 φονται, καὶ ἴσταται ἡ στήλη πρὸ τοῦ βουλευτηρίου
 παρὰ τοὺς ἐπωνύμους. τὸν δὲ τελευταῖον τῶν ἐπω- 5
 νύμων λαβόντες οἱ τετταράκοντα, διανέμουσιν αὐτοῖς
 τὰς διαίτας καὶ ἐπικληροῦσιν ἅς ἕκαστος δαιτήσει· καὶ
 10 ἀναγκαῖον ἅς ἂν ἕκαστος λάχῃ διαίτας ἐκδαιτᾶν. ὁ
 γὰρ νόμος, ἅν τις μὴ γένηται δαιτητῆς τῆς ἡλικίας
 αὐτῷ καθηκούσης, ἄτιμον εἶναι κελεύει, πλὴν ἐὰν τύχῃ
 ἀρχὴν ἄρχων τι[ν]ὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἢ ἀποδη-
 μῶν, οὗτοι δὲ ἀτελεῖς εἰσὶ μόνοι. ἔστιν δὲ καὶ εἰσαγ- 6
 15 γέλλειν εἰς τοὺς δαιτητάς, ἐὰν τις ἀδικηθῇ ὑπὸ τοῦ
 δαιτητοῦ, κἂν τινος καταγνῶσιν, ἀτιμοῦσθαι κελεύου-
 σιν οἱ νόμοι· ἔφεσις δ' ἐστὶ καὶ τούτοις. χρῶνται δὲ 7
 τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ ὅταν ἡλι-
 κίαν ἐκπέμπωσι προγράφουσιν, ἀπὸ τίνος ἄρχοντος καὶ
 20 ἐπωνύμ[ου] μέχρ' ἐν τίνων δεῖ στρατεύεσθαι.

LIV. κληροῦσι δὲ καὶ τάσδε τὰς ἀρχάς· ὁδοποιοὺς
 πέντε, οἷς προστέτακται δημοσίους ἐργάτας ἔχουσι τὰς

TESTIM. § 4 75, 23—76, 6 ἀναγρ., tum § 7 v. 17—20 *Harp.
 στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. Harp. ἐπώνυμοι. Etym. M. 369,
 15. 14 sq. Harp. εἰσαγγελία.

1 ἔφηβοι <οἱ> H.-L., sed ut chart. etiam Harp. Num of
 ἔφηβοι δ' ? (hiat.). 4 ΠΡΟΤΕΡΩΙ (item Harp.), corr. W.-K.,
 Poland (hiat.); προτέρῳ [ἔτει] S. 7 Π(ΕΡΙ)ΤΟΥΣ, corr. (ci.
 K.) W.-K., H.-L. 10 διαίτας del. W.-K. (hiat.), sed re-
 tractat sent. Kb. 13 τινὰ ἐν W.-K. recte (K.³).
 15 δαιτητάς] δικαστάς contra chart. K.¹, H.-L. (cum Harpocr.).
 19 ἀπὸ] A cum compendio insolito.

2 ὁδοὺς ἐπισκευάζειν· καὶ λογιστὰς δέκα καὶ συνηγό-
 ρους τούτοις δέκα, πρὸς οὓς ἅπαντας ἀνάγκη τοὺς τὰς
 ἀρχὰς ἄρξ[αντ]ας λόγον ἀπενεργεῖν. οὗτοι γὰρ εἰσι<ν
 οἱ> μόνοι τοῖς ὑπευθύνοις λογιζόμενοι, καὶ τὰς εὐθύ- 5
 νας εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγοντες. κὰν μὲν τινα κλέ-
 πτουντ' ἐξελέγξωσι, κλοπὴν οἱ δικασταὶ καταγινώ-
 σκουσι, καὶ τὸ γνωσθὲν ἀποτίνεται δεκαπλοῦν· ἐὰν δέ
 τινα δῶρα λαβόντα ἐπιδείξωσιν καὶ καταγνώσιν οἱ δι-
 κασταί, δῶρων τιμῶσιν, ἀποτίνεται δὲ καὶ τοῦτο δε-
 καπλοῦν· ἂν δ' ἀδικεῖν καταγνώσιν, ἀδικίου τιμῶσιν, 10
 ἀποτίνεται δὲ τοῦθ' ἄπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς θ' πρυτα-
 νείας ἐκτείσῃ τις, εἰ δὲ μὴ, διπλοῦται. τὸ <δὲ> δεκα-
 πλοῦν οὐ διπλοῦται.

3 κληροῦσι δὲ καὶ γραμματεῖα τὸν κατὰ πρυτανείαν
 καλούμενον, ὃς τῶν γραμμάτων <τ'> ἐστὶ κύριος, καὶ 15
 τὰ ψηφίσματα τὰ γιγνόμενα φυλάττει, καὶ τᾶλλα πάντα
 ἀντιγράφεται καὶ παρακάθεται τῇ βουλῇ. πρότερον μὲν
 οὖν οὗτος ἦν χειροτονητός, καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους καὶ
 πιστοτάτους [ἐχειρ]οτόνουν· καὶ γὰρ ἐν ταῖς στήλαις
 πρὸς ταῖς συμμαχίαις καὶ προξενίαις καὶ πολιτείαις 20

TESTIM. § 2 *Schol. Aristoph. Vesp. 691. Bekk. An. 310, 6.
 Phot. ἡγεμ. δικ. Bekk. An. 276. Phot. εὐθύνας (Bekk. An. 245.
 schol. Patm. Dem. p. 142). add. *lex. Cantabr. λογισταί, ubi leg.
 κληροῦνται, ceterum minime ipsa verba afferuntur. 10 Harp.
 ἀδικίου. § 3. 4. 5 Poll. 8, 98. § 3. 4 Harp. γραμ-
 ματεῦς.

4 μόνοι <οἱ> (Jos. Mayor) W.-K., H.-L., K.³, S. (hiat.);
 <οἱ> μόνοι vel <οἱ> λογίζ. praeterea proponit Kb. 6 ΓΙ-
 ΝΩΙΚΟΥΟΙ pr. (del. l post Ω), cf. p. 75, 7. 7 <κατα>γνωσθ.
 W.-K., sed def. γν. S. coll. Dem. 24, 9 κατεγνωκνίας — γνω-
 σθέντα. 12 ΕΚΤΙΧΙ <δὲ> K. 14 ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ,
 corr. (Bywater, Bl., al.) W.-K., H.-L., K.³ (cum Harp. et Poll.).
 15 τ' post γραμμ. add. Harp. (praeter BC), cf. Kb. p. 227.
 16 γενόμ. Harpocr. 18 sq. Κ(Α)ΠΙΤΤ.

οὗτος ἀναγράφεται· νῦν δὲ γέρονε κληρωτός. κλη- 4
 ροῦσι δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς νόμους ἕτερον, ὃς παρακάθεται
 τῇ βουλῇ, καὶ ἀντιγράφεται καὶ οὗτος πάντα. χειρο- 5
 τονεῖ δὲ καὶ ὁ δῆμος γραμματεία, τὸν ἀναγνωσόμενον
 5 αὐτῷ καὶ τῇ βουλῇ, καὶ οὗτος οὐδενός ἐστι κύριος
 ἄλλ' ἢ τοῦ ἀναγνώναι.

κληροῖ δὲ καὶ ἱεροποιοὺς δέκα, τοὺς ἐπὶ τὰ ἐκθύ- 6
 ματα καλουμένους, [οἱ] τὰ τε μαντευτὰ ἱερὰ θύουσιν,
 καὶν τι καλλιεργῆσαι δέη, καλλιεροῦσι μετὰ τῶν μάν-
 10 τε[ων]. κληροῖ δὲ καὶ ἑτέρους δέκα, τοὺς κατ' ἐνιαυ- 7
 τὸν καλουμένους, οἱ θυσίας τέ τινας θύουσιν, [καὶ τ]ὰς
 πεντετηρίδας ἀπάσας διοικοῦσι πλὴν Παναθηναίων.
 εἰσὶ δὲ πεντετηρίδες μία μ[ὲν ἢ εἰ]ς Ἀῆλον (ἔστι
 δὲ καὶ ἐπ[τ]ετηρὶς ἐνταῦθα), δευτέρα δὲ Βραυρώνια,
 15 τρίτη [δὲ Ἡράκλει]α, τετάρτη δ' Ἑλ[ενσί]νια, πέμπτη
 δὲ Πα[ν]αθήναια, καὶ τούτων οὐδεμία ἐν τῷ αὐτῷ
 γίγνεται. νῦν δὲ πρόσκειται [καὶ Ἡ]φαίσ[τι]α, ἐπὶ
 Κηφισοφῶντος ἄρχοντος.

TESTIM. § 4 *Harp. ἀντιγραφεύς. § 5 Suid. γραμματεύς.
 Bekk. An. 226. § 6. 7 *Et. M. ἱεροποιοί. Phot. ἱεροπ. Bekk.
 An. 265. schol. Patm. Dem. 11. Poll. 8, 107.

2 ΕΠΙΤΟΥΤΟΙCΝΟΜΟΝΕΤΕΡΟΝ, corr. K. e Poll.

6 ΑΛΛΑΤΟΥ, corr. (Richards, Bl., al.) W.-K., H.-L. (cum Suid.).

13 ε' δ' εἰσὶ (L.) H.-L.; εἰσὶ δὲ K.³, negans numeri notam
 super E exstare (ε. δὲ ε Papageorg., qui del. ἦ; <δ> post
 πεντετ. W.-K.). Proxima et 15 δὲ Ἡρ. suppl. K., et conveniunt
 vestigia. 15 ab Ἑλ. suppl. (L., Wyse) H.-L., K.³ Sunt vestigia
 vocis Ἑλ.; post eam dispiciuntur vestigia litterae E, et super
 eam ductus transversus qui numerum indicat. Tum W.-K. secl.
 καὶ post Παν.; at H.-L. καὶ τούτων οὐδὲ τέτρα (est ΟΥΔ(Ε). ΜΙΑ).

16 sq. post αὐτῶι est ἐν[ιαντῶ?] supra v. (suppl. [Bl.] W.-K.,
 H.-L.). Sed sensus existit perversissimus; itaque ἐν τ. α. de
 loco accipiendum (S., qui ἐγγίγνεται). 17 suppl. v.; sunt ve-
 stigia N (vel O) litt. ante δὲ; προσ primo ut vid. per compen-
 dium, sed superscript. ΠΟC (προκ. K., al.). Probat lectionem
 meam Kb., quamquam de sensu totius loci fere desperans; ego
 malim ἀπὸ pro ἐπὶ v. 17.

8 κληροῦσι δὲ καὶ εἰς Σαλαμῖνα ἄρχοντα, καὶ εἰς Πει[ραι]έα δῆμαρχ[χ]ον, οἱ τὰ τε Διονύσια ποιοῦσι ἐκατέρωθι καὶ χορηγοὺς καθιστᾶσιν· ἐν Σαλαμ[ῖνι] δὲ καὶ τοῦ[ν]ομα τοῦ ἄρχοντος ἀναγράφεται.

LV. αὗται μὲν οὖν αἱ ἀρχαὶ κληρωταί τε καὶ κύ- 5
ριαι τῶν εἰρη[μ]ένων ων εἰσίν. οἱ δὲ κα-
λούμενοι ἐννέα ἄρχοντες, τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ὅν τρόπον
καθίσταντο [προε]ίρητα[ι· νῦν] δὲ κληροῦσιν θεσμοθέτας
μὲν ἕξ καὶ γραμματέα τούτοις, ἔτι δ' ἄρχοντα καὶ
βασιλέα καὶ πολέμαρχον, κατὰ μέρος ἐξ ἐκάστης <τῆς> 10
2 φυλῆς. δοκιμάζονται δ' οὗτοι πρῶτον μὲν ἐν τῇ β[ου-
λῇ] τοῖς φ', πλὴν τοῦ γραμματέως, οὗτος δ' ἐν δικα-
στηρίῳ μόνον, ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντ[ε]ς (ἅπαντε[ς]
γὰρ [καὶ] οἱ κληρωτοὶ καὶ οἱ χειροτονητοὶ δοκιμασθέντες
ἄρχουσιν), οἱ δ' ἐννέ' ἄρχοντε[ς] ἐν τε τῇ βουλῇ καὶ 15
πάλιν ἐν δικαστηρίῳ. καὶ πρότερον μὲν οὐκ ἦρχεν
ὄντ[ιν'] ἀποδοκιμάσειεν ἢ βουλή, νῦν δ' ἔφεσις ἔστιν
εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ τοῦτο κύριόν ἐστι τῆς δοκι-
3 μασίας. ἐπερωτῶσιν δ', ὅταν δοκιμάζωσιν, πρῶτον μὲν
'τίς || σοι πατήρ καὶ πόθεν τῶν δῆμων, καὶ τίς πατὴρ 20
πατὴρ, καὶ τίς μήτηρ, καὶ τίς μητὴρ πατὴρ καὶ πόθεν
τῶν δῆμων'; μετὰ δὲ ταῦτα εἰ ἔστιν αὐτῷ Ἀπόλλων
πατρῶος καὶ Ζεὺς ἐρκεῖος, καὶ ποῦ [τ]αῦτα τὰ ἱερά 25

TESTIM. cap. 55 Poll. 8, 85, 86. 8 *lex. Cantabr. θεσμοθ.
ἀνάκρισις. § 2. 3 *lex. Cant. l. c.

4 legebatur non recte τὸ [ὄν]ομα. 6 πραγμά[τ]ων (K., al.)
nimium pro spatio; conieci cum Papageorg. [ἀπάντ]ων; [πρά-
ξε]ων Kb. 8 legebatur non recte [εἰρη]ται; tum [ἤδη· νῦν]
K., rell.; sed non exigitur spatio ἤδη, cum in eodem versus
proximi non plus quam tres litt. exstent. 10 addidi τῆς.
12 post φ' add. Papageorg. εἶτα δ' ἐν τῷ δικαστ. (del. id. γὰρ
v. 14). 12 et 16 ἐν <τῷ> δικαστ. H.-L. Cf. p. 65, 7; Kb.
p. 208. 13 ἅπαντε[ς] (Diels) verius vid. quam πάντες (K., rell.).
20 sq. ΠΑΤΗΡΠΑΤΡΟΣ pr.

ἔστιν, εἴτα ἥρία εἰ ἔστιν καὶ ποῦ ταῦτα, ἔπειτα γο-
 νέας εἰ εὖ ποιεῖ, [καὶ] τὰ τέλη τελεῖ, καὶ τὰς στρα-
 τείας εἰ ἐστράτευται. ταῦτα δ' ἀνερωτήσας, 'κάλει'
 φησὶν 'τούτων τοὺς μάρτυρας'. ἐπειδὴν δὲ παρὰσχη- 4
 5 ται τοὺς μάρτυρας, ἐπερωτᾷ 'τούτου βούλεται τις κα-
 τηγορεῖν'; [κ]ἂν μὲν ἦ τις κατήγορος, δοὺς κατηγορίαν
 καὶ ἀπολογία, οὕτω δίδωσιν ἐν μὲν τῇ βουλῇ τὴν
 ἐπιχειροτονίαν, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ τὴν ψῆφον· ἐὰν
 δὲ μηδεὶς βούλ[η]ται κατηγορεῖν, εὐθὺς δίδωσι τὴν ψῆ-
 10 φον· καὶ πρότερον μὲν εἰς ἐνέβαλλε τὴν ψῆφον, νῦν
 δ' ἀνάγκη πάντας ἐστὶ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτῶν, ἵνα
 ἂν τις πονηρὸς ὢν ἀπαλλάξῃ τοὺς κατηγόρους, ἐπὶ
 τοῖς δικασταῖς γένηται τοῦτον ἀποδοκιμάσαι. δοκι- 5
 15 μασθέν<τες> δὲ τοῦτον τὸν τρόπον, βαδίζουσι πρὸς
 τὸν λίθον ἐφ' ᾧ τὰ τόμι' ἐστίν, ἐφ' οὗ καὶ οἱ διαι-
 τηται ὁμόσαντες ἀποφαίνονται τὰς διαίτας, καὶ οἱ μάρ-
 τυρες ἐξόμνυνται τὰς μαρτυρίας, ἀναβάντες δ' ἐπὶ τοῦ-
 τον ὁμνύουσιν, δικαίως ἄρξιν καὶ κατὰ τοὺς νόμους,
 καὶ δῶρα μὴ λήψεσθαι τῆς ἀρχῆς ἕνεκα, κἂν τι λά-
 20 βωσι ἀνδριάντα ἀναθήσειν χρυσοῦν. ἐντεῦθεν δ' ὁμό-
 σαντες εἰς ἀκρόπολιν βαδίζουσιν καὶ πάλιν ἐκεῖ ταῦτ' αὐτὰ
 ὁμνύουσι, καὶ μετὰ ταῦτ' εἰς τὴν ἀρχὴν εἰσέρχονται.

LVI. λαμβάνουσι δὲ καὶ παρὲδρους ὃ τε ἄρχων
 καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πολέμαρχος δύο ἕκαστος, οὓς ἂν
 25 βούλῃται, καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ

TESTIM. § 5 *Harpocr. v. λίθος.

56 § 1 Poll. 8, 92.

*Harp. πάρεδρος (v. 23 — p. 81, 2).

2 <εἰ> τελεῖ W.-K. 5 ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ, corr. K. 11 διαψ.
 (Wyse, v. L., Bl., Lipsius) W.-K., H.-L., K.³ 13sq. δοκι-
 μασθέν<τες> (Bl., H., al.) W.-K., H.-L. 15 ὑφ' ᾧ (ὑφ' ᾧ
 vel ἐφ' ᾧ libri Poll.) K.¹, Wil. (I, 48); ΕΦ legi posse recte au-
 tumant W.-K. (Poland), ΕΦΟ. ἐφ' ο[ῦ] (L.) K.³ Cf. Kb.
 24 ΟΥΓΕΑΝ.

πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν ἐπὰν παρεδρεύσωσιν.

- 2 καὶ ὁ μὲν ἄρχων εὐθύς εἰσελθὼν πρῶτον μὲν κηρύττει, ὅσα τις εἶχεν πρὶν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἀρχήν, ταῦτ' ἔχειν καὶ κρατεῖν μέχρι ἀρχῆς τέλους. 5
- 3 ἔπειτα χορηγοὺς τραγωδοῖς καθίστησι τρεῖς, ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων τοὺς πλουσιωτάτους· πρότερον δὲ καὶ κωμωδοῖς καθίστη πέντε, νῦν δὲ τούτους αἱ φυλαὶ φέρουσιν. ἔπειτα παραλαβὼν τοὺς χορηγούς, τοὺς ἐννεγεμένους ὑπὸ τῶν φυλῶν εἰς Διονύσια ἀνδράσιν καὶ 10 παισὶν καὶ κωμωδοῖς, καὶ εἰς Θαργήλια ἀνδράσιν καὶ παισὶν (εἰδὶ δ' οἱ μὲν εἰς Διονύσια κατὰ φυλάς, εἰς Θαργήλια [δὲ] δνεῖν φυλαῖν εἰς· παρέχει δ' ἐν μ[έρει] ἑκατέρα τῶν φυλῶν) τούτοις τὰς ἀντιδόσεις ποιεῖ καὶ τὰς σκήψεις εἰς[άγει, ἐά]ν τις ἢ λελητουργη[κῆ]ν[αι] 15 φῇ πρότερον ταύτην τὴν λητουργίαν, ἢ ἀτελὴς εἶναι λελη[τουργηκῶς] ἑτέραν λητουργίαν καὶ τῶν χρόνων αὐτῷ [τῆς ἀτε]λείας μὴ ἐξελη[λυ]θό[των, ἢ τὰ] ἔτη μὴ γεγονέναι· δεῖ γὰρ τὸν τοῖς παι[σιν] χορηγουῦντα ὑπὲρ τετταρά[κον]τα ἔτη γεγονέναι. καθίστησι 20 δὲ καὶ εἰς Δῆλον χορηγούς, καὶ ἀρχιθέω[ρον τ]ῷ τρια-

TESTIM. § 3 lex. Cant. ἐπώνυμος. 19 *Harp. ὅτι νόμος ἐστίν.

1 ἐπειδὴν H.-L. 8 ΤΟΥΤΟΙΣ, corr. (Wyse) W.-K.
12 sq. εἰς <δὲ> Θαργ. K.¹, εἰς Θ. <δὲ> W.-K., sed fuisse videtur Δ(Ε) in chart. (H.-L.; Θ. [δὲ] K.³). 13 δυοῖν H.-L., W.-K.²
15 ΤΑΚΗΥΕΙΣ. λελητουργηκέναι (Sandys) W.-K. (vid. pr. ΛΕΛΟΥΤΗΡΓ fuisse, cf. v. 17) et K.³ 16 φῇ π[ρό]τερον K.³ λητουργίαν (ΛΕΙΤ pr.; punctis inclusae litt. ΕΙ) K.; tum ἢ ἀ[τε] εἶναι recte W.-K., K.³ 17 λελη[τουργηκῶς] ἔ[τε]ρ. K.³ (supr. Hl scriptum ΕΙ pro v. l.). ΛΟΥΤΗΡΓΙΑΝ pr. 18 τῆς ἀτελ. W.-K. ἐξελη[λυ]θό[των] K.³ 18 sq. τὰ μ[ύ] ἔτη K.³; sed sufficit τὰ. 19 suppl. K. ex Harp. 21 ἀρχιθέωρον (Lipsius, Fränkel) W.-K.: -ρους (Torr) H.-L., K.³ Cf. Kb.

κοντορίῳ τῷ τοὺς ἡθέους ἄγοντι. πομπῶν δ' ἐπιμε- 4
 λείτ[αι τῇ]ς τῷ Ἀ[σ]κληπιῷ γιγνομένης, ὅταν οἰκον-
 ρῶσι μύσται, καὶ τῆς Διονυσίων τῶν μ[εγά]λων μετὰ
 τῶν ἐπιμελητῶν, οὓς πρότερον μὲν ὁ δῆμος ἐχειρο-
 5 τόνει δέκα ὄντας, κ[αὶ τὰ] εἰς τὴν πομπὴν ἀναλώματα
 παρ' αὐτῷ[ν ἁ]νῆλι[σ]κον, νῦν δ' ἓνα τῆς φυλῆ[ς ἐκ]ά-
 στης κληροῖ, καὶ δίδωσιν εἰς τὴν κατασκευὴν ἑκατὸν
 μναῖς. ἐπιμελ[εῖτα]ι δὲ καὶ τῆς εἰς Θαοργήλια καὶ τῆς 5
 τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι. διοικεῖ δὲ καὶ τὸν ἀγῶνα τῷ[ν
 10 Διο]νυσίων οὗτος καὶ τῶν Θαοργηλίων. ἐορτῶν μὲν
 οὖν ἐπιμελ[εῖ]ται τούτων. γραφαὶ δ[ὲ καὶ δ]ίκαι λαγ- 6
 χάνονται πρὸς αὐτόν, ἃς ἀνακρίνας εἰς δ[ι]καστή-
 ριον εἰσά[γει, γο]νέων κακώσεως (αὐται δ' εἰσὶν ἄξή-
 μιοι τῷ βουλομένῳ δ[ι]ώκ[ειν]), ὀρφανῶν κ[ακώ]σεως
 15 (αὐται δ' εἰσὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων), ἐπικλήρου κακώ-
 σεως (αὐ[τ]αι δ' εἰσὶ κ[ατὰ τῶν ἐ]πιτρόπων καὶ τῶν
 συνοικούντων), οἴκον ὀρφανικοῦ κακώσεως (εἰσὶ δὲ καὶ
 [αὐται κατὰ τῶν] ἐπιτρόπων), παρανοίας, ἐάν τις αἰτιᾶ-
 ταί τινα παρανοοῦντα τὰ ἑα[υτοῦ ἁ]πολλύν[αι], εἰς

TESTIM. § 5. 6. 7 Poll. 8, 89. § 6 lex. Cant. ἐπώνυ-
 μος. Bekk. An. 310 (cf. 269). Phot. ἡγεμονία δικαστηρίου.
 19 sq. *lex. Cant. εἰς δατητῶν αἵρεσιν. *Harp. δατεῖσθαι.
 *Et. M. δατητής.

1 sq. ἐπιμελεῖται (Ruth., al.) W.-K., H.-L., K.³ 2 [τῆς
 τε] non recte supplebamus; fuit paullo longior litt. C. 3 οἱ
 μύσται falso H.-L., <οἱ> μ. W.-K. 6 ἀνῆλίσκον recte (Bl.,
 Condos) W.-K. 10 <τὸν> τῶν Θ. W.-K.; sed retractat sen-
 tent. Kb.; τῷ[ν τε] Δ. Papageorg. adv. spat. 12 εἰς δ[ι]κ.
 in charta agnovi: εἰς τ[ὸ δ.] W.-K., εἴτ' [εἰς δι]κ. K., εἴτ' εἰς
 τὸ H.-L. 13 γονέων (Wyse, Bl., al.) W.-K., H.-L., K.³
 14—18 suppl. K. 17 ΟΡΦΑΝΟΥ, adscr. v. l. (ΟΡΦΑΝ)ΙΚ(ΟΥ)
 19 τὰ [ἐαυτοῦ κτήματα ἁ]π. K. (nimium pro spat.), τὰ
 π[ατρῶα ἁ]π. (Wyse) H.-L., τὰ [ὑπάρχοντα ego antea; τὰ [οἰκεία
 nunc Kb. (sed negat K. litterae O vestigia satis convenire).
 Vid. autem in ect. τὰ ἑα[υτοῦ] (Papageorg.) agnoscī posse, cf.
 p. 51, 3. 55, 7, neque magnopere obstat ambiguitas pronomi-
 nis. De lacunae explendae ratione cf. Kb.

δατητῶν αἵρεσιν, ἐάν τις μὴ θέλῃ κοινὰ [τὰ ὄντα
 νέμεσθ]αι, εἰς ἐπι[τρ]οπῆς κατάστασιν, εἰς ἐπιτροπῆς
 διαδικασίαν, εἰς [ἐμφανῶν κατάστασ]ιν, ἐπί[τρ]ο[ο]ν
 αὐτὸν ἐγγράψαι, κλήρων καὶ ἐπικλήρων ἐπι[δικασίαι.
 7 ἐπιμελεῖτ]αι δὲ καὶ τῶν [ὀρφ]ανῶν καὶ τῶν ἐπικλήρων, 5
 καὶ τῶν γυναικῶν ὅσαι ἂν τελευ[τήσαντος τοῦ ἀνδρ]ὸς
 σκῆ[πτω]νται κνεῖν· καὶ κύριός ἐστι τοῖς ἀδικοῦσιν
 ἐπιβάλ[λειν ἢ εἰσάγειν εἰς] τὸ δικα[στή]ριον. μισθοῖ
 δὲ καὶ τοὺς οἴκους τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐπικλ[ήρων,
 ἕως ἂν τις τετταρ]ακαιδε[κέ]τις γένηται, καὶ τὰ ἀπο- 10
 τιμήματα λαμβάν[ει, καὶ τοὺς ἐπιτρόπους], ἐάν μὴ [δι]-
 δῶσι τοῖς παισὶ τὸν σῖτον, οὗτος εἰσπράττει.

LVII. καὶ ὁ [μὲν ἄρχων ἐπιμελεῖτ]αι τούτ[ων. ὁ]
 δὲ βασιλεὺς πρῶτον μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖ[ται,
 μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν ὧ]ν ὁ δῆμ[ος χ]ειροτονεῖ, δύο 15
 μὲν ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων, ἓνα δ' [ἐξ Εὐμολπιδῶν,
 ἓνα] δ' ἐκ Κηρ[ύκω]ν. ἔπειτα Διονυσίων τῶν ἐπὶ Αῆ-
 ναιῶ· ταῦτα δὲ ἐστὶ [πομπὴ καὶ ἀγών. τ]ὴν μὲν οὖν

TESTIM. 3 *Harp. εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν. schol. Ar. Vesp.
 769. LVII Pollux 8, 90. Phot. ἡγεμ. δικαστ. Bekk.
 An. 219. 13—17 *Harp. ἐπιμελητῆς τῶν μυστηρίων (ὁ
 δὲ βασ. — Κηρύκων).

1 ΔΙΔΙΤΗΤ(ΩΝ), corr. (ex Harp. et lex. Cant.) K. θ.
 [κ]οινὰ [τὰ ὄντα νέμ. K. (e lex. Cantabr.). 3 suppl. W.-K.
 (ex Harp.), K.³ 4—7 suppl. K. (e Polluce). 8 suppl. Lip-
 sius, W.-K., K.³ 10 supplevi (. ΤΕΙC, superscr. pro v. l. H
 supra E.). Τετρακαιδεκ. (Isocr. 19, 22) praefert Papageorg.
 11 suppl. W.-K. (Brooks, Pantazid.); [κ. τ. ἐπ. οἶ] (ἐάν i. e.)
 ἂν H.-L. μὴ W.-K., H.-L. 11 sq. διδῶσι K.¹, W.-K.: ἀποδιδ.
 (Pantazid.) H.-L., ἀποδῶσι K.³ 13 suppl. (Bl., H.) W.-K.,
 H.-L., K.³ 14 sq. suppl. K. (ex Harp.); ὧ]ν ego (οὗς supple-
 batur). 15 ἐχ]ειροτόνει K.¹ ex Harp., corr. (Jos. Mayor, Bl.,
 al.) W.-K., H.-L. 16 Εὐμ. K. ex Harp.; δ' ἐξ et δ' ἐκ K.
 (ΔΕΚΗΡ; alterum K superscr. esse putant W.-K.) ex eodem
 (Gertz) W.-K., H.-L. 17 sq. ΑΗΝΑΙΩΝ, corr. (Bywater, Bl.,
 al.) W.-K., H.-L., K.³ 18 suppl. (L.) H.-L.; π. καὶ μουσικῆς

- πομπήν κοινῇ πέμψουσιν ὃ τε βασιλεὺς καὶ οἱ ἐπιμε- pag. 29
ληταί, τὸν δὲ ἄγωνα διατίθησιν ὁ βασιλεὺς. τίθησι δὲ
καὶ τοὺς τῶν λαμπάδων ἄγωνας ἅπαντας· ὥς δ' ἔπος
εἰπεῖν καὶ τὰς πατρίους θυσίας διοικεῖ οὗτος πάσας.
5 γραφαὶ δὲ λαγχάνονται πρὸς αὐτὸν ἀσεβείας, καὶν τις 2
ἱερωσύνης ἀμφισβητῇ πρὸς τινα. διαδικάζει δὲ καὶ
τοῖς γένεσι καὶ τοῖς ἱερεῦσι τὰς ἀμφισβητήσεις τὰς
ὑπὲρ τῶν γερῶν ἀπάσας οὗτος. λαγχάνονται δὲ καὶ
αἱ τοῦ φόνου δίκαι πᾶσαι πρὸς τοῦτον, καὶ ὁ προα-
10 γορεύων εἰργεσθαι τῶν νομίμων οὗτός ἐστιν. εἰσὶ δὲ 3
φόν[ον] δίκαι καὶ τραύματος, ἃν μὲν ἐκ προνοίας ἀπο-
κτείνῃ ἢ τρώ[σ]ῃ, ἐν Ἀρείῳ πάργῳ, καὶ φαρκάκων, ἐὰν
ἀποκτείνῃ δούς, καὶ πυρκαῆς· τα[ῦ]τα γὰρ ἡ βουλή
μόνα δικάζει· τῶν δ' ἀκουσίων καὶ βουλευσέως, καὶν
15 οἰκέτην ἀποκτείνῃ τις ἢ μέτοικον ἢ ξένον, οἱ ἐπὶ
Παλλαδίῳ· ἐὰν δ' ἀποκτεῖναι μὲν τις ὁμολογῇ, φῇ δὲ
κατὰ τοὺς νόμους, ο[ἶον] μοιχὸν λαβὼν ἢ ἐν πολέμῳ
ἀγνοήσας ἢ ἐν ἄθλῳ ἀγωνιζόμενος, τοῦ[τῳ] ἐπὶ Δελ-
φινίῳ δικάζουσιν· ἐὰν δὲ φεύγων φυγῇν ὧν ἄρεσίς

TESTIM. § 2. 3 Poll. 8, 117. Bekk. An. 310 sq. 14 *Harp.
βουλευσέως. schol. Aesch. 2, 87. 16 *Harp. ἐπὶ Παλλα-
δίῳ. 18 *id. ἐπὶ Δελφινίῳ.

ἀγ. W.-K., S. (πομπή τε κ. ἀγ. ? Kb.; it. Papageorg.). Tum tēn
(H., John Mayor, al.) W.-K., H.-L. 2 <δια>τίθησι (Richards,
al.) W.-K., H.-L.; def. τίθ. S., cf. p. 77, 7 γνωσθέν. 4 καὶ del.
W.-K. (sed retractat sent. Kb.), H.-L. quidni οὗτος διοι-
κεῖ vel (Diels) δ. π. οὗτος ut 8? 6 ἱερεῶς. W.-K. add.
post τινα <διαδικάζει>? cf. 91, 14. 8 γερῶν Bk. An. 219:
ΙΕΡΩΝ, quod commendat Richards (cf. Bk. Anecd. 310).
11 sq. ἀποκτ. <τις> Papageorg. 12 ἢ τρώσῃ recte W.-K. (ἢ
supra v. ut vid.). φαρκάκων W.-K. S.: -AKON 13 πυρ-
καῖᾱς K. rel.; cf. Demosth. ed. Bl. III, p. LXXXVIII. ταῦτα
K.; γὰρ W.-K., H.-L. 14 μόνη H.-L. 15 sq. οἱ ἐπὶ Π. recte
K.³ Supplendum δικάζουσιν ex δικάζει. 18 τοῦ[τῳ] ἐπὶ K.³
(qui certum putat, τοῦτ[ῳ] δὲ [ἐπ]ὶ Lipsius, W.-K., τ. οἱ] ἐπὶ
Papageorg. 19 legebatur αἵδεσις; sed exstat Α.ΙΔ'ΕCIC cum

ἐστίν, αἰτίαν [λάβη] ἀποκτεῖναι ἢ τρωσαί τινα, τούτῳ
 4 δ' ἐν Φρεάτου δικάζουσιν, [ὃ δ' ἀπολογ]εῖται προσ-
 ορμισάμενος ἐν πλοίῳ. δικάζουσι δ' οἱ λαχόντες
 τα....., πλὴν τῶν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ γιγνομένων,
 εἰσάγει δ' ὁ βασιλεὺς, καὶ δικάζο[υσιν] ἐν ἱερ[ῶ] 5
 καὶ ὑπαί[θ]ριοι, καὶ ὁ βασιλεὺς ὅταν δικάξῃ περιαιρεῖ-
 ται τὸν στέφανον. ὁ δὲ τὴν αἰτίαν ἔχων τὸν μὲν
 ἄλλον χρόνον εἴργεται τῶν ἱερῶν, καὶ οὐδ' εἰς τὴν
 ἀγορὰν ν[όμος ἐ]μβαλεῖν αὐτῷ· τότε δ' εἰς τὸ ἱερὸν
 εἰσελθὼν ἀπολογεῖται. ὅταν δ[ὲ] μὴ εἰ[δ]ῇ τὸν ποιή- 10
 σαντα, τῷ δρᾶσαντι λαγχάνει, δικάζει δ' ὁ βασιλεὺς
 καὶ οἱ φνυλοβασιλεῖς, καὶ τὰς τῶν ἀψύχων καὶ τῶν
 ἄλλων ζώων.

LVIII. ὁ δὲ πολέμαρχος θύει μὲν θυσίας τὴν τε
 τῇ Ἀρτέμιδι τῇ ἀγροτέρᾳ καὶ τῷ Ἐνναλίῳ, διατίθησι 15

TESTIM. 10 sqq. cf. Poll. 8, 120 (non ex Aristot.).
 LVIII Poll. 8, 91. § 1 Bekk. An. 290.

suprascr. v. l. . P· (supra ΙΔ) i. e. ἄρεσις (Weil), quod reci-
 piendum duxi (Kb.). Cf. Praef. 1 [αἰτίαν προσλάβη] κτ.
 K.¹, H.-L. (hi [αἰτ]ίαν); αἰτίαν ἔχη ἀποκτ. (sec. Dem. 23, 77)
 W.-K., K.³ Sed ABH (λάβη) agnoscī posse vid.; itaque ne
 ἐκὼν quidem addendum (Lacon, Papageorg.). 1 sq. τούτῳ οἱ
 ἐν vel τ. ἐν Papageorg. 2 ΦΡΕΑΤΟΥ, cf. Dem. l. c. 77 sq.,
 ubi φρεαίτον pr. S., Phot. ἐς Φρεάτον: Φρεατοῖ Harpocr.,
 Φρεαττοῖ K., H.-L. Nomen inditum sec. Harp. ἀπό τινος Φρεάτου
 ἤρωος. ὁ δὲ [ἀπολ. W.-K., K.³, [ὃ δ' ἀπ. H.-L. rectius sec.
 vestigia. 4 litt. post τα vel A vel E vel C fuisse vid.;
 falsum ταῦτα (K., rell.); num τὰς δίκας vel κρίσεις (Harp. ἐφέ-
 ται)? Tum ἐφέται (ex Harp.) K. rell.; δικασταί Paton, H.-L.
 (ego antea). 5 restitui e vestigiis (quae sunt et YCI litt.).
 8 οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν (Wyse, v. Leeuw., Bl., al.) W.-K., H.-L.

9 ν[όμος] nunc restitui (legebatur δ[ίκαιον vel δ[έδοται].
 10 μὴ εἰδῇ W.-K. (Wyse), K.³; add. <τις> (coll. Dem. 23, 76)
 Papageorg. 14 θύει μὲν recte W.-K., K.³ τὴν τε τῇ τῇ
 τε W.-K. 15 lego ΕΝΥΑΛΛΙΩΙ (transfixa omnia a Ν ad alt. l.)
 ΝΥΑΛΛΙΩΔΙΑ; superscr. supra primas litt. ΕΝΥΩ. (sic, sed
 paullo incertius punctum).

δ' ἀγῶνα τὸν ἐπιτάφιον, καὶ τοῖς τετελευτηκόσιν ἐν τῷ
πολέμῳ καὶ Ἀρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι ἐναγίσματα
ποιεῖ. δίκαι δὲ λαγχάνονται πρὸς αὐτὸν ἰδίαί μόνον, 2
αἷ τε τοῖς μετοίκοις καὶ τοῖς ἰσοτελέσι καὶ τοῖς προ-
5 ξένοις γιγνόμεναι· καὶ δεῖ τοῦτον λαβόντα καὶ δια-
νεύμαντα δέκα μέρη, τὸ λαχὸν ἐκάστη τῇ φυλῇ μέρος
προσθεῖναι, τοὺς δὲ τὴν φυλὴν δικάζοντας τοῖς διαι-
τηταῖς ἀποδοῦναι. αὐτὸς δ' εἰσάγει δίκας τὰς τε τοῦ 3
ἀ[π]οστασίου καὶ ἀπροστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐ[πι]-
10 κλήρων τοῖς μετοίκοις, καὶ τὰλλ' ὅσα τοῖς πολίταις ὁ
ἄρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος.

LIX. οἱ δὲ θεσμοθέται πρῶτον μὲν τοῦ προγρά-
ψαι τὰ δικαστήριά εἰσι κύριοι, τίσιν ἡμέραις δεῖ δικά-
ζειν, ἐ[π]εὶτα τοῦ δοῦναι ταῖς ἀρχαῖς· καθότι γὰρ
15 ἂν οὗτοι δῶσιν, κατὰ τοῦτο χρῶνται. ἔτι δὲ τὰς εἰς- 2
αγγελίας εἰσαγγέλλουσιν εἰς τὸν δῆμον, καὶ τὰς κατα-
χειροτονίας καὶ τὰς προβολὰς ἀπάσα[ς] εἰσάγουσιν οὐ-
[τ]οι, καὶ γραφὰς παρανόμων, καὶ νόμον μὴ ἐπιτήδειον
θεῖνα[ι], καὶ προεδρικὴν καὶ ἐπιστατικὴν καὶ στρατηγοῖς

TESTIM. § 3 *Harp. πολέμαρχος (αὐτὸς — ἐπικλ.). ἀπο-
στασίον. schol. Ar. Vesp. 1042. Bekk. An. 310. Phot.
ἡγεμ. δικ. LIX 1—6 Poll. 8, 87. *Harp. θεσμοθέται.
§ 1. 2 Phot. θεσμοθέται. schol. Plat. Phaedr. 235 D.
schol. Aeschin. 1, 16.

1 καὶ del. K., H.-L., coll. Poll.; def. Kb., Wil. I, 249 (ἐπὶ
pro καὶ Papageorg.). 3 ἰδίαι] |Δ| a corr. ante vers.
μόνον W.-K.: μὲν. 4 καὶ <αἱ> τοῖς προξ. Kb. 5 γιγνό-
μεναι pr., sed transfixae litt. Al, superscr. et alia, quae legi
non possunt, et . OIC (punctum ante O?), = (γιγνόμεν)οις.
6 μέρος secl. W.-K., sed retractat sent. Kb. 8 τοῦ secl.
W.-K. Cf. Mus. Rh. XLIV, 22. καὶ <τὰς> κλ. Papageorg.
9 καὶ ἀπροστ. (ΚΑΙΠΡΟСТ?) supra v. ab al. m. 16 εἰσαγγ.
εἰς τὸν δῆμον secl. W.-K. (hab. Poll. Phot., εἰσῆγον s. -άγειν
sine εἰς τ. δ. schol. Pl. Aesch.). Possis εἰς. <ἄς τινες> εἰσαγ-
γέλλουσιν. 18 καὶ <τοῦ> νόμον (Jos. Mayor) H.-L.

- 3 εὐθύνας. εἰσὶ δὲ καὶ γραφαὶ πρὸς [α]ὐτοὺς ὧν παρὰ-
 στασις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας, ἃν τις δῶρα
 δοὺς [ἀ]ποφύγῃ τὴν ξενίαν, καὶ συκοφαντίας καὶ δώρων
 καὶ ψευδεγγρα[φ]ῆς καὶ ψευδοκλητείας καὶ βουλευσεως
 4 καὶ ἀγραφίου καὶ μοιχείας. εἰσάγουσιν δὲ καὶ τὰς δο- 5
 κιμασ[ία]ς ταῖς ἀρχαῖς ἀπάσαις, καὶ τοὺς ἀπεψηφισμέ-
 νους ὑπὸ τῶν δημοτῶν, καὶ τὰς καταγνώσεις τὰς ἐκ
 5 τῆς βουλῆς. εἰσάγουσι δὲ καὶ δίκας ἰδίας, ἐμπορικὰς
 καὶ μεταλλικὰς, καὶ δούλων, ἃν τις τὸν ἐλεύθερον κα-
 κῶς λέγῃ. καὶ ἐπικληροῦσι ταῖς ἀρχαῖς οὗ[τ]ο[ι] τὰ δικα- 10
 6 στήρια τὰ ἴδια καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰ σύμβολα τὰ
 πρὸς τὰς πόλεις οὗτοι κυροῦσι, καὶ τὰς δίκας τὰς ἀπὸ
 τῶν συμβόλων εἰσάγουσι, καὶ τὰ ψευδομαρτύρια <τὰ>
 ἐξ Ἀρείου πάγου.
 7 τοὺς δὲ δικαστὰς κληροῦσι πάντες οἱ ἐννέα ἄρχον- 15
 τες, δέκατος δ' ὁ γραμματεὺς ὁ τῶν θεσμοθετ[ῶ]ν,
 τοὺς τῆς αὐτοῦ φυλῆς ἕκαστο[ς].

TESTIM. § 3 *Harp. παρὰστασις (εἰσὶ — συκοφ.). δω-
 ροξενία. *lex. Cant. ξενίας γραφή (εἰσὶ — ξενίαν).
 Harp. ἡγεμονία δικαστηρίου. Bekk. An. 310. Phot. ἡγ.
 δικ. Hesych. δωροξενίας. Poll. 8, 44. 13 *Bekk. An.
 436. 15 schol. Ar. Vesp. 775.

3 τὴν ξενίας (Meier) H.-L. 4 sq. ψευδοκλ. . . μοιχείας] ita
 etiam Pollux et Harp. v. παρὰστ.; sed. id. v. ἡγεμονία δικ. (cf.
 Bk. An., Phot.) ὅβρεως καὶ μοιχείας καὶ βουλευσεως καὶ ἄλλων
 10 οὗτοι recte W.-K., K.³ Totam sententiam καὶ ἐπικλ. . .
 δημόσια secl. W.-K. (sed dubitat Kb.); cf. p. 86, 14. Habuit
 haec Pollux, qui om. p. 86, 14 sq. 11 τὰ <τ'> ἰδ. Kb., <καὶ>
 τὰ ἱ. Papageorg. 12 <κατα>κυροῦσι Wyse (κυροῦσι etiam
 Poll.). 13 TAC pr. pro τὰ; mutatum C in Ψ. τὰς τῶν ψευ-
 δομαρτυριῶν τῶν Pollux, unde τὰ add. (H., Bernardakis) W.-K.,
 H.-L. 15—17 τοὺς δὲ . . ἕκαστος secl. W.-K.; cf. p. 91, 19.
 Legissee vid. Pollux (8, 87), v. Kb.; def. Teusch; tuetur nunc
 et. Wil. I, 243. 296, sed ut separentur haec a prioribus, cui
 obsecutus sum. 15 ΠΑΝΤΑΤ, corr. K., H.-L.

LX. τὰ μὲν οὖν περὶ τοὺς θ' ἄρχοντας τοῦτον ἔχει
τὸν τρόπον. κληροῦσι δὲ καὶ ἀθλοθέτας δέκα ἄν-
δρας, ἓνα τῆς φυλῆς ἐκάστης. οὗτοι δὲ δοκιμασθέντες
ἄρχουσι τέτταρ[α ἔ]τη, καὶ διοικουσι τὴν τε πομπὴν τῶν
5 Παναθηναίων καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς μουσικῆς καὶ τὸν
[γ]υμνικὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἵπποδρομίαν, καὶ τὸν πέπλον
ποιοῦνται, καὶ τοὺς ἀμφορεῖς ποιοῦνται μετὰ τῆς βου-
λῆς, καὶ τὸ ἔλαιον τοῖς ἀθληταῖς ἀποδιδόασιν. συλλέ- 2
γεται δὲ τὸ ἔλαιον ἀπὸ τῶν μοριῶν· εἰσπράττει δὲ τοὺς
10 τὰ χωρία κεκτημένους ἐν οἷς αἱ μορίαι εἰσὶν ὁ ἄρχων,
τρὶ' ἡμικοτύλια ἀπὸ τοῦ στελέχους ἐκάστου. πρότερον
δ' ἐπώλει τὸν καρπὸν ἢ πόλιν· καὶ εἴ τις ἐξορῶσειεν
ἐλάαν μορίαν ἢ κατάξειεν, ἔκρινεν ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου
βουλή, καὶ εἴ [το]ν καταγνοίη, θαν[ά]τω τοῦτον ἐξη-
15 μίουν. ἐξ οὗ δὲ τὸ ἔλαιον ὁ τὸ χωρίον κεκτημένος
ἀποτίνει, ὁ μὲν νόμος ἐστίν, ἢ δὲ κρίσις καταλέλνται·
τὸ γὰρ ἔλα[ιον] ἐκ τ[ο]ῦ κτήματος, οὐκ ἀπὸ τῶν στε- 3
λεχῶν ἐστὶ τῇ πόλει. συλλέξας οὖν ὁ ἄρχων τὸ ἐφ'
ἑαυ[τοῦ] γιγνόμενον, τοῖς ταμίαις παρ[αδίδ]ωσιν εἰς
20 ἀκρόπολιν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀναβῆναι πρότερον εἰς [Ἀρε]ιον
πάγον, πρὶν ἂν ἅπαν παραδῶ τοῖς ταμίαις. οἱ δὲ τα-
μίαι τὸν μὲν ἄλλον χρόνον τηροῦσιν ἐν ἀκροπόλει, τοῖς
δὲ Π[αν]αθηναίος ἀπομετροῦσι τοῖς ἀθλοθέταις, οἱ δ'
ἀθλοθέται τοῖς νικῶσι τῶν ἀγωνιστῶν. ἔστι γὰρ ἀθλα

TESTIM. LX, 1 Pollux 8, 93 (cf. 87). 8 sq. *schol. Soph.
OC. 701.

6 <καὶ τὴν εὐανδρίαν> καὶ τὴν coll. p. 89, 2 Papageorg.
7 ποιοῦνται post ἀμφ. del. (H., Gennadios) W.-K., H.-L. Inter-
pungendum post prius ποιοῦνται, cf. c. 49, 3. 8 sq. CYΛΛΕΓΕ-
ΤΑΙ ΤΟ ΔΕ ΕΛ, corr. (H., Richards, al.) H.-L., K.³ (τὸ δὲ ἔλ. συλλ.
Hicks, Bernardakis, W.-K.). 13 μορίαν del. (H.) H.-L.
14 εἴ του H.-L., K.³ 17 γὰρ scripsi: Δ(Ε). ΑΠΟΤΟΥ
adscr. v. l. ΕΚ pro ἀπὸ, quam rec. omnes (τὸ ἐκ H.-L.). κτή-
ματος recte W.-K.

τοῖς μὲν τὴν μουσικὴν νικῶσιν ἀργύριον καὶ χρυσᾶ,
τοῖς δὲ τὴν εὐανδρίαν ἀσπίδες, τοῖς δὲ τὸν γυμνικὸν
ἀγῶνα καὶ τὴν ἵπποδρομίαν ἔλαιον.

LXI. χειροτονοῦσι δὲ καὶ τὰς πρὸς τὸν πόλεμον
ἀρχὰς ἀπάσας, στρατηγούς δέκα, πρότερον μὲν ἀφ' 5
〈ἐκάστης τῆς〉 φυλῆς ἓνα, νῦν δ' ἐξ ἀπάντων· καὶ
τούτους διατάττουσι τῇ χειροτονίᾳ, ἓνα μὲν ἐπὶ τοὺς
ὀπλίτας, ὃς ἡγεῖται τῶν ὀπλιτῶν, ἂν ἐξίωσι, ἓνα δ'
ἐπὶ τὴν χώραν, ὃς φυλάττει, κἂν πόλεμος ἐν τῇ χώρᾳ
γίγνηται, πολεμεῖ οὗτος· δύο δ' ἐπὶ τὸν Πειραιέα, τὸν 10
μὲν εἰς τὴν Μουνηχίαν, τὸν δὲ εἰς τὴν Ἀκτὴν, οἱ τῆς
φ[υ]λ[α]κ[η]ς ἐπιμελοῦνται [καὶ] τῶν ἐν Πειραιεῖ· ἓνα δ'
ἐπὶ τὰς συμμ[ο]ρίας, ὃς τοὺς τε τριηράρχους καταλέγει,
καὶ τὰς ἀντιδόσεις αὐτοῖς ποιεῖ, καὶ τὰς διαδικασίας
α[ὐ]τοῖς εἰσάγει· τοὺς δ' ἄλλους πρὸς τὰ παρόντα πρᾶ- 15
2 γματα ἐκπέμπουσιν. ἐπιχειροτονία δ' α[ὐ]τῶν ἐστὶ κατὰ
τὴν πρυτανεῖαν ἐκάστην, εἰ δοκοῦσιν καλῶς ἄρχειν·
κἂν τινα ἀποχειροτον[ή]σωσιν, κρίνουσιν ἐν τῷ δ[ικ]α-
στηρίῳ, κἂν μὲν ἀλῶ τιμῶσιν ὃ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀπο-
τε[ί]σαι, ἂν δ' ἀποφύγῃ [π]ά[λ]ιν ἄρχει. κύριοι δὲ εἰσὶν 20

TESTIM. § 1. 2. 4. 5 Pollux 8, 87. 5 *Harp. στρατηγοί.
14 Phot. ἡγεμ. δικ.

1 ἀργύριον W.-K. (ἀργυρᾶ Rutherford): ΑΡΓΥΡΙΑ χρυσία H.-L.,
K.³ post v. 3 lac. maiorem statuunt (Weil) W.-K., non sine
causa; cf. c. 43, 1 et quod hic exstat χειροτ. δὲ καὶ. Sed iam
Pollux (VIII, 87) non aliter ac nos legisse videtur; καὶ del.
ci. K.³ 4 τὸν πόλεμον certum. 5 δέκα (K.) W.-K., H.-L.,
K.³: Δ(Ε)Κ(ΑΙ). 6 ἐκάστ. add. K.; τῆς adieci. 8 ὀπλιτῶν
(v. L., Lips., Richards) H.-L. (K.³), recte ut vid. 10 πολεμεῖ]
ἡγεῖται W.-K. 11 ΜΟΥΝΥΧ. 12 Φ[Υ]ΛΗC recte legit K.,
qui emend. καὶ del. W.-K. 15 αὐτοῖς secl. W.-K. 15 sq.
πράγματα supra v. a corr.; del. H.-L. 19 ΑΛΛΩ! suprascr.
Ω; ἀλῶ K. 20 πάλιν recte ut vid. (Pantazides) W.-K., K.³

ὅταν ἡγῶνται καὶ δῆσαι τὸν ἀτακτοῦντα καὶ <ἐκ>κ[η]-
 ρύξαι καὶ ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν· οὐκ εἰώθασι δὲ ἐπι-
 βάλλειν.

χειροτονοῦσι δὲ καὶ ταξ[ι]άρχους δέκα, ἓνα τῆς 3
 5 φυλῆς ἐκάστης· οὗτος δ' ἡγεῖται τῶν φυλετῶν, καὶ
 λοχαγούς καθίς[τ]ησιν.

χειροτονοῦσι δὲ καὶ ἱππάρχους δύο ἐξ ἀπάντων· 4
 οὗτοι δ' ἡγοῦνται τῶν ἱππέων, διελομ[ενοι] τὰς φυλὰς
 ε' ἐκάτερος· κύριοι δὲ τῶν αὐτῶν εἰσιν, ὧν περ οἱ στρα-
 10 τηγοὶ κατὰ τῶν ὀπλιτ[ῶν]. ἐπιχειρ[ο]τονία δὲ γίγνεται
 <καὶ> τούτων.

χειροτονοῦσι δὲ καὶ φυλάρχους <ι'>, ἓνα τῆς 5
 φυλῆς, τὸν ἡγ[ησό]μενο[ν] <τῶν ἱππέων>, ὥσπερ οἱ τα-
 ξίαρχοι τῶν ὀπλιτῶν.

15 χειροτονοῦσι δὲ καὶ εἰς Ἀῆμνον ἱππαρχον, ὃς 6
 ἐπιμ[ελ]εῖται τῶν ἱππέων τῶν ἐν Ἀήμνῳ.

χειροτονοῦσι δὲ καὶ ταμίαν τῆς Παράλου καὶ 7
 ν[ῦν] τῆς [τοῦ Ἀ]μμωνος.

LXII. αἱ δὲ κληρωταὶ [ἀρ]χαὶ πρότερον μὲν ἦσαν
 20 αἱ μὲν μετ' ἐννέα ἀρχόντων ἐ[κ] τῆς φυλῆς ὅλης κλη-
 ρούμεναι, αἱ δ' ἐν Θησείῳ κληρούμεναι διηροῦντο εἰς
 τοὺς δῆμ[ο]υς· ἐπειδὴ δ' ἐπώλουν οἱ δῆμοι, καὶ ταύ-

TESTIM. § 3 Bekk. An. 306. § 4. 5 Phot. ἱππαρχοι.
 Poll. 8, 94. *Harp. ἱππαρχος. *Harp. φύλαρχος. § 7 *Harp.
 ταμίαι. Phot. ταμίαι. Poll. 8, 116. *lex. Cant. πάραλος.

1 τὸν corrigunt W.-K., H.-L.: ΤΙΝ (τιν'), cf. p. 91, 3.
 1 sq. ἐκκηρ. (Bl., Lips.) W.-K., H.-L.: κηρ. 9 ΩΝΤΕΡΕΙCΙΝ,
 transpos. W.-K., H.-L. 11 καὶ add. (H., Gertz, Lipsius, Pan-
 tazid.) W.-K., H.-L. 12 δέκα (ι') add. (Richards) W.-K., H.-L.
 13 suppl. K.; id. add. τῶν ἱππ. (ex Poll. VIII, 94). 18 lege-
 bant ἄλλον τῆς (THC supra v.), non recte. 20 μετὰ τῶν
 ἐ. ἀ. (Gennadios) H.-L. 21 Θησ. κληρούμεναι, <αἱ> (Gertz)
 H.-L.

τας ἐκ τῆς φυλῆς ὅλης κληροῦσι, πλὴν βουλευτῶν καὶ φρουρῶν· τούτους δ' εἰς τοὺς δῆμ[ου]ς ἀποδιδόασι.

- 2 μισθοφοροῦσι δὲ πρῶτον [μὲν ὁ δῆμος] ταῖς μὲν ἄλλαις ἐκκλησίαις δραχμὴν, τῇ δὲ κυρίᾳ ἐννέα <ὀβολούς>· ἔπειτα τὰ δικ[αστήρια] τρεῖς ὀβολούς· εἴθ' ἡ 5 βουλὴ πέντε ὀβολούς· τοῖς δὲ πρυτανεύουσιν εἰς σίτησιν [ὀβολὸς π]ροστίθεται [δέκα προστίθενται]. ἔπειτ' εἰς σίτησιν λαμβάνουσιν ἐνν[έα ἄρχοντ]ες τέττα[ρας] ὀβολούς ἕκαστος, καὶ παρατρέφουσι κήρυκα καὶ ἀνλητήν· ἔπειτ' ἄρχων [εἰς Σαλα]μῖνα δραχ[μὴν] τῆς ἡμέ- 10 ρας. ἀθλοθέται δ' ἐν πρυτανείῳ δειπνοῦσι τὸν Ἐκ[α]τομβαιῶνα μῆνα, ὅ[τ]αν ἦ τὰ Παναθήναια, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς τετραδὸς ἱσταμένου. ἀμφικτύονες εἰς Ἀῆλον δραχμὴν τῆς ἡμέρας ἑκάστης ἐκ Ἀήλου. λαμβάνουσιν δὲ καὶ ὅσαι ἀποστέλλονται ἀρχαὶ εἰς Σάμον ἢ Σκυῖρον 15 ἢ Ἀῆμνον ἢ Ἰμβρον εἰς σίτησιν ἀργύριον.

- 3 ἄρχειν δὲ τὰς μὲν κατὰ πόλεμον ἀρχὰς ἔ[ξεσ]τι πλεονάκεις, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμίαν, πλὴν βουλευσai δις.

LXIII. τὰ δὲ δικαστήρια [κ]ληρ[οῦσιν] οἱ θ' ἄρχοντες κατὰ φυλάς, ὁ δὲ γραμματεὺς τῶν θεσμο[θετῶν] 20

TESTIM. LXIII schol. Arist. Plut. (edit. Iunt.) 277 (p. 340a 25 Duebner).

2 falso δημότας legebatur (ΔΗΜ...C). 3 ΠΡΩΤΙΝ ὁ δῆμος K., rell.; Weilius de prohedris agi putat; excidissee quae de populi mercede dicta erant. 4 ὀβολούς add. W.-K., H.-L. 7 supplevi et emendavi (W.-K., H.-L., hi εἰς ὀβ.). Fuit aliquando I (i. e. obolus) ΠΡΟCT.; hinc nata prava lectio i' (δέκα) προστίθενται. 8 <οἱ> ἐννέα (Gennad.) H.-L. 11 <τῷ> πρυτ. H.-L. 12 ὅταν recte W.-K., K.³ 14 <λαμβάνουσι> λαμβ. K. rell.; cf. ad 84, 6. Sed v. nunc Wil. I, 195. 17 κατὰ <τὸν> πόλ. Papageorg., coll. p. 62, 6. 64, 17. 89, 4. 19 ΤΑΔΕΤΑ, sed corr. ut vid. πληροῦσιν Dareste. 20 <ὁ> τῶν Papageorg. ut p. 87, 16; H.-L. θεσμ. τοὺς τῆς coll. p. 87, 17.

τῆς] δεκάτης φυλῆς. εἴσοδοι δέ εἰσιν εἰς τὰ] δικα- 2
στ[ῆ]ρια δέκα, μία τῇ φυλῇ ἐκάστη, καὶ κλη[ρωτήρια]
εἴκοσι, δ[ύο τῇ] φυλῇ ἐκάστη, καὶ κιβώτια ἑκατόν, δέκα
τῇ φυλῇ ἐκάστη, καὶ ἕτερα κιβώτι[α δέκα, εἰς ἃ ἐ]μ- 5
βάλλεται τῶν λαχόντων δικαστῶν τὰ πινάκια, καὶ
ὑδρίαι δύο. καὶ βακτηρίαι παρατίθενται κατὰ τὴν
εἰ[σοδον] ἐκάστην, ὅσοιπερ οἱ δικασταί, καὶ βάλανοι
εἰς τὴν ὑδρίαν ἐμβάλλονται ἴσαι ταῖς βακτηρίαις, [γ]έ-
γραπται δὲ ἐν ταῖς βαλάνοις τῶν στοιχείων ἀπὸ το[ῦ] 10
ἐνδεκάτου τοῦ λ, ὅσαπερ ἂν μέλλῃ [τ]ὰ δικαστήρια
πληρωθῆσθαι. δικάζειν δ' ἔξεστιν τοῖς ὑπὲρ λ' ἔτη 3
γεγονόσιν, ὅσοι αὐτῶν [μ]ὴ ὀφείλουσιν τῷ δημοσίῳ ἢ
ἄτιμοι εἰσιν· ἐὰν δέ τι[ς] δικάξῃ οἷς μὴ ἔξεστιν, ἐνδεί-
κνυται καὶ [εἰς] τὸ δικαστήριον εἰσάγεται], ἐὰν δ' 15
ἀλῶ, προστιμῶ[σι]ν αὐτῷ οἱ δικασταί, ὃ τι ἂν δοκῇ
ἄξιός εἶναι παθε[ῖν] ἢ ἀποτεῖσαι. ἐὰν δὲ ἀργυρίου
τιμηθῇ, δεῖ αὐτὸν δεδῆ[σθαι, ἔ]ως ἂν ἐκτείσῃ τό τε
πρότερον ὀφλημ[α ἐ]φ' ὃ ἐνεδείχθη, καὶ ὃ τι ἂν αὐτῷ
προστιμῇ τ[ὸ δικ]αστήριον. ἔχει δ' ἕκαστος <ὁ> δικα- 4
20 στῆς [ἐν] πινάκιον πύξινον, ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα

TESTIM. 19 Hesych. χαλκοῦν πινάκιον. schol. Iuntin. ad
Ar. Plut. 277 (p. 340 a 21).

1 sq. δικ.] κληρωτήρια ci. S. 3 τῇ (TH)l] φυλῇ ἐκάστη
W.-K., H.-L. 4 κιβ. δέκα οἷς K., rel. (εἰς ἃ Papageorg.).
Praestat fort. ob spat. ἰ' pro δέκα. 6 ΒΑΚΤΗΡΙΑ 7 ΟΥ-
COIΠΕΡ 9 finitur nunc versus in βαλάνοις, ultima litt.
parum integra; potest additum fuisse ἐν; γράμματα add. Papa-
georg. Tum legitur Τ(ΩΝ)CΤΟΙΧΕΙ^Ω[Α]ΠΟ (confirmat K.³).
10 ἐνδεκάτου τοῦ τριακοστοῦ pr., corr. del. τοῦ τριακ. et superscr.
ΤΟΥΛ, tum pro v. l. addidit ΤΡΙΑΚΟCΤΟΥ. Etiam τοῦ ἐν-
δεκάτου del. (Rutherford.) H.-L. ΟCΑΠΕΡΕΑΝ 12 ὅσοι] ΙCΟΙ
pr. ut vid. 13 οἷς] ὃ (Richards) H. L. 14 rest. W.-K.
(K.³). 19 ὁ addidi. 20 addidi ἐν (antea καὶ proposui),
cum inter CTHC et ΠΙΝ vel plus spatii sit quam inter ΟΦΛΗΜ
et ΦΩl versus proximi.

τὸ ἑαυτοῦ πατρόθεν καὶ τοῦ δήμου, καὶ γράμ[μα] ἔν τῶν
στοιχείων μέχρη τοῦ κ' νενέμηνται γὰρ κατὰ φυλὰς
δέκα μέρη οἱ δικασταί, παραπλ[ησ]ίως ἴσοι ἐν ἑκάστῳ
5 τῷ γράμ[μα]τι. ἐπειδὴν δὲ ὁ θεσμοθέτης ἐπικληρώσῃ
τὰ γρ[άμ]ματα, ἃ δεῖ προσπαρατίθεσθαι τοῖς δικαστη- 5
ρίοις, ἐπέθηκε φέρων ὁ ὑπηρέτης ἐφ' ἑκαστ[ου] τὸ
δικα[στήριον] τὸ γράμμα τὸ λαχόν.

1 τό τ' αὐτοῦ H.-L. (e coniect.); <καὶ> πατρ. Papageorg.
ex schol. Ar. (qui ci. τῶν δήμων coll. 31, 10. 79, 22). 5 προσ-
παρατίθ. ego, quod confirmat K.³ 6 addidi τὸ, sive fuit in
chart. sive non fuit.

[TOMOS Δ]

Deesse h. l. paginam unam vel plures W.-K. ideo statuunt, quod in margine sinistro paginae XXXI apparent quaedam litterarum vestigia; verum ea sunt in particula chartae, quam ipsae fibrae per transversum decurrentes monstrant ab hoc loco plane alienam esse; rectae enim a summo ad imum in cetera charta decurrunt. Tum contra illam opinionem K.³ urget marginis latitudinem speciemque chartae aversae, in qua item hoc loco novum initium scripturae fit. Ex sensu autem haec lis ideo aegre diiudicatur, quia initium paginae XXXI tam male habitum est; contra Kb., qui (p. 256 sqq.) lacunam esse probare studet, disputat Teusch (de sortit. iudicum ap. Ath., Gtg. 1894) p. 22 sqq.; tamen aliis de causis eandem sententiam amplectitur ibd. p. 40. Sed quae Teuschius deperditae paginae tribuit, ea magnam partem iam comparent in p. XXXIV, v. 22 sqq.

pagina XXXI

τ]ὰ δὲ ἈΝΔ
 προσθεν [κ]αθ' ἐκάστην τῇ[ν φυ-
 λήν. ἐπ[ι]γέ[γραπται δ'] ἐπ' αὐτῶν τὰ σ[τοι-

XXXI. Superest pars sinistra cum margine lato a sinistra, plerumque male detrita; tum dextra pars optime servata, cohaerens cum paginae proximae parte sinistra, sed ita ut partim lacunae intercedant. Inter utramque partem servatam non multae litt. desunt, nunc quidem (in v. 1, 4—10) paullo plures quam illo tempore quo ectypum confectum est; coniunxit K.

1 τ]ὰ δὲ [κ]ιβώτια W.-K., pergit S. ταῖς φυλ]αῖς κατὰ-
 θεται προσθεν [τῶν ἀρχόντων κ]αθ'. 2 προσθεν Hauss., K.³
 ΤΗ[N] supra v. φυλ]ήν K. 3 suppl. Hauss., W.-K. ἐπ'
 αὐτῶν] adscr. v. l. (δὲ πάλιν) (των). στοιχ. K.

χεῖρα μέχρι τοῦ κ. ἐπ]ειδάν δ' ἐμβάλωσιν
 οἱ δικαστ[αί] τ[ὰ πινά]κια εἰς τὸ κιβώτι[ον], 5
 ἐφ' οὗ ἂν ἦ ἐπι[γεγρα]μμένον τὸ γραμ[μα]
 τὸ αὐτὸ ὅπ[ε]ρ ἐπ[ὶ τῷ] πινακίῳ ἐστίν, ἀ[πὸ]
 τῶν στοιχεί[ων δια]σείσαντος τοῦ ὑ[π]η-
 ρέτου ἔλκει ὁ [θεσμο]θέτης ἐξ ἐκάσ[τ]ου
 τοῦ κιβωτίου πιν[ά]κιον ἓν. οὗτο[ς] δὲ 10
 καλεῖ[τ]αι ἐν[π]ήκ[τ]ης, καὶ ἐνπ[η]γνυσι
 τὰ πι[ν]ά[κ]ια [τὰ ἐκ τοῦ] κιβωτίου εἰς τὴν
 κανονίδα, [ἐφ' ἧς τὸ αὐτὸ] γραμμα ἐπεστιν
 ὅπερ ἐπὶ τοῦ [κιβωτίου. κληροῦται δ'] οὗτος, ἵνα μὴ αἰεὶ
 ὁ αὐτὸς ἐνπ[η]γνύων] κακουργῇ. εἰσὶ δὲ 15
 κανονίδες [δέκα ἐ]ν ἐκάστῳ τῶν κλη-
 ρωτηρίων. [ὅταν δὲ] ἐνβάλῃ τοὺς κύβους ὁ ἄρχων, τὴν
 φυλὴν καλεῖ [εἰς τὸ κ]ληρωτήριον. εἰσὶ

TESTIM. 11 Hesych. ἐμπήκ[τ]ης.

4 prius χ postmodo additum. τοῦ κ suppl. S., Hauss., W.-K.,
 H.-L. ΔΕΜ supra v. ΒΛΑΒΩCIN pr. in fine [τῷ]ν K.,
 [τῶν] W.-K., sed nihil ibi deesse superiores versus probabile
 faciunt. 5 οἱ ipse agnosco; vix recte K., rell. δικαστ[ῶ]ν.
 τὰ πινάκια K. 6 γεγρα. K.¹, id. γραμμα; ἐπιγ. Hauss., W.-K.,
 K.³ 7 ὅπερ W.-K., H.-L., K.³ (Ε(?))Π. P cum O sup. Ε chart.).
 τῶν] πινακίων non recte Papageorg., quamvis praestet genet.
 ἀπὸ H.-L. (ex ordine litterarum), K.³ (suntne vestigia litt.
 O?). α = ἓν (et v. 8 στ. [μέχρι τοῦ κ]σεῖσ. Papageorg. 8 διασ.
 Haussoullier, H.-L. (W.-K.); reliqua 8—10 suppl. K. 11 suppl.
 (Bywater, Sandys) W.-K., H.-L., K.³ 12 πιν. K., τὰ ἐκ τοῦ
 Hauss., W.-K., H.-L., K.³ 13 ΚΑΝΩΝ pr. (it. 16). ἐφ' ἧ
 W.-K., H.-L., ἐφ' ἧς Papabasil., Hauss., K.³; τὸ αὐτὸ K.
 14 κιβωτίου Papabas., Hauss., W.-K., H.-L. (K.³); sed W.-K.
 quum praetera κληρ. δὲ addendum vidissent, vestigia vocis
 superscr. ante lac. recte agn. K. (nihil tamen legi potest).
 Δ' compendii (δὲ) extremus ductus superest. 15 ἐνπηγν. W.-K.,
 ἐμπήκ[τ]ης ὡν Hauss., H.-L., K.³ 16 suppl. Hauss., W.-K.,
 H.-L. (K.³). 17 ἐπειδάν δ' Hauss., W.-K., K.³; sed magis
 ὅταν δὲ (H.-L., qui δ') cum vestigiis primae litt. convenit.
 τοὺς κύβους supra v. 18 suppl. W.-K., H.-L., K.³; ego pro καλεῖ
 ΚΛΗΡ potius agnovi (κληρ[οῦ] κατὰ), sed obloquuntur et Kb. et Wil.

- δὲ κύβοι [ξύλινοι, μέ]λανες καὶ λευκοί.
 20 ὅσους δ' ἂν δέ[η λαχεῖν] δικαστίας, τοσοῦ-
 τοι ἐ[ν]βάλλον[ται λε]υκοί, κατὰ πέντε
 πινάκια εἰς, οἱ δ[ὲ μέλ]ανες τὸν αὐτὸν τρό-
 πον . ἐπειδὴν δ' ἐ[ξαιρῇ] τοὺς κύβους, καλεῖ
 τοὺς εἰληχότας ὁ [κῆρυξ]. ὑπάρχει δὲ καὶ ὁ ἐν-
 25 πῆκτης εἰς τὸν [ἀριθμό]ν. ὁ δὲ κληθεὶς καὶ
 [ἐλκ]ει [βάλανο]ν ἐκ τῆς ὑδρίας,
 καὶ ὁρ[ε]ξας αὐτή[ν, ἀνέχ]ων τὸ γράμμα, δ[εῖ]-
 κνυσιν προ τῷ ἄρχοντι τῷ ἐφεσ-
 τηκότι. ὁ δὲ ἄρχων [ἐπειδ]ὴν ἴδῃ, ἐνβάλλει τὸ
 30 πινάκιον α[ὕ]το[ῦ] εἰς τὸ κ[ι]βώτιον, ὅπου
 ἂν ᾗ ἐπιγεγραμ[μέν]ον τὸ αὐτὸ στοιχεῖ-
 ον ὅπερ ἐν τῇ βαλ[άνῳ, ἵ]ν' εἰς οἶον ἂν λάχῃ

TESTIM. 22 cf. schol. Iunt. ad. Ar. Plut. 277 p. 339^b, 47.

Ante ΛΗΡΩΤ videntur exstare litt. ΟΛ; sed est ea fascia chartae nihil ad h. l. pertinens. 19 ξύλινοι W.-K. (agnovi ΞΥ), χα[λ-
 κοῦ K.³ 20 λαχεῖν H.-L. 21. 22 suppl. W.-K., H.-L. (K.³;
 21 etiam Hauss.). οἶον in ed. 1 addidi ante κατὰ, probante
 Kb., sed refutavit Teusch p. 21 sq. 23 ἐξέλεη Hauss., W.-K.,
 K.³, ἐμβάλη H.-L. (probat ἐξαιρῇ meum Kb.). 24 post prius
 ὁ I est in charta; falsum igitur ἄρχων (W.-K., K.³); it. ὑπηρέτης
 (K.¹, H.-L.). Quod proposui κ[ῆρυξ] probat Kb. 25 εἰς [ὧ]ν
 [αὐτῶν] ego antea (simil. Paton); sed ΕΙCTON legitur (Wess.,
 K.³); sequi mihi videb. K; sed κ[λῆρο]ν parum aptum.
 26 ἐλκει dubitanter K.³ (Hauss.); in princ. v. ἐλλή]χ[ως] ego ed. 1,
 cum pro X K. ΔΕ legisset; in charta legi ΕΙΛΚΥC ΕΙ et
 supra primas litt. superscr. ΕΛΙ. 27 ΟΡΞΑC nunc agnovi
 (prob. Kb.); ἀνέχων S. (οὐκ ἰδ[ὼν] ego proposui). 28 προσελ-
 θῶν ego ed. 1; sed in charta ΠΡ[ΩΤ] potius cum K. agnosco
 (προῶτον αὐτὸ proposui). Parum convenit προσελθῶν cum ὁρέξας.
 29 suppl. W.-K., K.³ (ΑΡΧΩΝ recte agn. Wess.; ἐπειδὴν
 Papabasil.). 30 suppl. W.-K. (K.³). ΒΩΔΙΟΝ pr.; sequitur
 ΟΤΙ, sed inductum. Quod pro ὅπον in charta legi ΟΙΟΥ iam
 non teneo. 31 ΗΝΗ, sed prius Η inductum; restit. versum
 Hauss., W.-K. (K.³). ΑΥΤΟΥCΤΟΙ, corr. (Richards) W.-K.,
 H.-L. 32 βαλάνῳ K., ἵν' (Hauss.) W.-K. (K.³)

εἰσίῃ καὶ μὴ εἰς [οἶο]ν ἂν βούληται, μηδὲ
 ἧ̃ συναγαγεῖν [εἰς] δικαστήριον οὗς ἂν
 βούληταί τις. πα[ράκει]ται δὲ τῷ ἄρχοντι κι-
 βώτια, ὅσαπερ [ἂν μ]έλλῃ τὰ δικαστήρι[α
 πληρωθήσεσθαι, [ἔχο]ντα στοιχεῖον ἑ-
 καστον, ὅπερ ἂν [ἧ̃ ἐπὶ] τοῦ δικαστηρίου ἐκάσ-

35

pagina XXXII.

του] εἰληχ[ό]ς ΑΥΤ̃ ΔΙ. Ν
 ὕ]πηρέτῃ ΕΙ.Ε ΝΤΕC... ΝΩ
 . ΟC ὁ δὲ ὕπηρ[έτης δίδωσιν αὐτῷ βα]κτηρίαν
 ὁ[μόχρων τῷ δικα[στηρίῳ ἐφ' οὗ τὸ α]ὐτὸ [γρ]άμμα ἐ[στίν,
 ὅ]περ ἐν τῇ βαλάνῳ, ἵ[να ἀναγκ]αῖον ἧ̃ αὐτῷ
 εἰσελθεῖν εἰς [τὸ ἐ]αν[τοῦ δικασ]τήριον· ἐὰν γὰρ
 εἰς ἕτερον εἰ[σίῃ, ἐξελέγχεται ὑπὸ τοῦ] χρώμα-

5

TESTIM. 3—15 Bekk. An. 220. Suid. βακτηρία καὶ σύμβο-
 λον (cf. Bk. An. 185. schol. Patm. Dem. p. 144). schol. Ar.
 Vesp. 1110.

33 ΕΙCΕΙΗ οἶον W.-K. (K.³). ΒΑΛΗΤΑΙ pr. extr.
 ἐξῆ̃ Hauss., [ἐν]ῇ K.³, μηδ' ἐ[ν]ῇ S. 34 ἧ̃ ΕΙC pr.
 CΥΝΑΓΑ (inductum A)ΓΕΙΝ, et supra v. ΓΑ. συναγαγεῖν
 K.¹, H.-L.; συνάγειν W.-K., K.³ εἰς H.-L.: εἰς τὸ Hauss.,
 W.-K., K.³ 35 suppl. Hauss., W.-K. (K.³). 36 ΒΩΤΙΟΝ et
 supra v. A ΟCΑΝΠΕΡ delete N; recte igitur W.-K. ci. ὅσαπερ
 ἂν. 37. 38 suppl. Hauss., W.-K., H.-L. (K.³); 37 ΝΤΕ
 (superscr. A)CCTOIXEION (inductum N ut vid.)E. 38 [τὸ]
 ante ἐπὶ add. Kb.

XXXII. Discissa item haec pagina in duas partes maiores,
 sinistram dextramque; in medio aliquot litterae interceptae.
 Male detrita omnia. Accedit tertium frg. (c), clausulas vv. 21—37
 continens. 1 agnosco ΕΙΛΗΧ. CAI (superscr. Y)T 3 in
 principio OC K., H.-L. 4 βακτηρίαν K.; reliqua usque ad 7
 suppl. W.-K., sec. Bk. Anecd. 4 XP. N pr. οὗ ἐστι(ν) ταὐτὸ
 γρ. Papageorg. et nunc dubitanter Kb.; ΕΙ! in extr. v. ego agnovi.
 5 ΠΕΡ supra v. ΑΙΟΝΗΝΑΥ 6 αὐτοῦ non recte
 W.-K.

- τ]ο[ς τ]ῆς βακτ[ηρία]ς. [τοῖς γὰρ δικαστηρ]ίοις χρῶ-
 μ]α ἐπιγέγραπ[αι ἐκάσ]τῳ ἐπὶ τῷ σφη-
 10 κ]ίσκῳ τῆς εἰς[όδο]υ. [ὁ δὲ λαβὼ]ν τὴν βακτηρί-
 α]ν βαδίζει εἰς [τὸ] δικα[στήριον] τὸ ὁμόχρων
 μὲν τῇ βακτ[ηρί]α, ἔ[χον δὲ τὸ αὐ]τὸ γράμμα
 ὅ[περ] ἐν [τ]ῇ βαλ[άνῳ]. ἔπε[ιδὲν δ' εἰσέλ]θη, παραλαμ-
 βάνει σύνβολον δη[μοσί]α παρὰ τοῦ ε[ἰλη]-
 15 χ]ότος ταύτη[ν τ]ὴν ἀ[ρχήν]. !ΤΑϚ τὴν τε [β]άλα[νον]
 κ]α[ὶ τὴν] βακτηρίαν [δ]ικαστηρι
 ΤΟΥΤ . . . τρόπον . ϚΤΕΛ ΤΕϚ τοῖς δ' ἀπο-
 λαγ[χ]άνουσ[ιν] ἀποδιδ[όασιν] οἱ ἐμπ[ῆ]κται
 τὰ πινάκια. οἱ δὲ ὑπη[ρέται] οἱ δημόσι[οι] ἀ[πό]
 20 τῆς φυλῆς ἐκά[σ]της π[αραδι]δόασιν τὰ κ[ι]-
 βώτια ἐν ἐπὶ τὸ δικα[στήρ]ιον ἕκαστον, ἐ[ν] οἷ[ς]

TESTIM. 8—15 τοῖς — ἀρχήν *schol. Ar. Plut. 278, cf. schol. Iunt. ad. v. 277 (p. 340^a 41, ^b5).

8—15 restit. K. e schol. Ar. Plut. 278. 8 IOI[C
 corr. supra v. (C in ipso v. agnoscitur). 9 M]A[T]A (χρῶ-
 ματα K.), corr. W.-K. e schol. Ar. ἐκ. W.-K.: ἐφ' ἐκάστῳ
 K. e schol. Ar. σφηκ.] C corr. s. v. 10 THCIC[OΔ
 13 περ om. pr.; superscr. esse aliquid vidit K. 15 post lac.
 in charta agnovi ΕΚΑϚ(hoc T superscr.)ΗΝΤΕ, tum . ΑΛΑ
 in ectypo. K. nunc: ΙΤΑ. ΗΝ (aut ΛΕ pro Ν)ΤΕ. (P vel Φ vel
 Ψ)ΑΛ(vel Χ)Α(vel Λ). 16 vid. κ]αὶ agnosci posse. Post
 lac. ΙΚΑϚΗΠΙ in charta legi; ΙΚΑϚ.(Τ vel Ι)ΤΗΠΙ K. 16 sq.
 [τὸν]α[ὐ]τὸν S.; 17 τὸν] αὐ[τὸν] W.-K., sed ΤΟΥΤ potius agnosc.
 vid. Post τρόπον . . !ΠΕ W.-K.; at ego ϚΤΕΛ (haud falso sec.
 K.). Cf. XXXVI, 2 sq. In extr. v. ΤΟΙϚΔΑΠΟ certo agnovi.
 18 restitui ἀποδιδ[όασιν]; deinde legi ΟΙΕΜΠΕΠ.ΚΤ., cum
 vitio ut vid. pro ἐμπῆκται, quod sine dubio restituendum.
 Ι (i. e. δέκα) post ΟΙ in ectypo invenit Kb., quod agnoscere
 non possum. 19 πινάκια agn. W.-K.; ego οἱ δὲ ὑπη[ρέται]
 (K.³, qui ὑπη[ρέτ]αι δημ.). in fine δημοσίαις W.-K.; lego
 ΟΙΔΗΜΟϚΙΑ(A deletum: suprascr. Ω?)Α! . . ([ὕπερ add. S.).
 20 ἀ[ποδ]. W.-K., K.³; dubia res est. -ΔΩΑϚΙΝ superscr.
 O chart. τὰ κιβώτια Bl., K.³ 21 ἐν ἐπὶ W.-K., K.³, δικαστ.
 K. (—ΙΝ superscr. O). in extr. v. ΟΙ est in c (v. ad init. pag.);

ἔνεστιν τὰ ὀνόματ[α τῆς] φυλῆς τὰ ὄντα
 ἐν ἐκάστῳ τ[ῶν δι]κα[στηρί]ων. παραδιδόασι
 δὲ τοῖς εἰληχ[όσιν ἀποδι]δόναι τοῖς δικασ-
 ταῖς ἐν ἐκάστῳ <τῷ> [δ]ικα[στηρί]ῳ ἀριθμῶ τὰ 25
 πινάκια, [ἴν' ἐ]κ τοῦ[των σκο]ποῦντες ἀπο[δι-
 δῶσι τὸν [μισ]θόν. γ[ίγνεται] δὲ πάντα
 κατὰ δικαστήριον. τί[θεται δ'] ἐν τῷ πρ[ώτῳ] τ[ῶν
 δικαστηρίων β'] κληρωτή[ρια], καὶ κ[ύβ]οι [χ]αλκοῖ,
 ἐν οἷς ἐπιγέγραπται [τὰ χρώ]ματα τῶν δικ[αστ]η[ρίων], 30
 καὶ ἑτεροὶ κύ[βοι], ἐν οἷς ἐστίν] τῶν ἀρχ[ῶν] τ[ὰ ὀ]νό[μα-
 τα ἐπι]γεγ[ρα]μμέ[να. οἱ λαχ]όντες [δὲ] τῶν [θεσμ]ο-
 θετῶν χωρὶς ἐκα[τέρο]υς τοὺς κ[ύβους] ἐμ-
 β[ά]λλουσιν, ὃ μὲν τ[ῶν δικαστ]η[ρίων] εἰς ἐν κληρω-
 τ[ή]ριον, ὃ δὲ τῶν ἀρχ[ῶν] εἰς ἕτερον. [ἅ]μα [δὲ] κ[ληροῦ]- 35
 σι, ἣ δ' ἂν π[ρώτ]η λά[χῃ] ἐκ τ[ῶν] ἀρχῶν, Α.... παρα
 πρ[ώτην] ὁ] κῆρ[υξ] κηρύτ[τει] χορήσα[σθαι] τ[ῷ]

it. 22 A, 23 CI, 24 AC. Inde nunc ἐν οἷς restitui. 22 ἔνεστιν
 et ὀνόματα ego nunc. In fine τὰ ὄν[τα] W.-K., K.³ 23 restit.
 W.-K. (ΔΩΑ pr. ut 20). 24 εἰληχόσιν K.; παρ[αδι]δόναι
 W.-K.; eidem δικασ[ταῖς]. 25 legitur ΕΚΑC... et supra v.
 ἐν ἐκάστῳ. In fine agnovi ΤΑ. δικαστηρίῳ delendum ci. Kb.

26 agnovi πινάκια, tum superscr. Υ vel Τ; dein Κ (vel
 Ο!) ΤΟΥ, et post lacunam Π (vel Τ) ΟΥΝΤΕC (C etiam supra v.)
 ΑΠΟ. ἀπο[δί]δωσι K. 27 τὸν μισθόν W.-K.; γίγνεται ego,
 quamquam incertius Γ (Ο?). Post πάντα Τ W.-K.; Π K.¹;
 idem ego agnoscere mihi visus sum (nisi Ε fuit, forma pecu-
 liarī huius scribae), et in c. Ω. Antea [ταῦτα] scripsi.

28 certum δικαστήριον (-PIN superscr. Ο); reliqua nunc restitui
 (ΩN in c). 29 restitui, nisi quod β' ci. Kb. (κ[αί] proposue-
 ram), recte ut vid. sec. ect. ΑΛΚΟΙ (pr. ΑΙΚΟΙ) in c. 30 re-
 stitui (τὰ χρώματα pro τὰ χρώμ. Kb.). 31 κύβοι ἐν οἷς K.,
 τῶν ἀρχῶν W.-K., K.³; restitui reliqua. 32—37 restitui
 (θεσμοθετῶν 32 sq., τοὺς κύβους 33, τῶν ἀρχ[όν]των 35, ἀρχῶν
 36 K.). ἐμβάλλ. pro βάλλ. Papageorg. 36 παρα in c.
 37 ΤΙΧΡΗC extr. Ω in c.

pagina XXXIII

a)

b)

λα]χόντι [τῶν] δι[καστηρίων, ἢ δ' ἂν δευτέ]ρ[α λάχη,
 δ]ευτέρ[αν,] καὶ ο[ὕτω τὰς ἄλλας ἀπάσας, ἵ]να [μη-
 δ]εμία προει[δῇ], ἀλλ' [οἷ-
 ο]ν ἂν λά[χ]ῃ ἐκά[στη, τούτῳ χρῆσθαι. ἐπε]ιδὲ[ν δ' ἔλ-
 5 θῶσι[ν] καὶ [ἅμα οἱ δικασταὶ πάντες ὧ]σιν [ἐληλυ-
 θότ]ε[ς], ἡ ἀρχὴ [ἐν τ]ῷ δ[ικασ-
 τηρίῳ ἐκάστῳ [ἔλκει ἐξ ἐκάστου τοῦ κιβ[ω-
 τίου πινάκιον [ἔν, ἵνα γένωνται δέκα], εἰς [ἐξ ἐ-
 κάστης τῆς φυ[λῆς, καὶ ταῦτα τὰ πινάκ]ια [εἰς

XXXIII. Inde ab hac pagina cum pessime lacerata sint omnia, sero cognovi quae duarum paginarum fragmenta putabamus revera unius esse, quam rem nunc assensu suo plane confirmat K. Fragmenta a et b, quamquam dubitantes, composuerunt W.-K.; cohaeret a cum XXXII c, b autem adhaerere videbatur fragmento quod ad paginam XXXIV referens initia aliquot versuum continere putabam; nunc patefactum est hoc frg. (c) mediae paginae XXXIII esse. Ei autem iam in priore editione recte frustulum aliud (d) adiunxeram, quod nunc collocatur medium inter c et b. Tum sunt frg. quintum (e) sextumque (f) exitus XVI versuum extremorum habentia, quae et ipsa antea ad p. XXXIV rettuli; cohaeret autem f cum frg. a proximae paginae, quae est nunc XXXIV. Denique g est paucorum versuum, fere inde a v. 27, paginae mediae, pessime habitum. Itaque harum paginarum quae exstant fragmina iam absumpta sunt, praeter pauca et minuta et maxime detrita, in quibus hic illic singulae binaeve litterae comparent. 1 ἀρ]χῶν antea K., qui nunc . . χοῖστῃ; χοντι. ἰδι ego agnovi (fuitne bis scriptum τι, tum δικαστηρίῳ?). Reliqua nunc supplavi. 2 ΕΥΤΕΡΟ et ego et K. ΚΑΙΩ K. 3 ΠΡΟΕΙ recte legit K., falsum ἡμέρ[α (W.-K., ego ed. 1). 4 .ΝΑΛΚΑΕΙΕΚΑ K., .ΝΑΝΛΑ .ΗΕΚΑ ego, unde supplavi. b ΝΔΕ vel ΝΔΑ K. 5 ΘΩΓΙ .ΚΑΙΝ K.; est in principio ductus rectus transfixus, quem Θ esse facile putes (H W.-K.). Pro Ν etiam alia similia legi posse vid. 6a ΤΑΙ K., sed pro ΑΙ potius ΕC agnosco (ΤΑC W.-K.); ἡ ἀρχὴ pridem K. b κλη[ρω]τηρίῳ ego ed. 1, et ΚΛ[ηρω] nunc K.; sed vix recte sec. ect. 7 ἔλκει κτέ.] cf. XXXI, 9 sq.; κιβωτ. v. XXXII, 20 sqq. 8 εἰς ἐξ ἐκ. nunc K. 9 φυλῆς ego ed. 1.

ἕτερον κενὸν κ[ιβώτιον ἐμβάλλει, ἐκ δὲ] τοῦ[του 10
 τοὺς πρώτους μ[ὲν τέτταρας κληρο]ῖ ἐπ[ὶ τὸ ὕ-
 δωρ, τέτταρας [δ' ἄλλους ἐπὶ τὰς ψή]φους, [ἵνα
 μηδεὶς παρα [μῆτε τὸν φυλάτ]τοντ[α τὸ
 ὕδωρ μῆτε τὸν [τὰς ψήφους τῶν δικα]στῶ[ν, μηδὲ
 c)

γ[ί(γ)ν]ητα[ι] περὶ [ταῦτα [κακο]υρ[γί]α μη[δεμία. 15
 οἱ δὲ ἀπολαχόντ[ες β' ἀργύριό]ν τε [παρ]ὰ τοῦ τ[αμίον
 ἀπολαμβάνουσ[ι καὶ τὸ προ]όγ[ραμμ]α, καθ' ὃ [λήψονται
 d)

τὸν μισθόν. λα[μβάνουσι δ' ἐ]ν τ[άξ]ει ὅπου ἐκ[ασ-
 ται αἰφυλαὶ [ἐλ]α[χον ἐν ἐκάσ]τῳ <τῷ> δικ[α]στηρίῳ, ἐ[πει-
 δὴν δικάσωσι [εὐθὺς καὶ] διαστάντες ἕκα[στοι 20

κατ' ὀλίγο[υς, ἢ δύο ἢ τρ]εῖς, ἵ[να] μὴ πολλο[ὶ] εἰς e) f)
 ταῦτὸ συνελ[θόντες ἀλ]λῆλο[υς] ἐνοχλῶσιν.
 ταῦτα δὲ πο[ιήσαντες εἰ]σκαλοῦσι τοὺς ἀγῶνας,
 ὅταν μὲν τ[ὰ ἴδια δι]κάζω[σ]ι τοὺς ἰδίους,

10 K post κενὸν agn. K. 11 M post πρώτους K. (Δ ego).
 12 ὕδωρ τέτταρας W.-K. b ΚΟΥC ego, rectius ΨΟΥC K.
 Cf. XXXIV, 29. 13 velut παρα[φθερίρη. 15 Γ. ΗΤΑ . . .
 nunc K., . ΗΤΑ. ΠΕΡΙ ego in charta agnovi (... ΗΤΑ. ΠΑΡ. CA
 [vel ΤΑ] W.-K.). ΥΡ vel ΧΡ K. in c; id. in b ΑΤΩ vel ΑΜ,
 ΑΜΗ ego. Ad κακουργία cf. XXXI, 15. 16 ΝΤΕ K. in c.
 17 ΟΓ K. in c. b non recte ΜΙCΘΟ W.-K. 18 ΟΝΤΙ
 in c, tum cum unius litt. lacuna ΚΙ in d; sed prius Ι et Κ vera
 esse non possunt; pro hoc Ε agn. potest. Cf. XXXVI, 6 sq.
 19 post φυλαὶ . ΝΑ et ego in charta et K. ΤΩΔΙΚ
 in c, CTHP in d. 20 δικάσωσι K. b ΕΚΑ K. 21 ΔΙΑ
 (deleta ΔΙΑ)[Κ]ΑΤΟΛΙΓΟΝ ego in charta; ΔΙΑ.ΑΤΟΛΙΓ. . Θ,
 superscr. ΓΟ . . supr. Γ . . Θ, K. nunc. c ΕΙCΙΚ ego in charta,
 ΕΙCΙ . . K. d Π(Ο) et ego et K.; tum (Ο)Λ est in e (quod
 incipit ab h. v.), ΛΟ in b agn. K., ΕΙC in f agnoscī posse vid.
 22 ΤΟΥ(vel ΤΑΥ, quod non puto esse) ΤΟCΥΝΚΑ K.
 nunc; id. in c ΑΠ (vel Η) Λ . , sed ibid. et. Ο agnoscitur. Tum
 . ΕΝΟΧ d, ΛΩ e, Ν f, unde ἐνοχλῶ[σι]ν K. 23 ΤΑΥΤΑΔΕΠΟ
 K., falsum esse ΥΠΟ (W.-K.) pro ΔΕΠΟ. in e ΥCΑΓ, in f
 ΩΝ et supra v. AC K. 24 ΙΔΙΟΥC in e f K.

pagina XXXIV

a)

b)

τὸν ἀ[ύλίσκον, ἐπειδὴν δέῃ νόμον
 ἢ μαρ[τυρίαν ὑπὸ τοῦ γραμμ]ατέως
 ἀναγι[γ]^ς[νώσκεσθαι . ἐπειδὴν δὲ ἡ πρὸς] διαμε-
 μετρη[μένην τὴν ἡμέραν ἢ δίκην, τότε] ε δὲ οὐκ ἐ-
 πιλαμβ[άνουσιν αὐτόν, τὸ δ' ἐγγεόμενον] ν ὕδωρ
 τῷ τε κα[τηγοροῦντι καὶ τῷ ἀπολογουμ] ἐν[ω
 διαμετ[ρεῖται πρὸς τὰς ἡμέρας τοῦ] Ποσ[ι-
 δεῶνος [μηνός — — — — — ντο
 χρωντ — — — — — θαι
 τακτη — — — — — ωσιν οἱ
 δι[κ]α[σ]ταὶ — — — — — Εἰσον ἔ-

5

10

c)

TESTIM. XXXIV α 3 sqq. *Harp. διαμεμετρομένη ημέρα· μέτρον τί ἐστὶν ὕδατος πρὸς μεμετρομένον ἡμέρας διάστημα ῥέον· ἔμετρον δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί· πρὸς δὴ τοῦτο ἡγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. διενέμετο δὲ τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τρίτον τοῖς δικάζουσι. — Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ διδάσκει περὶ τούτων. cf. Aeschin. 2, 126 πρὸς ἔνδεκα γὰρ ἀμφορέας ἐν διαμεμετρομένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι, et schol.; Hesych. διαμεμετρο.

XXXIV. Exstant quattuor fragmenta, unum (*d*) cum frag-
mento *f* p. XXXIII cohaerens, continens initia versuum 22—37;
cum hoc artissime coit alterum (*c*), quod W.-K. inter incert.
rettulerunt; sunt in eo initia versuum 11—22. Tertium (*a*),
quod superne integrum est, hic collocaverunt W.-K.; habet initia
v. 1—10, sed ita ut inter *c* et *a* lacuna intercedat, qua partes
versuum 10 et 11 haustae sunt. Quartum denique (*b*) exitus
omnium huius paginae versuum continet, sed plerumque pes-
sime habitos. 1 sqq. restitui; 1 extr. recte Ν]ΟΜΟΝ K.³; id.
nunc et. prius Ν agn. 2 μαρ[τυροῖαι W.-K. 3 ΑΝΑΓΕΙ vel
ΑΝΑΓΙΝ K. 5 sq. πᾶν δὲ τὸ ἐπιχ. ὕδαρ | τῷ τε κατηγόρῳ καὶ τῷ
φεύγοντι ἴσον μέ[ρος διαμετρο[εῖται Kb. In 6 extr. ego in charta
NA dispexi; in ect. ΕΝ...ΕΙ (ἀεί?) comparet. 7 restitui sec.
schol. Aesch. 2, 126. ΠΟΘΕ[ι|. 8 Ε superscr. 9 ΧΡΩΝΤ
recte K. b CAI K. 10 ταῖα⁴ K. b αἰνοὶ K. 11 ita
nunc K.

- καστοι λ — — — — — οἱ διώκοντ]ε[ς] ἔσ-
 πευδο[ν ἄν — — — — — ρος ἐξω-
 θεῖν τοὺς [φεύγοντας — — — — — τ]ὸ ὕδωρ
 15 λαμβαν — — — — — ὁ] μὲν ἔτε-
 ρος τοῖς δ[ιῶκουσιν, ὁ δ' ἕτερος τοῖς φ]εύγο[υσιν].
 ἐν δὲ τοῖς — — — — — ἐξει
 τ]ῷ διαψη[φι — — — — — εἴται δ . . . α
 ἔ]πὶ τοῖς — — — — — τοῖς πρόσ-
 20 ε]στι δεσμ[ὸς — — — — — δ]ήμενσις
 χ]ρημάτ[ων — — — — — ὅ] τι χρὴ παθεῖν
 d) ἡ ἀποτεῖ[σαι — — — — — δικ]αστηρίων
 ἔστι φ' — — — — — αδιν. ὅταν
 δὲ δε[η — — — — — εἰ]σαγαγεῖν,
 25 συν — — — — — τὴν ἡλιαίαν
 ΤΑΛ — — — — — τ]ῆς δ[ί]κ[η]ς

TESTIM. 23 sqq. cf. Harp. ἡλιαία. Et. M. ἡλιαία. Bk. An. 262, 10. lex. Patm. p. 137. Poll. 8, 123. Phot. ἡλιαία. schol. ad Dem. 24, 9. 27 *Harp. τετρονημένη (ψηφοι — λαμβάνωσιν). Phot. τετρονημένη. Bekk. An. 307.

12 λ aut μ K. b ΕΡΕC K., ΡΟΙΕC ego in charta; supplevi coll. v. 16. 13 fere ἔσπ. [ἄν εἰς βραχὺ τῆς ἡμέρας μέ]ρος ἐξωθεῖν κτέ., cf. Thuc. 6, 34, 6. 14 c Υ supra v. 15 cum πρὸς διαμ. τὴν ἡμ. iudicium fit, duo sunt vasa (cf. Din. II, 6). b ita K. 16 ΕΥΠ . . Ν ego in charta, εγ. γω . . ν K. nunc. 17 [τιμητοῖς ἀγῶσιν]? ante ΕΞ Λ; post Ξ vel ΕΙ (s. ΕΙ . . ut K.) vel ΕΡΟ 18 b Δ et Α supra v. (ει. αρ . . . ε, superscr. Δ post Ρ, Α sup. Ε K.). 20 Ε]CCI pr. 21 certo restitutum ὅ τι χρὴ κτέ. 22 H est in d, ΑΠΟΤΙ (ἀποτει K.) in c. 23 post ἔστι sequebatur numeri nota, quam indicat linea transversa valde longa (in c et d). Notae principium exstat, φ designans (fuerit φα'). b ΝΗΝΟΤΑΝ W.-K.; sed ασινοταν nunc K. 24 sq. velut τὰς μεγίστας εἰσαγγελίας εἰσαγαγεῖν, συν[άγεται δὲ ο ἡ τρία δικαστήρια εἰς] τὴν ἡλιαίαν (hoc recte nunc me restituisse puto; est in charta supra ΛΙ vel ΛΙ vel Ν superscr.; K. τηνηλιμαν vel — αιμαν legit, superscr. esse putat ΕΙ); cf. Harp., Bk. An. 26 τῆς δίκης nunc ego (ΙCΔ . . . K.).

ΤΡΙΑ — — [ψῆφοι δέ εἰσι χαλκ]αῖ, ἀνλίσ-
 κον [ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μὲν] ἡμίσειαι τε-
 τρυ[πημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι πλήρεις· οἱ] δὲ λα-
 χόντες [ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὴν εἰρημέ]νοι 30
 ὧσιν [οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἐκάστῳ τ]ῶν
 δικαστ[ῶν δύο ψήφους, τετρυπημ]ε[ν]η[ν] καὶ
 πλήρη, [φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδίκους, ἵ]να μή-
 τε πλη[ρείς μήτε τετρυπημένας] ἀ[μφο]τέρας
 λαμβά[νωσιν. οὐ δ' ἂν] — — — — — [λ]άχω[σιν] 35
 ΑΠΟΛΑ — — — — — Μ.ΙCΟΑC..
 ΨΗΦΙΖ — — — — — ΑΚΟΙΝΑ

pagina XXXV

μετὰ] τοῦ γ· ἀποδιδούς [γ]ὰρ γ λαμβ[αν]ει, [καὶ] ψηφί-
 ζονται] πάντες· ο[ὐ γὰρ] εἴτι λα[β]εῖν σ[ύ]νβολον
 οὐδεν]ί, ἐὰν μὴ ψηφίζεται. εἰς[ὶ δ]ὲ ἀμ[φο]ρεῖς
 δύο κεί]μενοι ἐν τῷ δι[κ]αστηρίῳ, ὃ μὲν χ[α]λκοῦς,

TESTIM. XXXV 3—9 *schol. Ar. Eq. 1150. Vesp. 987.
 Poll. 8, 123.

27—35 rest. K. ex Harp. 28 MICIAI 35 b ἄ]ν [λ]ά-
 χωσ[ιν] W.-K. Cf. XXXIII, 16. 36 b legi in charta Μ.ΙCΟΑC
 (vel -ΑC.); Μ...ΠΟΛΙ... W.-K.; etiam K. nunc OAC... agn.
 (pro AC ego antea in ect. M). 37 b A (superscr. l ut vid.)
 ΚΟΙΝΑ in charta legi, nescio num recte, quamquam non im-
 probat K. Sensus esse debet: dant unicuique tesseram (σύμ-
 βολον) inscriptam (μετὰ) littera Γ. „An κοῖλα?“ K.

XXXV. Perit margo sinister cum quinque circiter litteris,
 reliqua fere supersunt, sed et discissa et male habita.

1. 2 ΑΠΟΔΙΔΟΥC K.³ recte legere vid.; id. ΛΑΜΒΑΝΕΙ
 (sive -NH) ..(ego ΝΕΙ vel NH, tum ΕΙ)ΨΗΦΙ|... ΙΑΠ(ΑΠ
 inductae; ego non A sed O legi) ΠΑΝΤΕC. W.-K.: ἀπο-
 δίδ[ω]σ[ι] .. γ]ὰρ γ λαμβ[αν]ει, ε[ν] [να] ψηφί[ζονται] πάντες. Γ
 littera est, non numeri nota; quid reddidisset index (ἀποδιδούς),
 docebat extr. vers. p. XXXIV. 2 οὐ γὰρ W.-K.; eidem
 λα[μβά]ν[ειν] .. ΟΡΟΝ; K.³ ΛΑ[ΜΒΑ]ΝΕΙ[Ν] .. ΙΒΟΡΟΝ (vel
 ΒΟ|ΟΝ; litt. antepaenultimam recte dicit valde distare a Λ,
 sed vix posse aliam esse). 3. 4 suppl. W.-K. (K.³).

- 5 ὁ δὲ ξύ]λινος, διαιρετοὶ [ὄ]πως [μ]ή [πρ]οῦπο[β]άλλων-
 ται ψήφ]ους, εἰς οὓς ψηφ[ί]ζονται οἱ δικαστα[ί], ὁ μὲν
 χαλκοῦ]ς κύριος, ὁ δὲ ξύλ[ι]νος ἄκυρ[ος], ἔχων] ὁ χαλ-
 κοῦς ἐ]πίθημα διεργιν[η]μένο[ν], ὥστ' αὐ[τ]ήν
 μόνη]ν χωρεῖν τήν ψηφον, ἴν[α μ]ή δύο [ὁ] αὐτὸς
 10 ἐμβάλλ]η. ἐπειδὴν δὲ διαψηφίξεσ[θαι] μέλ[λ]ωσιν
 οἱ δικασ]τα[ί], ὁ κῆρυξ ἀγορ[εῦ]ει πρῶτον, ἂν ἐ[π]ισκῇ-
 πτων]ται οἱ ἀντίδικοι ταῖς μαρτυρίαις· [οὐ] γὰρ
 ἔστιν] ἐπισκῆψασθαι, ὅτα[ν ἄ]ρ[ξω]νται διαψη-
 φίξεσ[θαι]. ἔπειτα πάλιν ἀ[να]κηρύττει "ἡ τε-
 15 τρυν]μένη τοῦ πρό[τ]ερον λ[έγο]ν[το]ς, ἡ [δὲ] πλή-
 ρης τοῦ ὕστερον λέγο[ν]τος." [ὁ δὲ δι]καστ[ή]ς λα-
 βῶν]... ἐ[κ] τοῦ λυχνείου τὰς ψήφους, πιέ[ξ]ων τὸ
 μέσον] τῆς ψηφον, καὶ οὐ δεικνύων [τ]οῖς ἀ-
 γωνιζο]μένοις οὔτε τὸ τετρυνημέ[ν]ον

5 ὁ]πως μὴ [προ]υπο[β]άλλωνται W.-K., recte puto; ὁ]πως
 μὴ ... ὅπ. K.³ 6 ψήφ]ους Bl. (ψηφ]οι W.-K., qui reliqua
 recte restit.). 7 rest. K. e schol. Ar. Eq.; sed ΕΧΩ. ΧΑΛ|
 exstat, nisi est praeterea O minutum ante X (ἔχει δ' ὁ χαλκοῦς
 K. e schol.; ἔχων <ἐκότερος> vel tale quid nunc Kb.). 8 rest.
 K. 9 μόνην K., reliqua rest. W.-K., H.-L. (K.³). 10 βάλλη
 W.-K., K.³, ἐμβάλλη H.-L. (Kb.). διαψηφ. K. 11 οἱ δικ.
 Bl. ἀγορεύει W.-K., H.-L., K.³; ἂν K.; ἐ[π]ισκῇπτ. W.-K.
 (K.³) recte coll. Plat. Leg. XI, 937 B, quamvis CKε legatur.
 12 TACMAPTYPIAC, corr. W.-K. (K.³). δε]ῖ ante γὰρ non
 recte legebamus: non fuit l ea litt., sed Y fuisse potest, unde
 οὐ restitui et sec. hoc reliqua. 13 sententiam rest. W.-K.,
 coll. Plat. Leg. XI, 937 B. O vid. in ect. agnosci posse; it. l
 post alterum TA; P in charta inveni. 14 -φίσεσθαι antea
 supplebamus. ὁ κῆρυξ κηρ. K., W.-K., sed. ἀνακηρ. meum
 prob. Kb. 15. 16 init. suppl. K., ὁ δὲ δικ. λαβῶν ego.
 17 τοῦ supra v. agn. K.; K.³ πρόσθ]εν τ. λ., ego ΕΚ magis
 agnosco. Sensus obscurissimus, cf. Kb. πιέξων nunc restitui
 (πιέξει ed. 1); in fine ΤΟ suprascr. N, ut var. l. esse videatur;
 inde τὸ [μέσον] ego ed. 1 (τὸ ἀντίον nunc Kb., τὸν ἀντίον
 Papageorg.). 18 οὐ ego (K.³); ὁ legebatur; item τοῖς ἀγωνιζ.
 et 19 sq. bis οὔτε τὸ restitui (K.³, Kb.). 19 τε vocis τετρ.
 supra v. iteratum, ut saepe in male pictis.

οὔτε τ]ὸ πλήρες, ἐνβάλλει τὴν μὲν κυ[ρία]ν εἰς 20
τὸν χαλ]κοῦν ἀμφορέα, τὴν [δὲ ἄκν]ρο[ν ε]ἰς
τὸν ξύλ]ινον. πά[ν]τ[ων δὲ ἐψηφισμέν]ω[ν, οἱ
τεταγ]μένοι λαβόντες [ὑ]πηρέται
τὸν ἀ]μφορέα τὸν κύριον [ἐξε]ρῶσι ἐ[πὶ] ἄβα-
κα τρ]υπήματα ἔχοντα ὅ[σσαιπε]ρ εἰσ[ί]ν] αἱ ψῆ- 25
φοι] ..ΑΥΤΑΟΣ...Α!...Ρ..... τοῦ ἀ[ρ]ιθμῆ-
σαι..]ν καὶ τὰ [διάκ]ενα [αὐτ]ῶν [καὶ] τὰ πλήρη δῆλα
τοῖς ἀν]τιδ[ί]κ[οις]. οἱ δ[ὲ ἐπὶ] τὰς ψήφους [ε]ἰλη-
χότες] δια[κριθ]οῦσιν α]ὐτὰς [ἐπ]ὶ τοῦ ἄβακος,
χωρὶς μὲν τὰς πλήρεις, χω[ρ]ὶς δὲ τὰς τε- 30
τρυπ]ημένας. καὶ ἀναγορεύει ὁ κῆρυξ τὸν
ἀριθ]μὸν τῶν ψήφων, τοῦ μὲν [δι]ώ-
κον]τος τὰς τετρυπημένας, τοῦ δὲ φ[εύγο]ν-
τος τ]ὰς πλήρεις· ὁποτέρῳ δ' ἂν πλείω[ν γ]ένη-
ται, οὗ[τος νικᾷ], ἂν δὲ ἴσ[α]ι, ὁ [φεύγων.] ἐ[π]εῖτα πά- 35

TESTIM. 32—35 lex. Cantabr. ἴσαι αἱ ψῆφοι.

20 a πλ. usque ad 22 init. W.-K. recte fere expediverunt; EN ante βάλλει superscr. agn. K.³ 22 ΠΛΑ (W.-K.) sive ΠΑΛ K.; idem nunc dubitanter ΠΑΝΤΑ; reliqua incertissima, item quae in extr. v. comparent. οἱ δὲ | τεταγμ. W.-K., λαβόντες ego, tum ὑπηρέται W.-K., quod del. nunc Kb. ut explicationem ad τετ. adscriptam (ὑπηρέτας ego ed. 1). 24 τὸν W.-K., ἀμφ. K.; ἐξερῶσι nunc ego (sec. litt. φ K.; sed. in ξ quoque similis ductus rectus est). Ante ΑΒΑ K. EN agnoscit.

25 πηματα K., idem in fine ΕΙCΙ. ΑΙΨΗ agn.; restitui.
26 post lac. enotavi e charta .Ρ. ΕΙΜΕΝΑΠΤΟΥΑ; K. nunc (post αυτα) Ο!...ΑΙΧ.Ρ.Ε! 26 sq. ἀριθμῆ[σαι] ego.
27 Kb. nunc: τοῦ ἀρ. ἐνε]κα τὰ [τε κ]ενὰ, pro καὶ τὰ διάκ. meo. Sed ΚΑΙ et diserte legitur et iterum superscr. est. Scil. τρυπήματα. In fine ΔΗ superscr. Λ, quod δῆλα esse puto (δηλοῖ K.³). 28 ἀντίδικοι iam W.-K. Reliqua supplevi sive agnovi. 28 sq. οὖς [εἰ]λη|χότας] δια K.; ΦΟΥC.ΛΗ|—ΔΙΔ W.-K. 29 ἄβακος, it. 30 bis χωρὶς et 30 sq. δὲ τὰς τετρ. restitui. 31 inde a καὶ rest. W.-K. 32 ἀριθμὸν W.-K. 33 suppl. K. 34 ΠΛΕΙΩΝΥΕΝΗ| sec. W.-K., qui πλείους γέ- νωνται e lex. Cant. (it. H.-L.); πλείω [γ]έν. K.³ 35 οὗτος K. ΝΕΙΚΑ ἴσαι K. ὁ φεύγων W.-K. (ΩΝ fort. agnoscitur): [ἀποφεύγει] K., H.-L. (utrumque e lex. Cant.).

pagina XXXVI

λιν τιμῶσι, ἂν δέη τιμῆσαι, τὸν αὐτὸν
 τρόπον ψηφίζόμενοι, τὸ μὲν σύμβολον
 ἀποδιδόντες, βακτηρίαν δὲ πάλιν παραλαμ-
 βάνοντ[ε]ς. ἡ δὲ τίμησίς ἐστιν πρὸς ἡμίχουν
 5 ὕδατος ἑκατέρω. ἐπειδὴν δὲ αὐτοῖς ἥ δε-
 δικασμένα τὰ ἐκ τῶν νόμων, ἀπολαμ-
 βάνουσιν τὸν μισθὸν ἐν τῷ μέρει οὗ ἑ-
 λαχον ἕκαστοι.

XXXVI 1 ΤΕΙΜ bis, it. 4. 5 ΕΚΑΤΕΡΩΝ pr. 6 sqq.
 coronis magna ad indicandum finem ante ultimos versus ad-
 dita infraque porrecta.

HERACLIDIS EPITOMA.

1. Ἀθηναῖοι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐχρῶντο βασιλείᾳ·
 συνοικήσαντος δὲ Ἰωνος αὐτοῖς, τότε πρῶτον Ἴωνες
 ἐκλήθησαν. (cf. fgm. 1.) Πανδίων δὲ βασιλεύσας μετὰ
 Ἐρεχθεᾶ διένειμε τὴν ἀρχὴν τοῖς υἱοῖς. 2. καὶ διε-
 τέλουν οὗτοι στασιάζοντες. Θησεὺς δὲ ἐκήρυξε καὶ 5
 συνεβίβασε τούτους ἐπ' ἴση καὶ ὁμοίᾳ. (cf. fgm. 2.)
 οὗτος ἐλθὼν εἰς Σκῦρον ἐτελεύτησεν ὥσθεις κατὰ πε-
 τρῶν ὑπὸ Λυκομήδους, φοβηθέντος μὴ σφετερίσῃται
 τὴν νῆσον. Ἀθηναῖοι δὲ ὕστερον μετὰ τὰ Μηδικὰ
 μετεκόμισαν αὐτοῦ τὰ ὄστᾱ. (cf. fgm. 4.) 3. ἀπὸ δὲ 10
 Κοδριδῶν οὐκέτι βασιλεῖς ἤρουντο, διὰ τὸ δοκεῖν τρυ-
 φᾶν καὶ μαλακοὺς γενέσθαι. Ἴππομένης δὲ εἰς τῶν
 Κοδριδῶν βουλόμενος ἀπώσασθαι τὴν διαβολήν, λαβὼν
 ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Λειμώνῃ μοιχόν, ἐκείνον μὲν ἀνείλεν
 ὑποξεύσας [μετὰ τῆς θυγατρὸς] τῷ ἄρματι, τὴν δὲ ἵππῳ 15
 συνέκλεισεν ἕως ἀπώλετο.

Edidit post Schneidewinum Muellerus (Fragm. Hist. Gr. II, 208) et Valentinus Rose (Aristot. frag. p. 370 sqq.). 2 αὐτοῖς] αὐτοῖς male W.-K. 3 sq. cf. Strab. 392 (non ex Aristot.). schol. Ar. Lys. 58 (it.). Vesp. 1223. 5 cf. c. 41, 2. 6 ὁμοίᾳ] μοίρᾳ sive τιμῇ add. codd.; del. Schneidew. 9 μετὰ W.-K.: περὶ. Cf. frag. 4. 10 sq. male haec conveniunt cum eis quae in c. 2, 2 sq. exponuntur. 12 cf. schol. Aeschin. 1, 182 aliosque ap. W.-K. 15 μετὰ τ. θ. del. Koeler. 16 ἀπό- ληται codd. (ὅπως ἀπόληται W.-K.).

4. τοὺς μετὰ Κύλωνος διὰ τὴν τυραννίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς θεοῦ πεφευγότας οἱ περὶ Μεγακλέα ἀπέκτειναν. καὶ τοὺς δράσαντας ὡς ἐναγεῖς ἤλαννον. (Arist. 1.)

5. Σόλων νομοθετῶν Ἀθηναίοις καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε, τὴν σεισάχθειαν καλουμένην. (6, 1.) ὡς δ' ἐνώχλουν αὐτῷ τινες περὶ τῶν νόμων, ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον. (11, 1.)

6. Πεισίστρατος τριάκοντα καὶ τρία ἔτη τυραννήσας γηράσας ἀπέθανε. (17, 1.) Ἴππαρχος ὁ υἱὸς Πεισιστράτου παιδιώδης ἦν καὶ ἐρωτικὸς καὶ φιλόμουσος, Θεσσαλὸς δὲ νεώτερος καὶ θρασύς. (18, 1. 2.) τοῦτον τυραννοῦντα μὴ δυνηθέντες ἀνελεῖν Ἴππαρχον ἀπέκτειναν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. (18, 3.) Ἰππίας δὲ πικρότατα ἐτυράννει. (19, 1.)

15 7. καὶ τὸν περὶ ὀστρακισμοῦ νόμον εἰσηγήσατο, ὃς ἐτέθη διὰ τοὺς τυραννιδῶντας. καὶ ἄλλοι τε ὀστρακίσθησαν καὶ Ξάνθιππος καὶ Ἀριστείδης. (22, 1. 3. 5. 6.)

8. Ἐφιάλης (25.) τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ὀπωρίζειν παρεῖχε τοῖς βουλομένοις, ἐξ ὧν πολλοὺς ἐδείπνιζε. 20 (27, 3.)

9. Κλέων παραλαβὼν διέφθειρε τὸ πολίτευμα (28, 3), καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ μετ' αὐτόν (28, 4. 5. 35, 3), οἱ πάντα ἀνομίας ἐνέπλησαν, καὶ ἀνεῖλον οὐκ ἐλάσσους χιλίων φ'. (35, 4.) τούτων δὲ καταλυθέντων Θρασύβουλος καὶ Ῥίνων προειστήκεσαν, ὃς ἦν ἀνὴρ καλὸς 25 καὶ ἀγαθός. (37, 1. 38, 4.)

10. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης. (23, 2.) καὶ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγον βουλὴ πολλὰ ἐδύνατο. (23, 1.)

11. καὶ τῶν ὁδῶν ἐπιμελοῦνται, ὅπως μὴ τινες

κατοικοδομῶσιν αὐτάς ἢ δρυφάκτους ὑπερτείνωσιν. (50, 2.) ὁμοίως δὲ καθιστᾷσι καὶ τοὺς ἔνδεκα <κληρω>τούς, ἐπιμελησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. (52, 1.) εἰσὶ δὲ καὶ ἑννέα ἄρχοντες, θεσμοθέται 5, οἱ δοκιμασθέντες ὁμνύουσι δικαίως ἄρξιν καὶ δῶρα μὴ λήψεσθαι ἢ ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀναθήσειν. (55, 1. 2. 4.) ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ κατὰ τὰς θυσίας διοικεῖ (57, 1) καὶ τὰ πολέμια.

1 ἀνοικ. codd.; em. W.-K. 2 <κληρωτούς>, τοὺς Papageorg., contra [τοὺς] W.-K. 4 θεσμοθέται ἕξ, οἱ Corais: θεσμοθετικοὶ (-ητικοὶ C) καὶ οἱ AC, θεσμοθέται καὶ οἱ rell.
8 extrema foede mutilata.

FRAGMENTA

ex prima (vel extrema?) libri parte

1 (381 R.)

τὸν Ἀπόλλωνα κοινῶς πατρῶον τιμῶσιν Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἰωνος· τούτου γὰρ οἰκήσαντος τὴν Ἀττικὴν, ὡς Ἀριστοτελέης φησί, τοὺς Ἀθηναίους Ἰωνας κληθῆναι καὶ Ἀπόλλωνα πατρῶον αὐτοῖς ὀνομασθῆναι. Harp. Ἀπ. πατρ. 5

πατρῶον τιμῶσιν Ἀπόλλωνα Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ Ἰων ὁ πολέμαρχος Ἀθηναίων ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ξούθου <γυναικὸς> ἐγένετο. schol. Aristoph. Av. 1527 cf. Bekk. An. 291 = schol. Plat. Euthydem. Heracl. epit. 1. 10

2 (384 R.)

ἔτι δὲ μᾶλλον ἀνέξῃσαι τὴν πόλιν βουλόμενος (The-seus) ἐκάλει πάντας ἐπὶ τοῖς ἴσοις, καὶ τὸ 'δεῦρ' ἴτε, πάντες λεῶ' κήρυγμα Θησέως γενέσθαι φασὶ πανδη-

μίαν τινὰ καθιστάντος. οὐ μὴν ἄτακτον οὐδὲ μεμειγμένην περιεῖδεν ὑπὸ πλήθους ἐπιχυθέντος ἀκρίτου γενομένην τὴν δημοκρατίαν, ἀλλὰ πρῶτος ἀποκρίνας χωρὶς εὐπατρίδας καὶ γεωμόρους καὶ δημιουργούς, εὐπατρί-
 5 δαις δὲ γινώσκειν τὰ θεῖα καὶ παρέχειν ἄρχοντας ἀποδούς καὶ νόμων διδασκάλους εἶναι καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἐξηγητάς, τοῖς ἄλλοις πολίταις ὥσπερ εἰς ἴσον κατέστησε, δόξῃ μὲν εὐπατριδῶν, χρείᾳ δὲ γεωμόρων, πλήθει δὲ δημιουργῶν ὑπερέχειν δοκούντων. ὅτι δὲ πρῶ-
 10 τος ἀπέκλινε πρὸς τὸν ὄχλον, ὥς Ἀριστοτέλης φησί, καὶ ἀφῆκε τὸ μοναρχεῖν, ἔοικε μαρτυρεῖν καὶ Ὅμηρος ἐν νεῶν καταλόγῳ (547), μόνους Ἀθηναίους δῆμον προσαγορεύσας. Plutarch. Thes. 25. Cf. Heracl. epit. 2.

3 (385 R.)

15 ΓΕΝΝΗΤΑΙ· πάλαι τὸ τῶν Ἀθηναίων πλῆθος, πρὶν ἢ Κλεισθένη διοικήσασθαι τὰ περὶ τὰς φυλάς, διήρρητο εἰς γεωργούς καὶ δημιουργούς. καὶ φυλαὶ τούτων ἦσαν δ', τῶν δὲ φυλῶν ἐκάστη μοίρας εἶχε γ', ἃς φατρίας καὶ τριττύας ἐκάλουν. τούτων δὲ ἐκάστη
 20 συνειστῆκει ἐκ τριάκοντα γενῶν, καὶ γένος ἕκαστον ἄνδρας εἶχε τριάκοντα τοὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένους, οἵτινες γεννῆται ἐκαλοῦντο, <ἐξ> ὧν αἱ ἱερωσύнай <αἱ> ἐκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο, οἷον Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες καὶ Ἐτεοβουτάδαι, ὥς ἴστορεῖ ἐν
 25 τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ Ἀριστοτέλης λέγων οὕτως· φυλὰς δὲ αὐτῶν συννενεμησθαι δ', ἀπο-

2, 7 πολίταις] τοὺς πολίτας ci. W.-K. 3, 16 διηρῆτο cod., em. ex ceteris testibus. 17 <εὐπατρίδας καὶ> γεωργ. W.-K., sed εὐπατρίδαι etiam in schol. Plat. omittuntur, it. ap. Moeridem (διεκεκόσμητο δῖχα, εἰς τε τ. γ. καὶ δ.), neque prorsus falso, cum de plebe (πλῆθος) tantum sermo sit. 22 sq. <ἐξ> et <αἱ> ex Harpocr. 26 sq. ἀπὸ τῶν μισθωσαμένων, corr. ex Suid.

μιμησαμένων τὰς ἐν τοῖς ἐνιαυτοῖς ὥρας, ἐκάστην δὲ διηρησθαι εἰς τρία μέρη τῶν φυλῶν, ὅπως γένηται τὰ πάντα δώδεκα μέρη, καθάπερ οἱ μῆνες εἰς τὸν ἐνιαυτόν, καλεῖσθαι δὲ αὐτὰ τριττῦς καὶ φατρίας. εἰς δὲ τὴν φατρίαν τριάκοντα γένη διακεκοσμησθαι, καθάπερ αἱ ἡμέραι εἰς τὸν μῆνα, τὸ δὲ γένος εἶναι τριάκοντα ἀνδρῶν. Lexicon Patm. p. 152 Sakkel. Cf. schol. Plat. Axioch. 371^d: Ἀριστοτέλης φησὶ τοῦ ὅλου πλήθους διηρημένου Ἀθήνησιν εἰς τε τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς 10 δημιουργοὺς, φυλὰς αὐτῶν εἶναι τέσσαρας, τῶν δὲ φυλῶν ἐκάστης μοίρας εἶναι τρεῖς, ἃς τριττῦας τε καλοῦσι καὶ φατρίας, ἐκάστης δὲ τούτων τριάκοντα εἶναι γένη, τὸ δὲ γένος ἐκ τριάκοντα ἑκάστων ἀνδρῶν συνεστάναι. τούτους δὴ τοὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένους γεν- 15 νήτας καλοῦσι. — Harp. τριττῦς: τριττῦς ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη, τριττῦς καὶ ἔθνη καὶ φατρίας, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Harp. τριττῦς. cf. Pollux 8, 111. Moeris γεννηταί. Suid. γεννηταί. Harp. γεν- 20 νῆται.

4.

Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, ὅτι ἐλθὼν Θησεὺς εἰς Σκῦρον ἐπὶ κατασκοπὴν εἰκότως διὰ τὴν Αἰγέως συγγένειαν ἐτελεύτησεν ὥσθεις κατὰ πετρῶν, φοβηθέντος τοῦ Ἀνκομήδους τοῦ βασιλεύοντος (μὴ σφετερίσῃται τὴν νῆ- 25 σον). Ἀθηναῖοι δὲ μετὰ τὰ Μηδικὰ κατὰ μαντείαν ἀνελόντες τὰ ὁσῆα αὐτοῦ ἔθαψαν. schol. Vatic. ad Eur. Hipp. 11 Schwartz. cf. Apollod. bibl. III, 15, 5 ἔνιοι Αἰγέα Σκυρίου εἶναι λέγουσιν. Plutarch. Thes. 35. Cim. 8. schol. Lycophr. 1326.

30

5 (456 R.)

τὸ δὲ παρακαταβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐφέσεων, ὅπερ οἱ νῦν παραβόλιον καλοῦσι, παράβολον Ἀριστοτέλης λέγει. Pollux 8, 62.

5 minime certum, in tomo quarto hoc exstitisse; inter spuria rettulerunt W.-K. Alia quaedam quae ap. R. fragmenta huius libelli exhibentur iam apparet ab eo aliena esse (frg. 382. 386. 392. 399. 401. 415).

INDEX.

- ἄβαξ in iudiciis 107, 24. 29
 Ἀγγελῆθεν 49, 3
 ἀγορανόμοι 72, 20. ἐν Πειραιεῖ
 ἀγραφίον 87, 5 [ibid. 21
 ἀγροῖκοι 17, 21
 Ἀγύρριος 59, 19. 21
 Ἀγχίμολος Lacedaemonius 28.
 ἀδικίον 77, 10 [16
 ἀδύνατοι 71, 21 sqq.
 Ἀθηνᾶ 19, 23. Ἀ. ἄγαλμα 66, 23
 ἄθλα Panathenaeis 71, 18. 88,
 24
 ἀθλοθέται 88, 2 cap. 60. 91, 11
 Αἰγέυς fr. 4
 ἡ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς νανμαχία
 49, 19
 Αἰγυπτος 13, 11. 110, 7
 αἰδεις v. l. 84, 19; v. ἄρεις
 αἰκίας δίκη 74, 15
 Ἀκαστος βασιλεὺς 2, 19. 3, 2
 ἀκούσιοι φόνοι 84, 14
 ἀκρόπολις 9, 14. 19, 2. 21, 7.
 26, 3. 30, 3. 53, 10. 80, 21.
 88, 20. 22. πόλις 11, 12. 36, 11
 Ἀκτὴ 61, 1. 89, 11
 Ἀλεξίας ἄρχων 49, 18
 Ἀλκμεωνίδαι 1, 3. cap. 19. 20.
 41, 2
 Ἀλωπεκῆθεν 33, 8. 65, 4
 ἄμειποι 70, 15
 ἡ Ἀμμωνος 90, 18
 ἀμφικτύονες εἰς Δῆλον 91, 13
 ἀμφορεῖς (Panathenaici) 88, 7.
 (in iudiciis) 104, 3 sqq. 107,
 20 sqq.
 Ἀνακρέων 25, 17
 ἀναρχία 17, 16
 [Ἀναφλ]ύ[σ]τιος 41, 16
 ἀνδραπόδων δίκη 74, 16
 Ἀνθεμίων Διφίλον 9, 16
 ἀντίδοσις 81, 14. 89, 14
 Ἀντίδοτος ἄρχων 38, 25
 Ἀντιφῶν 47, 23
 Ἄνυτος 39, 4. 50, 6
 ἀπαγωγή 44, 2
 ἀπογραφὰι δημευομένων 63, 1.
 cf. 67, 19. 74, 5
 ἀποδέκται cap. 48. pag. 68, 11.
 72, 5. 74, 18
 Ἀπόλλων πατρῶος 79, 22. fgm. 1
 ἀποστασίον 86, 9
 ἀποτιμήματα 83, 10
 ἀποψηφίζεσθαι, ἀπεψηφισμέ-
 νοι 60, 7. 87, 6
 ἀπροστασίον 86, 9 [4
 ἡ ἐν Ἀργινοῦσσαις νανμαχία 49,
 Ἄργος, Ἀργεῖοι 25, 5 sqq. 28, 14.
 ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ (τῶν Ἀρεο-
 παγιτῶν, Ἀρεοπαγιτῆς) βουλή
 auctoritas in rep. 4, 11 sqq.
 5, 17 sqq. 10, 13. 11, 7. 34,
 11. 36, 21 sqq. 37, 23. 39, 6.
 50, 22. 58, 19. 59, 1. 88, 20.
 109, 28. iudicia 23, 17. 67, 9.
 84, 12 sqq. 85, 4. 87, 14. 88, 13
 ἄρεις 84, 19
 Ἀρίσταρχος ἄρχων 4, 20
 Ἀριστείδης Λυσιμάχου 34, 4.
 cap. 23. 24. 41, 6. 58, 21.
 110, 17. 27
 ἀριστίνδην 1, 1. ἄρ. καὶ πλου-
 τίνδην 2, 11. 4, 15

- Ἀριστίων 18, 24
 Ἀριστογείτων cap. 18. 86, 2
 Ἀριστόδικος Ταναγραῖος 37, 22
 Ἀριστοκράτης 48, 19
 Ἀριστόμαχος 47, 15
 Ἀρμόδιος cap. 18. 86, 2
 Ἀρπακτίδης ἄρχων 29, 6
 Ἄρτεμις ἀγροτέρα 85, 15
 ἀρχαιρεσίαι 64, 16
 Ἀρχεστράτου νόμοι 50, 21
 ἀρχηγέται ἑκατόν 31, 20
 ἀρχιθέωρος εἰς Δῆλον 81, 21
 Ἀρχῖνος 50, 6. 57, 15. 19
 Ἀρχῖνος Ἀμπρακιώτης τῶν Κυ-
 ψελιδῶν 25, 7 [10
 ἀρχιτέκτονες ἐπὶ τὰς ναῦς 66,
 ἄρχοντες v. ἐννέα
 ἄρχων cap. 3. 6, 4. 17, 18. 20 sqq.
 cap. 56. 75, 22. 76, 3. 19.
 79, 9. 80, 24. 88, 18. (96,
 28 sqq.)
 ἀσεβείας γραφή 84, 5
 Ἀσκληπιῶ πομπή 82, 2
 ἀστυνόμοι 72, 7. ἐν Πειραιεῖ
 ibd. 8
 Ἀττική γλῶσσα (Solon) 15, 20
 αὐλητής 91, 9
 ἀφέσιμος ἡμέρα 62, 15
 Ἀφιδναῖος 50, 10
 Ἀχεροδούσιος 54, 14
 ἀψύχων δίκαι 85, 12

 βακτηρίαι 92, 6 sqq. 97, 3 sqq.
 108, 3
 βάλανοι 92, 7 sqq. 96, 26. 32.
 97, 5 sqq.
 βασιλείος στοά 8, 13
 βασιλεύς Ath. cap. 3. 68, 4. 79,
 10. 80, 24. cap. 57. 108, 1 sqq.
 109, 7. βασιλέως γυναικὸς
 σύμμεξις Διονύσῳ 4, 2. βα-
 σιλεία 3, 3. βασιλεύς rex
 Persarum 42, 22. 43, 4
 Βουκόλιον 3, 17
 βουλευσεως 84, 14. al. 87, 5
 βουλευτήριον 46, 8. 48, 3. 68,
 18. 69, 4. 76, 6
 βουλή e Dracontis lege 5, 9 sqq.

 e Solonis 11, 5. 29, 1. 30, 1.
 e Clisthenis 30, 23. 32, 8. 36,
 9. 37, 4. 17. 47, 15. 19. sub eo
 dominatione cap. 30—32. sub
 xxx viris 50, 14. 52, 19. inde
 ab Euclide 57, 5. 59, 12. 60,
 13. cap. 43—49. 77, 17. 78,
 3. 5. 79, 11. 15 sqq. 80, 7.
 87, 8. 88, 7. 91, 6. βουλευταί
 71, 12. 91, 1. δοκιμασία βου-
 λευτῶν 65, 21 sqq. ὄρκος 32,
 8. βουλευσαί ἐξεστὶ δίς 91, 18
 Βραυρώνια πεντετηρίς 78, 14

 γένη 31, 17. κατὰ γένος ἱερῶ-
 σύνη 61, 19. 84, 7
 γεννῆται fgm. 3
 ἐκτὸς Γεραιστοῦ καὶ Σκυλλαίου
 34, 7 sq.
 γεωμόροι fgm. 2
 Γῆ Solon 15, 5
 Γοργίλος Ἀργεῖος 25, 6
 γραμματεὺς ὁ κατὰ προταναίαν
 77, 14. ὁ ἐπὶ τοὺς νόμους 78,
 2. τοῦ δήμου 78, 4. θερμο-
 θετῶν 79, 9. 12. 87, 16. 91,
 20. in iudiciis 103, 2. —
 add. 46, 25
 γυμνικὸς ἀγών 88, 6. 89, 2

 Δαμασίας ἄρχων 17, 17. 22
 Δαμωνίδης Οἰθήθεν 40, 3
 εἰς δατητῶν αἵρεσιν 83, 1
 οἱ δέκα αὐτοκράτορες (a. 411)
 48, 2 cf. 46, 21 sqq. (post
 xxx virorum dominat.) 53, 17.
 54, 9. 14. 59, 6. ἄλλοι δέκα
 54, 10 sqq.
 δεκάζειν 40, 10. 12
 Δεκέλεια 49, 10
 Δελφίνιον 84, 18
 ὁ ἐν Δελφοῖς νεῶς 28, 8
 δεσμοτῶν φύλακες 36, 17. δε-
 σμοτηρίον φ. ἔνδεκα 50, 17
 Δῆλος v. ἀμφικτύονες, ἀρχιθέω-
 ρος, ἐπτετηρίς, πεντετηρίδες,
 χορηγοί
 Δημάρετος 54, 1

- δῆμαρχοι 31, 12
 δῆμιος 65, 3
 δημοιοργοί 17, 21 fgm. 2. 3
 δῆμοι 31, 4 sqq. 90, 22 et pass.
 εἰς δημότας ἐγγραφή v. πολ-
 ιτῶν ἐγγραφή
 δημοσία σφραγίς 64, 3. ὁ δη-
 μόσιος 68, 10. 19. δημόσιοι
 ὑπηρεταί 72, 19. 93, 6. 95, 8.
 97, 2. 98, 19. 107, 23. δημό-
 σιοι ἐργάται 76, 22. ὀφείλειν
 τῷ δημοσίῳ 92, 12. τὰ δη-
 μόσια δικάζειν, δημόσιοι ἀγῶ-
 νες 102, 27 sq. δικαστήρια
 ἴδια καὶ δημοσία 87, 10 sq.
 εὐθύνα δημοσία 69, 16 cf.
 70, 3
 διαδικασίαι τριηράρχοις 89, 15.
 ἐπιτροπῆς 83, 3. τοῖς γένεσι
 καὶ τοῖς ἱερεῦσι 84, 6
 διαιτηταί cap. 53. 86, 7. ὄρ-
 κος 80, 15
 διακρίων στάσις 18, 12
 διαλλακτής Solon 6, 4. οἱ ἐκ
 Λακεδαιμόνος δέκα 54, 19
 διαλύσεις αἱ ἐπ' Εὐκλείδου
 cap. 39. 40
 διαμεμετρομένη ἡμέρα 103, 3
 cf. 7
 διαφημισμός 18, 17. cf. 60, 3
 διδάσκαλοι (ἐφήβων) 61, 2 sqq.
 δίδραχμον 13, 2
 δικασταί ἐξακισχίλιοι 36, 7. κα-
 τὰ δήμους 22, 15. 38, 23. 70,
 2. 74, 22 sqq. (cap. 53)
 δικαστήρια Solonis 9, 7. 12, 7.
 12. μισθοφόρα 39, 16. 40, 7.
 distributio 86, 14. 87, 10. de-
 scriptio cap. 63 sqq.
 Διονύσια (τὰ μεγάλα) 81, 10 sqq.
 82, 3. 10. ἐπὶ Ἀθηναίῳ 83, 17.
 Salamine et in Piraeo 79, 1
 Διόνυσος 4, 2
 Δίφιλος 9, [14]. 16
 διαβεβλία 41, 17 sqq.
 δοκιμασία v. ἀδύνατοι, ἄμιπποι,
 βουλευταί, ἐννέα ἄρχοντες,
 ἐφηβοί, ἵππων, πρόδρομοι
 δοῦλων δίκη 87, 9
 δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ ᾧ ἂν ἐθέλῃ
 Solonis lex 51, 3
 Δρακοντίδης Ἀφιδναῖος 50, 10
 Δράκων 2, 10. 4, 20. 58, 13.
 Θεσμοί 4, 20. 8, 11
 δωροξενίας γραφή 87, 2
 δώρων 77, 9. 87, 3
 ἐγγνηταί 5, 7
 ἐγκύκλιοι ἀρχαί 38, 21. διοί-
 κησις 62, 1
 εἰσαγγελία 11, 15? 43, 21. 62, 22.
 86, 15. εἰσαγγέλλειν ἀρχὴν
 5, 20. 65, 18. διαιτητὴν 76, 14
 εἰσαγωγεῖς 74, 10
 Ἑκατομβαιῶν 91, 11
 οἱ ἑκατόν (a. 411) 44, 10. 45, 12.
 47, 11
 ἐκθύματα v. ἱεροποιοί
 ἐκκηρύξαι 90, 1
 ἐκκλησία 5, 14 (Dracontis aeta-
 te). 9, 7 (Solonis). 62, 19 sqq.
 μισθοφόρος 59, 14 sqq. cf. 91,
 ἐκτήμοροι 1, 11 [3 sqq.
 ἔλαιον (Panathenaicum) 88,
 8 sqq.
 Ἑλεσίνια, πεντετηρίς 78, 15
 Ἑλεσίς, Ἑλεσίνιοι cap. 39, cf.
 pag. 57, 22
 ἐλληνοταμίαι 45, 1. 7
 ἔμμηνοι δίκαι 74, 11 sqq.
 ἐμπήκτης 95, 11 sqq. 98, 18
 ἐμπορικὴ δίκη 87, 8 [3
 <εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν> 83,
 ἐνδειξις 44, 2. 74, 7. 9. 92, 13. 18
 οἱ ἐνδεκα 9, 4. 44, 4. 50, 17.
 56, 4. 73, 19. 74, 8. 111, 2
 ἐννέα ἄρχοντες cap. 3. 3, 16.
 4, 23. 8, 14. 9, 3. 10, 6. 33, 4.
 38, 15 sqq. 44, 8. 24. 45, 22.
 65, 22. 67, 10. cap. 55 (δοκι-
 μασία ἀρχόντων) 87, 15. 90,
 20. 91, 8. 19. 111, 4
 Ἐννάλιος 85, 15
 ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν 83, 8. 90, 2
 ἐπιδικασία κλήρων καὶ ἐπικλή-
 ρων 83, 4

- ἐπίκληροι cap. 56 pag. 82 sq.
v. etiam κλήρων
- Ἐπίλυνος polemarchus 4, 5.
- Ἐπιλύκειον 4, 4. 6
- ἐπιμεληταί (sacrorum) 45, 3.
Διονυσίων 82, 4. τῆς πομπῆς τῷ Διονύσῳ 84, 1. ἐ. μυσσηρίων 83, 15. ἐ. ἐμπορίον 73, 14. ἐ. κρηνῶν 62, 3
- Ἐπιμενίδης Κρής 1, 4
- ἐπιστάτης πρυτάνεων 63, 18 sqq.
προέδρων 64, 8. ἐπιστατεῖν 64, 13. ἐπιστατικὴ γραφή 86, 19
- ἐπιστύλια 68, 12
- ἐπιτάφιος ἀγών 86, 1 [sq.]
- ἐπιτροπή, ἐπιτροποὶ cap. 56 p. 82
- ἐπιχειροτονία ἀρχῶν 62, 20. cap. 61. περὶ τῆς ὁστρακοφορίας 63, 5. v. etiam 80, 8
- ἐπτετηρὶς ἐν Δήλῳ 78, 14
- ἐπόννυμοι φυλῶν 31, 19. 69, 13. 75, 13. 76, 6. ἡλικιωὶν 75, 23. 76, 4. 6. 18. 20.
- ἐραυλικὴ δίκη 74, 15
- Ἐρέτρια 20, 17 sqq. 48, 12
- Ἐρεχθεύς 109, 4
- Ἐρμιοκρέων ἀρχων 32, 7
- Ἐτεοβοντάδαι fgm. 3
- εὐανδρίαν νικῶντες (Panathenaeis) 89, 2
- Εὐβοία 48, 12. 14
- εὐθύναι 5, 7. 39, 4. 67, 14 sqq. 70, 5. 77, 4. 81, 1. 87, 1. στρατηγοῖς 87, 1
- εὐθύνοι 69, 10. 20
- Εὐκλείδης ἀρχων 55, 3
- Εὐμηλίδης Ἀλωπεκῆθεν 65, 4
- Εὐμολπίδαι 55, 9. 83, 16. fgm. 3
- εὐπατρίδαι 17, 12. fgm. 2
- ἐφesis εἰς τὸ δικαστήριον 12, 7. 65, 19. 24. 76, 17. 79, 17. cf. 60, 8. 75, 9. — ἐφέσιμος εἰς τὸ δ. 65, 17
- ἐφηβοὶ cap. 42. 76, 1. δοκιμασία ἐφήβων 60, 12 sqq.
- Ἐφιάλτης Σοφωνίδου cap. 25. 38, 16. 41, 6. 50, 21. 58, 21.
- ἐχῖνος 75, 11. 21. [110, 18
- ζευγῆται 5, 16. 9, 1. 3. 38, 17. 20. — τελεῖν ζευγίσιον 9, 21
- Ζεὺς ἐρκεῖος 79, 23. Διὶ τῷ Σωτήρι πομπή 82, 9
- Ἡρησίας ἀρχων 19, 18
- Ἡγησίστρατος, cogn. Θετταλός, Pisistrati f. 25, 4. 10. 18 sqq. 110, 11
- τὸ ἐν Ἡετιωνείᾳ τεῖχος 52, 24
- ἡλιαία 104, 25
- [Ἡράκλεια] πεντετηρὶς 78, 15
- Ἡρακλείδης Κλαζομένιος ὁ βασιλεὺς ἐπικαλούμενος 59, 19
- Ἡρόδοτος (I 60) 20, 1
- Ἡφαίστια ut vid. 78, 17
- Θαργήλια 81, 11 sqq. 82, 8 sqq.
- Θαργηλιῶν 47, 16. 18
- θέατρον 61, 11
- Θεμιστοκλῆς 33, 16. ὁ Νεοκλέους 35, 3. cap. 25. 41, 5. 110, 27
- Θεόπομπος ἀρχων 48, 10
- Θερμαῖος κόλπος 20, 14
- θεσμοθῆται 3, 10. 65, 12. 70, 3 sqq. 74, 9. 79, 8. cap. 59. 93, 5.
- θεσμοθετεῖον 4, 7. 8 [95, 9
- Θετταλοὶ 28, 18. 21
- Θετταλός v. Ἡγησίστρατος
- οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικόν 62, 3. 67, 4
- Θηβαῖοι 20, 19
- Θηραμένης Ἀγνωνος 41, 15 sqq. 47, 23. 48, 19. 50, 7. 51, 19. 24. 52, 3. 18. 53, 1. 4. 7
- Θησεῖον 21, 4. 10. 90, 21
- Θησεύς 58, 12. 109, 5. fgm. 2. 4
- θητες 9, 1. — θητικὸν τελεῖν, τέλος 9, 7. 17. 22. 10, 3
- θόλος 62, 13. 64, 4
- Θουκυδίδης κηδεστής Κίμωνος 41, 8. 42, 6
- Θρασύβουλος 52, 15. 57, 1. 110, 20, 3 [24
- Ἰαονία 6, 8 (Solon)
- ἰδία δίκαι 86, 3. τὰ ἰδία δικάζειν, ἴδιοι ἀγῶνες 101, 24.

- δικαστήρια ἴδια καὶ δημόσια 87, 10 sq. εὐθυνα ἰδία 69, 16 cf. 70, 1
 ἱερομνήμων 44, 24
 ἱεροποιοί 45, 3. δέκα οἱ ἐπὶ τὰ ἐκθύματα καὶ δέκα οἱ κατ' ἐνιαυτόν 78, 6. 10
 ἱερῶν ἐπισκευασταί 72, 4
 ἱερωσύνη 31, 18. 61, 19. 84, 6
 ἱκετηρίαί 63, 9 sq.
 εἰς Ἰμβρον ἀρχαί 91, 16
 Ἰοφῶν Pisistrati f. 25, 4
 ἱππαρχοί 5, 2. 6. 8. 44, 25. 47, 1. 64, 16. 71, 3. 90, 7. ὁ εἰς Ἀῆμον 90, 15
 Ἰππαρχος Pisistrati f. 25, 3. 13 sqq. 26, 5 sqq. 27, 14. 110, 9. 12 [19 sqq.
 Ἰππαρχος Χάρμου Κολλυτεύς 32,
 ἱππεῖς classis 5, 16. 9, 1. 3. 38, 20. equitatus 36, 9. 54, 5. 71, 1 sqq. 90, 8 sqq. — ἱππάδα τελεῖν 9, 10. cf. 17 sq.
 Ἰππίας Pisistrati f. 25, 3. cap. 13—14. 110, 13 [6. 89, 3
 ἱπποδρομία (Panathenaeis) 88,
 Ἰππομένης βασιλεύς 109, 12
 ἵππων δοκιμασία 70, 7 sqq.
 Ἰσαγόρας Τεισάνδρου 29, 11 sqq. 41, 3. ἀρχων (idem) 30, 19
 ἰσοτελῶν δίνει 86, 4
 Ἰωνος κατάστασις 58, 8. 109, 2. fgm. 1. πολέμαρχος 2, 17
 Ἰῶνων ἀπόστασις 35, 8. ὄρκοι 35, 14. Ἀθηναῖοι Ἴωνες 109, 2
 κακώσεως (γονέων etc.) 82, 13
 Καλλίας ἀρχων 47, 15. 20 [sqq.
 Καλλίας ὁ Ἀγγεληθεὺς ἀρχων 49, 3
 Καλλίβιος ἀρμοστής 53, 9. 54, 3
 Καλλικράτης Παιανιεύς 41, 18
 κανονίδες 95, 13, 16
 καταλογεῖς 71, 1
 ἐκ καταλόγου στρατεία 38, 8
 καταπάλτης 61, 4
 καταχειροτονία 86, 16
 Κήδων 30, 12. 14
 Κήρυκες 55, 8. 83, 17. fgm. 3
 κήρυξ 46, 5. 63, 14. 16. 91, 9. 99, 37. 106, 11 sqq. 107, 31
 Κηφισοφῶν ἀρχων 78, 18
 κιβώτια 92, 3 sq. 95, 5. 97, 35. 98, 20. 100, 7. 101, 10
 Κίμων Μιλτιάδου 38, 5. 39, 5. 17 sqq. 41, 7. 9
 Κινέας Θεταλός 28, 18
 Κλεισθένης τῶν Ἀλκμεωνιδῶν cap. 20—22. 41, 1. 43, 15. 17. 58, 18
 Κλειτοφῶν 43, 12. 50, 6
 Κλεομένης Lacedaemoniorum rex 27, 16. 28, 19. 29, 16. 30, 2. 5
 Κλεοφῶν ὁ λυροποιός 41, 16 sq. [κλεψύδρα] 102, 29 [49, 12
 Κλέων Κλεινέτου 41, 11. 110, 21
 κλήρων καὶ ἐπικλήρων λήξεις (61, 18.) 63, 2. ἐπιδικασίαι 83, 4. δίνει τοῖς μετοίκους 86, 9. νόμος 12, 10. (51, 2)
 κληρωτήρια 92, 2. 95, 16 sqq. 29. 99, 34
 κλοπῆς κατάνγνωσις 77, 6
 Κοδριδαί 3, 3. 109, 11. 13
 κοινωνικὴ δίκη 74, 15
 Κολλυτός 20, 3. Κολλυτεύς 32, Κόνων ἀρχων 37, 3 [19
 κοπρολόγοι 72, 13
 κορυνηφόροι 18, 25
 κοσμητής 60, 21
 κρηνῶν ἐπιμελητής 62, 3
 ὁ ἐπὶ Κρόνον βίος 23, 10
 ἀπὸ τοῦ κνάμον φρουροὶ ἀνδρες διαχίλιοι 36, 16. — κναμεύειν 10, 8. 33, 4. τὴν εἰληχυσίαν τῷ κνάμῳ βουλήν 46, 7
 κύβοι 95, 17 sqq. 99, 29. 31. 33
 Κύλων 110, 1
 κύρβεις Solonis 8, 13
 κυρία ἐκκλησία 62, 19 sqq. 91, 4
 Κυψελίδαί v. Ἀρχίνος
 κωλακρέται 9, 5
 Κωμέας ἀρχων 19, 3
 Λακεδαιμόνιοι (Λάκωνες) 27,

- 17 sq. 28, 9 sqq. 35, 1. 9 sq.
42, 21. 48, 4. 49, 9. 15. 53, 9.
54, 18. 57, 15. Λακεδαιμόνων
53, 7. 20. 54, 20
Λακιάδαι 39, 20
λαμπάδων ἀγῶνες 84, 3
Λειμώνη Ἰππομένους 109, 13
Λειψύδριον τὸ ὑπὲρ Πάργης
27, 23. 28, 3
Λέσβιοι 36, 1
Λεωκόρειον 26, 10
εἰς Ἀθηνας ἀρχαί 91, 16. Ἰπ-
παρχος εἰς Α. 90, 15 sq.
ληττονεργαί 81, 15 sqq.
λίθος ἐφ' ᾧ τὰ τόμῳ ἐστίν 80,
15; cf. 8, 15
λογισταὶ δέκα (τῆς βουλῆς) 69,
8. alii item δέκα (καὶ συνή-
γοροι δέκα) 77, 1
λοχάγοι 90, 6
Λύγδαμις Νάξιος 20, 20. 21, 3
Λυκομήδης Σκύριος 109, 8.
fgm. 4
Λυκοῦργος *pediacorum dux* 18,
12. 19, 16
Λύσανδρος *Spartanus* 49, 20. 50,
Λυσικράτης ἄρχων 38, 22 [8
Λυσίμαχος ὁ ἀπὸ τοῦ τυπάνου
65, 2 sqq.
μαντεντὰ ἱερά 78, 8
ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη 32, 12
τὰ ἐν Μαρωνείᾳ μέταλλα 34, 14
μαστιγοφόροι 50, 18
Μεγακλῆς *Cylonis sociorum in-*
terfector 110, 2
Μεγακλῆς ὁ Ἀλκμέωνος 18, 9.
19, 16 sqq. 20, 11
Μεγακλῆς Ἰπποκράτους Ἀλω-
πεκῆθεν 33, 7
πρὸς Μεγαρέας πόλεμος 18, 21.
(περὶ Σαλαμῖνος) 24, 19
Μέδων βασιλεὺς 2, 19
μέταλλα 33, 14. μ. πωλεῖν 67,
3. 6. μεταλλικὴ δίκη 87, 9
μετοίκων δίκαι 86, 4. 10 sq. ἂν
μέτοικον ἀποκτείνῃ 84, 15. v.
etiam 63, 7
μετρονόμοι 73, 1. ἐν Πειραιεῖ
ibid. 2
μέτρων καὶ σταθμῶν καὶ νομί-
σματος αὐξήσεις *Solonis* 12,
21 sqq.
τὰ Μηδικὰ *bellum Persicum*
34, 11. 36, 20. 58, 19. 109, 9.
μηδισμός 37, 8
Μηλόβιος 43, 2
Μιλτιάδης 38, 5. 41, 5. 7.
μισθὸς δικαστικός 39, 14. 40, 7.
99, 27. 101, 18. 108, 7
μ. ἐκκλησιαστικός 59, 14 sqq.
91, 3
μισθοφοροῦσαι ἀρχαί 44, 7 sqq.
48, 18. cap. 62, 2. cf. cap. 24
Μνησιθείδης ἄρχων 38, 19
Μνησίλοχος ἄρχων 48, 9
μοιχείας γραφή 87, 5
μορίαί 88, 9 sqq.
Μουνιχία 27, 15. 53, 13. 54, 7.
61, 1. 89, 11
μουσικῆς ἀγῶν 88, 5. 89, 1
Μύρων (*Phlyensis*) 1, 1
μυστήρια 55, 11. 83, 14. ὅταν
οἰκουρῶσι μύσται 82, 2
Νάξος 20, 20
ναυκραγίαί 10, 18 sqq. 31, 14.
— ναύκραροι 11, 1. 4. 31, 13.
ναυκραρικός 11, 5
Νίκαι 66, 24. 71, 18
Νικίας 41, 10. 42, 6 sq.
Νικομήδης (vel Νικόδημος) ἄρ-
χων 33, 13
νόμισμα v. μέτρων [18
νόμον μὴ ἐπιτήδειον θεῖναι 86,
Ξάνθιππος Ἀρίφρονος 33, 12.
41, 4. 110, 17
Ξεναίνετος ἄρχων 57, 23
ξενίας 87, 2 sq. δίκη ἂν ξένον
ἀποκτείνῃ 84, 15
Ξέρξου στρατεία 34, 6
ὁδοποιοί 76, 21
Οἴηθεν 40, 3
ἂν οἰκέτην ἀποκτείνῃ 84, 15

οικοδομήματα δημόσια 66, 15
 Ὀλύμπιοι δαίμονες (Solon) 15, 13
 ὄπλα παρεχόμενοι 4, 22. 5, 1. οἱ ἐκ τῶν ὀπλων 48, 17. 24
 ὄρκος ἀρχόντων 8, 15 sqq. 80, 18 sqq. *ex tempore* 46, 17. — βουλῆς 32, 8. — ὄρκοι inter Ath. et Iones 35, 14. inter cives Euclidis anno 55, 20. 57, 7
 ὄρκοι oppignerationis causa 15, 15 (Solon)
 ὄρφανοί 36, 17. v. κακώσεως. cf. cap. 56 p. 82 sq.
 ὄστρακισμός 32, 6. 15. ὄστρακίζειν 18. 33, 7 sqq. 34, 3. 5. 7. 40, 5. 109, 15. ὄστρακοφορία 63, 5
 ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτεῖσαι 104, 21. cf. 92, 15
 Πάγγαιον 20, 15
 Παιανιέων δῆμος 20, 2. cf. 41, 18. 54, 14
 παιδοτρίβαι δύο 61, 2
 παλαιόπλοιοι 7, 14
 ἐπὶ Παλλαδίᾳ 84, 15 sq.
 ἐπὶ Παλληνίδι 20, 22. 25, 9
 Παναθήναια 25, 24. 26, 3. 71, 18. 78, 12. 16. 88, 5. 23. 91, 12. ἐκ Παναθ. εἰς Παναθ. 62, 5
 Πανθίων 109, 3
 παραδείγματα εἰς τὸν πέπλον 71, 15
 παραλίων στάσις 18, 8. ἡ παραλία Atticae 31, 5
 ἡ Πάραλος 90, 17
 παρανοίας 82, 18 [86, 18
 παρانونτων 43, 21. 57, 1. 66, 5.
 παράστασις τίθεται 87, 1
 πάρεδροι ἀρχόντων 80, 23 sqq. εὐθύνων 69, 11
 Πάρνης 27, 23
 Πανσανίας dux belli Persici tempore 35, 11
 Πανσανίας Λακεδαιμονίων βασιλεύς 54, 15. 18

παιδικῶν στάσις 18, 11
 Πειραιεύς: οἱ ἐν Πειραιεῖ (τὸν Π. ἔχοντες) vel οἱ ἐκ Πειραιέως populares p. 54 sqq. saepius. Πειραιέως ἀρχοντες δέκα 50, 16. 56, 5. alii ἐν Π. ἀρχαντες 56, 6. ἐν Π. δήμαρχος 79, 2. ἐπὶ τὸν Π. στρατηγοὶ δύο 89, 10 sqq. add. 60, 23. v. etiam ἀγορανόμοι, ἀστυνόμοι, μετρονόμοι, σιτοφύλακες [47, 23
 Πείσανδρος oligarchiae auctor
 Πεισιστρατίδαι 28, 13. 15. οἱ Πεισιστρατιδῶν νῆεις 29, 2
 Πεισίστρατος 18, 13. cap. 14—17. 32, 17. 40, 21. 58, 16. 110, 8 sq.
 Πελαργικὸν τεῖχος 28, 23
 πελάται 1, 11
 πρὸς Πελοποννησίους πόλεμος 39, 12. Πελοποννήσιοι 54, 4
 οἱ πεντακισχίλιοι (οἱ ἐκ τῶν ὀπλων) 44, 13. 17 et saepius
 πεντακοσιομέδιμνοι 5, 15. 8, 20. 9, 2. 8. 20. 10, 11. 38, 20. 66, 21. πεντακοσιομέδιμνον τελεῖν 9, 8
 πεντετηρίδες 78, 12 sq. πεντ. εἰς Δῆλον ibd. 13 sq.
 πέπλος 71, 16. 88, 6
 Περικλῆς 39, 3. cap. 27. 40, 14. 16. 41, 7. 9
 πινάνια iudicium 92, 5. 20. 95, 5. 7 sqq. 98, 19. 99, 26. 100, 8 sq. — πιν. λελενωμένον 69, πινάξ ἱππέων 71, 5. 14 [17
 πολέμαρχος cap. 3. 32, 11. 79, 10. 80, 24. cap. 58. — πολεμαρχία 2, 15. πολεμαρχεῖν 4, 6. πολεμαρχεῖον 4, 5
 πόλις v. ἀκρόπολις
 πολιτῶν ἐγγραφή 60, 1 sqq.
 Ποσιδεών 103, 7
 προβολή 63, 7. 86, 17
 προβούλευμα 64, 20. cf. 66, 1 sqq.
 πρόβουλοι 43, 7
 πρόγραμμα 64, 9. cf. 66, 3. 86, 12. [101, 17]

πρόδρομοι 70, 12. προδρομεύειν 13

πρόεδροι 64, 6. προεδρεύειν 64, 14. προεδρική γραφή 86, 19

προικὸς δίκη 74, 12

πρόκλησις 75, 11. 19

ἐκ προκρίτων κληροῦν 10, 4.

cf. 33, 5. 38, 17. ἐκ πρ. αἰρεῖσθαι 45, 4. 46, 14. cf. 50, 15

ἐκ προνομίας ἀποκτεῖναι ἢ τρωσάει 84, 11

προξένων δίκαι 86, 4. προξενία

προστιμᾶν 92, 15. 19 [77, 20

προχειροτονία 63, 15

πρυτανεία 62, 16. 63, 5. 64, 15.

67, 14. 18. 68, 3. 7 sq. 69, 9.

77, 11. 14. 89, 17

πρυτανεῖον 3, 17. 4, 3. 91, 11.

i. q. οἱ ἐν πρ. σιτούμενοι

36, 17

πρυτάνεις Dracontis aetate 5, 5.

saec. V. et IV. 43, 19. 44, 9.

59, 14. 63, 16. 18. 64, 4 sq.

66, 3. πρυτανεύειν 62, 12 sqq.

64, 8, 19. 91, 6

ἢ Πνθία 28, 9. 31, 20

Πνθόδωρος ἄρχων 39, 11 (a. 432).

50, 12. 58, 4 (a. 404)

Πνθόδωρος Ἀναφλύστιος 43,

2 sqq. 13

Πύλος 40, 11 sq.

πυρκαῖς δίκη 84, 13

πωληταί 9, 4. cap. 47. 74, 7

Ραίηλος 20, 14

Ῥίνων Παιανιεύς 54, 14. 21.

55, 2. 110, 25

Σαλαμὶς pugna 34, 2. 13. 35,

13. 39, 10. v. πρὸς Μεγαρέας

πόλεμος. — εἰς Σ. ἄρχων

79, 1 sqq. 91, 10

Σάμιοι 36, 1

εἰς Σάμον ἀρχαί 91, 15

σεισάχθεια 7, 5. 8. 15, 9. 109, 5

κατὰ σελήνην ἐνιαυτός 62, 11

ἢ ἐν Σικελίᾳ γενομένη συμφο-

ρά 42, 20; cf. 41, 10

Σίμωνίδης 25, 17

σιτικὸν ἐμπόριον 73, 16

σιτοφύλακες 73, 5. ἐν Πειραιεῖ ibd. 6 sq.

σκήψεις (χορηγῶν) 81, 15. (γυναικῶν) 83, 7

Σκιροφοριῶν 47, 19

Σκυλλαῖον v. Γεραιστός

Συνῆρος 109, 7. fgm. 4. εἰς Συν-

ρον ἀρχαί 91, 15

Σόλων 2, 4. 4, 7. cap. 5—12.

19, 3. 12. 24, 18. 32, 2 sq.

40, 20. 43, 18. 50, 23. 58, 15.

18. 66, 21. 110, 4. carmina 6.

14—17. cf. 8, 6

Σπαρτιάται 28, 12

σταθμά v. μέτρων

στατήρ (pondus) 13, 5

στρατηγοί 5, 2. 6. 8. 32, 9. 44,

3. 23. 46, 7. 21. 47, 6. 49, 5.

64, 16. 86, 19. cap. 61. αὐτο-

κράτορες (a. 411) 46, 21 sqq.

48, 2

συνκοφαντίας γραφή 87, 3

συνκοφαντῶν προβολαί 63, 7

σύμβολα, ἀπὸ συμβόλων δίκαι

87, 11 sq. iudicium 98, 14.

105, 2. 108, 2

σύμμαχοι 35, 23. 36, 6

ἐπὶ συμμορίας στρατηγός 89, 13

συνήγοροι v. λογισταί

σωφρονισταί 60, 20 sqq.

ταμίαι (τῆς θεοῦ) 4, 23. 9, 4.

10, 10 sq. 66, 19 sqq. 88, 19.

21. τ. τῶν ἱερῶν χρημάτων

τῇ θεῷ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς

(a. 411) 44, 25. ταμίας ἐκ τ.

βουλῆς τοῖς ἀδυνάτοις 71, 26.

τ. στρατιωτικῶν 62, 2. 67, 3.

71, 19. [101, 16]. τ. τῆς Πα-

ράλου καὶ ἄλλος τῆς τοῦ Ἀμ-

μωνος 90, 17 sq.

Ταναγραῖος 37, 22

ταξίαρχοι 44, 25. <47, 3>. 90, 4.

Τελεσίππος ἄρχων 33, 3 [13

τέλος (census) 5, 7. 8, 20; cf. 9,

12. 17. 16, 2. τὰ τέλη τελεῖν

80, 2. (vectigalia) 36, 6. τ.
 πωλεῖν 67, 2. 11
 τελῶναι 74, 18 sq.
 τεμενῶν μίσθωσις 68, 4
 τετρακόσιοι 42, 23. cap. 31 sqq.
 cf. p. 52, 24. 59, 3
 τετρήρεις 66, 8
 οἱ τετραράκοντα v. δικασταὶ
 κατὰ δήμους
 τιμήματα 8, 19. 9, 6. 10, 9. οἱ
 τὰ τ. παρεχόμενοι 56, 8.
 (aestimatio litis) 69, 19. cf.
 75, 6. 77, 4 sq. 92, 15. 103,
 20 sqq. 107, 36 sqq.
 τιμηταὶ 55, 15
 Τιμοσθένης ἄρχων 35, 13
 Τιμόνασσα 25, 6
 τοξόται ἑξακόσιοι καὶ χίλιοι
 36, 8
 τραπεζιτικὴ δίκη 74, 17
 τραύματος v. φόνου
 οἱ τριάκοντα 49, 20. cap. 35 sqq.
 59, 5. 75, 3
 τρήραρχοι 89, 13. τρηραρχίας
 δίκη 74, 16
 τρηροποιοί 66, 14
 οἱ τρισχίλιοι sub xxx viris 52,
 2. 5. 9. 22. 53, 5
 τριτῦες 10, 18. 31, 1 sq. 6.
 fgm. 3. τριτῦς τῶν πρυτάν-
 νων 64, 4
 τροχὸς σημεῖον 70, 10
 περὶ τυράννων νόμοι 24, 5 sqq.
 ὕδρῃαι 92, 6. 8. 96, 26
 ὕδωρ in iudiciis 101, 14. 102 sq.
 104, 14. 108, 4. ὁ ἐπὶ τὸ ὕδωρ
 102, 30. (οἱ) ἐπὶ τὸ ὕδ. (ἐλλη-
 χότες) 101, 11 sq.
 ἐν Τιμητῶ χωρίον ἀτελεῖς 22, 20
 ὑποζυγίων δίκη 74, 16
 Ψυχίδης ἄρχων 34, 6
 Φαίνιππος ἄρχων 32, 13
 φαρμάκων δίκη 84, 12
 Φάυλλος Ἀχεροδύσιος 54, 14
 Φειδώνεια μέτρα 12, 23

Φιλόνεως ἄρχων 24, 13
 φόνου δίκαι καὶ τραύματος 23,
 16. 56, 1. 84, 9 sqq.
 Φορμίσιος 50, 6
 φόροι οἱ πρῶτοι 35, 11; cf. 36, 6
 φρατρίαι 31, 17. fgm. 3
 ἐν Φρεάτον (δικαστήριον) 85, 2
 εἰς τὰ φρουρία ἄρχοντες 44, 26
 φρουρίδες νῆες εἴκοσι 36, 15
 φρουροί 91, 2. ν' ἐν [τῇ] πόλει
 36, 11. νεωρίων πεντακόσιοι
 36, 10. φρουροί (cod. φόροι)
 οἱ ἀπὸ τοῦ κνάμον 36, 15
 Φύη, Θράττα 20, 4
 φυλαί quattuor 10, 16 sqq.; 30,
 20. 31, 2. 58, 10. δέκα 30,
 20 sqq. et passim
 φυλακτήρια 61, 14
 φύλαρχοι 44, 25. 47, 3. 71, 3.
 δέκα 90, 12
 Φυλὴ 52, 15. οἱ ἀπὸ Φυλῆς
 53, 13 et saepius
 φυλοβασίλεις 10, 17. 58, 10. 85,
 φυλοκρινεῖν 30, 22 [12
 οἱ χίλιοι sub xxx viris (?) 50, 16
 Χῖοι 36, 1
 χορηγοὶ τραγωδοῖς καὶ κωμω-
 δοῖς 81, 6 sqq. εἰς Διονύσια
 ἀνδράσιν καὶ παισὶν ibd.
 9 sqq. εἰς Θαργήλια 11 sqq.
 παισὶν 81, 19. εἰς Δῆλον 81,
 21. Dionysiis Salaminisiis et
 Piraeensibus 79, 3

ψευδεγγραφῆς 87, 4
 ψευδοκλητείας 87, 4
 ψευδομαρτύρια ἐξ Ἀρείου πά-
 γων 87, 13. ἐπισκήψεις ψ.
 106, 12
 ψῆφοι [96, 14]. 105, 27. 106,
 6 sqq. 17 sqq. πλήρεις et τε-
 τρυνημένοι 105, 28 sqq. 106,
 19 sq. οἱ ἐπὶ τὰς ψήφους
 ἐλληχότες 101, 12. 107, 28

Ὡρεός 48, 13